

Die Openbaring

Van Jesus Christus

'n Bybelstudie deur Mark Finley (Oorvertaal en aangepas)

Meer aanlyn Bybel studies beskikbaar by: www.eindtydgebeure.com

INLEIDING TOT DIE BOEK OPENBARING

Hallo en hartlik welkom! In hierdie reeks gaan ons saam deur die boek Openbaring reis. Openbaring is een van die merkwaardigste boeke in die Bybel. Dit is 'n boek vol profetiese beelde, simbole, koninkryke, oordeel en eindtydgebeure. Maar bo alles is dit 'n boek wat Jesus Christus openbaar.

Die naam van die boek sê dit eintlik self: “Die openbaring van Jesus Christus...” — Openbaring 1:1

Dit is belangrik om dit van die begin af te verstaan. Openbaring is nie hoofsaaklik 'n boek oor die Antichris, Babilon, die dier of die eindtyd nie. Hierdie dinge is wel deel van die boek se boodskap. Maar agter dit alles staan die groter verhaal van Jesus Christus, die Lam, wat die geskiedenis lei tot sy finale oorwinning.

Voordat ons met hoofstuk een begin, moet ons daarom eers na 'n paar belangrike vrae kyk:

- Waartoe gaan die boek Openbaring?
- Waarom is dit aan ons gegee?
- En hoe moet ons hierdie merkwaardige boek benader?

WAAR KOM OPENBARING VANDAAN?

Openbaring is aan die apostel Johannes gegee terwyl hy op die eiland Patmos was. Johannes was nie besig om bloot sy eie idees oor die toekoms neer te skryf nie. Hy ontvang 'n openbaring van God wat deur Jesus Christus aan hom gegee word. Die boek begin met hierdie woorde: “Die openbaring van Jesus Christus wat God Hom gegee het om aan sy diensknegte te toon wat gou moet gebeur...” — Openbaring 1:1

Let op die doel: “om aan sy diensknegte te toon wat gou moet gebeur.” God wil hê dat Sy volk moet weet.

Openbaring is dus nie bedoel om 'n boek te wees wat vir altyd geheim en onverstaanbaar bly nie. Dit is 'n openbaring—'n onthulling. Dit beteken nie dat alles onmiddellik eenvoudig is nie. Die boek gebruik baie simbole en profetiese taal. Maar die feit dat God dit aan ons gegee het, beteken dat daar 'n boodskap is wat Hy wil hê ons moet verstaan.

DIE SENTRALE FIGUUR VAN DIE BOEK

Wanneer ons deur Openbaring beweeg, sal ons baie verskillende figure en magte teëkom.

Ons sal 'n draak sien, diere, horings en krone. Ons sal 'n vrou, 'n stad, Babilon en verskillende koninkryke sien. Maar bo alles sien ons die Lam.

Jesus Christus staan in die middelpunt. Openbaring 5 wys vir ons die Lam wat alleen waardig is om die boekrol oop te maak. En soos die boek ontvou, sien ons hoe die geskiedenis uiteindelik beweeg na die oorwinning van die Lam.

Dit is waarom ons hierdie studie nie bloot as 'n studie oor eindtydprofesie moet benader nie. Dit is 'n studie oor Jesus Christus en Sy werk om die groot stryd finaal tot 'n einde te bring.

HOE MOET ONS OPENBARING BENADER?

Hierdie studie is gebaseer op Mark Finley se studies oor die boek Openbaring.

Mark Finley het oor baie jare 'n deeglike kennis van Bybelse profesie opgebou, en sy studies oor Openbaring wys hierdie kennis duidelik. Wat besonders is, is die logiese en verstaanbare manier waarop hy die materiaal aanbied. Hierdie studies is nie 'n tegniese, akademiese ontleding van Openbaring nie. En juis dit maak dit so waardevol.

'n Mens hoef nie 'n teoloog of 'n kenner van ingewikkelde profetiese terminologie te wees om die groot boodskap van Openbaring te begin verstaan nie. Finley neem die leser stap vir stap deur die boek en help om die verskillende dele binne die groter prentjie te plaas. Hy probeer nie bloot elke simbool verklaar nie. Hy help ons om te sien hoe die verskillende dele met mekaar verbind en hoe die boek se boodskap uiteindelik na Christus en Sy finale oorwinning wys. Maar daar is nog iets wat hierdie studies besonders maak.

Mark Finley laat die boodskap van Openbaring nie bloot op die vlak van kennis nie. Deurgaans is daar 'n geestelike toepassing. Hy bring die vraag telkens terug na ons eie lewe:

- Wat beteken hierdie boodskap vir my?
- Hoe behoort ek te leef in die lig daarvan?
- Is ek werklik gereed vir wat God aan die wêreld openbaar?

En daarom word die leser telkens uitgedaag tot ernstige nadenke, 'n dieper verhouding met Christus en gehoorsaamheid aan God. Dit is belangrik, want Openbaring is nie gegee sodat ons bloot die toekoms kan uitwerk nie. Dit is gegee sodat ons vandag getrou kan leef.

HOE IS DIE BOEK OPENBARING SAAMGESTEL?

Wanneer ons die boek Openbaring as 'n geheel beskou, ontdek ons 'n eenvoudige maar baie belangrike struktuur. Die eerste elf hoofstukke vorm in 'n sekere sin 'n geheel.

Openbaring 1 tot 11 neem ons op 'n reis deur die geskiedenis van Christus se kerk. Ons sien Jesus tussen Sy mense. Ons sien die uitdagings, die vervolging en die geestelike stryd waardeur God se volk gaan. Ons sien God se oordele oor die magte wat Hom weerstaan, en ons sien uiteindelik hoe die geskiedenis na die vestiging van Christus se koninkryk beweeg.

Dit beteken nie dat alles in hoofstukke 1 tot 11 slegs oor die verlede gaan nie. Hierdie eerste gedeelte lei ons deur die geskiedenis heen na die eindtyd. Teen die einde van hoofstuk 10 en 11 kom ons by die eindtydbeweging en die verkondiging van God se laaste boodskap aan die wêreld. Dan kom ons by 'n belangrike oorgang.

Openbaring 12 tot 22 bring ons na die hart van die profetiese gedeelte van die boek.

Hier word die gordyn nog verder oopgetrek. Ons sien die groot onsigbare stryd tussen Christus en Satan, Satan se aanval op God se volk, die finale krisis oor aanbidding, God se laaste waarskuwings aan die wêreld, die sewe laaste plae, die val van Babilon, die wederkoms van Christus, die millennium en uiteindelik die nuwe hemel en die nuwe aarde.

En binne hierdie tweede gedeelte staan Openbaring 12 as 'n besondere spilpunt. Dit trek die groter stryd tussen Christus en Satan na die voorgrond en wys hoe daardie stryd uiteindelik in die laaste dae tot sy klimaks kom.

Ons hoef dus nie Openbaring as 'n klomp losstaande, ingewikkelde visioene te benader nie. Ons kan dit eerder sien as een groot verhaal:

- Openbaring 1–11: God se kerk deur die geskiedenis — en hoe die geskiedenis na die eindtyd beweeg.
- Openbaring 12–22: Die finale konflik — en hoe Christus uiteindelik oorwin. En dit is dalk die belangrikste ding om van die begin af te onthou: Openbaring is nie 'n boek wat ons moet bang maak nie. Dit is 'n boek wat ons moet help verstaan waarheen die geskiedenis beweeg en aan Wie ons behoort.

Die verhaal begin met Jesus Christus en eindig met Jesus Christus en die laaste woord behoort nie aan Satan nie, die laaste woord behoort aan Jesus.

WAAROM MOET ONS OPENBARING VANDAG BESTUDEER?

Waarom is hierdie boek, wat byna tweeduisend jaar gelede geskryf is, nog belangrik vir ons?

Omdat ons in 'n wêreld leef wat vinnig verander. Ons sien politieke, ekonomiese en godsdienstige veranderinge. Ons sien toenemende morele verwarring. Ons sien druk op geloof en gewete. En soms kan dit lyk asof die wêreld buite beheer is.

Maar Openbaring bied 'n ander perspektief. Dit herinner ons daaraan dat God steeds in beheer is. Die wêreld se geskiedenis is nie besig om na 'n onbekende bestemming te beweeg nie.

God lei die geskiedenis na 'n finale uitkoms.

En daarom is Openbaring nie bedoel om ons bang te maak nie, dit is bedoel om ons wakker te maak. Om ons geloof te versterk. Om ons te waarsku. Om ons aan te moedig om getrou te bly, en om ons hoop te gee. Want die uiteindelige boodskap van Openbaring is nie die oorwinning van Satan nie, dit is die oorwinning van Jesus Christus.

'N KORT WOORD OOR DIE STUDIREEKS

Ons gaan hierdie reeks hoofstuk vir hoofstuk deurwerk. Daar is 'n studie vir elk van die 22 hoofstukke van Openbaring. Ons sal die teks rustig volg, die profetiese boodskap probeer verstaan en voortdurend vra: Wat sê hierdie hoofstuk vir ons vandag? En nadat ons die 22 hoofstukke voltooi het, is daar nog twee bonus hoofstukke aan die einde van die reeks.

Hierdie twee bonus studies kyk weer na die boek Openbaring as 'n geheel, met besondere aandag aan die eindtydperspektief. Hulle help ons om terug te staan en die groter prentjie te sien—hoe die verskillende profetiese gedeeltes saamvloei na die finale gebeure van die aarde en die wederkoms van Christus.

So ons begin by Openbaring 1 en stap stadig deur die hele boek totdat ons uiteindelik by Openbaring 22 kom. En wanneer ons daar aankom, hoop en vertrou ek dat Openbaring nie meer vir jou 'n geslote boek sal wees nie. Mag dit eerder 'n boek wees wat jou nader aan Jesus gebring het.

WAAR BEGIN ONS?

So, waar begin ons? Ons begin waar die boek self begin: By Jesus Christus.

Openbaring 1 stel Hom aan ons voor as die getroue getuie, die eersgeborene uit die dode en die heerser oor die konings van die aarde. En dan hoor Johannes hierdie wonderlike woorde: “Moenie vrees nie...” — Openbaring 1:17

Dit is 'n gepaste boodskap waarmee ons hierdie reis kan begin.

Ons gaan moeilike dinge sien. Ons gaan oordeel sien. Ons gaan waarskuwings sien. Ons gaan die laaste stryd tussen goed en kwaad sien. Maar deur dit alles sê Jesus vir Sy volk: “Moenie vrees nie.”

Hy is by ons. Hy ken die einde van die begin af en Hy is die Een wat uiteindelik sê: “Kyk, Ek maak alles nuut.” — Openbaring 21:5 Dit is waar ons ons studie gaan begin.

Mag jy deur hierdie reis nie net Openbaring beter verstaan nie, maar Jesus Christus beter leer ken, Sy stem duideliker hoor en Hom getrouer volg.

Mag jy 'n groot seën ontvang! Kom ons bid.

Hemelse Vader, dankie vir die boek Openbaring en vir die boodskap wat U daarin aan ons gegee het. Dankie dat U ons nie in die duister oor die toekoms laat nie. Help ons om hierdie boek met 'n oop hart en 'n leerbare gees te bestudeer. Gee ons wysheid om U Woord reg te verstaan, en help ons om nie net te weet wat die profesieë beteken nie, maar om gehoorsaam te wees aan wat U van ons vra. Hou ons oë op Jesus gerig, want Hy is die middelpunt van hierdie boek en die Een wat uiteindelik oorwin.

Lei ons deur hierdie studie en berei ons voor vir die dag wanneer ons Hom van aangesig tot aangesig sal ontmoet. In Jesus se naam. Amen.

OPENBARING HOOFSTUK 1:

“Ontmoet die Lewende Christus: Nie meer die Man van Smarte nie, maar die Koning van die Konings”

Die Agtergrond van die Skrywer

Om die boek Openbaring werklik te verstaan, moet ons eers kyk na die omstandighede waarin dit geskryf is. Die boek is ongeveer 96 n.C. deur Johannes geskryf vanaf die eiland Patmos. Maar wat presies het die laaste lewende apostel na hierdie afgeleë eiland gebring?

Om dit te verstaan, moet ons na die Romeinse geskiedenis kyk. Titus was die Romeinse heerser tydens die vernietiging van Jerusalem in 70 n.C. Hy is egter onverwags in 81 n.C. oorlede, waarna sy jonger broer, Domitianus, die troon oorgeneem het. Domitianus het regeer van 81 n.C. tot 96 n.C., en hy was allesbehalwe 'n vriend van die Christene.

In die Romeinse Ryk is Christenskap aanvanklik tot 'n mate geduld, hoofsaaklik omdat die vroeë Christene nie veel politieke konflik veroorsaak het nie. Daar was egter 'n groot "maar". Die rede waarom Christene uiteindelik wreed vervolgt is, was nie bloot omdat hulle volgelinge van Jesus was nie, maar omdat hulle geweier het om die keisers te aanbid.

Die Politieke en Godsdienstige Unie

Domitianus het beweer dat hy 'n godheid is. Hy het verklaar dat hy "God op aarde" is en het aanbidding van al sy onderdane geëis. Johannes, wat op daardie stadium reeds in sy 90's was, sou nie voor hierdie staatsgodsdienstige politieke unie buig nie. Omdat hy geweier het om deel te word van hierdie koalisie wat Domitianus op die mense afgedwing het, is hy verban na die eiland Patmos.

Dit sê vir ons iets baie belangriks oor die aard van Openbaring. Die eerste rede vir Johannes se verbanning was sy weiering om deel te word van 'n verenigde kerk-en-staat mag wat valse aanbidding afgedwing het. Soos ons later in hierdie studie sal sien in Openbaring hoofstukke 13, 17 en 18, kom daar weer 'n tyd in die toekoms waar kerk en staat sal verenig en mense gedwing sal word om te aanbid teen hulle gewete in. Onthou hierdie historiese konteks, want dit vorm die raamwerk vir die hele boek.

Die Betekenis van "Openbaring"

Daar is vandag baie mense wat sê dat 'n mens nie die boek Openbaring kan verstaan nie. Dit is eintlik teenstrydig met die titel van die boek. Wat beteken die woord "Openbaring" dan? Die letterlike Griekse woord is Apokalypsis. Dit beteken 'n "onthulling" of die "wegtrek van 'n sluier". Die boek Openbaring is dus nie bedoel om dinge weg te steek nie, maar om die groot stryd tussen goed en kwaad te onthul.

Die sentrale tema van hierdie onthulling is Jesus Christus. Regdeur die boek word Jesus met kragtige titels beskryf:

- Hy is die Seun van die mens.
- Hy is die Lam van God.

- Hy is die Woord van God.
- En Hy is die komende Koning.

Openbaring begin in hoofstuk 1 met die koms van Christus en dit eindig in hoofstuk 22 met die koms van Christus. Johannes skryf hierdie laaste boek van die Bybel vir 'n laaste geslag mans en vroue. Hoewel die beginsels op elke geslag van toepassing is, handel dit spesifiek oor die krisis in die laaste dae.

Die Ketting van Kommunikasie en die Geheime van Simbole

Die boek Openbaring is die onthulling van Jesus Christus. Maar hoe het hierdie boodskap ons bereik? Kom ons kyk na die eerste twee verse van hoofstuk 1.

Die Bybel sê: “Die openbaring van Jesus Christus wat God Hom gegee het om aan sy diensknegte te toon wat gou moet gebeur, en wat Hy deur die sending van sy engel aan sy dienskneg Johannes te kenne gegee het.”

Let op die ongelooflike reeks gebeure of die "ketting van kommunikasie":

1. God die Vader het 'n ewige boodskap vir die mensdom.
2. God gee daardie boodskap aan Jesus.
3. Jesus stuur dit deur 'n engel na Johannes.
4. Johannes word die menslike instrument wat dit neerskryf.

Stel jou die toneel voor: Johannes is deur Domitianus verban na die eiland Patmos. Hy is 'n ou man; sy gesig is diep geëts met plooië, sy hare is grys en sy hande bewe dalk. Hy is op 'n rotsagtige, dorre eiland, heeltemal alleen in ballingskap. Maar daar, in sy isolasie, verlig God daardie eiland met die heerlijkheid van die hemel. Johannes skryf 'n boodskap neer wat direk van God af kom. Wanneer jy en ek die boek Openbaring in ons hande neem, moet ons besef dat dit nie 'n gewone menslike boek is nie. Dit is heilig. Dit kom direk vanaf die troon van die heelal na ons toe.

Die Drievoudige Seën

In vers 3 gee God aan ons 'n spesiale belofte. As jy vandag 'n seën van God nodig het, luister na hierdie woorde: “Geseënd is hy wat lees en diegene wat die woorde van hierdie profesie hoor en die dinge bewaar wat daarin geskrywe is, want die tyd is naby.”

Die woord "geseënd" beteken hier om "hoogs begunstig" te wees. God sê dat jy hoogs begunstig sal word as jy hierdie drie dinge doen:

- Lees: Terwyl jou oë die gedeeltes volg, gaan God jou op 'n spesiale manier seën. Jy sal die nabyheid van Jesus en die warmte van Sy Gees aanvoel.
- Hoor: In die oorspronklike Grieks van die Nuwe Testament is die woord vir hoor *akouō*. Dit beteken nie bloot om klanke met jou ore op te vang nie, maar om met jou verstand te hoor. Daarom vertaal sommige Bybels dit as "geseënd is hy wat lees en verstaan."

- Bewaar: Die boek Openbaring is nie ontwerp om bloot ons verbeelding te prikkel nie; dit is ontwerp om ons lewens te verander. Om te "bewaar" beteken ook om te "bewaak". Wanneer ons hierdie waarhede in ons harte bewaak, word ons karakter verander.

Waarom Simbole en "Kodetaal"?

Baie mense vra: "As dit 'n openbaring is, waarom is dit dan vol vreemde simbole? Waarom is dit soms so moeilik om te verstaan?" Daar is twee hoofredes hiervoor:

Eerstens: Beskerming teen vyandige magte. In die tyd toe die Bybel geskryf is, is alles met die hand gedoen. (Onthou, die drukpers is eers in 1456 deur Gutenberg in Duitsland gevestig). Openbaring veroordeel godsdienstige en politieke magte wat God se mense vervolg het. As die boodskap in duidelike taal geskryf was, kon die Romeinse owerhede die kopieë van die Bybel maklik gevind en vernietig het. Daarom is dit in "kodetaal" geskryf. Vir 'n Christen wat sy Ou Testament geken het, was die simbole duidelik, maar vir 'n buitestaander het dit na gebrabbel gelyk. God verduidelik egter altyd die simbole wat Hy gebruik binne-in die Bybel self.

Tweedens: Om baie met min te sê. Die filosoof Confucius het gesê 'n prentjie is 'n duisend woorde werd. God gebruik simboliese taal omdat Hy met een enkele beeld – soos 'n dier of 'n ster – 'n enorme hoeveelheid inligting en emosie kan oordra. Sodra jy die betekenis van die beeldspraak verstaan, sien jy die skoonheid en die diepte daarvan raak.

Die Padkaart – 'n Oorsig van die Boek

Voordat ons verder gaan met hoofstuk 1, wil ek vir jou 'n soort voëlvlug-oorsig van die hele boek Openbaring gee. Hierdie deel is van kardinale belang omdat dit die padkaart gee vir die hele studie. Dit gaan jou help om die groter prentjie te sien en te verstaan hoe die verskillende profesieë inmekaar pas.

Die eerste elf hoofstukke van Openbaring gee vir ons drie reekse van sewe.

(Hoofstukke 2 en 3: Die Sewe Kerke)

Hierdie hoofstukke praat oor sewe kerke wat sewe groot tydperke van die kerkgeskiedenis verteenwoordig, vanaf die tyd van Johannes tot aan die einde van die tyd. Elke boodskap eindig met die woorde: "Aan hom wat oorwin."

Wat is Jesus se boodskap hier? Dit is dat ongeag die toestand waarin jy jouself bevind, Jesus kragtig genoeg is om jou te help oorwin.

- Of jou nou vervolg word soos die kerk in Smirna;
- Of jy gekonfronteer word met kompromie soos die kerk in Pergamus;
- Of jou eerste liefde en ywer dalk besig is om te verflou weens dwaalleer soos in Thiatire;
- Of jy selfvoldaan geword het soos die kerk in Laodisea;

Jesus is die Christus wat oorwin en Hy stel ons in staat om enige versoeking of beproewing te bowe te kom.

(Hoofstukke 4 tot 9: Die Sentrale Temas)

In hoofstukke 4 en 5 sien ons Jesus as die Skepper en as die Verlosser. Dit stel die toon vir die res van die boek, want die duiwel sal Jesus juis op hierdie punte aanval: as Skepper, as Verlosser en as die komende Koning.

(Hoofstukke 6 en 7: Die Sewe Seëls)

Hier sien ons die wit perd, die rooi perd, die swart perd en die vaal perd. Die hooftema hier is die geskiedenis van Christus se kerk wat onderdruk, vervolg en gemartel word deur bese magte, maar wat uiteindelik triomfeer.

(Hoofstukke 8 en 9: Die Sewe Basuine)

Basuine is simbole van oordeel. In antieke Israel was daar 10 dae van basuinblaas voor die Groot Versoendag om aan te kondig dat die oordeel op pad is. Hierdie basuine kondig God se oordeel aan oor die magte wat probeer het om Sy mense te vernietig.

(Hoofstukke 10 tot 14: God se Volk in die Eindtyd)

Daar is drie hoofstukke wat spesifiek fokus op die ware volk van God aan die einde van die tyd:

1. Hoofstuk 10 handel oor die historiese opkoms van God se volk uit 'n tyd van teleurstelling.
2. Hoofstuk 12 handel oor die identifiserende eienskappe van God se kerk – hulle wat getrou is en die geboorte van God bewaar.
3. Hoofstuk 14 handel oor die spesifieke boodskap wat hierdie kerk aan die wêreld moet bring voor Jesus se koms.

Hoofstuk 11 is ook fassinerend; dit handel oor 'n tyd toe ateïsme sou probeer om die Woord van God uit te wis, maar hoe God se Woord uiteindelik triomfeer.

(Hoofstukke 15 tot 18: Die Finale Krisis)

In hoofstuk 15 sien ons twee diere: een uit die see en een uit die land. Hierdie hoofstuk beskryf 'n tyd waar politiek en godsdiens sal verenig om God se mense te onderdruk. Maar God se mense bly getrou.

Hoofstukke 15 en 16 beskryf die sewe laaste plae, die finale oordele van God. In hoofstukke 17 en 18 word die valse kerk as 'n vrou op 'n skarlakenrooi dier uitgebeeld. Ons sien hier 'n drievoudige unie: 'n politieke unie, 'n godsdienstige unie en 'n ekonomiese unie. Hierdie wêreldwye koalisie sal egter nie lank hou nie; dit sal uitmekaarval wanneer mense bese hulle is mislei.

(Hoofstukke 19 tot 22: Die Glorieryke Klimaks)

Die boek bereik 'n hoogtepunt in hoofstuk 19 met die vier "Hallelujas" wanneer Jesus kom as Koning van die konings. In hoofstuk 20 sien ons die millennium (die duisend jaar), en in hoofstukke 21 en 22 sien ons 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde.

Die Bybel begin in Genesis 1 en 2 met 'n perfekte wêreld, en dit eindig in Openbaring 21 en 22 met 'n perfekte wêreld. Die sleutelgedagte van Openbaring is: Jesus wen en Satan verloor. Jesus is die Lam wat vir ons gesterf het, die Hoëpriester wat nou vir ons leef, en die komende Koning wat weer vir ons kom. Hy het Sy mense nooit verlaat nie.

Genade, Vrede en die Ewige God

Noudat ons die groot oorsig van die boek gesien het, gaan ons nou terug na Openbaring hoofstuk 1. Ons gaan kyk na die skoonheid, die grootsheid en die heerlikheid van Christus soos Johannes dit beskryf. Wanneer jy hierdie beeld van Jesus duidelik in jou gedagtes het, sal al die aanvalle van die vyand jou nie kan skud nie.

Die Groet: Genade en Vrede

Kom ons lees vers 4: "Johannes aan die sewe gemeentes wat in Asië is: Genade vir julle en vrede van Hom wat is en wat was en wat kom..."

Johannes begin met 'n kragtige inleiding: Genade en Vrede.

- Genade is 'n Griekse term (Charis). Dit verwys na God se onverdiende guns en Sy seën oor jou lewe.
- Vrede is 'n Hebreeuse term (Shalom). Dit dui op innerlike tevredenheid, heelheid en betekenis.

Johannes sê dat terwyl jy hierdie boek bestudeer, jou hart gevul sal word met hierdie genade en vrede. Waarom? Omdat jy 'n besef sal kry van wat oor hierdie wêreld kom en Wie in beheer is.

Die Ewige Vader

Van wie kom hierdie genade en vrede? Eerstens van "Hom wat is en wat was en wat kom." Dit verwys na God die Vader. Hierdie uitdrukking herinner ons aan Eksodus 3:14, waar God by die brandende bos vir Moses gesê het: "Ek is wat Ek is." Hy is die ewige Een, die selfbestaande God. Koninkryke staan op en val, onderdrukkende magte vervolg die kerk, maar God is steeds op Sy troon in die heiligdom. Hy is soewerein en in beheer.

Die Sewevoudige Gees

Dan noem Johannes die "sewe geeste wat voor sy troon is." Wat beteken dit? Daar is twee maniere om hierna te kyk. Eerstens dui die getal sewe op volledigheid. Dit verwys dus na die volledige bediening van die Heilige Gees aan die kerk in die laaste dae.

Baie mense sukkel met Openbaring omdat hulle nie die Ou Testament ken nie. Daar is 404 verse in Openbaring, en die meeste van hulle bevat verwysings na die Ou Testament. Om die "sewe geeste" te verstaan, moet ons na Jesaja 11:2 gaan. Hier noem die profeet die sewevoudige bediening van die Gees:

1. Die Gees van die Here: Sy eerste werk is om Jesus aan ons te openbaar en ons na Hom toe te trek.
2. Die Gees van wysheid: Hy gee ons die vermoë om tussen waarheid en dwaling te onderskei.
3. Die Gees van begrip: Wanneer ons die Bybel lees, is dit die Heilige Gees wat ons help om ons eie natuur en God se wil te verstaan.
4. Die Gees van raad: Wanneer jy op jou knieë gaan vir 'n besluit, is dit die Gees wat sê: "Dit is die weg, wandel daarin."
5. Die Gees van sterkte (krag): Wanneer ons die duiwel in die gesig staar en swak voel, gee Hy ons Goddelike krag.
6. Die Gees van kennis: Hy leer ons die diep waarhede van God se Woord.
7. Die Gees van die vrees (respek) van die Here: Hy lei ons tot 'n diepe eerbied en respek vir God.

Dit is die volledige toerusting wat God deur Sy Gees aan jou bied terwyl jy die krisis van die lewe hanteer.

Jesus Christus: Die Getroue Getuie

In vers 5 word die derde Persoon van die Godheid voorgestel: Jesus Christus. Hy word die "getroue getuie" genoem.

Wat beteken dit? Dit beteken dat as jy wil weet hoe die Vader werklik is, jy net na Jesus hoef te kyk. Jesus het gesê: "As jy My gesien het, het jy die Vader gesien."

- Jesus het die oë van blindes aangeraak en hulle kon sien.
- Hy het die verlamde man se bene aangeraak en hy kon loop.
- Hy het die vrou wat in egbreuk betrap is, vergewe en haar weer hoop gegee.

Deur Jesus leer ons dat God nie 'n arbitrêre regter of 'n wraaksugtige diktator is nie. God word in Christus geopenbaar as 'n Vader met Sy arms wyd oop, wat in liefde na ons uitreik. Jesus getuig getrou van die genade en die vergifnis van God.

Die Eersgeborene en die Koninklike Familie

In die vorige deel het ons gesien dat Jesus die "Getroue Getuie" van die Vader is. Maar Johannes gaan verder in vers 5 en noem Hom ook die "Eersgeborene uit die dood" en die "Heerser van die konings van die aarde."

Wat beteken "Eersgeborene"?

Baie mense is verward oor die term "Eersgeborene" (prototokos in Grieks). Beteken dit dat Jesus die heel eerste persoon was wat uit die dood opgewek is? Nee, want ons weet dat Jesus self mense soos Lasarus uit die dood opgewek het lank voor Sy eie opstanding.

In die Bybelse konteks verwys "Eersgeborene" dikwels nie na tyd nie, maar na status of rang. Kom ons kyk na 'n voorbeeld uit die Ou Testament: Die Bybel noem Dawid die "eersgebore seun" van Isai. Maar was hy? Nee, Dawid was eintlik die agtste en jongste seun. Waarom word hy dan die eersgeborene genoem? Omdat die eersgeborene al die voorregte en die erfenis van die vader gekry het. Die titel "eersgeborene" beteken hy was vooraanstaande bo sy broers; hy was die een wat deur God gekies en gesalf is as koning.

Wanneer Johannes Jesus die "Eersgeborene uit die dood" noem, sê hy dat Jesus die Vooraanstaande Een is. Daar sou geen opstanding vir enige mens wees as Christus nie uit die dood opgestaan het nie. Hy het die mag oor die dood in Homself. Hy het gesê: "Ek lê my lewe af en Ek neem dit weer op."

Omdat Hy die Vooraanstaande Oorwinnaar oor die graf is, is Hy ook die wettige Heerser oor al die konings van die aarde. Dit is 'n geweldige troos wanneer ons sien hoe aardse heersers dikwels God se mense onderdruk – Jesus staan bo hulle almal.

Liefgehad, Gewas en Gemaak

Kyk nou na die pragtige progressie in die res van vers 5 en 6. Dit praat van Hom "wat ons liefgehad het en ons van ons sondes gewas het in sy eie bloed en ons konings en priesters vir God sy Vader gemaak het." Let op hierdie drie kragtige aksies:

1. Hy het ons lief: Dit is in die teenwoordige tyd. Jesus het jou vandag lief. Wanneer jy ongeliefd, alleen, mismoedig of teleurgesteld voel, moet jy weet: die Heerser van die heelal het jou persoonlik lief.
2. Hy het ons gewas: Deur Sy bloed is ons skuld heeltemal weggeneem. Romeine 8:1 sê daar is geen veroordeling vir diegene wat in Christus Jesus is nie. As jy gepla word deur foute uit jou verlede, weet dat Jesus jou skoon gewas het. In Christus spook jou verlede nie meer by jou nie; jy is vrygespreek.
3. Hy het ons gemaak: Ons kom na Christus net soos ons is, maar Hy laat ons nie soos ons is nie. Hy verander ons status. Hy maak ons "koning en priesters".

Koninklike Bloed en Heilige Diens

Die verse sê: "... en ons konings en priesters vir God sy Vader gemaak het" - wat beteken dit dat jy 'n "koning en 'n priester" is?

- As konings: Of jy dit weet of nie, as jy aan Christus behoort, vloei daar "koninklike bloed" in jou are. Jy is deel van die koninklike familie van God. Volgens Openbaring gaan ons eendag saam met Jesus op trone sit en saam met Hom regeer. Jy is nie sommer "niemand" nie; jy is 'n koningskind.

- As priesters: 'n Priester is iemand wat God aan mense verteenwoordig. Ons is priesters in die sin dat ons getuies vir Christus op hierdie aarde is. Ons vertel vir ander van Sy goedheid, Sy genade en Sy krag.

Daar is dus geen rede om met jou kop in die grond te loop nie. Jy dien 'n Jesus wat jou liefhet, jou skoon gewas het en jou 'n waardigheid gegee het wat geen aardse mag van jou kan wegneem nie. Aan Hom behoort die heerlikheid en die heerskappy tot in alle ewigheid!

Die Dag van die Here en die Atoomklok

In Openbaring 1 vers 7 kom Johannes by die sentrale tema en die absolute hoogtepunt van die hele boek: "Ky, Hy kom met die wolke, en elke oog sal Hom sien, ook hulle wat Hom deursteeke het; en al die stamme van die aarde sal oor Hom rou. Ja, amen."

Hierdie tema van die wederkoms van Christus loop soos 'n goue draad deur die hele boek. In hoofstuk 11:15 hoor ons die sewende engel wat blaas en stemme wat uitroep: "Die koninkryke van hierdie wêreld het die koninkryke van onse Here geword." Alhoewel die politieke, ekonomiese en godsdienstige koalisies van die wêreld dalk nou magtig lyk, sal hulle nie die laaste woord hê nie. Jesus sal.

Die Vernietigers van die Aarde

Daar is 'n fassinerende vers in Openbaring 11:18 wat sê dat wanneer Jesus kom, Hy diegene sal vernietig "wat die aarde vernietig." Ek wil hê jy moet vir 'n oomblik baie diep hieroor nadink. Was daar ooit vantevore 'n tyd in die geskiedenis van die wêreld waar die mensdom homself fisies kon uitwis?

Deur die eeue was daar oorloë met swaarde, spiese en later kanonne. Maar nooit vantevore kon die mensdom alle lewe op die planeet aarde uitwis nie. Vandag, met termonukleêre kernkoppe, is dit egter 'n werklikheid.

Die Manhattan-projek en die Atoomklok

Kort na die einde van die Tweede Wêreldoorlog, nadat die atoombomme op Hiroshima en Nagasaki duisende mense in 'n oomblik vernietig het, is die sogenaamde "Manhattan-projek" verder ontwikkel. 'n Groep vooraanstaande wetenskaplikes van regoor die wêreld het toe iets geskep wat hulle die "Atoomklok" of "Doomsday Clock" genoem het.

Hierdie klok is 'n literêre en visuele tegniek om die wêreld te waarsku oor hoe naby ons aan 'n wêreldwye katastrofe is. In 1947 het hulle daardie klok op 7 minute voor middernag gestel. Soos kernoorlogvoering ontwikkel het en die spanning tussen nasies toegeneem het, het hulle die wysers al hoe nader aan middernag geskuif.

Ek het onlangs 'n artikel gelees waarin aangekondig is dat hierdie wetenskaplikes die wysers van die klok nou op 85 sekondes voor middernag gestel het. Dit is die naaste aan die uur van vernietiging wat hierdie wetenskaplikes nog ooit gevoel het die wêreld is.

Openbaring sê vir ons dat Christus sou kom op 'n tyd wanneer die mensdom die vermoë het om die aarde te vernietig. Nog nooit vantevore kon ons dit doen nie. Nie net deur kernoorlog nie, maar ook deur die besoedeling van ons atmosfeer, die vernietiging van ons waterweë en die vergiftiging van ons voedselbronne. Maar juis dan gryp God in. Jesus kom om hierdie ou planeet te verlos van siekte, lyding, besoedeling en die dood self.

Elke oog sal Hom sien

In vers 7 sê Johannes: "Elke oog sal Hom sien." Sy koms is nie 'n geheime gebeurtenis wat iewers in 'n agterkamertjie plaasvind nie. Dit is 'n wêreldwye, sigbare, glorieryke gebeurtenis.

Vir diegene wat geweier het om hulle aan God oor te gee, diegene wat deel was van die bese koalisies, is Sy koms 'n rede vir rou. Maar vir diegene wat Jesus ken as die Een wat hulle liefhet en van hulle sondes gewas het, is dit die dag van finale verlossing.

In Openbaring 22 herhaal Jesus drie keer: "Kyk, Ek kom gou." En Johannes antwoord met 'n hart vol gretige afwagting: "Amen, ja kom, Here Jesus!" Terwyl ons die tekens in die wêreld sien – selfs die waarskuwings van wêreldse wetenskaplikes – kan ons met absolute vertroue weet dat ons Koning op pad is. Hy gaan ons nie alleen laat in hierdie krisis nie.

Johannes, ons Metgesel in Verdrukking

Nadat Johannes die groot tema van die wederkoms van Christus gevestig het, verskuif hy sy aandag na sy eie omstandighede. In Openbaring 1: 9 skryf hy:

"Ek, Johannes, julle broer en deelgenoot in die verdrukking en in die koninkryk en lydsaamheid van Jesus Christus, was op die eiland wat Patmos genoem word, ter wille van die woord van God en ter wille van die getuienis van Jesus Christus."

Nie net Gesondheid en Rykdom nie

Wanneer ons 'n besluit neem om Jesus te volg, beteken dit nie dat alles in die lewe altyd maklik sal gaan nie. Daar is 'n populêre lering vandag wat sê dat as jy 'n Christen is, jy altyd gesond, ryk en voorspoedig sal wees. Maar Johannes sê vir ons iets anders. Hy noem homself ons "broer en deelgenoot in die verdrukking".

Johannes sê eintlik: "Ek weet hoe beproewing voel. Ek weet wat hartseer is. Ek weet wat dit is om in moeilikheid te wees." Op daardie stadium was Johannes 'n ou man wat in die myne van Patmos moes werk. Hy was daar omdat hy geweier het om sy geloof in die Woord van God prys te gee. Maar hy herinner ons aan 'n verstommende moontlikheid: dat waar ons onself ook al in die lewe bevind – wat ook al ons lot is – Christus daar is. Op daardie rotsagtige, eensame eiland het God Johannes met Sy teenwoordigheid verlig, en Johannes was nader aan Jesus as wat hy ooit tevore was.

Die Stem soos 'n Basuin

Johannes vertel dat hy "in die Gees was op die dag van die Here" (vers 10). Skielik hoor hy agter hom 'n harde stem, soos die geluid van 'n basuin en Jesus begin met hom praat.

Ek wil hê jy moet vir 'n oomblik dink aan die emosie van hierdie oomblik. Wanneer was die laaste keer dat Johannes vir Jesus gesien het? Dit was ongeveer sestig jaar tevore.

In die jaar 31 n.C. het Johannes aan die voet van die kruis gestaan. Hy het opgekyk in die oë van sy gekruisigde Here. Hy het die doringkroon op sy kop gesien en die bloed wat oor sy gesig loop. Daardie toneel – die spykers deur die hande, sy deurboorde sy, die sweepmerke op sy rug – moes vir sestig jaar lank in Johannes se gedagtes vasgebrand gewees het. Hy het wel die opgestane Christus gesien en hom sien opvaar na die hemel, maar vir ses dekades lank het hy sy Here nie weer gesien nie.

Sestig Jaar van Herinneringe

Gedurende daardie sestig jaar moes Johannes dikwels teruggedink het aan die tye saam met Jesus:

- Hoe Jesus die brood gebreek en die vyfduisend gevoed het.
- Hoe hy Jesus op die water sien loop het.
- Hoe Jesus die blinde oë en dowe ore genees het.
- Daardie donker nag in Getsemane en die soldate wat gekom het.

Johannes het oud geword met hierdie herinneringe. Maar nou, op hierdie verlate eiland, sien hy weer 'n visioen van Jesus. En Jesus sê vir hom: "Ek is die Alfa en die Omega, die eerste en die laaste."

Die Opdrag om te Skryf

Jesus gee vir Johannes 'n spesifieke opdrag: "Wat jy sien, skryf dit in 'n boek en stuur dit na die sewe gemeentes wat in Asië is." Jesus sê eintlik: "Johannes, die storie is nog nie verby nie. Ek het nog 'n werk vir jou om te doen. Die wêreld moet hierdie boodskap kry."

Johannes draai om, om te sien wie met hom praat. En wat hy sien, is so verstommend dat dit sy hele menswees skud. Dit is nie meer die "Man van Smarte" wat aan die kruis hang nie; dit is die lewende verheerlikte Christus in al sy majesteit wat Johannes sien.

Die Majesteit van die Seun van die Mens

Johannes vertel dat hy omgedraai het om die te sien wie met hom gepraat het. En toe hy omdraai, sien hy iets wat hy nooit sou vergeet nie: sewe goue kandelaars, en in die midde van die kandelaars, Een soos die Seun van die mens.

Die Verskil tussen Gister en Vandag

Onthou, die laaste keer wat Johannes vir Jesus gesien het, was Hy die "Man van Smarte". Maar die visioen wat hy nou sien, is 'n beeld van glinsterende heerlijkheid en verblindende helderheid. Dit is 'n miniatuur-voorskou van hoe Jesus sal lyk wanneer Hy in al Sy prag op die wolke terugkeer.

Johannes probeer hierdie hemelse majesteit in menslike taal beskryf:

1. Sy Kleed: Hy was bekleed met 'n kleed wat tot op Sy voete hang en om Sy bors was Hy gegord met 'n goue gordel. Dit is die drag van 'n koning en 'n hoëpriester.
2. Sy Hoof en Hare: Dit was wit soos wol, wit soos sneeu. Dit spreek van Sy reinheid, Sy wysheid en Sy ewige natuur.
3. Sy Oë: Johannes sê Sy oë was soos 'n vuurvlam. Niks is vir Jesus verborge nie. Hy kyk reg deur die fasades van die lewe; Hy sien die motiewe van ons harte. Hy kyk met deurdringende liefde en oordeel na die wêreld.
4. Sy Voete: Sy voete was soos fyn koper wat in 'n oond gelouter is. Dit dui op stabiliteit, krag en die suiwerheid van Sy weë.
5. Sy Stem: Sy stem was soos die geluid van baie waters. As jy al ooit by 'n magtige waterval gestaan het, weet jy hoe daardie geluid alles oordonder. Sy stem het gesag; dit is die stem wat die heelal in stand hou.

Die Sterre en die Swaard

Johannes merk ook op dat Jesus sewe sterre in Sy regterhand hou. Ons sal later sien dat hierdie sterre die boodskappers of leiers van Sy gemeentes verteenwoordig. Wat 'n vertroostende gedagte: Jesus hou die leiers van Sy kerk veilig in Sy regterhand – die hand van krag en beskerming.

Uit Sy mond het daar 'n skerp tweesnydende swaard uitgegaan. Wat is hierdie swaard? Die Bybel verduidelik dit vir ons: dit is die Woord van God. Sy Woord is kragtig; dit sny deur leuens, dit ontbloot die waarheid, en dit het die mag om te skep en te oordeel.

Ten slotte sê Johannes dat Sy aangesig was soos die son wat in sy volle krag skyn. Dit was so helder dat geen menslike oog direk daarna kon kyk nie.

Die Reaksie van Johannes

Toe Johannes hierdie visioen sien, het hy nie regop bly staan en homself geprys nie. Hy sê: "Toe ek Hom sien, het ek aan sy voete neergeval soos een wat dood is." Selfs die geliefde dissipel, die een wat teen Jesus se bors geleun het tydens die laaste avondmaal, was oorweldig deur die heilige teenwoordigheid van die verheerlikte Here.

Maar let op wat Jesus doen. Hy los Johannes nie daar in vrees op die grond nie. Nou gaan ons sien hoe Jesus Sy hand op die ou apostel lê en die woorde spreek wat vandag ook vir jou bedoel is: "Moenie bang wees nie."

Die Sleutels van die Dood en die Teenwoordigheid van Jesus

Ons het gesien hoe Johannes, oorweldig deur die heerlijkheid van Jesus, soos 'n dooie aan Sy voete neergeval het. Maar die verhaal eindig nie daar nie. Vers 17 vertel vir ons iets pragtigs: "Maar Hy het sy regterhand op my gelê en vir my gesê: Moenie bang wees nie."

Die Lewende Christus

Jesus sê vir Johannes, en Hy sê vandag vir jou: "Ek is die eerste en die laaste en die lewende; en Ek was dood, en kyk, Ek leef tot in alle ewigheid. Amen."

Dink aan die krag van daardie woorde. Die graf kon Christus nie hou nie. Hulle het Sy gebroke, bloedige liggaam in die graf gesit, maar op die Sondagoggend het 'n engel neergedaal, die klip weggerol en gesê: "Seun, jou Vader roep jou." In al Sy glorie het Jesus uit die graf gekom. Die Romeinse soldate het soos dooies omgeval.

Jesus sê as te ware vir die ou apostel: "Johannes, jy is dalk 'n ou man en jy is dalk bang vir wat die toekoms inhou, maar vertrou op My. Ek het die graf oorwin." Jesus sê Hy het die "sleutels van Hades" – dit is die Griekse woord vir die graf. Dit is nie hier 'n verwysing na 'n brandende hel nie, maar na die plek van die dode.

Die Hoop op die Opstanding

Omdat Jesus die sleutels van die graf het, het die dood nie meer die finale sê oor God se mense nie. Het jy al 'n geliefde aan die dood afgestaan? Verlang jy daarna om daardie glimlag weer te sien – 'n vader, 'n moeder, 'n kind of 'n maat?

Volgens 1 Tessalonisense 4 sal die Here self uit die hemel neerdaal met die basuin van God, en die dode in Christus sal eerste opstaan. Jesus sê vir ons: "Moenie bang wees nie, Ek het die sleutels. Ek kan die grafte oopsluit." Dit is die absolute sekerheid wat ons in die boek Openbaring vind.

Die Sleutel tot die Boek: Vers 19

In vers 19 gee Jesus vir ons 'n baie belangrike instruksie wat ons help om die hele boek Openbaring te verstaan. Hy sê: "Skryf die dinge op wat jy gesien het, en die dinge wat is, en die dinge wat sal gebeur."

Hier sien ons 'n patroon wat deur die geskiedenis loop:

1. Die dinge wat jy gesien het: Dit verwys na die verlede tyd – die dinge wat reeds aan Johannes geopenbaar is.
2. Die dinge wat is: Dit verwys na die teenwoordige tyd waarin Johannes leef.
3. Die dinge wat sal gebeur: Dit verwys na die toekoms.

Profesie begin altyd in die tyd waarin die profeet leef en vloei dan soos 'n stroom deur die geskiedenis tot aan die einde van die tyd. Wanneer ons dus Openbaring bestudeer, kyk ons na 'n kaart wat ons presies wys waar ons ons in die stroom van die tyd bevind.

Waar is Jesus nou?

Ten slotte verduidelik Jesus die verborgenheid van die sewe sterre en die sewe goue kandelaars. Hy sê die sewe sterre is die boodskappers van die gemeentes, en die sewe kandelaars is die sewe gemeentes self.

Maar kyk nou baie mooi waar Jesus in hierdie visioen uitgebeeld word. Word Hy uitgebeeld waar Hy op 'n ver troon in 'n hoë en heilige plek sit, verwyderd van ons probleme? Glad nie! Vers 13 sê Hy was "tussen die sewe kandelaars."

As die sewe kandelaars Sy kerk verteenwoordig, dan beteken dit Jesus wandel in die middel van Sy mense! Hy is nie 'n God wat van ver af kyk nie. Hy is hier by ons. Hy is daar om jou in Sy hand te hou, om jou teen die bose te beskerm, en om jou deur elke krisis van die lewe te lei.

Gevolgtrekking: Waarom ons Vertroue kan hê

Ons kan hierdie studie van Openbaring 1 afsluit met absolute vertroue. Hoekom?

- Omdat dit die Openbaring van Jesus Christus is.
- Omdat Jesus belowe dat ons geseënd is as ons dit lees en gehoorsaam.
- Omdat Hy ons liefhet en ons skoon gewas het met Sy eie bloed.
- Omdat Hy die Heerser van die heelal is wat weer op die wolke kom.
- En bowenal, omdat Hy te midde van die goue kandelaars is – Hy is saam met ons in elke ervaring van die lewe.

Mag jy hierdie krag en die teenwoordigheid van die lewende Christus in jou lewe ervaar.

OPENBARING HOOFSTUK 2:

"Getrou aan Jesus in 'n wêreld van kompromie"

Soos jy weet, is Openbaring die heel laaste boek in die Bybel, en ons bestudeer dit hoofstuk vir hoofstuk, vers vir vers. Hierdie is nie net 'n oppervlakkige oorsig nie; dit is 'n diepgaande Bybelstudie om 'n volk in die laaste geslag voor te berei vir die koms van Jesus.

Die Boek Openbaring begin met hierdie kragtige woorde: "Die openbaring van Jesus Christus wat God aan Hom gegee het om aan sy dienaars te toon wat gou moet gebeur. En Hy het gestuur en dit aan sy dienaar Johannes te kenne gegee deur sy engel. Geseënd is hy wat die woorde van die profesie van hierdie boek lees, en die wat dit hoor en die dinge wat daarin geskryf staan, bewaar."

Weet jy, daar is baie mense wat voel die Boek Openbaring is te moeilik. Hulle dink dit kan net nie verstaan word nie. Maar tog is die naam self "Openbaring." Die woord beteken letterlik 'n "onthulling." Dit is iets wat God aan ons ontvou. Dit is 'n openbaring van God se plan in die geskiedenis; 'n blik op wat agter die skerms aangaan in die kosmiese konflik tussen goed en kwaad. Dit wys ons hoe God van plan is om Satan te verslaan en te triomfeer oor die magte

van die hel. As ons Openbaring in net vier woorde moet opsom, is dit: Jesus wen, Satan verloor.

Die Sleutel tot Profesie

Kom ons beweeg nou na Openbaring hoofstuk 2 en begin met ons studie van die sewe kerke. Voordat ons die teks lees, moet ons eers 'n "profetiese sleutel" verstaan wat absoluut noodsaaklik is om Openbaring te ontsyfer. Jy vind hierdie sleutel in Openbaring 1:19.

Die engel sê vir Johannes: "Skryf die dinge op wat jy gesien het, en die dinge wat is, en die dinge wat hierna sal plaasvind." Waarvoor is sleutels daar? Om deure oop te sluit, reg? Hierdie vers sluit die misterie van profesie vir ons oop deur vir ons te wys dat profesie oor drie tydperke verloop:

1. Die verlede: "Die dinge wat jy gesien het."
2. Die hede: "Die dinge wat is" – dinge wat in Johannes se eie tyd gebeur het.
3. Die toekoms: "Die dinge wat hierna sal plaasvind."

Wanneer ons dus na die sewe kerke kyk, moet ons drie dinge in gedagte hou. Eerstens was dit sewe letterlike kerke in Johannes se tyd. Hulle was gerangskik op 'n soort sirkelvormige posroete in Klein-Asië (die moderne Turkye): Efese, Smirna, Pergamus, Thiatire, Sardis, Filadelfia en Laodisea. Die boodskappe het gehandel oor werklike geestelike toestande in daardie spesifieke gemeentes. Tweedens verteenwoordig hierdie kerke algemene historiese tydperke vanaf Johannes se tyd tot by ons eie tyd. En derdens is die toestande van hierdie kerke vandag nog geestelik teenwoordig. Hulle is soos sewe kortsketse wat vir ons wys hoe God se mense, ongeag hulle omstandighede, oorwinnaars kan wees.

Kom ons kyk na die eerste kerk: Efese.

Wat weet ons van Efese? Jy ken waarskynlik die boek Efesiërs in die Bybel. Paulus het Efese in 52 n.C. besoek en die saad van die evangelie daar geplant. Dit was 'n reuse seehawestad, een van die hoofstede van die Romeinse Ryk, en dit was propvol rykdom en handel. Dit was ook die tuiste van die massiewe tempel vir Diana (of Artemis).

Paulus het baie tyd daar deurgebring – by een geleentheid selfs drie jaar, wat langer is as wat hy in enige ander stad gebly het. So, Efese het 'n baie sterk Christelike gemeenskap gehad. Maar teen die tyd dat Johannes hierdie woorde in 96 n.C. skryf, is dit meer as 30 jaar ná Paulus se laaste besoek. Dinge het begin verander.

Kyk hoe word Jesus aan hulle voorgestel: "Dit sê Hy wat die sewe sterre in sy regterhand hou, wat wandel tussen die sewe goue kandelaars." Ons het reeds geleer dat die sterre die boodskappers of leiers van die kerk is. As jy 'n leraar, 'n ouderling of 'n leier is, moet jy weet: God hou jou in sy hande wanneer jy deur beproewinge gaan.

En waar is Jesus? Hy word nie op 'n ver troon uitgebeeld nie. Nee, Hy wandel tussen die kandelaars, wat die kerke is. Dit beteken Jesus is te midde van sy mense. Hy wandel onder

ons deur die Heilige Gees, Hy raak ons harte aan, Hy gee ons hoop en bemoediging. Jy word nie alleen gelaat nie.

Efese – Die Gevaar van 'n Koue Hart

Jesus begin sy boodskap aan Efese, net soos Hy met al die ander kerke doen, met hierdie woorde: "Ek ken jou werke." Niks kan vir God verborge bly nie. Daar is geen geheim wat Hy nie ken nie. Hy sê: "Ek ken jou werke, jou arbeid, jou geduld, en dat jy die slegtes nie kan verdra nie."

Hierdie kerk in Efese, die Nuwe Testamentiese Christelike kerk, het onvermoeid vir Christus gewerk. Die woord "arbeid" wat hier gebruik word, is in die oorspronklike Grieks 'n baie interessante woord. Dit beteken om te arbeid tot op die punt van totale uitputting. So, die probleem met Efese was glad nie dat hulle lui of selfvoldaan was nie. Hulle was 'n sendingkerk, 'n kerk wat leerstellig suiwer was en wat die geloof verdedig het. Hulle het Bybelse standaarde gehandhaaf en nie toegelaat dat die kultuur rondom hulle die kerk vorm nie.

Ek bid vandag dat jou gemeente ook so sal wees – 'n kerk wat nie gevorm word deur hierdie seks-gesentreerde, moreel verdraaide en plesier-gierige samelewing nie. Jesus prys hulle omdat hulle diegene getoets het wat beweer dat hulle apostels is, maar dit nie was nie. Hulle het leuenaars uitgewys. Hulle het volhard, hulle was geduldig, en hulle het vir sy Naam gearbei sonder om moeg te word. Dit is 'n ongelooflike lys van prestasies, nie waar nie?

Maar dan kom vers 4. Wens jy nie Hy het net daar opgehou nie? Hy sê: "Nietemin het Ek dit teen jou, dat jy jou eerste liefde verlaat het."

Wat was Efese se werklike probleem? Hulle het plig in die plek van toewyding gestel. Hulle het vir Christus gewerk, hulle het die geloof verdedig, maar hulle gebedslewe was swak. Hulle persoonlike verhouding met Jesus was besig om uit te sterf. Die hart van hulle spiritualiteit was weggevreet. Hulle het deur al die formele rituele van godsdiens gegaan, sonder 'n diep hartservaring met Christus.

Wat gebeur wanneer jy jou eerste liefde verlaat? En hoe kan jy en ek seker maak dat dit nooit met ons gebeur nie? Jesus gee vir ons drie stappe: Onthou, Bekeer jou, en Keer terug.

1. Onthou: Onthou daardie dae toe jy die eerste keer na Jesus gekom het. Onthou die vreugde wat jy in gebed gevind het en hoe dit was om jou Bybel oop te maak en die bladsye te verslind. As jy vind dat jou liefde vir Christus besig is om soos sand deur jou vingers te glip... onthou.

2. Bekeer jou: As jy agterkom dat jou ervaring net 'n vorm geword het, gaan op jou knieë. Roep uit na God en sê: "Here, ek is jammer. Ek het my werk vir U belangriker gemaak as my verhouding met U. Vergewe my."

3. Keer terug: Doen weer die "eerste werke." Wat is daardie werke? Dit is om prioriteit te gee aan die dinge wat saak maak vir die ewigheid. Soek eers die koninkryk van God (Matteus 6:33). Rig jou liefde op die dinge daarbo (Kolossense 3:1-2). Moenie toelaat dat jou

werk vir God jou tyd met God vervang nie. Ons kan werk sonder om te "wees," maar ons kan nie regtig "wees" sonder om te werk nie. Karakter kom eerste.

Jesus gee 'n ernstige waarskuwing: "Anders kom Ek gou na jou toe en sal jou kandelaar van sy plek verwyder." Kan 'n kandelaar verwyder word as dit nie daar was nie? Nee. Hierdie is 'n kragtige teks wat wys dat jy verlossing kan hê, maar dit kan verloor. Die Bybel leer nie "eenmaal gered, altyd gered" nie. As daardie lig in jou hart doodgaan, is jy verlore. Daarom moet ons ons verhouding met Christus met alles in ons bewaak.

Jesus noem ook dat hulle die dade van die Nikolaïete haat. Wie was hulle? Volgens vroeë kerkvaders soos Irenaeus, het die Nikolaïete geglo aan "ongebreidelde passie." Hulle het geleer dat die verstand jou enigste gids is en dat gehoorsaamheid aan God se wet onnodig is. Hulle het geleef soos hulle wil – seksuele immoraliteit en afgodediens was aan die orde van die dag.

Vandag sien ons steeds die leer van die Nikolaïete: dit is daardie oppervlakkige Christendom wat sê: "Ek het net vir Jesus lief, so ek kan doen wat ek wil; gehoorsaamheid maak nie saak nie." Dit is 'n menslike vorm van godsdiens wat toelaat dat die wêreld se kultuur bepaal wie jy is.

Maar Jesus sê: "Wie 'n oor het, laat hom hoor... Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om te eet van die boom van die lewe wat binne-in die paradys van God is." Moenie toelaat dat die wêreld jou denke vorm nie. Laat die lewende Christus jou lewe vul, en eendag sal jy by die water van die lewe sit en vir altyd in Sy paradys woon.

Smirna – Soet Geur te midde van die Vlamme

Die tydperk van die eerste-eeuse kerk (Efese) het tot ongeveer 100 n.C. geduur. Maar nou verander die toneel dramaties wanneer ons by die tweede kerk kom in Openbaring 2 vers 8: die kerk van Smirna.

Die woord "Smirna" beteken heel waarskynlik "soetruikende wierook." Dit kom van 'n aromatiese krui genaamd mirre, wat in daardie tyd gebruik is vir balseming en die voorbereiding van 'n liggaam vir die dood. Is dit nie fassinerend nie? Die kerk in Smirna het vervolging en die dood in die gesig gestaar, en tog is die naam wat Jesus gebruik, "soetruikende wierook." Want net soos mirre 'n heerlike geur vrystel wanneer dit fyngedruk word, het die getuigenis van hierdie lydende Christene 'n kosbare geur voor God versprei.

Smirna is vandag die moderne stad Izmir in Turkye. Dit is 'n pragtige seehawestad, en dit is verstommend dat die ruïnes van die antieke stad steeds daar te sien is. In Johannes se tyd was dit 'n baie belangrike Romeinse hoofstad.

Wanneer Jesus met hierdie kerk praat, is daar geen woord van veroordeling nie. Let op wat Hy in vers 9 sê: "Ek ken jou werke, jou verdrukking en jou armoede – maar jy is ryk." Hulle was getrou aan Christus, maar hulle het deur geweldige beproewinge gegaan. Dit was 'n arm gemeente. In daardie samelewing het Christenskap jou dikwels jou werk, jou besittings en jou

status gekos. Maar Jesus sê: "Jy is ryk!" Waarin was hulle ryk? Hulle was ryk in geloof. Hulle was ryk in toewyding. Hulle lewens was versadig met die Woord van God.

Jesus praat ook van die godslastering van diegene wat sê hulle is Jode, maar dit nie is nie, en wat Hy die "sinagoge van Satan" noem. Godslastering beteken hier om een ding te beweer, maar iets anders te wees. Daar was mense wat gesê het hulle is volgelinge van God, maar hulle het die ware gelowiges vervolg.

Dan gee Jesus hierdie profesie: "Moenie vrees vir enigiets wat julle op die punt staan om te ly nie. Kyk, die duiwel gaan sommige van julle in die tronk gooi sodat julle getoets kan word, en julle sal tien dae lank verdrukking hê." Wat beteken hierdie "tien dae"? In Bybelprofesie is een profetiese dag dikwels gelyk aan een letterlike jaar. Jy vind hierdie beginsel in Numeri 14:34 en Esegïël 4:6.

Die kerk van Smirna verteenwoordig die tydperk van ongeveer 100 n.C. tot 313 n.C. Die duiwel het gesien dat hy nie die kerk kon stop deur dit van binne af lou te maak nie, so hy het dit met hewige vervolging probeer uitroei. As hierdie "tien dae" tien jaar beteken, pas dit presies by die geskiedenis. Vanaf 303 tot 313 n.C. was die felste tyd van vervolging onder die heidense keiser Diocletianus. Hy het die Christendom onwettig verklaar en 'n bevel uitgevaardig om alle Christene in die ryk dood te maak.

Dink aan die storie van Polycarpus, een van die kerkleiers in Smirna. Hy is deur die owerhede gearrester en na die markplein gebring terwyl die skares geskree het: "Hier is die vader van die Christene!" Die regter het hom jammer gekry en gesê: "Brand net 'n bietjie wierook vir Caesar. Brand wierook vir die gode Afrodite, Dionysus of Demeter, en ek laat jou gaan."

Polycarpus was 'n ou man, met diep lyne op sy gesig en grys hare. Hy het na die regter gekyk en sy woorde is vir ons in die antieke literatuur opgeteken: "Ek is nou 86 jaar oud en Christus het my nog nooit te na gekom nie. Hoe kan ek nou my Jesus verloën?" Hulle het hom op die brandstapel verbrand.

Daar is 'n verslag deur die Romeinse historikus Theodoret oor die Konsilie van Nicea in 325 n.C. Hy beskryf hoe die Christelike leiers na daardie vergadering gekom het ná die jare van vervolging. Sommige het gekom met hulle oë wat uitgepluk is, ander met arms wat afgekap was, of met liggame wat verskriklik geskend was deur geseling.

Wat sê Jesus vir jou wanneer jy beproewing, hartseer of selfs vervolging in die gesig staar? Hy sê: "Moenie vrees nie... wees getrou tot die dood toe, en Ek sal jou die kroon van die lewe gee." Die woord vir kroon hier is stephanos. Dit is nie 'n koninklike kroon nie; dit is die kroon van die oorwinnaar. Wanneer 'n atleet in die Olimpiese Spele gewen het, het hulle hierdie krans gekry. Jesus sê: "Jy is in die wedloop van die lewe. Kyk verby die trane, verby die bloed en verby die teleurstelling na die oorwinnaarskroon."

Miskien gaan jy vandag deur 'n ware beproewing in jou lewe. Jesus sê vir jou: "Moenie vrees nie." Kom ons kyk vinnig na 1 Johannes 4 vers 18. Daar staan: "Daar is geen vrees in die liefde nie, maar volmaakte liefde dryf die vrees buite." Vrees is 'n emosie. Daar is niks sondig

daaraan om bang te wees nie; ons almal raak soms bang. Maar die probleem is wanneer vrees jou beetpak, wanneer dit jou vreugde verwurg. Jesus sê: "Konsentreer op My liefde. Konsentreer op hoe kosbaar jy vir My is. My liefde sal daardie vrees verdryf sodat dit nie jou lewe beheer nie."

Die laaste vers vir Smirna sê: "Hy wat oorwin, sal deur die tweede dood nie getref word nie." Die eerste dood is die fisiese dood wat ons almal sterf. Of jy nou oud word en Hospice dienste nodig het, of jou laaste asem uitblaas weens 'n siekte – Jesus sê: "Moenie vrees nie." Jy gaan dalk vir 'n rukkie slaap, maar as jy getrou bly aan My, sal jy nooit die tweede dood – die ewige dood – ervaar nie.

Smirna was 'n kerk wat nie gebuig het nie. Christene was oral – in die senaat, in die weermag, op die markplekke. Satan kon hulle nie met geweld stop nie, en daarom moes hy 'n nuwe strategie probeer: kompromie.

Pergamus – Die Troon van Satan en die Prys van Kompromie

Satan het gesien dat die geweld en vervolging in die tyd van Smirna nie gewerk het nie. Hoe meer Christene gesterf het, hoe vinniger het die kerk gegroei. Daarom het hy sy strategie verander van aanval na infiltrasie. Ons kom nou by die derde kerk: Pergamus.

Die naam Pergamus beteken "verhewe" of "hoogte." In die geskiedenis verteenwoordig dit die tydperk van ongeveer 313 n.C. tot 538 n.C. Dit was 'n era waar die kerk van die brandstapel na die paleis beweeg het. Die heidense Romeinse keiser, Konstantyn, het 'n "Christen" (in aanhalings tekens) geword en die kerk is skielik in die ryk verhef. Dit was 'n tyd van groot voorspoed, maar ook 'n tyd van dodelike kompromie.

Voordat ons verder gaan, moet ek net sê dat hierdie datums nie "in klip gekap" is nie. In Bybelprofesieë kry ons dikwels presiese datums, maar by die sewe kerke praat ons van algemene tydperke met 'n mate van buigsaamheid.

Jesus stel Homself aan Pergamus voor as die Een met die "skerp tweesnydende swaard." Wat verteenwoordig hierdie swaard? In Hebreërs 4 vers 12 lees ons dat die Woord van God skerper is as enige tweesnydende swaard. So, vir 'n gemeente wat besig is om kompromieë aan te gaan en van die waarheid weg te dryf, kom Jesus met die swaard van sy Woord om te oordeel en te skei tussen waarheid en dwaling.

Jesus sê in vers 13: "Ek ken jou werke, en jy woon waar die troon van Satan is." Pergamus was op 'n heuwel gebou en het met Efese meegeding vir oorheersing. Dit was die sentrum van die keiser-aanbidding. Dit was die eerste plek in die geskiedenis waar 'n lewende Romeinse keiser as god verklaar is en daar was selfs 'n altaar vir Augustus. Daar was ook die massiewe altaar vir Zeus, wat die "altaar van Satan" genoem word.

Mark Finley vertel dat hy self by hierdie ruïnes in Turkye saam met die span van It Is Written was. Hulle was besig om 'n reeks oor die sewe kerke te verfilm en hulle het by die ruïnes van

die altaar van Zeus gestaan. Daar was 'n lelike ysterheining rondom die ruïnes met 'n bordjie wat sê: "Gevaar: Moenie oor hierdie heining klim nie."

Die vervaardiger het na Mark Finley gekyk en gesê: "Mark, ek het regtig nodig dat jy in die middel van die altaar van Zeus staan vir die skoot. Klim oor daardie heining." Mark vra toe: "Het jy die bordjie gesien?" Hy antwoord: "Dis nie vir ons nie, moenie bekommerd wees nie, ek sal kyk of daar iemand kom."

Mark vertel: "So, ek klim toe oor die heining en loop tot reg in die middel van die altaar van Satan. Net toe die kameras begin rol, trap ek reg in die middel van 'n nes adders! Hierdie slange was enorm – seker een tot een en 'n halwe meter lank – met groen diamantkoppe wat na my sis. Ek dink nie ek was nog ooit so bang in my lewe nie! As ek in die Olimpiese Spele was, sou ek daardie dag die 100-meter gewen het. Ek het oor daardie heining gespring en my vervaardiger skree: "Ek het NIE DIE SKOOT gekry nie! Gaan terug!" Ek het net vir hom gesê: "Kyk, ek sal die kamera hanteer, gaan jy terug! As ek moet sterf, gaan ek nie op die altaar van Satan doodgaan nie." Ek kon al die opskrif in die koerant sien: "Leraar Mark Finley deur 'n slang gepik op die altaar van Satan." Nee wat, ons het toe maar die foto voor die heining geneem!"

Maar daar was getroue gelowiges in Pergamus. Jesus noem vir Antipas, sy getroue martelaar. Sommige dink dit is 'n letterlike naam, maar as jy na die Grieks kyk, beteken "Anti" dikwels "in die plek van" en "Pas" beteken Vader. In Pergamus was daar Christene by wie die vaders die geloof aan hul seuns oorgedra het. Hierdie seuns het standvastig gebly en in die plek van hul vaders vir die geloof gestaan, selfs tot die dood toe.

Tog het Jesus 'n paar dinge teen hulle. Hy praat van die "leer van Bileam." Onthou jy vir Bileam? Hy was 'n valse profeet wat die Israeliete verlei het om seksuele immoraliteit te pleeg en afgode te aanbid deur hulle met die Moabitiese vroue te laat meng. Bileam se leerstelling is die leerstelling van kompromie.

Dit is presies wat tussen 313 n.C. en 538 n.C. gebeur het. Konstantyn het die Christendom en heidendom probeer verenig om die ryk te red. Heidense afgode het die kerk binnedring, en die sonaanbidding van die heidene is met die Christendom vermeng. Daar was 'n massiewe afwyking van die Woord van God na die tradisies van mense. Hulle het ook die leer van die Nikolaïete gehad – die idee dat jy deur jou eie verstand gelei kan word in plaas van deur die Woord, wat lei tot wetteloosheid.

Jesus roep hulle op tot bekering. En aan die een wat oorwin, beloof Hy die "verborge manna." Gaan kyk bietjie na Johannes 6 vers 31 tot 35. Jesus sê: "Ek is die brood van die lewe." Wanneer jy afgesonder van die goddelose kultuur staan en weier om jou geloof in die gedrang te bring, sal Jesus jou siel voed. Hy sal jou innerlike verlanges bevredig.

Hy beloof ook 'n "wit klip" met 'n nuwe naam daarop. In antieke tye het 'n jurie twee klippe gehad: 'n swart een en 'n wit een. As die voorman van die jurie die swart klip laat val, was die persoon skuldig en veroordeel. Maar as hy die wit klip laat val, was die persoon vrygespreek.

Jesus sê vir jou: "Al veroordeel die kultuur rondom jou, Ek gee vir jou die wit steen. Daar is geen veroordeling vir die wat in Christus Jesus is nie. Jy is vergewe. Jou naam is op daardie steen geskryf as my kind wat vir ewig saam met My sal woon."

Efese se boodskap was: moenie jou eerste liefde verlaat nie. Smirna sê: wees getrou tot die dood toe. Pergamus sê: weerstaan kompromie ten alle koste.

Thiatire – Getrouheid in die Donker Eeue

Ons kom nou by die laaste van die vier kerke wat ons vandag bestudeer: Thiatire. In die profetiese tydlyn verteenwoordig Thiatire die tydperk van die Donker Eeue, van ongeveer 538 n.C. tot 1517 n.C., net voor die begin van die groot Hervorming.

Kyk in vers 18 hoe Jesus Homself aan hierdie gemeente bekendstel: "Dit sê die Seun van God." Dit is 'n baie belangrike oorgang. As jy teruggaan na die visioen in hoofstuk 1, word Christus daar beskryf as die "Seun van die mens." Daardie titel herinner ons aan sy menslikheid – Hy is die Een wat deur die stowwerige strate van Galilea geloop het, wat honger en dors geken het, en wat geen plek gehad het om sy hoof neer te lê nie. Hy identifiseer met ons in ons swakheid.

Maar hier in Thiatire, waar Hy te staan kom teen die owerhede en magte van die hel en die diep korrupsie van daardie era, tree Hy op as die Seun van God. Hy is volledig menslik, maar ook volledig goddelik. Die Seun van God het die Seun van die mens geword sodat seuns van mense seuns van God kan word. Hy het oë soos 'n vuurvlam en voete soos fyn koper – Hy sien alles en Hy heers met krag.

Jesus begin weer met sy bekende woorde: "Ek ken jou werke." Hy prys hulle vir hul liefde, diens, geloof en geduld. Maar dan sê Hy iets baie interessants: "Jou laaste werke is meer as die eerstes." Met ander woorde, daar is verbetering in hierdie kerk. Selfs te midde van die duisternis van die Middeleeue, was daar mense soos die Waldense, mense soos Huss en Hieronymus, wat die lig van die waarheid begin helderder laat brand het namate die tyd verloop het. Hulle het uit die duisternis begin opstaan.

Tog is daar 'n ernstige probleem. Jesus sê: "Nogtans het Ek 'n paar dinge teen jou, omdat jy die vrou Isebel... toelaat." In Bybelprofesie verteenwoordig 'n rein, kuis vrou die ware kerk. Maar 'n owerspelige vrou verteenwoordig 'n gevalle of korrupte kerk. Wanneer die kerk agter die wêreld aanloop, noem die Bybel dit geestelike hoerery.

Kyk na Jakobus 4 vers 4: "Egbrekers en egbreeksters, weet julle nie dat vriendskap met die wêreld vyandskap met God is nie?" Isebel verteenwoordig dus alles wat vals is in godsdiens: afgodediens, sonaanbidding en ongehoorsaamheid aan God se wet. Sy verteenwoordig die unie tussen kerk en staat gedurende die Middeleeue, waar 'n korrupte vorm van Christendom ingestel is en die ware volk van God vervolgd is.

Jesus sê Hy sal haar in 'n "siekbied" werp. Sy is geestelik siek omdat sy nie die evangelie – die "vitamienpille" van God se Woord – neem om haar te transformeer nie. Hy waarsku ook dat

haar "kinders" (maw haar volgelinge wat dieselfde wettelose lewens lei) dieselfde lot sal ly as hulle hulle nie bekeer nie. God deursoek die sinne en die harte; Hy kyk verby wat ons doen na wie ons werklik is.

Maar dan gee Jesus 'n kosbare belofte aan die "oorblyfsel" in Thiatire – diegene wat nie hierdie valse leerstellings gevolg het nie. Hy sê: "Ek sal geen ander las op julle lê nie, maar hou vas wat julle het totdat Ek kom."

Hier hoor ons die sentrale tema van Openbaring: "Hou vas." Moenie moed opgee nie, want Jesus kom weer. Regdeur die Bybel word daar meer as 1 500 keer na sy wederkoms verwys. Van die Psalms tot by Jesaja, van Paulus tot by Jesus self, weerklink die belofte: "Ek kom weer." Dit is hierdie hoop wat 'n glimlag op ons gesig sit en 'n veerkrag in ons stap gee, selfs wanneer ons deur beproewing of geestelike afvalligheid omring word.

Die Ysterstaf – 'n Belofte van Finale Gesag

Aan die einde van die boodskap aan die kerk in Thiatire, gee Jesus 'n baie spesifieke en kragtige belofte. Hy sê in Openbaring 2 vers 27 dat die oorwinnaar die nasies sal regeer met 'n "ysterstaf". Nou, as jy die Boek Openbaring bestudeer, sal jy agterkom dat hierdie uitdrukking, die "ysterstaf", drie keer in die boek genoem word. Dit is nie sommer net 'n toevallige frase nie; dit is 'n sleutel tot die verstaan van Jesus se finale oorwinning.

Die eerste keer is hier in hoofstuk 2, by Thiatire. Die tweede keer vind ons dit in Openbaring hoofstuk 12 vers 5. Daar staan: "Sy het 'n seun gebaar wat al die nasies met 'n ystersepter sou regeer. En haar kind is weggeruk na God en sy troon." Hier sien ons dat die ysterstaf direk met die gesag van Christus self te doen het.

En dan, die derde keer, sien ons dit in die groot klimaks van die boek, in Openbaring hoofstuk 19. In hierdie hoofstuk word die hemel geopend en ons sien 'n wit perd met 'n Ruiters wat Getrou en Waaragtig genoem word. Vers 15 sê: "En uit sy mond gaan 'n skerp swaard om die nasies daarmee te slaan; en Hy sal hulle regeer met 'n ysterstaf."

Maar wat beteken hierdie ysterstaf presies? In die Bybelse tyd was 'n staf of 'n septer die simbool van 'n koning se gesag. Maar 'n staf van yster dra 'n spesiale betekenis. Yster is onbreekbaar. Dit verteenwoordig die onbreekbare, ewige gesag van Jesus Christus oor die magte van die hel.

Dink vir 'n oomblik daaraan: die nasies van hierdie wêreld wat God teëstaan, word vergelyk met erdewerk. Wanneer 'n ysterstaf 'n erdepot tref, word daardie pot in duisend stukke verpletter. Dit is die prentjie wat Jesus hier skilder. Hy sê vir ons dat die goddeloosheid, die sonde, die verdrukking en die korrupsie wat ons vandag rondom ons sien, nie vir altyd sal voortduur nie. Eendag gaan Jesus Christus sy onbreekbare gesag uitoefen en alle boosheid finaal verpletter.

Wanneer Jesus die nasies met die ysterstaf regeer, beteken dit dat die koninkryke van hierdie wêreld plek gaan maak vir die koninkryk van God. In Thiatire, waar die gelowiges so swaar

gekry het onder korrupte magte, was hierdie belofte van 'n finale, regverdige gesag 'n reuse bron van bemoediging. Dit herinner ons dat God die laaste sê het. Die magte van die hel mag dalk nou lyk of hulle wen, maar hulle is soos bros kleipotte voor die ysterstaf van ons Koning.

Die Môrester en ons Finale Hoop

Ons sluit ons studie van die eerste vier kerke af met een van die mooiste beloftes in die hele Bybel. In Openbaring 2 vers 28 sê Jesus: "En Ek sal hom die môrester gee."

Wie is hierdie môrester? Die Bybel laat ons nie raai nie. Later in Openbaring sê Jesus self: "Ek is die blink Môrester." Wanneer die nag op sy donkerste is, net voor die dagbreek, verskyn die môrester aan die hemelruim. Dit is die teken dat die nuwe dag besig is om aan te breek. Jesus belowe om Homself aan ons te gee! Hy wil in ons harte opgaan en ons die werklikheid gee dat Hy die magte van die hel reeds oorwin het.

As ons terugkyk na hierdie vier kerke, sien ons 'n duidelike padkaart vir ons eie geestelike lewe:

1. Efese herinner ons: Moet nooit toelaat dat jou liefde vir Jesus koud word nie. Hou daardie eerste liefde helder brandend.
2. Smirna bemoedig ons: Selfs in die grootste beproewing of wanneer jy die dood in die gesig staar, wees getrou, want die lewe wag.
3. Pergamus waarsku ons: Weerstaan kompromie ten alle koste. Moenie toelaat dat die wêreld se afgode jou geloof laat kwyn nie.
4. Thiatire roep ons op: Moenie swig voor die druk van die kultuur rondom jou nie. Staar vas op die Woord van God.

Vriend, daar kom 'n dag, soos Openbaring 19 vir ons skets, waar Jesus op die wit perd gaan verskyn. Wit is die simbool van oorwinning. Hy kom as die een wat "Getrou en Waaragtig" is. Hy kom om 'n einde te maak aan die hartseer, die lyding en die afgryse van hierdie wêreld.

Eendag sal sonde en siekte nie meer wees nie. Eendag sal daar nie meer kanker wees wat liggame teister nie. Daar sal nie meer Hospice dienste of rystoele wees nie. Daar sal nie meer die angste van pandemies wees nie. Jesus Christus gaan regeer van oos na wes en van noord na suid met 'n onbreekbare gesag. En die beste nuus is: jy en ek kan saam met Hom heers. Prys sy heilige Naam!

Ek wil op daardie dag saam met Hom wees, en ek weet jy wil ook. Laat ons altyd getrou bly aan die Woord van God.

Openbaring Hoofstuk 3: **"Hoor die Stem, Maak die Deur Oop"**

In die vorige studie het ons gekyk na die eerste vier kerke in Openbaring hoofstuk 2: Efese, Smirna, Pergamus en Thiatire. Ons het gesien hoe elke kerk drie dinge verteenwoordig: 'n

diep geestelike waarheid vir ons persoonlike lewens, 'n spesifieke historiese tydperk, en 'n profesie oor die toekoms van die kerk.

Efese was die eerste-eeuse kerk – vurig, maar dit het sy eerste liefde verloor. Smirna was die vervolgte kerk wat getrou gebly het tot die dood toe. Pergamus was die kerk van kompromie, waar heidendom en Christendom begin saamsmelt het. Thiatire was die "dooie kerk" van die Donker Eeue.

Nou skuif ons fokus na Openbaring hoofstuk 3, waar ons drie kerke besoek: Sardis, Filadelfia en Laodisea. Hierdie boodskappe gaan jou hart ontroer terwyl ons die Heilige Gees toelaat om deur die Skrif met ons te praat.

Die Stad van Vergane Glorie: Sardis

Openbaring 3 vers 1 begin met hierdie woorde: "Skryf aan die engel van die gemeente van Sardis: Só sê Hy wat die sewe geeste en die sewe sterre het: Ek ken jou werk, dat jy die naam het dat jy leef, maar jy is dood."

Voordat ons na die geestelike toestand kyk, moet ons die geskiedenis van die stad Sardis verstaan. Dit was 'n uiters ryk en welgestelde stad, die hoofstad van die antieke Lidiese koninkryk. Trouens, dit was hier in Sardis waar muntstukke vir die eerste keer in die geskiedenis geslaan en as geld gebruik is. Die koning van Sardis was Croesus – 'n man so ryk dat hy homself omring het met die wêreld se grootste weelde en roem.

Daar is 'n bekende verhaal van die Griekse filosoof Solon wat Croesus besoek het. Croesus het hom gevra: "Wie is die gelukkigste man in die wêreld?" Solon het geantwoord dat hy dit eers sal weet wanneer hy langs daardie man op sy sterfbed staan; want materiële besittings sonder innerlike vrede en doel, beteken op die ou end niks nie.

Die Les van die Slapende Wag

Sardis was bo-op 'n hoë platorand gebou, met steil kranse wat dit skynbaar onoorwinlik laat lyk het. Toe Kores van Persië die stad aanval, het hy 'n beloning beloof aan enige soldaat wat 'n pad na bo kon vind. Een aand het 'n Persiese soldaat opgekyk en gesien hoe een van Croesus se wagte aan die slaap raak. Die wag se helm het oor die lysie geval en teen die krans afgerol. Die wag het teen 'n klein, nou paadjie afgeklim om sy helm te gaan haal.

Die Persiese leër het daardie paadjie ontdek, die slapende wagte verras en die stad oorgeneem. Vandag is Sardis net ruïnes. Waar eens paleise en tempels gestaan het, wei daar nou skape tussen die ruïnes. Die ramp van Sardis was die gevolg van kompromie en 'n wag wat aan die slaap geraak het terwyl die vyand voor die hekke was. Dit is presies die waarskuwing wat God vandag vir ons het: kompromie lei tot morele en geestelike ruïnes.

Die Sewe Geeste en die Sewe Sterre

In Openbaring 3:1 sê Jesus Hy het die "sewe geeste van God". Dit verwys na die volmaakte, volledige bediening van die Heilige Gees wat met die kerk praat. Hy hou ook die "sewe sterre" vas, wat volgens Openbaring 1 die boodskappers of leiers van die kerke is. Die bemoediging hier is dat God Sy kerk en Sy leiers stewig in Sy hand hou, selfs wanneer dinge moeilik lyk.

Reputasie vs. Realiteit

Jesus sê vir Sardis: "Ek ken jou werke, dat jy die naam het dat jy lewe, maar jy is dood." Die Griekse woord vir "naam" kan hier as "reputasie" vertaal word. Sardis het 'n ryk geskiedenis en 'n uiterlike voorkoms van lewe gehad. Hulle het dalk pragtige geboue, indrukwekkende rituele en 'n goeie status in die samelewing gehad, maar van binne was hulle geestelik dood.

Histories verteenwoordig Sardis die tydperk van ongeveer 1517 tot 1798. Dit is die era toe die Hervorming pas begin het. Die kerk het in hierdie tyd massief gegroei; dink aan die groot katedrale, die flikkerende kerse, die wierook en die gebrandskilderde vensters van die staatskerke in Europa. Maar ten spyte van hierdie uiterlike vertoon, het die lewende ervaring met Christus begin afkoel. Dit het 'n vorm van godsdiens geword sonder die krag daarvan – skynheiligheid wat die hart van die geloof vervang het.

Wat doen jy as jou geloof taan?

Wat is die medisyne vir 'n kerk of 'n individu wat "naam het dat hulle leef", maar eintlik besig is om geestelik te sterf? Jesus gee in vers 2 die antwoord: "Wees waaksaam en versterk die dinge wat oorbly, wat gereed is om te sterwe."

Hier is 'n lewensles vir ons almal:

1. Wees waaksaam: Onthou hoe gereeld Jesus gesê het: "Waak en bid." Wanneer jy voel jou geestelike lewe verflou, maak jou hart weer oop. Spandeer tyd in gebed en smul aan die Skrif om daardie passie weer aan te vuur.
2. Versterk wat oorbly: As jou huwelik swaarkry, versterk die goeie dinge wat nog daar is. As jou gesondheid agteruitgaan, fokus op 'n beter dieet en oefening. In jou geestelike lewe beteken dit om terug te gaan na die Bybelwaarhede wat jou aanvanklik oortuig het. Herontdek jou passie vir Christus voordat dit heeltemal uitbrand.

Die Dief in die Nag

Jesus waarsku in vers 3: "As jy dan nie wakker word nie, sal Ek op jou afkom soos 'n dief." Hierdie beeldspraak van 'n "dief" is regdeur die Nuwe Testament 'n simbool vir die wederkoms van Christus. In Matteus 24 en 1 Tessalonisense 5 sien ons dieselfde waarskuwing: die wêreld soek "vrede en veiligheid" (sekuriteit). Ons bou skole wat gewapend is, huise met hoë mure en nasies met wapens, maar ware sekuriteit kom net wanneer die Vors van Vrede terugkeer.

Die dag van die Here sal diegene verras wat in 'n sekulêre, goddelose kultuur gedompel is. Maar vir die "kinders van die lig" hoef daardie dag nie soos 'n dief te kom nie, want hulle waak en is nugter. Die boodskap aan Sardis is 'n ernstige beroep: Moenie op die rand van die Christendom speel nie. Dit is tyd vir volle toewyding.

Die Oorblyfsel: Name in die Ruïnes

Ten spyte van die geestelike doodsheid in Sardis, gee Jesus 'n baie bemoedigende boodskap in vers 4: "Maar jy het 'n paar name ook in Sardis wat hulle klere nie besoedel het nie, en hulle sal saam met My in wit klere wandel, omdat hulle dit waardig is."

Hierdie "paar name" verwys na 'n oorblyfsel. As ons na die geskiedenis kyk (1517–1798), sien ons hoe die kerk een massiewe, burokratiese stelsel geword het waar kerk en staat verenig was. Maar binne daardie stelsel het God mense opgerig. Dink aan Martin Luther wat in 1517 sy 95 stellings in Wittenberg vasgespyker het en verklaar het: "Ons word gered deur genade deur die geloof alleen." Dink aan John Huss wat gesê het sy gedagtes is gebind deur die Woord van God, of aan John Wesley en die groot sendingbewegings.

Selfs in die donkerste tye het God 'n oorblyfsel wat vashou aan Bybelwaarhede. In die eindtyd, sê Openbaring 12:17, sal daar weer so 'n oorblyfsel wees – mense wat die geboorte van God bewaar en die geloof van Jesus het. Hulle wag nie passief nie; hulle weet Christus kom onverwags soos 'n dief vir die wêreld, en hulle hou hulle klere skoon.

Die Wit Klere van Geregtigheid

In vers 5 beloof Jesus: "Wie oorwin, sal beklee word met wit klere." Hierdie wit klere is die simbool van die geregtigheid van Jesus Christus. Ons kom na Hom toe met klere wat bevlek is deur die sonde, maar Hy bedek ons met Sý reinheid.

Dit is die kern van die Evangelie: Jesus verlos ons nie net van die straf van die sonde nie, maar ook van die mag van die sonde. Soos Romeine 8 sê: sonde sal nie meer oor ons heers nie, want ons is onder die genade. Genade verander jou. Jy kom na Jesus net soos jy is, maar deur Sy krag bly jy nie soos jy was nie. Hy transformeer jou karakter.

Die Boek van die Lewe: Is "Eenmaal Gered" Altyd Gered?

In vers 5 maak Jesus 'n kragtige stelling: "Ek sal sy naam nooit uitwis uit die boek van die lewe nie." Dit lei tot 'n baie belangrike vraag oor "ewige sekerheid" – die idee van "eenmaal gered, altyd gered".

As Jesus sê Hy sal jou naam nie uitwis nie, impliseer dit duidelik dat 'n naam wel uitgewis kan word. Hoe kom jou naam in die boek? Deur Christus te aanvaar. Maar die Bybel leer nie dat jy 'n "kosmiese robot" word sonder 'n vrye wil sodra jy gered is nie. In 1 Korintiërs 15:1-2 verduidelik Paulus dat ons gered word deur die Evangelie as ons daaraan vashou.

Jy is ewig veilig solank jy kies om in Christus te bly. Hy sal jou nooit laat gaan nie en niemand kan jou uit Sy hand ruk nie, maar jy het steeds die vryheid om van Hom weg te draai. Ons word gered omdat ons elke dag die besluit neem om Jesus te volg. As ons faal, bely ons ons sonde en Hy vergewe ons, want ons harte is aan Hom verbind.

Die les van Sardis is dus: moenie tevrede wees met 'n reputasie van godsdiens nie. Wees deel van God se oorblyfsel wat waak, bid en die wit klere van Christus se geregtigheid dra.

Filadelfia: Die Stad van Broederliefde

Die naam Filadelfia kom van die Griekse woorde philos (liefde) en adelphos (broer). Dit is die stad van broederliefde, vernoem na 'n koning wat 'n buitengewone loyaliteit en liefde vir sy broer gehad het.

Vandag staan die stad bekend as Akhisar in Turkye. Anders as Efese of Sardis, is daar nie massiewe argeologiese ruïnes nie, bloot omdat die antieke stad direk onder die moderne stad lê. In die middel van Akhisar is daar egter 'n klein opgraving.

Mark Finley vertel 'n pragtige storie van sy besoeke daarheen. Hy het vriende gemaak met die kurator, 'n Moslemman. Tydens een koue, reëniger besoek het hierdie man vir hom en sy span Turkse appelbloesies gebring om hulle warm te kry. Jare later het hulle selfs saam vir die kurator se siek vrou in die hospitaal gebid. Hierdie gees van warmte en vriendskap weerspieël die naam van die stad: Filadelfia.

Die Heilige en die Waaragtige

Openbaring 3 vers 7 sê: "En skryf aan die engel van die gemeente in Filadelfia: Dít sê die Heilige, die Waaragtige, wat die sleutel van Dawid het..."

Let op hoe Jesus Homself voorstel. Hy is "Heilig" en "Waaragtig". In 'n wêreld vol valsheid en onsekerheid, is Hy die absolute standaard van waarheid. Maar wat beteken hierdie "sleutel van Dawid" wat Hy vashou?

Die Sleutel van Dawid en die Oop Deur

Om die "sleutel van Dawid" te verstaan, moet ons teruggaan na die Ou Testament, spesifiek na Jesaja 22:22. Daar word gesê: "En Ek sal die sleutel van die huis van Dawid op sy skouer lê; en hy sal oopmaak, en niemand sal toesluit nie; en hy sal toesluit, en niemand sal oopmaak nie."

Dit is 'n Messiaanse profesie. Die "sleutel van Dawid" verteenwoordig die Messias se reg om die skatkamer van die hemel oop te maak. As die nakomeling van Dawid, het Jesus die outoriteit om vir jou en my die deure van verlossing en die ewige lewe oop te sluit. Wanneer Hy daardie deur oopmaak, kan geen mens, geen duiwel en geen omstandigheid dit toemaak nie.

Die Historiese Venster (1798–1844)

In die profetiese tydlyn verteenwoordig Filadelfia die tydperk van ongeveer 1798 tot 1844. Dit was 'n tyd van groot herlewing en Bybelstudie regoor die wêreld. In hierdie tydperk het die profesieë van Daniël (die 2300-aand-en-môre profesie) sy eindpunt bereik.

Jesus sê in vers 8: "Kyk, Ek het voor jou 'n oop deur gegee." Dit verwys na 'n nuwe fase in Christus se bediening in die hemelse heiligdom. In 1844 het die "deur" na die Allerheiligste oopgegaan vir die werk van die oordeel. Jesus word hier voorgestel as ons Hoëpriester.

Soos Hebreërs 7:25 sê: "Daarom kan Hy ook volkome red die wat deur Hom tot God gaan, omdat Hy altyd leef om vir hulle in te tree." Die evangelie van Filadelfia is dit: Die deur van genade is oop. Jesus leef om jou te verlos. Hy is die Lam wat gesterf het, maar Hy is ook die Priester wat nou vir jou intree.

Die Sinagoge van Satan en die Groot Herlewing

In vers 9 maak Jesus 'n merkwaardige belofte: "Kyk, Ek gee jou uit die sinagoge van die Satan, van die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie... Ek sal hulle laat kom en voor jou voete aanbid en laat weet dat Ek jou liefgehad het."

Wie is hierdie mense? Dit verwys na diegene wat beweer dat hulle God se mense is, maar wie se lewens en leerstellings teenstrydig is met Sy waarheid. Maar hier is die kragtige deel: Jesus sê dat daar 'n tyd sal kom wanneer mense die waarheid sal erken.

Dit skakel direk met Openbaring 18:1, wat praat van 'n engel wat uit die hemel neerdaal en die hele aarde verlig met God se heerlijkheid. In die laaste dae sal daar 'n magtige herlewing wees. Baie mense wat nou nog vasgevang is in "Babilon" – valse godsdienstige of sekulêre stelsels – sal God se stem hoor wat roep: "Gaan uit haar uit, My volk!" Hulle sal sien dat God Sy getroue oorblyfsel liefhet en hulle sal by die ware kerk aansluit.

Die Uur van Beproeving

In vers 10 sê Jesus: "Omdat jy die woord van My lydsaamheid bewaar het, sal Ek jou ook bewaar in die uur van beproewing wat oor die hele wêreld kom."

Ons leef in 'n tyd van globale krisis. Of dit nou ekonomies, polities of natuurlike rampe is, die wêreld is onstabiel. Maar vir diegene wat in Filadelfia (in broederliefde) en getrouheid aan die Woord wandel, is daar 'n belofte van goddelike bewaring. Jesus sê: "Kyk, Ek kom gou! Hou vas wat jy het, sodat niemand jou kroon neem nie." Moenie toelaat dat die sekularisme of die gejaag na geld van ons tyd jou aandag van die ewigheid aflei nie.

'n Onwankelbare Pilaar

Vir die mense van Filadelfia het vers 12 'n baie spesiale betekenis gehad: "Wie oorwin, Ek sal hom 'n pilaar maak in die tempel van my God, en hy sal nooit meer daaruit gaan nie."

Hoekom 'n pilaar? Filadelfia was in 'n aktiewe aardbewingstreek geleë. In die jaar 17 n.C. het 'n massiewe aardbewing die stad byna heeltemal vernietig. Die mense was gewoon daaraan om in wankelrige kleihuise te woon en moes gereeld uit die stad uitvlug vir veiligheid wanneer die aarde begin bewe het. Hulle het geweet wat dit beteken om in onsekerheid te lewe.

Jesus sê vir hulle – en vir ons: "Die wêreld mag wankel, jou omstandighede mag verkrummel, maar in My koninkryk sal jy 'n pilaar wees." 'n Pilaar is stabiel, dit is vas, dit is onbeweeglik. In die Nuwe Jerusalem is daar geen natuurrampe of onsekerheid nie. God skryf Sy Naam op jou – 'n teken dat jy aan Hom behoort en veilig is vir ewig.

Die Deur van Geleentheid

Wat leer Filadelfia ons vir vandag?

1. Die Deur van Verlossing is oop: Jesus is ons Hoëpriester in die oordeelsuur.
2. Die Deur van Geleentheid is oop: Filadelfia was 'n "landbrug" tussen Europa en Asië. Die kerk moes die evangelie oor daardie brug dra. Net so is daar vandag oral om ons deure oop om Christus te deel. Gebruik elke middel – literatuur, Bybelstudies, sosiale media – want die tyd is kort.

Laodisea: Die Volk van die Oordeel

Ons kom nou by die laaste kerk, Laodisea, in Openbaring 3:14. Baie mense dink die woord "Laodisea" beteken "louwarm", maar dit is nie korrek nie. Louwarm is die toestand van die kerk, nie die betekenis van die naam nie.

Die naam Laodisea beteken letterlik: "'n Volk wat geoordeel is" of "'n Volk van die oordeel". Dit is die kerk van die oordeelsuur, die laaste kerktidperk wat leef net voor die wederkoms van Christus. Dit is die tidperk waarin ons onself vandag bevind.

Die Amen: God se Laaste Woord

Jesus stel Homself aan hierdie kerk voor as "die Amen". Waar plaas mens 'n "amen" in 'n gebed? Aan die einde. Dit beteken: "So is dit; dit is afgehandel."

Deur Homself die "Amen" te noem, sê Jesus vir ons dat daar nie nog 'n kerktidperk ná Laodisea gaan wees nie. Daar is mense wat dalk dink God gaan nog 'n nuwe beweging uit Laodisea uitroep, maar Jesus sê: "Amen." Dit is die finale fase van Sy kerk op aarde. Hierdie kerk gaan nie deur God verwerp word nie; dit gaan herleef word. As God sê dit is die einde, dan glo ons dit.

Die Getroue en Waaragtige Getuie

Jesus noem Homself ook die "Getroue en Waaragtige Getuie". In Johannes 14:9 sê Jesus vir Filippus: "Hy wat My gesien het, het die Vader gesien."

As jy wil weet hoe God die Vader oor jou voel, kyk na Jesus. Hy raak die oë van die blindes aan; Hy genees die verdorde hand; Hy vergewe die vrou wat in egbreuk betrap is. As die

Getroue Getuie sê Jesus vir Laodisea: "Die Vader doen 'n beroep op jou. Sy genade, liefde en barmhartigheid is tot jou beskikking om jou weg te neem van louwarm selfvoldaanheid."

Die Beginner van die Skepping

Dan volg 'n frase wat soms verwarrend is: Jesus word genoem "die begin van die skepping van God". Beteken dit Jesus was die eerste wese wat geskep is? Glad nie.

Die Griekse woord vir "begin" is arche. Dit word beter vertaal as "Eerste Oorsaak", "Beginner" of "Bron". Jesus is die Skepper-God self. Soos Efesiërs 3:9 sê, het God alle dinge geskep deur Jesus Christus.

Hoekom is dit belangrik vir Laodisea? Want die Skepper wat gespreek het en wêreld laat ontstaan het, wat Adam uit die stof gevorm het, is dieselfde Een wat vandag vir jou sê: "Ek kan jou hart herskep." As jy sukkel met geestelike louwarmheid, onthou dat jou Skepper die mag het om jou weer nuut te maak. Daar is niks in jou lewe wat te gebroke is vir die Een wat die heelal gemaak het nie.

Die Stad van Kompromie en Gemak: Laodisea

Ons het by die laaste van die sewe kerke aangekom: Laodisea. Om hierdie boodskap werklik te verstaan, moet ons eers kyk na die wêreld waarin hierdie Christene geleef het. Laodisea was nie net enige stad nie; dit was die bankwese-sentrum van die Romeinse wêreld. Dit was 'n stad van enorme rykdom, soveel so dat toe 'n massiewe aardbewing die stad in 60 n.C. verwoes het, die inwoners hulp van die Romeinse Senaat van die hand gewys het. Hulle het trots verklaar: "Ons het niks van niemand nodig nie," en die stad uit hul eie sakke herbou.

Benewens rykdom, was Laodisea bekend vir sy mediese skool, veral die beroemde "Frigiese poeier" wat gebruik is om oogsiektes te genees. Hulle was ook wêreldwyd bekend vir hulle tekstielbedryf – spesifiek 'n unieke, glansende swart wol wat in die omgewing geproduseer is. Rykdom, medisyne en mode: dit was die drie pilare van Laodisea se trots.

Die Raaisel van die Water

In vers 15 en 16 gee Jesus die mees bekende diagnose in die Bybel: "Ek ken jou werke, dat jy nie koud is en ook nie warm nie. Ag, was jy maar koud of warm! Maar nou, omdat jy lou is en nie koud of warm nie, sal Ek jou uit my mond uitspoeg."

Baie mense dink "koud" verwys na iemand wat heeltemal teen God is, maar die historiese konteks vertel 'n ander storie. Laodisea het 'n groot probleem gehad: hulle het nie hul eie waterbron gehad nie. Hulle moes water met kanale inlei.

Net tien kilometer noord, in Hierapolis, was daar beroemde warmbronne met genesende minerale water. Sewentien kilometer suid was Kolosse, bekend vir sy yskoue, verfrissende bergwater. Maar teen die tyd dat die warm water van Hierapolis of die koue water van Kolosse in Laodisea aangekom het, was dit louwarm. Dit was nie meer warm genoeg om te

genees nie, en nie meer koud genoeg om te verfris nie. Dit was sleg, vol sediment, en het jou letterlik naar gemaak.

Geestelike Selfvoldaanheid

Jesus gebruik hierdie plaaslike realiteit om 'n diep geestelike waarheid te illustreer. Om "lou" te wees, beteken jy is in 'n toestand van selfvoldaanheid. Jy gaan kerk toe, jy ken die leerstellings, maar daar is geen vuur, geen passie en geen impak op die wêreld rondom jou nie.

In vers 17 hoor ons die kerk se eie mening van hulleself: "Ek is ryk en het verryk geword en het aan niks gebrek nie." Hulle het hul materiële voorspoed verwar met geestelike seëninge. Maar dan kom die skokkende kontras van die Getroue Getuie. Hy sê: "Jy weet nie dat jy ellendig en beklagenswaardig en arm en blind en naak is nie."

Hierdie is die tragedie van Laodisea: hulle is in die grootste nood, maar hulle is heeltemal onbewus daarvan. Hulle dink hulle dra die swart wol van status, maar God sien hulle is naak. Hulle dink hulle het die beste oogsalf, maar God sien hulle is blind. Hulle dink hulle is ryk, maar in die bank van die hemel is hulle bankrot.

Die Hemelse Aptek: Goud, Wit Klere en Oogsalf

Jesus laat die kerk van Laodisea nie in hul ellende agter nie. In vers 18 gee Hy vir ons die medisyne wat ons nodig het om van louwarmheid na vurige geloof te beweeg: "Ek raai jou aan om van My te koop: goud wat deur vuur gelouter is... en wit klere... en oogsalf om jou oë te salf sodat jy kan sien."

Dit is fassinerend dat Jesus juis hierdie drie dinge kies, want dit spreek direk tot die drie dinge waarop Laodisea so trots was: hulle bankwese, hulle tekstielbedryf en hulle mediese skool.

1. Goud wat deur vuur gelouter is: In die banke van Laodisea was daar hope goud, maar Jesus praat van 'n ander soort rykdom. Hierdie goud verteenwoordig geloof en liefde. In 1 Petrus 1:7 lees ons dat ons geloof veel kosbaarder is as goud wat vergaan. Goud wat deur vuur gelouter is, is geloof wat getoets is in die oond van beproewing en moeilikheid, maar wat vasstaan. Dit is 'n geloof wat nie op uiterlike omstandighede bou nie, maar op die onwankelbare karakter van God. Jesus sê: "Moenie op jou bankbalans vertrou vir sekuriteit nie; vertrou op My."

2. Wit klere van geregtigheid: Onthou jy die glansende swart wol van Laodisea? Dit was die toppunt van mode. Maar Jesus sê hulle is "naak" en het wit klere nodig. In die Bybel simboliseer wit klere die geregtigheid van Christus. Dit is nie klere wat ons self weef deur ons goeie werke of godsdiensrituele nie; dit is 'n geskenk van Hom. Dit bedek die skande van ons sonde en ons eiegeregtigheid. Om hierdie klere te dra, beteken om elke dag te erken: "Here, ek het niks om aan te bied nie, bedek my met U reinheid."

3. Oogsalf vir geestelike sig: Laodisea was trots op hul "Frigiese poeier" wat oogsiektes genees het, maar Jesus sê hulle is geestelik blind. Die oogsalf wat Hy aanbied, verteenwoordig die werk van die Heilige Gees. Sonder die Heilige Gees kan ons nie die verskil sien tussen

waarheid en dwaling nie. Ons kan nie eers ons eie geestelike toestand reg diagnoseer nie. Die Heilige Gees maak ons oë oop sodat ons Jesus in al Sy skoonheid kan sien en die erns van die tyd waarin ons leef, kan verstaan.

Hoe "koop" ons dit?

Jy wonder dalk: "As die Evangelie gratis is, hoekom sê Jesus ons moet dit 'koop'?" Die prys wat ons betaal, is nie geld nie. Ons koop dit deur ons selfvoldaanheid prys te gee. Ons ruil ons eie "rykdom" vir Sýne in. Ons gee ons eie vuil klere vir Sý wit kleed. Dit is 'n transaksie van oorgawe.

Jesus staan by die banke, die boetieks en die apteke van ons moderne lewe en roep: "Stop! Kom na My toe. Ek het die enigste dinge wat werklik waarde het vir die ewigheid."

Die Liefde agter die Tug

Nadat Jesus die harde diagnose aan Laodisea gegee het, verduidelik Hy in vers 19 hoekom Hy so eerlik is: "Almal wat Ek liefhet, bestraf en kasty Ek. Wees dan ywerig en bekeer jou."

Hierdie woord vir "liefhet" in Grieks is philo – dit dui op 'n diepe, hartlike vriendskap en toegeneentheid. Jesus sê eintlik: "Ek sê nie hierdie dinge om jou te vernietig nie, maar omdat Ek vir jou omgee. Ek wil nie hê jy moet verlore gaan in jou selfvoldaanheid nie." Sy tugtiging is 'n bewys van Sy liefde. As Hy jou laat gaan het sonder om jou te waarsku, dán moes jy bekommerd gewees het. Die feit dat Hy met jou praat, beteken daar is hoop.

Die Klop aan die Deur

Dan volg vers 20, een van die bekendste verse in die Nuwe Testament: "Ky, Ek staan by die deur en Ek klop. As iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal Ek ingaan na hom toe en saam met hom maaltyd hou, en hy met My."

Daar is drie kragtige waarhede in hierdie vers wat ons nie mag miskyk nie:

1. Die Ironie van die Deur: Onthou, hierdie brief is aan die kerk geskryf. Dit beteken Jesus is aan die buitekant van Sy eie kerk! Hulle is so besig met hulle programme, hulle rykdom en hulle godsdienste, dat hulle nie eers beseef het die Eienaar van die huis staan buite nie.
2. Die Handvatsel is aan die Binnekant: Daar is 'n bekende skildery van hierdie toneel waar daar geen handvatsel aan die buitekant van die deur is nie. Dit is teologies korrek. Jesus forceer nooit Sy weg in jou lewe in nie. Hy is 'n heer. Hy klop deur jou gewete, deur Sy Woord en deur omstandighede, maar die finale besluit om die grendel terug te trek, lê by jou.
3. Die Intimiteit van die Maaltyd: Hy sê Hy wil "maaltyd hou". In die Joodse kultuur was die aandete die tyd vir diep gesprek en gemeenskap. Dit was nie 'n vinnige happie nie; dit was 'n tyd van vriendskap. Jesus soek nie net jou gehoorsaamheid nie; Hy soek jou geselskap.

Die Belofte aan die Oorwinnaar

In vers 21 gee Jesus die finale belofte aan die laaste kerk: "Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om saam met My te sit op my troon, net soos Ek ook oorwin het en saam met my Vader op sy troon gaan sit het."

Dink daaraan: Laodisea begin as die laagste van die lae – ellendig, blind en naak. Maar as hulle die deur oopmaak en Jesus toelaat om hulle te herskep, eindig hulle op die hoogste plek moontlik: op die troon van die heelal saam met Jesus. Dit is die krag van God se genade. Dit maak nie saak hoe loutwarm of ver weg jy voel nie; die pad van die moddergat na die troon is oop.

Die Stem van die Gees in die 21ste Eeu

Ons het aan die einde gekom van ons reis deur die sewe kerke van Openbaring. Elkeen van hierdie drie kerke in hoofstuk 3 – Sardis, Filadelfia en Laodisea – het vir ons 'n spieël voorgehou.

1. Sardis het ons gewaarsku teen die gevaar van 'n "naam" of 'n reputasie. Die geskiedenis van die slapende wagte op die kranse van Sardis herinner ons dat geestelike ruïnes nie oornag gebeur nie; dit gebeur wanneer ons ophou waak. Maar selfs in die ruïnes is daar 'n oorblyfsel. God se belofte aan die wat getrou bly, is die wit klere van geregtigheid en die versekering dat hulle name veilig is in die Boek van die Lewe.
2. Filadelfia het vir ons die deur van hoop oopgemaak. Deur die "Sleutel van Dawid" te gebruik, het Jesus vir ons toegang gegee tot die hemelse heiligdom. Hy herinner ons dat, al voel ons klein en het ons "min krag", Hy die Een is wat die deure van genade en geleentheid oophou. In 'n wankelrige wêreld van aardbewings en onsekerheid, belowe Hy om van jou 'n onbeweeglike pilaar in Sy tempel te maak.
3. Laodisea bring ons by die nou, die oordeelsuur waarin ons nou leef. Dit is die mees uitdagende boodskap omdat dit ons selfvoldaanheid aanval. Maar dit is ook die mees liefdevolle boodskap, want die "Amen", die Skepper self, staan by jou hart se deur. Hy bied nie net kritiek nie; Hy bied die goud van geloof, die wit klere van Sy karakter en die oogsalf van die Heilige Gees.

Wie 'n oor het, laat hom hoor

Elkeen van hierdie briewe eindig met dieselfde opdrag: "Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê." Dit beteken hierdie boodskappe is nie net historiese dokumente of interessante profesieë nie. Dit is lewende woorde van 'n lewende God aan jôu.

Die hele hoofstuk 3 wys vir ons 'n God wat aktief betrokke is by Sy mense:

- In Sardis is Hy die Een wat die sewe geeste en sewe sterre vashou.
- In Filadelfia is Hy die Heilige en Waaragtige wat deure oopmaak.
- In Laodisea is Hy die Getroue Getuie wat klop.

God het nie die kerk aan sy eie lot oorgelaat nie. Van die Donker Eeue tot by die Hervorming, van die groot herlewings tot by die laaste dae van die geskiedenis, is Jesus die Middelpunt.

Vandag is die vraag nie hoe die kerk as geheel lyk nie, maar hoe die deur van jou hart lyk. Is dit gesluit met die grendels van selfvoldaanheid, of is dit oop vir die Een wat saam met jou wil maaltyd hou? Die belofte is groot: van die modder van sonde na die wit klere van geregtigheid, en uiteindelik na die troon van die heelal.

Mag jy die stem van die Gees hoor, en mag jy die oorwinning smaak wat Jesus reeds vir jou behaal het.

OPENBARING HOOFSTUK 4 EN 5:

"Die Troon en die Lam: Wie is Waardig?"

Voordat ons diep in ons studie induik, kom ons herinner onself waar ons vandaan kom. Ons het sopas deur Openbaring 1, 2 en 3 gewerk, en dit is belangrik dat ons daardie fondament stewig onder ons voete hou.

Onthou hoe Openbaring 1 begin. Daar staan: "die openbaring van Jesus Christus wat God aan Hom gegee het om aan sy diensknekte die dinge te toon wat gou moet gebeur." God het die boodskap aan Jesus gegee; Jesus het dit deur sy engel aan Johannes gegee, wat hierdie dinge neergeskryf het terwyl hy 'n banneling op die eiland Patmos was. Weet jy, wanneer ek die boek Openbaring in my hand neem, kom ek met 'n gevoel van eerbied. Ek kom met 'n gevoel van heiligheid. Want ek weet daardie boek kom reguit van Jesus af. Dit is nie 'n geslote boek nie, maar 'n oop boek. Dit is 'n boek vir die eindtyd wat die planne van God openbaar en die planne van Satan ontmasker.

Dan, in hoofstukke 2 en 3, het ons die sewe gemeentes ontmoet. En onthou wat ons daar geleer het: hierdie sewe gemeentes was op werklike kerke van Johannes se dag van toepassing, maar hulle strek ook oor breë tydperke van die kerk se geskiedenis heen.

Kom ek neem jou vinnig deur daardie reis:

- Efese verteenwoordig die apostoliese tydperk. Die lidmate het onwrikbaar vir Christus vasgestaan – maar mettertyd het hulle hul eerste liefde verloor.
- Smirna, van ongeveer 100 n.C. tot 313 n.C., was 'n tyd van groei ondanks bitter vervolging. Satan het reguit teen die kerk gekom.
- Pergamus – die woord beteken "verhewe". Hier verenig kerk en staat onder Konstantyn in 'n poging om sy ryk te red. Dit is wanneer kompromie, Sondagaanbidding en afgodsaanbidding insluip, gedurende ongeveer 313 tot 538 n.C.
- Tiatíra, van ongeveer 538 tot 1517, ontvang een van die mees veroordelende boodskappe wat Jesus aan enige kerk gee. Dit is 'n tyd van groot afvalligheid – die boodskap praat van "Isébel" in die kerk, 'n duidelike inspeeling op die Ou Testament, waar Elia teenoor Isébel en Agab gestaan het. Jy sien dieselfde patroon: 'n kerk-staat-verbintenis, heidense beelde, sonaanbidding en die aanbidding van die dooies wat insluip.
- Sardis, van ongeveer 1517 tot 1798, is die Hervormingstydperk – 'n kerk met "'n naam dat jy lewe, en jy is dood." Groot katedrale en die uiterlike vertoon van godsdienst, maar 'n geestelike dood daar binne.

- Filadelfia, van ongeveer 1798 tot 1844, is die tyd wanneer die deur oopgemaak word. Daar is 'n geweldige sendinguitbreiding, en in 1844 gaan Christus die Allerheiligste van die hemelse heiligdom binne – iets wat ons nog baie deeglik gaan bestudeer.

En nou, terwyl ons in Openbaring 4 en 5 inspring, dink ek dit is van die mees opwindende hoofstukke in die hele Bybel, veral in die lig van die groot stryd tussen goed en kwaad.

Kom ek gee jou die groot prentjie voordat ons by die verse kom. Die boek Openbaring gaan oor die groot stryd tussen goed en kwaad – die stryd tussen Christus en Satan. En sentraal in daardie hele stryd staan een woord: aanbidding.

Hier is die vraag waarom alles draai: Waarom is Jesus ons aanbidding werd? Om twee redes.

Eerstens: Hy het ons geskep. Ons het nie ontwikkel nie. Ons is nie bloot been wat met vel oorgetrek is nie. Ons is nie 'n genetiese ongeluk nie. Christus het ons geskep – en dít is die boodskap van Openbaring 4.

Tweedens: Hy het ons verlos. En dít is die boodskap van Openbaring 5. Ons aanbid Hom, want toe ons verlore was in ons sonde, het Christus gekom. Hy het die lewe geleef wat ons moes geleef het, en die dood gesterf wat ons moes gesterf het. Hy het die veroordeling van ons sondes, ons skuld en ons skaamte op Homself geneem.

So, hou hierdie twee waarhede styf vas: Christus is ons Skepper – Openbaring 4. Christus is ons Verlosser – Openbaring 5.

En hier is die sleutel: die duiwel háát daardie twee waarhede. Daarom sal ons, wanneer ons by die diep profetiese hoofstukke kom, sien dat Satan die simbool van die skepping – naamlik die Sabbat – aanval. En ons sal sien hoe hy die kruis van Christus aanval deur 'n stelsel van menslike werke, menslike priesters en menslike offers in te stel – 'n hele namaaksel-stelsel wat die duiwel opgerig het om die aandag van die ware Christus af te trek.

Dit is presies hoekom dit geen toeval is dat Openbaring 4 en 5 op hierdie plek staan nie. Voordat ons ooit by die groot profesieë kom, is dit vir ons van lewensbelang om eers die kwessies van die groot stryd te verstaan. En dít is waarheen ons nou op pad is.

Die Oop Deur in die Hemel (Openbaring 4:1)

Kom ons gaan nou reguit na Openbaring hoofstuk 4. Daar is 'n paar opwindende dinge in hierdie hoofstuk – ek kan nie wag om dit met jou te deel nie.

Johannes begin in vers 1 só: "Ná hierdie dinge het ek gesien, en kyk, 'n deur het in die hemel oopgestaan."

Nou stel ek jou 'n vraag: ná watter dinge, Johannes? Ná Efese, Smirna, Pergamus, Tiatíra, Sardis, Filadelfia en Laodiséa – ná die sewe gemeentes.

Sien jy wat gebeur hier? Hoofstukke 2 en 3 fokus op wat op die aarde gebeur. Hulle wys hoe Satan probeer het om God se kerk op aarde aan te val—deur vervolging en deur valse leerstellings. Op hierdie maniere het hy probeer om die kerk van die waarheid af weg te lei en uiteindelik te vernietig. En nou sê Johannes as 't ware: "Ná al hierdie dinge – nadat ek na die sataniese bedrywighede op aarde gekyk het, nadat ek God se mense in elke eeu gesien worstel het – het ek genoeg gehad van die aarde. Nou gaan ek na die hemel kyk."

Onthou jy hoe elkeen van daardie sewe gemeentes eindig? Elkeen sluit af met 'n boodskap "aan hom wat oorwin... aan hom wat oorwin" Oorwinning, oorwinning, oorwinning. En nou sê Johannes: "Ná hierdie dinge het ek gekyk, en kyk, 'n deur staan oop in die hemel." Daar was 'n deur wat vir Johannes oopgestaan het.

Ek wil hê jy moet hierdie toneel in jou verbeelding sien.

Hier is Johannes, verban na die eiland Patmos. Hy is nou 'n ou man. Diep lyne is in sy gesig geëts. Sy hare is grys en verraai sy ouderdom. Sy hand bewe terwyl hy skryf. Sy liggaam is moeg en pynlik, hy ly, en hy is afgesny van sy geliefdes en van sy vriende. En juis dáár, in daardie eensame, pynlike plek, sê Johannes: "Ek het 'n deur sien oopstaan in die hemel."

God het hom 'n hemelse visioen gegee wat hom bemoedig het.

Ek weet nie presies waar jy in jou geestelike reis staan nie – maar ek weet dít: daar is 'n deur wat oopstaan in die hemel vir jou. Jy kan verby die beproewinge van die lewe kyk. Kyk verby die moeilikhede van die lewe. Kyk verby die hartseer van die lewe. Kyk verby die uitdagings van die lewe. Kyk deur daardie oop deur in die hemel – en dáár is Jesus, by die troon van God, wat vir jǒú dien om jou krag, moed en hoop te gee.

Kom ons lees vers 1 klaar: "Ná hierdie dinge het ek gesien, en kyk, 'n deur het in die hemel oopgestaan, en die eerste stem wat ek gehoor het..."

Let op daardie woorde – die eerste stem wat ek gehoor het. Waarvan praat Johannes? Hy verwys terug na Openbaring 1, waar die stem van God met hom gepraat het. Dieselfde stem praat nou weer met hom. "Die eerste stem wat ek gehoor het, was soos 'n basuin wat met my praat en sê: Kom op hierheen, en Ek sal jou toon wat hierna moet gebeur."

God sê: "Daar is 'n deur oop in die hemel vir jou vandag." En God sê vir jou: "Kom op hierheen. Kom op hierheen. Verlaat die laaglande van die aarde. Verlaat die beproewinge van die aarde. Verlaat die uitdagings van die aarde." Jesus sê vir jou: "Kom op hierheen. Kry 'n kykie op die ewigheid. Kry 'n kykie op die hemel."

En let op die belofte wat daarmee saamgaan: Christus sê, "Ek gaan by jou wees."

Wat 'n uitnodiging! Die God van die heelal roep 'n moeë banneling – en Hy roep jou en my – om deur die oop deur te kyk en die troon van die genade te aanskou.

Die Tema van die Troon en die Stryd om die Troon (Openbaring 4:2; Jesaja 14)

Kom ons gaan verder na vers 2: "En dadelik was ek in die Gees, en kyk, daar staan 'n troon in die hemel en Een sit op die troon."

Nou wil ek jou iets wys wat werklik interessant is. As jy notas neem, of as jy graag woorde in jou Bybel omkring, wil ek jou 'n studiemetode leer. Soms kry jy 'n idee waarom 'n Bybelhoofstuk werklik gaan deur eers na die groot prentjie te kyk – deur 'n woord raak te sien wat oor en oor herhaal word – en dán terug te kom na die kleiner besonderhede.

So kom ons soek daardie herhalende woord in hoofstuk 4. Kyk saam met my:

- Vers 2: "...en kyk, daar staan 'n troon in die hemel..." en aan die einde van die vers, "...en Een sit op die troon."
- Vers 3: "...daar was 'n reënboog rondom die troon."
- Vers 4: "...rondom die troon was daar vier-en-twintig trone..."
- Vers 5: "...en van die troon het weerligstrale uitgegaan..."
- Vers 6: "...voor die troon... en in die middel van die troon en rondom die troon..."

Ek hoef nie verder te gaan nie, nè? Kry jy die idee? Wat is die tema van hoofstuk 4? Dit is die troon-tema. Trouens, in hoofstuk 4 alleen word die troon twaalf keer genoem.

Waarom is dit so belangrik? Want in die groot stryd tussen goed en kwaad – in die groot stryd tussen Christus en Satan – is daar 'n stryd om die troon. Satan wil die gesag van Christus oorneem. Want dink daaraan: 'n troon impliseer mag. 'n Troon impliseer gesag. 'n Troon impliseer heerskappy. Daar is dus 'n stryd om die troon van die heelal, waar Satan oppermagtig wil regeer en die hoogste heerser van die heelal wil word.

Nou moet ons verstaan waar hierdie stryd begin het. In die hemel het God 'n volmaakte, sondelose wese geskep – 'n pragtige engel. Die profeet Esegël sê in hoofstuk 28:12 tot 14 dat hy volmaak was in die wyse waarop hy geskep is. Maar let op hoe die stryd om die troon ontvou.

Kom ons blaai saam terug na Jesaja hoofstuk 14. Hou jou vinger hier by Openbaring, of sit 'n merker in, want ons kom terug. Openbaring is in wese 'n boek oor die stryd om die troon – dit gaan oor die kwessie van aanbidding, en oor hoe Satan probeer het om die gesag van God te ontnem en die troon oor te neem.

Ons lees Jesaja 14, verse 12 tot 14.

Vers 12: "Hoe het jy uit die hemel geval, o Lucifer, seun van die dageraad!"

Kom ons kyk na daardie naam. Die woord Lucifer is 'n Latynse woord. Dit is saamgestel uit twee dele: lux, wat "lig" beteken, en ferre, wat "draer" beteken. Lucifer beteken dus "ligdraer". Satan was in die hemel 'n wese van verblindende helderheid – 'n engelagtige wese sonder enige gebrek. Hy het langs die troon van God gestaan en gesit. Hy was 'n wese van skitterende lig.

Die vers gaan voort: "Hoe is jy tot op die grond neergewerp, jy wat die nasies verswak het!"

En nou kom die hart van die saak. Vers 13 sê: "Want jy het in jou hart gesê..." Let op – wat was Satan se ambisie? Wat was sy doelwit? Onthou hierdie punt goed, want sy ambisie aan die begin van die tyd sal presies dieselfde wees as sy ambisie aan die einde van die tyd.

'n Geskape wese, 'n engel, sê in sy hart:

"Ek sal opklim in die hemel." Maar wag – was hy nie reeds in die hemel nie? Ja, hy wás. Maar hy was nie tevrede met sy plek nie.

"Ek sal my troon verhef bo die sterre van God." Daar is ons woord weer – die troon. En "die sterre van God" verwys na die engele. Hy wou sy troon verhef bo die engele van God.

"Ek sal sit op die berg van samekoms in die uithoeke van die Noorde." Wat is hierdie "berg van samekoms in die Noorde"? Elke Jood sou dit geweet het.

Toe hulle deur die woestyn getrek het, was Sinai in die Noorde. En die berg van samekoms was juis die plek waarheen Moses opgeklim het om die wet van die Tien Gebooie te ontvang. Sien jy wat Satan hier begeer? Hy wou uiteindelik self die wetgewer wees. Hy wou heers, en nie geregeer word nie. 'n Geskape wese wou hoër wees as sy Skepper.

Vers 14: "Ek sal opklim bo die hoogtes van die wolke, ek sal soos die Allerhoogste word."

Sien jy dit? Dit is 'n stryd om die troon. En dit is presies die tema wat deur die hele boek Openbaring loop.

So hier is die groot vraag wat die boek voor ons plaas: Wie is aanbidding werd? Is Lucifer aanbidding werd, of is Jesus Christus aanbidding werd? En as Jesus aanbidding werd is – waarom is Hy dit werd?

Dit is presies waarom Openbaring 4 die feit uiteensit dat Hy die Skepper is – daarom is Hy aanbidding werd. En Openbaring 5 sit die feit uiteen dat Hy die Verlosser is – daarom is Hy aanbidding werd.

En ons sal in ons studies sien dat Satan in die eindtyd 'n nagmaakte stelsel van aanbidding gaan instel, juis om Christus te probeer verkleineer en om die gesag en die troon oor te neem. Ons sal ook sien dat die Sabbat 'n sentrale kwessie in daardie konflik oor aanbidding word – maar dit gaan ons later meer volledig bestudeer.

Die Een op die Troon en die Reënboog (Openbaring 4:2-3)

Kom ons keer terug na Openbaring 4:2. "En dadelik was ek in die Gees..." – dit is die Heilige Gees wat Johannes se lewe oorgeneem het – "...en kyk, daar staan 'n troon in die hemel en Een sit op die troon."

Nou wil ek jou help om te sien wát Johannes eintlik hier aanskou. As jy na die antieke heiligdom kyk, was daar die verbondsark met die twee engelagtige wesens – die gérubs – bo-op. Dit was 'n simboliese voorstelling van die troon van God self.

En hier is 'n fyn punt wat maklik verlore gaan. Let noukeurig op die bewoording: dit sê nie Johannes kyk na 'n deur wat na die hemel toe lei nie – dit sê hy kyk deur 'n deur wat oopstaan in die hemel in. Daar is 'n verskil. As dit gesê het, "Ek het na die deur gekyk wat na die hemel gaan," sou jy dink hy staan buite en kyk in. Maar wanneer hy sê, "Ek kyk deur die deur ín die hemel in," is dit 'n sinspeling op die heiligdom. Dit is heiligdom-taal.

En wat hy in werklikheid sê, is dít: hy gaan die Allerheiligste van die hemelse heiligdom binne. Hy gaan in te midde van die Shekinah-heerlikheid van God. Hy gaan daar binne waar God op sy troon sit – waar God soewerein is, waar God engele beveel om na verre wêrelde uit te vlieg, en waar Hy engele beveel om na die aarde te kom om sy mense te beskerm, te lei en te versterk.

So sê Johannes: "Ek het Een gesien wat op die troon sit." En die toneel wat hy hier aanskou, is absoluut merkwaardig. Dit is 'n toneel van pragtige heerlikheid, 'n toneel van verblindende helderheid, 'n verstommende toneel.

Vers 3 sê: "En Hy wat daarop sit, was in voorkoms soos die steen jaspis en sardius; en daar was 'n reënboog rondom die troon..."

'n Reënboog rondom die troon. Kom ons dink 'n oomblik hieroor na. Waaraan dink ons wanneer ons aan 'n reënboog dink? En wanneer verskyn die reënboog vir die eerste keer in die Bybel?

Die eerste keer wat 'n reënboog in die Skrif verskyn, is net ná die vloed. En dink aan wat dit openbaar het: dit openbaar God se geregtigheid in die oordeel oor 'n sondige wêreld, maar terselfdertyd God se genade en sy belofte om die wêreld nooit weer met 'n vloed te vernietig nie.

Sien jy die skoonheid daarin? Wanneer jy na die reënboog kyk, sien jy die vermenging van kleure – en dit stel die vermenging van geregtigheid en genade voor. God se geregtigheid is by die vloed uitgedeel. God se genade is by die kruis uitgeleef. En rondom God se troon vermeng hierdie twee volmaak.

Hy is die God wat regverdig is. Hy sit op die troon. Hy is waardig om aanbid te word. Diegene wat sy wet oortree en willens en wetens hulle rug op sy regverdige goedheid draai, sal die oordele van God ervaar. Maar – en luister mooi hierna – Hy is ook barmhartig. Sy arms is oop vir jou. Sy arms is oop vir my. En Hy nooi ons uit om te kom en deel te hê aan sy troon, om sy genade en sy goedheid te sien.

Maar moet nooit met sy liefde speel nie. Moet nooit sy barmhartigheid ligtelik opneem nie. Hy is 'n God van geregtigheid én van barmhartigheid – en in die reënboog rondom die troon sien ons dat hierdie twee nooit teen mekaar staan nie, maar volmaak saamvloei.

Die Ouderlinge, die Sewe Geeste en die Vier Lewende Wesens (Openbaring 4:4-8)

Kom ons gaan verder. Vers 4: "En rondom die troon was daar vier-en-twintig trone, en op die trone het ek die vier-en-twintig ouderlinge sien sit, bekleed met wit klere; en hulle het goue krone op hulle hoofde gehad."

Daar is verskillende sienings oor wie die Ouderlinge is. Sommige glo hulle is engele. Ek persoonlik, wanneer ek na hulle kyk, sukkel met daardie verklaring – hoewel ek eerlik moet erken dat ek nie elke vraag oor hulle kan beantwoord nie.

Maar kom ek gee jou 'n paar redes waarom ek dink hulle mense verteenwoordig. In die Bybel word die woord ouderling nooit vir engele gebruik nie – dit word altyd vir mense gebruik. Hulle dra wit klere, wat simboliseer dat hulle gered is deur die geregtigheid van Christus. En let op die kroon wat hulle dra: dit is nie die soort kroon wat 'n koning dra nie. In die Grieks is dit die woord stephanos – 'n oorwinningskroon, die kroon wat aan die oorwinnaar gegee word. Later, wanneer die lied gesing word, sing hulle 'n lied wat sê dat dit hulle is wat van die aarde verlos is. En die Bybel praat elders van engele en ouderlinge as twee afsonderlike groepe langs mekaar. Dit is dus moeilik om hulle as engele te sien. Maar onthou – dit is nie 'n saak van saligheid nie; ons hoef nie hieroor te stry nie.

Ons gaan voort na vers 5: "En van die troon het weerligstrale en donderslae en stemme uitgegaan, en sewe vuurfakkels wat voor die troon brand; dit is die sewe Geeste van God."

Sewe vuurfakkels. Met ander woorde, jy kry hier die oorweldigende indruk van heerlijkheid op heerlijkheid. Maar wat is hierdie "sewe Geeste van God"? In die Bybel is sewe die simbool van volmaaktheid. Dit dui dus op die volmaakte bediening van die Heilige Gees. So, rondom God se troon het jy die Vader, jy het die Seun, en jy het die Heilige Gees. En rondom daardie troon het jy ook engele.

Wat 'n wonderlike, engelagtige toneel! Want deur hierdie toneel sê God vir jou en vir my: "Moenie julle hart ontsteld laat word nie. Moenie vrees, bekommernis en angs ervaar nie." Waarom nie? Want rondom die troon van God is daar tienduiseend maal tienduiseend engele – en God sê dat Hy hulle na die aarde sal stuur om by sy mense te wees in die eindtyd, in die groot krisis van die aarde se geskiedenis.

Vers 6: "En voor die troon was daar 'n see van glas soos kristal, en in die middel van die troon en rondom die troon vier lewende wesens vol oë van voor en van agter."

Vol oë – van voor én van agter. Wat simboliseer oë in die Bybel? Om dit te verstaan, moet ons na Efésiërs hoofstuk 1 gaan. Kyk saam met my na Efésiërs 1:18, waar Paulus skryf: "...verligte oë van julle verstand, sodat julle kan weet wat die hoop van sy roeping is, en wat die rykdom van die heerlijkheid van sy erfdeel onder die heiliges is." Die "oë van julle verstand".

Wat verteenwoordig oë dan? Oë verteenwoordig wysheid. Onthou jy dat 'n profeet soms in die Bybel 'n "siener" genoem word? Waarom noem die Bybel 'n profeet 'n siener? Omdat 'n profeet met die goddelike oë van wysheid sien. So verteenwoordig oë wysheid.

Wanneer jy dus hierdie lewende wesens sien wat rondom die troon is en God prys, verstaan jy dat hulle gevul is met die wysheid van die Ewige – gevul met die wysheid van die lewende God self.

Die vers gaan voort en sê dat die vier lewende wesens elkeen ses vlerke gehad het, en dat hulle vol oë rondom en van binne was. So, hulle is vol oë – en dus vol wysheid. En wat verteenwoordig die vlerke? Snelheid en spoed. Hulle prys God dus onophoudelik en onmiddellik, dag ná dag, oomblik ná oomblik.

En wat sê hulle? "Heilig, heilig, heilig is die Here God, die Almagtige, wat was en wat is en wat kom!"

Is jy nie bly nie – al kan jou verstand dit nooit ten volle begryp nie – dat Jesus altyd wás? Hy was altyd, en Hy is nou. Hy is ons Hoëpriester. Die Christus wat ewig is, het in menslike vlees kom woon; Hy het die skuld en die skaamte van sonde op Homself geneem, en Hy het die volmaakte lewe geleef wat jy en ek moes geleef het.

En toe het Hy na die kruis gekom. Galásiërs 3:13 sê: "Vervloek is elkeen wat aan 'n hout hang." Hy het ons vloek gedra. 2 Korinthiërs 5:21 sê: "Hy wat geen sonde geken het nie, het Hy sonde vir ons gemaak." So het Christus sonde vir ons geword. Hebreërs 2:9 sê dat Hy "vir elkeen die dood sou smaak."

En verstaan hierdie diep waarheid: die dood wat Christus aan die kruis gesterf het, was nie bloot 'n fisiese dood nie. Waarom het Hy uitgeroep: "My God, my God, waarom het U My verlaat?" Omdat Hy op daardie oomblik nie deur die poorte van die graf kon sien nie. Hy het gevoel dat sonde so verskriklik is dat dit Hom vir ewig van die Vader sou skei. En tog – ondanks daardie gevoel – het Hy in die graf ingegaan, vir jou en vir my.

Maar Hy is die Een wat was en wat is – want Hy is uit die dood opgewek! Al die Romeinse soldate, al die wagte, die groot klip wat die graf verseël het – niks daarvan kon Hom in die graf hou nie. Toe die Vader die engel afstuur, het die klip weggerol, en Jesus het lewend uit die graf uitgekom.

Hy was, en Hy is. Hy is jou Verlosser; Hy is myne. Hy is ons Hoëpriester. Daarom sê Hebreërs 7:25 dat Hy "altyd leef om vir ons in te tree," en Hebreërs 4 verseker ons dat ons 'n Hoëpriester het wat medelye het met ons swakhede. Al ons behoeftes word in Christus vervul.

- Hy is ons Verlosser.
- Hy is ons Hoëpriester.
- Hy is ons sterwende Lam.
- Hy is ons lewende Priester.

En dan sê die teks: Hy was, Hy is, en – wat nog? Hy kom. Is dit nie goeie nuus nie? Die geskiedenis is nie 'n siklus wat net rond en rond en rond draai nie. Hy kom! Die hele geskiedenis beweeg na een groot, glorieryke hoogtepunt: die wederkoms van Christus. En dit is presies die hele doel van die boek Openbaring.

Waardig, want Hy het ons Geskep (Openbaring 4:9-11; die Psalms en die Sabbat)

Kom ons gaan verder in vers 9. Wanneer die vier lewende wesens "heerlikheid en eer en danksegging gee aan Hom wat op die troon sit, wat tot in alle ewigheid leef," dan – vers 10 – "val die vier-en-twintig ouderlinge neer voor Hom wat op die troon sit, en aanbid Hom wat tot in alle ewigheid leef, en werp hulle krone voor die troon..."

Vra jouself af: waarom werp hulle hul krone voor die troon neer? Omdat Hy waardig is. Hy is die ware Koning van die konings. Hy is die ware Here van die here. En noudat hulle hul krone neergewerp het, vertel hulle vir jou presies waarom Hy waardig is. En as jy hierdie volgende paar woorde verstaan, sal jy die hele boek Openbaring – en die kern van die konflik tussen goed en kwaad – baie vollediger begryp.

Vers 11: "U is waardig, o Here, om te ontvang die heerlikheid en die eer en die krag..."

Waarom is Hy waardig vir die troon? Onthou, twaalf keer in hierdie hoofstuk word die troon genoem – dit is 'n stryd om die troon. So, waarom is Hy waardig om op die troon te regeer, en waarom is Satan nie waardig om daar te regeer nie? Die res van die vers gee die antwoord:

"...want U het alle dinge geskep, en deur u wil bestaan hulle en is hulle geskep."

Daar is dit. Dit is dus deur die wil van Christus dat die wêreld geskep is. Dit het nie ontwikkel nie. Ons is nie hier deur toeval nie. Ons is nie bloot been wat met vel oorgetrek is nie.

Nou vra ek jou: hoe pas ek hierdie waarheid op my eie lewe toe? Die teks sê, "deur u wil bestaan hulle." Jy bestaan deur die wil van God. Dink daaroor na: Waarom is jy nie honderd jaar gelede gebore nie? Waarom is jy nie vyfhonderd jaar gelede gebore nie? Waarom bestaan jy juis in hierdie tydperk van die aarde se geskiedenis? En... waarom is jy nie 'n muskiet nie? Waarom is jy nie 'n koei wat gras in die veld staan en kou nie? Waarom is jy nie 'n eekhorning wat teen 'n boom uitklim nie? Het jy dit gekies? Nee, jy het nie. God het jou gekies.

Sien jy wat die teks sê? God het alle dinge geskep, en deur sy wil bestaan jy. En hier is die pragtige gevolgtrekking: as ek deur die wil van God ontstaan het, en as God in die hemel 'n plan vir my lewe gehad het nog voordat ek gebore is, dan móét ek kosbaar wees vir God. Nou, ek kan wel keuses maak om nie in harmonie met daardie plan te leef nie... maar as God 'n plan vir my lewe gehad het, en Hy belowe het om my elke oomblik te lei, dan is ek van GROOT waarde vir Hom!

Maar leer die Bybel dít werklik? Het God 'n plan vir ons lewe gehad voordat ons gebore is? Het Hy ons in die moederskoot geken? Is ons só kosbaar vir Hom? Kom ons blaai saam na Psalm 139.

Iemand gaan hiermee gehelp word. Iemand wat hierna kyk – daar gaan lig op jou verstand skyn. Jy het dalk mismoedig gevoel, dalk ietwat neerslagtig. Maar ek het ongelooflik goeie nuus vir jou: Christus het jou geskep. Christus het jou gevorm. Christus ken jou naam. En hierdie Jesus is jou Here en jou Skepper.

Ons begin by Psalm 139:13: "Want U het my niere gevorm, my in my moeder se skoot geweef." Vers 14: "Ek loof U, omdat ek so vreeslik wonderbaar is; wonderbaar is u werke!" Vers 15: "My gebeente was vir U nie verborge toe ek in die geheim gemaak is nie." En vers 16: "U oë het my ongevormde klomp gesien; en in u boek is hulle almal opgeskrywe..."

Kyk mooi na daardie woord "oë" weer. Wat is die Hebreeuse begrip van oë? Dit praat van begrip, van verstaan. Hierdie teks sê dus vir my dat God verstaan het wie ek was nog voordat ek gebore is – in die oneindige gedagtes van God.

Miskien sê jy: "ek verstaan dit nie." Wel, niemand anders verstaan dit ten volle nie – moenie moedeloos word nie. Daar is baie dinge wat ek self nie verstaan nie. Maar ek kan dit waardeer: in die oneindige, alwyse gedagtes van God, nog voordat ek ooit gebore is, het God my geken. Let op: "U oë het my ongevormde klomp gesien; en in u boek is hulle almal opgeskrywe." God het dus in sy eie boek 'n plan vir my lewe gehad voordat ek gebore is – en ek kan kies om in daardie plan in te pas.

Maar dalk sê jy: "Wag 'n bietjie – ek het soveel foute in die verlede gemaak. Ek het van die pad afgedwaal." Luister mooi: dit is nooit te laat om goeie besluite te begin neem nie. As jy van die pad afgedwaal het, neem vandag 'n besluit vir Christus, en Hy sal jou terugbring op koers, sodat die plan vir jou lewe steeds vervul kan word.

Kyk hoe kosbaar. Vers 17: "Hoe kosbaar is dan vir my u gedagtes, o God! Hoe geweldig is hulle volle som nie!" Vers 18: "Wil ek hulle tel, hulle is meer as die sand." Jesus sê vir jou: "Jy is my spesiale skepping. Ek het 'n plan vir jou lewe." En elke dag sê Jesus: "Ek dink aan jou. Jy is in my gedagtes. Jy is in my hart."

Nou verstaan ons ook waarom die duiwel die idee van die skepping so haat. Hoekom? Omdat die duiwel ons gevoel van verbondenheid met God wil vernietig. Hy wil die feit uitwis dat God ons geskep het, dat Hy ons gevorm het. Daarom het hy die Evolusieteorie ingevoer, wat eenvoudig sê ons is niks meer as besielde modder nie, dat ons van laer lewensvorme afstam. Waarom? Omdat hy nie wil hê ons moet hierdie verhewe waarheid erken dat God ons geskep het en 'n plan vir ons lewe het nie.

Kom ons kyk na Psalm 18:20: "En Hy het my uitgelei in die ruimte; Hy het my gered, omdat Hy behae in my gehad het." Die God wat jou geskep het, die God wat jou gevorm het – Hy het jou verlos omdat Hy behae in jou gehad het. God het behae in jóú! En op hierdie oomblik dink Hy aan jou. Hy stuur engele uit die troonkamer van die heelal – tienduizend maal tienduizend engele – na die aarde toe. God is 'n goddelike strateeg. Die Een wat 'n plan vir jou lewe het, stuur hemelse engele – omdat Hy behae in jou het – om jou lewe te beïnvloed en om jou weer op koers te bring wanneer jy van die spoor af raak. Hy stuur sy Heilige Gees na ons harte om ons weer reg te stel.

Nog een teks – jy wil dié een nie misloop nie. Psalm 33:15. Iemand sê dalk: "Ek is maar net een van agt biljoen mense op planeet Aarde." Nee, jy is baie meer as dit. Psalm 33:15 sê van God: "Hy vorm hulle harte individueel; Hy let op al hulle werke." (NKJV direkte vertaling) Kyk

na daardie woord – Hy formeer hulle harte afsonderlik, individueel. Hy gee ag op al hulle werke.

So, wat het ons uit die Psalms geleer? Drie kragtige waarhede. Eerstens, dat God 'n plan vir ons lewe gehad het nog voordat ons gebore is. Tweedens, dat Hy behae in ons het en elke dag werk om sy doelwitte in ons lewe te bereik. En derdens, dat elkeen van ons 'n unieke individu is. Jy kan nie 'n mens op 'n afdrukmasjien namaak nie. Daar is geen twee mense dieselfde nie – God het ons elkeen individueel gevorm. En as God jou sou verloor, is daar geen manier waarop Hy jou in die hele heelal kan vervang nie.

Waarom aanbid ons Hom dan? Openbaring 4 stel dit onomwonde: "U is waardig, o Here... want U het alle dinge geskep, en deur u wil bestaan hulle."

En hier trek alles saam. Die sewendedag-Sabbat, wat in die boek Genesis ingestel is, is die ewige teken dat God ons geskep het en dat ons nie die gevolg van evolusie is nie. En terwyl ons Hom op die Sabbat aanbid, bevestig ons Sy gesag om op Sy troon te regeer – want ons aanbid en prys Hom as Skepper, die Een wat die hemele en die aarde geskep het.

Sien jy nou die volle prentjie? Satan haat die feit dat Christus ons geskep het. Daarom haat hy die simbool van die skepping – die Sabbat. Want hy wil ons eiewaarde vernietig; hy wil vernietig wie ons werklik is. Hy wil hê dat ons ontmoedigde, neerslagtige, verslane lewens moet lei. Maar die Sabbat spreek 'n kragtige boodskap tot 'n 21ste-eeuse geslag: "U is waardig, o Here, om die heerlikheid en die eer en die krag te ontvang, omdat U ons geskep het."

Die Verseëde Boekrol en die Leeu uit die Stam van Juda (Openbaring 5:1-5; Genesis 49)

Ons beweeg nou na Openbaring hoofstuk 5. Onthou die groter raamwerk: in hoofstuk 4 word die eerste fundamentele beginsel van die stryd om die troon uiteengesit – naamlik die skepping. In hoofstuk 5 word die tweede fundamentele beginsel uiteengesit – naamlik die verlossing. Jy sal 'n paar van dieselfde temas hier raaksien, maar hulle word nou op 'n ongelooflik pragtige manier afgerond.

Kom ons lees Openbaring 5:1: "En ek het in die regterhand van Hom wat op die troon sit, 'n boek gesien, van binne en van buite beskrywe en met sewe seëls goed verseël."

Johannes kyk op na die hemel en sê as 't ware: "Terwyl ek na die hemel kyk, sien ek hierdie boekrol – en dit het sewe seëls." Nou is dit belangrik, want hoofstukke 6, 7 en 8 gaan hierdie sewe seëls beskryf, net soos ons vroeër van die sewe kerke gelees het. In hierdie komende hoofstukke gaan ons die sewe seëls bestudeer – die vier ruiters van Openbaring: die wit perd, die rooi perd, die swart perd en die vaal perd; die siele onder die altaar; en die groot aardbewing. Ons gaan in ons volgende les begin om die seëls te bestudeer.

Maar hier is die dringende vraag: wie gaan daardie seëls oopmaak? Wie gaan ons deur daardie seëls lei?

Vers 2 sê: "En ek het 'n sterk engel gesien wat met 'n groot stem uitroep: Wie is waardig om die boek oop te maak en sy seëls te breek?"

En kyk na die antwoord in vers 3: "En niemand in die hemel of op die aarde of onder die aarde kon die boek oopmaak of daarin kyk nie."

Dink 'n oomblik hieroor na. Kon 'n engel in die hemel daardie boekrol oopmaak? Nee, hy kon nie. Kon die mees regverdige mens op aarde die boekrol oopmaak? Nee. Kon 'n gérub of 'n serafyn dit oopmaak? Nee. Niemand – nêrens in die hele heelal – was iemand in staat om dit te doen nie.

Wie kan dan die boekrol oopmaak? Vers 4: "En ek het baie geweene, omdat daar niemand waardig bevind is om die boek oop te maak en te lees of daarin te kyk nie." Johannes weene – want as niemand die boekrol kan oopmaak nie, bly die geskiedenis, die ontvouing van die verlossingsplan, verseël en verborge.

Maar wag – daar is troos! Vers 5: "Toe sê een van die ouderlinge vir my: Moenie weene nie; kyk, die Leeu wat uit die stam van Juda is, die wortel van Dawid, het oorwin om die boek oop te maak en sy sewe seëls te breek."

Wie is hierdie Leeu uit die stam van Juda? Waaroor gaan dit alles? Om dit te verstaan, moet ons onthou dat meer as 400 verse uit die Ou Testament in die Nuwe Testament oorgeneem word. En daar is 'n bepaalde plek in die Ou Testament waar daar wél van die Leeu van Juda gepraat word – dit staan in Genesis 49.

Kom ons blaai saam daarheen. Dit is Genesis 49:9. Onthou, ons lees van die geslagslyn, die stam van Juda. Die vers sê: "Juda is 'n jong leeu; van die roof af het jy opgeklim, my seun. Hy buig hom, hy gaan lê soos 'n leeu en soos 'n leeuin; wie sal hom opjaag?"

En kyk na vers 10: "Die septer sal van Juda nie wyk nie, nog die veldheerstaf tussen sy voete uit totdat Silo kom; en aan Hom sal die volke gehoorsaam wees." Met ander woorde, Juda sou 'n heersende mag wees totdat Silo kom.

Wat beteken die woord Silo? Dit beteken die Vredemaker. En dit is niemand anders as Jesus Christus nie. Die Jode self het erken dat hierdie 'n profesie van die Messias was – die Messias, die Leeu uit die stam van Juda. En dink daaraan: Jesus is inderdaad uit Juda gebore. Hy is gebore in Betlehem, in die provinsie Judéa. Hy was die Leeu uit die stam van Juda. Hierdie profesie het reguit na Hom gewys.

So, in Openbaring 5 het jy twee pragtige beelde van Jesus langs mekaar: Hy is die Leeu én die Lam.

Hy is die Leeu omdat Hy koninklike gesag het. Hy is die Leeu omdat Hy almagtig is. Hy is die Leeu omdat Hy Satan kan verslaan. Maar Hy is ook die Lam van God, wat sagmoedig en nederig kom, en sy lewe vir jou en my opoffer.

In Jesus Christus, die Seun van die mens, kom hierdie twee volmaak bymekaar: die Leeu-figuur en die Lam-figuur; die sterk Jesus en die sagte Jesus; die almagtige Christus met gesag, en die onderdanige Christus wat Hom aan sy Vader onderwerp. Jy het dit alles saam vermeng – die Christus wat as die Leeu triomfeer, en die Christus wat as die Lam geoffer word.

Die Lam met Sewe Horings en Sewe Oë, en die Nuwe Lied (Openbaring 5:6-9)

Kom ons keer terug na Openbaring 5, want nou kom ons by die tweede aspek van aanbidding. Ons aanbid Hom omdat Hy ons verlos het. Ons aanbid Hom omdat Hy vir ons gesterf het. Ons aanbid Hom omdat Hy almagtig is soos die Leeu – en tog is Hy die Offerlam.

Vers 6 sê: "En ek het gesien, en kyk, in die middel van die troon en van die vier lewende wesens en in die midde van die ouderlinge staan daar 'n Lam asof Hy geslag is, met sewe horings en sewe oë..."

Nou is dit duidelik dat Johannes nie 'n letterlike lam in die hemel sien nie. Dit is duidelik dat hy nie 'n regte lam sien met sewe letterlike horings en sewe letterlike oë nie. Die Lam-figuur is 'n beeld van Jesus. En weet jy dat Jesus in die boek Openbaring nie minder nie as 29 keer die Lam genoem word? Dit is werklik merkwaardig hoe hierdie tema deur die hele boek loop.

Kom ek gee jou die groot temas van Openbaring saam op een plek. Jy het die tema van die troon – die stryd om die troon. Jy het die tema van aanbidding – die konflik oor aanbidding. Jy het Jesus wat 29 keer as die Lam uitgebeeld word. En dan het jy die draak en die dier – die mag wat die Lam wil verslind en vernietig. So loop hierdie konflik regdeur die hele boek Openbaring.

Maar wat beteken dat Hy sewe horings het? In die Bybel is horings altyd 'n simbool van mag; hulle is 'n simbool van sterkte. So, hierdie Lam – die Offerlam wat vir ons sterf – is almagtig. En die oë, soos ons reeds gesien het, is 'n simbool van wysheid en van begrip.

So, wanneer jy na die sewe horings en die sewe oë kyk, sien jy dít: die Lam van God, Jesus Christus, ons Offer, wat vir ons gesterf het – die Christus wat op 'n liefdesending van die Vader gekom het om sy lewe vir ons te offer – is selfs in daardie offer almagtig.

Sien jy die groot kontras? Die duiwel gebruik geweld. Die duiwel gebruik dwang. Maar daar is die krag van liefde, wat groter is as enige ander krag in die heelal. So verteenwoordig die sewe horings Christus se soenoffer vir jou en my – wat die krag van die liefde openbaar.

En wat van hierdie sewe oë? Hulle openbaar die wysheid van God in Christus, en die Gees se werk in die verlossingsplan – 'n plan wat só volmaak uitgewerk is dat dit die veiligheid van die hele heelal deur die eindelose eeue van die ewigheid verseker. Want Christus het in die volmaakte plan gekom om ons uit die kloue van die dood te verlos.

Soos Romeine 8:1 sê: "Daar is dan nou geen veroordeling vir die wat in Christus Jesus is nie, vir die wat nie na die vlees wandel nie, maar na die Gees." Daar is geen veroordeling nie! Christus se verlossingsplan is volmaak.

Dink aan die hart van die Vader in hierdie plan. Johannes 3:16 sê: "Want so lief het God die wêreld gehad, dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê." En vers 17: "Want God het sy Seun in die wêreld gestuur nie om die wêreld te veroordeel nie, maar dat die wêreld deur Hom gered kan word."

Die volmaakte verlossingsplan (vir elke mens wat dit begeer) word uitgebeeld in die Lam met die sewe horings en die sewe oë, "wat die sewe Geeste van God is wat uitgestuur is oor die hele aarde." Die Heilige Gees pas die wysheid van God en die krag van God, soos geopenbaar in die sterwende Lam, op ons harte toe.

Onthou wat Jesus in Johannes 14 en 15 gesê het. Ons het gepraat oor die koms van die Heilige Gees. Jesus het gesê: wanneer die Heilige Gees kom – Johannes 15 – "sal Hy van My getuig." En hier in Openbaring 5 staan dit dan ook: die volmaakte bediening van die Gees is om mans en vroue na die volmaakte offer van Christus te lei, sodat hulle die krag van sy liefde kan herken en hulle harte gebreek kan word.

Ons gaan nou na vers 8: "En toe Hy die boek neem, val die vier lewende wesens en die vier-en-twintig ouderlinge voor die Lam neer, elkeen met siters en goue skale vol reukwerk – dit is die gebede van die heiliges."

En let op vers 9: "...en hulle sing 'n nuwe lied..." Hulle het 'n nuwe lied gesing.

Nou, in die Bybel word 'n "nuwe lied" ten minste vier verskillende kere genoem, en daar is 'n pragtige tema van nuutheid wat regdeur Openbaring loop. Kom ek gee jou die vier "nuwe" dinge wat ons in Christus ontvang:

- 'n Nuwe naam: In Openbaring 2:17 en 3:12, wanneer ons na Jesus toe kom, ontvang ons 'n nuwe naam – 'n nuwe identiteit in Christus. My ou identiteit is weg; die ou mens is verby.
- 'n Nuwe lied: Hier in Openbaring 5, in Christus, sing ek 'n nuwe lied – die lied van vreugde, die lied van betekenis, die lied van doel.
- 'n Nuwe Jerusalem: In Openbaring 21:2 neem Hy ons na die nuwe Jerusalem.
- Alle dinge nuut gemaak: In Openbaring 21:5 word alle dinge nuut gemaak.

Sien jy hierdie pragtige draad van nuutheid in Christus? Ek het 'n nuwe naam. Ek het 'n nuwe identiteit – die ou persoon is weg. In Christus sing ek 'n nuwe lied. En ek sien uit na die nuwe Jerusalem, waar alles nuut gemaak sal word!

Verlos uit Elke Nasie, en die Vier Lewende Wesens (Openbaring 5:9-10; 4:7-8)

Kom ons lees die nuwe lied klaar. Vers 9 sê dat hulle sing: "U is waardig om die boek te neem en sy seëls oop te maak..."

Maar vra jouself: waarom is Jesus waardig om die geskiedenis te openbaar? Waarom is Hy waardig om die ontvouing van die verlossingsplan te openbaar? Waarom is Hy in staat om die opmars van die geskiedenis – van Johannes se tyd tot by óns dag – te openbaar deur die wit perd, die rooi perd, die swart perd en die vaal perd, deur die seëls van die geskiedenis heen?

Die antwoord het twee dele. Ons het reeds die eerste gesien: Hy is waardig omdat Hy ons geskep het. Maar nou kom die tweede rede, en dit is die hart van hoofstuk 5. Kyk hoe die vers voortgaan: "...want U is geslag en het ons vir God met u bloed gekoop uit elke stam en taal en volk en nasie."

Ons is verlos! Verlos deur die bloed van die Lam. Ons kom na Christus toe net soos ons is, en Hy gee ons 'n nuwe naam, 'n nuwe identiteit. Ons kom na Hom net soos ons is, en Hy plaas 'n nuwe lied in ons hart en 'n nuwe visie in ons gedagtes. En ons kan uitsien na die nuwe Jerusalem, waar alle dinge nuut gemaak word.

Kyk hoe wyd strek daardie verlossing: Hy het ons verlos uit elke stam en taal en volk en nasie. Is dit nie wonderlike nie? Hulle kom van die ooste en van die weste; hulle kom van die noorde en van die suide. Gaan dit nie ongelooflik heerlik wees wanneer God se mense tuis versamel word nie? Wanneer hulle van Asië kom, en van Afrika, en van Sentraal- en Suid-Amerika, en van Europa, en van elke uithoek van die aarde – God se mense uit elke nasie, stam, taal en volk wat by die huis bymekaarkom!

Vers 10 gaan voort: "...en het ons konings en priesters vir onse God gemaak, en ons sal as konings op die aarde heers."

Dink oor die gewig van hierdie woorde na. In die antieke tyd was daar geen hoër politieke amp as dié van 'n koning nie, en geen hoër godsdienstige amp as dié van 'n priester nie. En wat God in hierdie vers vir jou sê, is dít:

In hoofstuk 4 het Hy gesê: "Ek het jou geskep. Ek het jou gevorm. Ek het 'n goddelike plan vir jou lewe." Maar toe jy afgedwaal het, het Hy gesê: "Ek het jou verlos en jou gereinig met my bloed. En Ek wil jou verhef bo alles wat jy jou ooit kan indink – Ek wil jou konings en priesters vir God maak. Ek het moontlikhede vir jou lewe wat jy nog nie eers begin herken het nie."

Ek, Jesus, sê vandag vir jou: "Ek is jou Here en jou Verlosser. Ek het vir jou gesterf, en Ek leef vir jou."

Nou keer die visioen weer terug na die groter toneel. Vers 11: "Toe het ek gekyk, en ek het 'n stem gehoor van baie engele rondom die troon en van die lewende wesens en die ouderlinge..." Let op daardie uitdrukking – "lewende wesens". In hoofstuk 5 word dit nie omskryf wat daardie lewende wesens is nie, maar in hoofstuk 4 word dit wél vir ons vertel. So kom ons gaan terug na hoofstuk 4, vanaf vers 7, want ons moet iets belangriks oor hierdie wesens sien.

Onthou, rondom die troon is daar 'n hele menigte – hulle getal was omtrent tienduisend maal tienduisend. Dit is nie net die lewende wesens nie; daar is slegs vier van hulle. Maar daar is ook die engele, en die ouderlinge wat van die aarde verlos is.

Vers 7 beskryf die vier lewende wesens: "En die eerste lewende wese was soos 'n leeu, en die tweede lewende wese soos 'n kalf, en die derde lewende wese het 'n gesig gehad soos 'n mens, en die vierde lewende wese was soos 'n arend wat vlieg."

Leeu, kalf, mens, arend. Kom ons ontsluit die betekenis van elkeen, want elkeen wys ons iets van Jesus Christus:

- Die leeu verteenwoordig die koninklike gesag van Christus. Hy is die Leeu uit die stam van Juda; Hy het nooit 'n begin gehad nie en sal nooit 'n einde hê nie.
- Die kalf – 'n offerdier. In die antieke tyd is verskillende soorte diere geoffer. Jesus, wat op 'n troon geregeer en gesag gehad het, het 'n mens geword en sy lewe as 'n offer gegee.
- Die mens – die skepsel met die gesig van 'n mens wys op die menslikheid van Christus. Hy is die menslike Christus, wat een van ons geword het.
- Die arend, wat vlieg, wys op Christus wat na die hemel opvaar.

Nou wil ek jou ook die betekenis van die getalle in die Bybel gee, want dit help ons om die diepte van hierdie beelde te verstaan:

- Drie simboliseer die Godheid: Vader, Seun en Heilige Gees. En let op: Satan maak dit na met 'n valse drie-eenheid – die draak, die dier en die valse profeet. Drie is dus 'n simbool van ware Goddelikheid, wat Satan probeer namaak.
- Sewe is die simbool van volmaaktheid: die sewe Geeste, sewe horings, sewe seëls, sewe kerke, sewe basuine. Selfs die sewende dag van die week, die Sabbat, spreek van volmaaktheid.
- Twaalf is die simbool van volledigheid: Jy het die 12 aartsvaders van die Ou Testament, wat al die Ou-Testamentiese gelowiges verteenwoordig, en die 12 apostels, wat die hele Nuwe Testament verteenwoordig.
- Vier is die simbool van universaliteit.

Sien jy dus wat hierdie vier lewende wesens vir ons sê? Jesus, die goddelike Seun van God, uit die geslagslyn van die stam van Juda, sou sy lewe as 'n mens opoffer – maar uiteindelik sou Hy uit die dood opgewek word. En hierdie vier wesens rondom die troon van God simboliseer die universele aanbidding wat na Christus toe kom.

Hy word aanbid omdat Hy die goddelike Christus is – die Leeu uit die stam van Juda. Hy word aanbid omdat Hy sy bloed as ons offer gestort het. Hy word aanbid omdat Hy in menslike vlees kom woon het en Satan reg van voor af in die gesig gestaar het. En Hy word aanbid omdat Hy nou uit die dood opgewek is en leef.

Alles Herstel — die Lofsang van die Hele Skepping (Openbaring 5:12-14)

Ons kom nou by die pragtige klimaks van hierdie hoofstuk. Let noukeurig op vers 12, want daar is 'n verborge skat hierin wat baie lesers mis.

Openbaring 5:12 sê: "...die Lam wat geslag is, is waardig om te ontvang die krag en rykdom en wysheid en sterkte en eer en heerlikheid en lof."

Tel saam met my — daar is presies sewe dinge: krag (een), rykdom (twee), wysheid (drie), sterkte (vier), eer (vyf), heerlikheid (ses), en lof of seën (sewe). Nou vra jouself af: waarom juis hierdie sewe dinge? Waarom nie ses of agt nie?

Hier is die antwoord wat jou hart sal aangryp: dit is presies die sewe dinge wat Adam en Eva verloor het toe hulle gesondig het. Presies dít wat by die sondeval verlore gegaan het.

Kom ons gaan een vir een daardeur:

- Krag. 'n Ander woord hiervoor in die Grieks is "heerskappy" of "gesag". Onthou jy dat God, toe Hy Adam en Eva geskep het, aan hulle heerskappy gegee het oor die visse van die see en oor die diere van die veld? Maar toe hulle sondig, het hulle daardie heerskappy verloor. Deur die offer van Christus sal alles wat verlore was, herstel word — die eerste heerskappy sal herstel word, die heerskappy van Eden.
- Rykdom. Hulle het die rykdom van die ewigheid gehad; hulle het alles binne hul bereik gehad. Maar ná die sondeval moes hulle uitgaan en werk in die sweet van hul aangesig. Tog sal die rykdom van die ewigheid, die rykdom van Eden, weer herstel word.
- Wysheid. Hulle het wysheid verloor; hulle hele denke is deur sonde besoedel. Hulle het kennis van goed én kwaad gekry, en daarmee saam het die suiwer wysheid verlore gegaan.
- Sterkte. Hulle het die krag verloor om die kwaad te weerstaan. Daardie innerlike krag was nie meer daar nie.
- Eer. Voor die hele heelal het Adam en Eva hulle eer verloor toe hulle gesondig het.
- Heerlikheid. Die klere van geregtigheid, wat so met heerlikheid gevul was, was weg.
- Seën. En hulle het die seën van die hemel deur Jesus Christus verloor.

Maar sien nou die glorieryke goeie nuus! As gevolg van Jesus Christus — omdat Hy ons geskep het, en omdat Hy ons verlos het — sal ons weer die heerskappy in Christus ontvang. Ons sal die rykdom van heerlikheid in Christus ontvang. Ons sal die wysheid van die hemel in Christus ontvang. Ons sal nuwe sterkte in Christus ontvang. Ons ontvang nuwe eer in Christus. Ons ontvang heerlikheid in Christus. En ons ontvang die seën. Alles wat by die sondeval verlore gegaan het, word in die Lam wat geslag is, aan ons teruggegee.

En dan brei die visioen uit totdat dit die hele skepping omvat. Let op vers 13: "En elke skepsel wat in die hemel en op die aarde en onder die aarde en wat op die see is, en alles wat in hulle is, het ek hoor sê: Aan Hom wat op die troon sit, en aan die Lam, kom toe die lof en die eer en die heerlikheid en die krag tot in alle ewigheid!"

Die hele geskape heelal — alles wat asem het — verenig in één groot lofsang tot die Een op die troon en tot die Lam.

En vers 14 sluit die toneel af: "En die vier lewende wesens het gesê: Amen! En die vier-en-twintig ouderlinge het neergeval en Hom aanbid wat leef tot in alle ewigheid."

Sien jy waar alles saamtrek? Alles wat verlore is, sal herstel word. Dit is die groot tema: Christus is ons Skepper. Christus is ons Verlosser. Satan sal wreed God se mense aanval — en in ons volgende les, wanneer ons die sewe seëls bestudeer, sal ons daardie wrede aanval sien ontvou. Ons gaan die vier groot perde van Openbaring bestudeer en hulle betekenis ontrafel. Maar deur dit alles heen sal ons die heerlikheid van Christus sien seëvier.

Ons berei ons voor om die grootste profesieë in die geskiedenis van die heelal te ontvou — die profesieë van Openbaring. Ons berei ons voor om die groot kwessies te ontvou: die konflik oor aanbidding, en die wonder van verlossing. Moenie 'n enkele studie misloop nie.

Maar bo alles, laat hierdie twee waarhede diep in jou hart wortel skiet: Jesus Christus, die Een op die troon, is jou Skepper — Hy het jou gevorm, Hy ken jou naam, en Hy het 'n plan vir jou lewe. En Hy is ook die Lam wat geslag is — jou Verlosser, wat sy bloed vir jou gestort en jou uit elke stam en taal en volk en nasie gekoop het. Hy alleen is jou aanbidding waardig.

OPENBARING HOOFSTUK 6:

"Wie Sal Kan Bestaan?"

Kom ons blaai nou na Openbaring hoofstuk 6. Hou jou pen, jou notaboek en jou Bybel gereed, en voel vry om hierdie belangrike verse te onderstreep. Dit is een van die mees fassinerende hoofstukke in die hele Nuwe Testament.

Openbaring 6:1 sê: "En ek het gesien toe die Lam een van die seëls oopmaak; en ek het een van die vier lewende wesens hoor sê, soos die geluid van 'n donderslag: Kom kyk!"

As jy sien dat die Lam van God een van die seëls oopmaak en 'n magtige hemelse wese rondom die troon met 'n stem soos donderweer roep "Kom kyk!", dan dink ek dis ongelooflik belangrik dat ons noukeurig luister.

Let op - die teks sê: Die Lam het een van die seëls oopgemaak. Wat kwalifiseer die Lam om hierdie seëls oop te maak? Waarom is juis Hy gekwalifiseer om hierdie seëls van die wêreldgeskiedenis oop te breek en die oordele deur die eeue heen te laat ontvou? Kom ons blaai terug na Openbaring 4 om te sien waarom Jesus Christus hiertoe in staat is. Openbaring 4:11 sê: "U is waardig, o Here, om te ontvang die heerlijkheid en die eer en die krag, want U het alles geskape en deur u wil bestaan hulle en is hulle geskape." Jesus is waardig om die seëls oop te maak, eerstens omdat Hy ons Skepper is. Die Een wat ons geskep het, die Een wat hierdie wêreld in bewussyn geroep en geformeer het, is waardig om die geskiedenis van daardie wêreld te ontvou.

Maar daar is 'n tweede, net so belangrike rede. Ons blaai na Openbaring hoofstuk 5. Hier sien Johannes 'n boekrol wat aan die binnekant en die buitekant geskryf en met sewe seëls verseël is. Hy huil onbedaarlik omdat niemand in die hele hemel of op aarde waardig bevind is om die boek te open nie. Maar in Openbaring 5:6 staan daar: "En ek het gesien, en kyk, in die middel van die troon en die vier lewende wesens en in die midde van die ouderlinge staan daar 'n Lam asof Hy geslag is, met sewe horings en sewe oë, wat die sewe Geeste van God is wat uitgestuur is oor die hele aarde." Die horings simboliseer onbeperkte mag. Die sewe oë simboliseer volmaakte wysheid, en hierdie Gees van God gaan met krag en wysheid na die uithoeke van die aarde deur die prediking van die evangelie.

Kyk dan na vers 9 waar die hemelse skare 'n nuwe lied sing: "U is waardig om die boek te neem en sy seëls oop te maak, want U is geslag en het ons vir God met u bloed gekoop uit elke stam en taal en volk en nasie, en het ons konings en priesters vir onse God gemaak, en ons sal as konings op die aarde heers." Waarom is Jesus waardig? Wanneer ons oor die Sewe Seëls lees, is dit die Skepper van die heelal wat dit vir ons oopmaak. Die Verlosser van die mensdom, die Christus wat aan die kruis gesterf en Sy bloed vir ons gestort het, is die Een wat die seëls breek sodat ons die verloop van die geskiedenis kan verstaan. Wanneer Jesus die Skepper sê "Kom kyk!", dan wil ek mos gaan kyk, nie waar nie? Wanneer die Lam van God sê "Kom kyk!", dan luister 'n mens.

Die Eerste Seël – Die Wit Perd van Apostoliese Suiwerheid

Openbaring 6:2 vervolg: "En ek het gesien, en kyk, daar was 'n wit perd. En hy wat daarop sit, het 'n boog gehad, en 'n kroon is aan hom gegee, en hy het uitgegaan as 'n oorwinnaar en om te oorwin."

Voordat ons hierdie perd analiseer, moet ons 'n kritiese Bybelse beginsel onthou wat ons vroeër uit die bestudering van Daniël en vroeëre hoofstukke in Openbaring geleer het: In Bybelse profesie begin 'n tydlyn-profesie altyd in die tyd waarin die profeet leef. In Daniël 2 begin die standbeeld-profesie (Babilon, Medo-Persië, Griekeland, Rome) reg daar waar Daniël homself as banneling bevind het, naamlik in Babilon. Teen die tyd dat ons by Daniël 8 kom, was Babilon besig om van die toneel af te verdwyn, en daarom begin daardie profesie by Medo-Persië. In Johannes se tyd (die eerste eeu n.C.) was Babilon, Medo-Persië en Griekeland lankal weg. Slegs die Romeinse Ryk het oorgebly. Daarom het die profesie van die sewe kerke (Efese, Smirna, Pergamus, Tiatira, Sardis, Filadelfia, Laodisea) in Jesus se eie tyd begin, in die eerste eeu met Efese, en dan vloei dit in die stroom van die tyd af om uiteindelik te eindig by Laodisea, die kerk in die tyd van die Oordeel net voor die Wederkoms. Aangesien dit die onfeilbare patroon in die Skrif is, kan ons verwag dat hierdie tyd-profesie van die ruiters op die perde ook in Johannes se eie dag — die eerste eeu van die Christelike era — sal begin.

Die simboliek in hierdie teks is ongelooflik presies. Jy sien heel eerste 'n wit perd. In die antieke Romeinse Ryk, wanneer 'n Romeinse generaal 'n buitelandse volk oorwin het, het hy altyd in triomf na Rome teruggekeer deur op 'n spierwit perd te ry. Hierdie perd dui ongetwyfeld op oorwinning, triomf, en die verslaan van die vyand. Ook in die boek Openbaring verteenwoordig wit klere altyd oorwinning, en die kleur wit staan as simbool vir apostoliese suiwerheid wat lei tot daardie oorwinning.

Kom ons bevestig dit deur na Openbaring 3:4-5 te kyk. "Maar jy het enkele persone ook in Sardis wat hul klere nie besoedel het nie, en hulle sal saam met My in wit klere wandel, omdat hulle dit waardig is." En vers 5 sê: "Wie oorwin, sal bekleed word met wit klere..." Wat verteenwoordig die wit klere? Om die bese te oorwin deur die geregtigheid van Christus, en oorwinning en triomf deur Sy gestorte bloed. Dink ook aan die beskrywing van Jesus in Openbaring 19:11 met Sy Wederkoms: "Toe het ek die hemel geopend gesien; en kyk, daar was 'n wit perd, en Hy wat daarop sit, word genoem Getrou en Waaragtig, en Hy oordeel en

voer oorlog in geregtigheid." Hy kom weer as die Koning van die konings en die Here van die here.

Wanneer jy dus in die eerste seël lees van die wit perd wat uitgaan om te oorwin, lees jy van die Nuwe-Testamentiese Christendom in die dae van Johannes! Dit was die tyd (vanaf 31 n.C. tot ongeveer 100 n.C.) toe die evangelie met onkeerbare krag na die uithoeke van die destydse wêreld versprei is. Dit was die tyd van die uitstorting van die Heilige Gees. Onthou Handeling 1:8: "Maar julle sal krag ontvang wanneer die Heilige Gees oor julle kom, en julle sal my getuies wees in Jerusalem sowel as in die hele Judea en Samaria en tot aan die uiterste van die aarde." Gewapen met die swaard van God se Woord het hierdie Nuwe-Testamentiese kerk in die krag van die Heilige Gees uitgegaan om die wêreld vir Christus om te keer.

Kyk net wat God kan doen as Sy Gees waarlik uitgestort word. Ons lees in Kolossense 1:23 of daardie vroeë kerk daarin geslaag het om standvastig te wees. Daar staan: "...as julle ten minste gegrond en vas bly in die geloof en julle nie laat afbring van die hoop van die evangelie nie, wat julle gehoor het en wat verkondig is in die ganse mensdom onder die hemel, waarvan ek, Paulus, 'n dienaar geword het." Paulus sê hier eksplisiet dat die evangelie aan byna elke skepsel in die destyds bekende wêreld verkondig is! Selfs 'n sekere antieke Romeinse skrywer het na die Christene verwys en gesê: "Julle is oral. Julle is in ons weermagte, julle is in ons vloot, julle is in ons senaat, in ons markpleine; julle is onder ons ambagslui. Julle is oral!" Inderdaad, die Christendom het soos 'n onoorwinlike ruiter op 'n wit perd uitgegaan om in triomf te oorwin.

Maar hier is nog 'n diep detail in Openbaring 6:1. Die ruiter op die wit perd het 'n kroon ontvang en hy hou 'n boog in sy hand. Die kroon is duidelik 'n oorwinnaarskroon (stephanos), maar wat is die boog? Is daar enige ander plek in die Bybel wat ons kan help om 'n ruiter met 'n boog te ontsyfer? Ja, beslis! Die gebrek aan Bybelse konteks is dikwels waarom mense Openbaring nie verstaan nie. Blaai saam met my na Psalm 43 verse 3 tot 5.

Psalm 43 sê: "Stuur u lig en u waarheid; laat dié my lei; laat dié my bring na u heilige berg en na u woninge. Dan sal ek ingaan na die altaar van God, na die God van my jubelende blydschap; en ek sal U loof met die siter, o God, my God!" Hierdie verse praat van God se lig en waarheid wat uittrek om ons te lei. Maar laat ons ook kyk na Psalm 45 verse 4 tot 6, wat die prentjie nog baie helderder maak: "Gord u swaard aan die heup, o Held, u majesteit en u heerlikheid; ja, u heerlikheid! Ry voorspoediglik ter wille van waarheid en ootmoed en geregtigheid; en laat u regterhand U vreeslike dinge leer. U pyle is skerp; volke val onder U; hulle tref in die hart van die Koning se vyande."

Sien jy die konneksie? Hier ry God se Ruiter in majesteit vir die waarheid. En Hy ry met pyle wat skerp indring in die harte van Sy vyande! Watter wapen skiet 'n pyl af? 'n Boog! Hier gaan die pyle van die Here (die Woord en die Gees) reguit in die harte van die onbekeerde heidene in. Hierdie "vyande" sterf egter nie 'n letterlike dood nie — hulle sterf af aan hul ou, sondige lewenswyse en hulle staan op tot 'n nuwe lewe in Jesus Christus.

- Die Heilige Gees word uitgestort,
- Die swaard van die Gees (die Woord) sny diep,

- Die pyle uit die Here se koker tref die hart, mense sterf aan sonde en word in Christus lewendig gemaak.

Dit was die wonderlike era van die Wit Perd.

Die Tweede Seël – Die Rooi Perd van Vervolging

Nou, as jy die duiwel was, wat sou jou strategie wees? In die eerste eeu n.C. versprei die evangelie soos 'n veldbrand en oortref dit selfs die magtige Romeinse leërs. Die duiwel besef hy is besig om te verloor. Dus is sy volgende logiese aanval felle en wrede vervolging. Hierdie periode, vanaf ongeveer 100 n.C. tot 313 n.C., is die Rooi Perd tydperk.

Toe die Lam die tweede seël oopmaak (Openbaring 6:3-4), hoor Johannes die tweede lewende wese sê: "Kom kyk!" Vers 4 verklaar: "En 'n ander perd, 'n vuurrooi een, het uitgekom, en aan hom wat daarop sit, is dit gegee om die vrede van die aarde af weg te neem en dat hulle mekaar sou doodmaak; en 'n groot swaard is aan hom gegee."

Hierdie was 'n ondenkbare tyd van bloedvergieting en marteling vir die vroeë kerk. Christene is in die reusagtige Colosseum en die Circus Maximus (waar 100 000 toeskouers kon bymekaarkom) vir wilde leëus gegooi. Dit het as sport gedien vir die Romeine. Sommige Christene is aan die agterkant van 'n perd vasgeketting wat in een rigting sou hardloop, terwyl hulle terselfdertyd aan 'n ander perd in die teenoorgestelde rigting vasgemaak is. As die Christen geweier het om 'n knippie wierook aan die Romeinse Keiser as 'n godheid te brand, het die perde weggespring en is die Christen letterlik in stukke geskeur. Keiser Nero het Christene met teer laat bedek en as menslike fakkels aan die brand gestee om as straatligte te dien vir sy spele. Hulle is dikwels in die velle van wilde diere toegewerk en dan is honger jaghonde of leëus losgelaat om hulle te verskeur. Hierdie vurige rooi perd verteenwoordig die heidense Romeinse vervolging onder manne soos Diokletianus, Trajanus en Nero.

Tog, soos die beroemde vroeë Christelike leier Tertullianus dit gestel het: "Die bloed van die martelare is die saad van die evangelie." Hoe meer die Romeine hulle vervolg het, hoe duideliker is die krag en realiteit van hul geloof ten toon gestel, en die kerk het aanhou groei!

Maar kom ons delf 'n bietjie dieper hierin. Die Bybel sê die ruiter op die rooi perd sou "die vrede van die aarde af wegneem." As ons slegs ons menslike verstand gebruik, sal ons dink dit beteken bloot dat daar oorlog en geweld in die wêreld uitgebreek het. Maar daar is 'n dieper teologiese betekenis. Blaai terug na Openbaring 1:4-5 om te sien wat die evangelie eintlik vir die mens se hart doen. Johannes sê daar: "Genade vir julle en vrede van Hom wat is en wat was en wat kom..." en vers 5 "...en van Jesus Christus, die getroue getuie, die eersgeborene uit die dode... Aan Hom wat ons liefgehad het en ons van ons sondes gewas het in sy bloed, en ons gemaak het konings en priesters vir sy God en Vader."

Wanneer ons na Christus toe kom, vind ons innerlike, blywende vrede. "Daar is dan nou geen veroordeling vir die wat in Christus Jesus is nie." (Romeine 8:1) Omdat Christus ons liefhet en skoon was, het ons vrede met God—geen skuld, geen skaamte, geen vrees nie! En hier sê die Bybel dat hierdie Rooi Perd poog om hierdie kosbare verlossingsvrede weg te neem. Die

duiwel wou, deur skrikwekkende vervolging, die werk van die evangelie stop wat hierdie vrede in mense se harte gebring het. Hy sou enigiets probeer om die kerk van God te verwoes.

Dit is presies wat die apostel Paulus in Handeling 20 voorspel het lank voordat dit gebeur het. Paulus roep die kerkleiers bymekaar by Milete en sê in Handeling 20:29: "Want ek weet dit, dat ná my vertrek wrede wolwe onder julle sal inkom en die kudde nie sal spaar nie." Die duiwel gaan as wrede wolwe kom en God se kudde uitmekaar probeer skeur met felle vervolging. Maar soos ons gesien het, het hierdie plan misluk. Christene het geduldig by die brandstapels gestaan, God geprys en lofliedere gesing in die aangesig van die dood.

Die duiwel het besef dat fisiese marteling nie werk nie. Daarom sien hy dat hy 'n heeltemal nuwe, en miskien gevaarliker, strategie moet ontwikkel. Paulus waarsku verder in Handeling 20:30: "Ja, uit julle self sal daar manne opstaan wat verkeerde dinge spreek om die dissipels agter hulle aan weg te trek." Let op: "uit julle self." Die Satan se nuwe plan sou van binne die kerk kom. Korrupte en skewe doktrines, dwalings en kompromieë om die kudde weg te rokkel.

Die Derde Seël – Die Swart Perd van Kompromie

Hierdie bring ons by die derde seël in Openbaring 6. Die Wit Perd (Apostoliese Suiwerheid, 31–100 n.C.) is gevolg deur die Rooi Perd (Vervolging, 100–313 n.C.). Nou verander die toneel dramaties na die Swart Perd periode, wat rofweg strek van 313 n.C. tot 538 n.C.

Wanneer die Lam die derde seël in Openbaring 6:5 oopmaak, hoor ons: "Kom kyk!" En Johannes sê: "...en kyk, daar was 'n swart perd, en hy wat daarop sit, het 'n skaal in sy hand gehad. En ek het 'n stem tussen die vier lewende wesens hoor sê: 'n Rantsoen koring vir 'n penning en drie rantsoene gars vir 'n penning; en moenie die olie en die wyn beskadig nie."

Die kleur swart in hierdie profesie is die presiese teenoorgestelde van die wit perd se suiwerheid. Swart verteenwoordig geestelike duisternis, 'n afwyking van die waarheid, en ernstige kompromie met dwaling. Hierdie ruiters het 'n skaal – 'n weegskaal – in sy hand, en die boodskap is duidelik: die kerk is in die weegskaal geweeë en te lig bevind.

Waarom sê ek dit? Kyk mooi na die prys wat genoem word: 'n rantsoen koring vir 'n penning, oftewel 'n denarius. Nou moet ons twee dinge verstaan. Eerstens, 'n denarius was 'n volle dag se loon – dit is wat 'n werker vir 'n hele dag se arbeid verdien het. Tweedens, 'n rantsoen koring was net genoeg vir één mens se ete vir één dag. Sien jy die probleem? Onder normale, gesonde omstandighede sou 'n man se dagloon genoeg koring gekoop het om sy hele gesin – sowat 'n dosyn mense se porsies – te voed. Maar hier koop daardie selfde dagloon net één enkele porsie. Met ander woorde, jou dag se loon koop nou skielik net 'n twaalfde van die koring wat dit normaalweg sou gekoop het.

Wat sê dit vir ons? Dit dui op 'n geweldige skaarste – 'n ontsettende hongersnood. Selfs gars, die goedkoper graan (drie rantsoene vir 'n penning), was steeds buitensporig duur. En let mooi op: dit gaan hier nie net oor letterlike kos nie. Jesus het gesê: "Die mens sal nie van

brood alleen lewe nie, maar van elke woord wat deur die mond van God uitgaan." Hierdie hongersnood is 'n geestelike hongersnood – 'n skaarste aan die suiwer Woord van God.

Hierdie Swart Perd verteenwoordig 'n tragiese en ernstige skaarste aan die suiwer Woord van God. Menslike tradisie begin nou heerskappy voer oor Bybelse Skrif. Heidene het in groot totale in die kerk begin instroom. Ons kyk hier na die tydperk toe die antieke Romeinse Ryk aan die verkrummel was. Germaanse stamme van die noorde — die Franke, die Alemanne, die Lombarde, die Sueve, die Herule — het met leërs suidwaarts in die Ryk ingestroom. Keiser Konstantyn se ryk was besig om uitmekaar te val. En wat doen Konstantyn toe? Uit politieke opportunisme "bekeer" hy hom tot die Christendom en word 'n nominale Christen. Hy het selfs beweer dat hy 'n visioen van Christus in die lug gesien het. Maar het hy regtig sy heidendom agtergelaat? As jy na Konstantyn se destydse muntstukke kyk, sien jy op die een kant 'n beeld van hom of 'n simbool van Christus, en op die ander kant van daardie selfde muntstuk was die beeld van die onoorwonne Songod, Sol Invictus. Konstantyn kon nooit heeltemal sy aanbidding van die Songod prysgee nie.

Die duiwel se nuwe strategie was meesterlik dodelik: Water die Christendom af. Water die Woord van God af. Skep 'n geestelike hongersnood. Dit herinner sterk aan die profesie in Amos 8:11: "Kyk, daar kom dae, spreek die Here HERE, dat Ek 'n honger in die land stuur, nie 'n honger na brood nie en nie 'n dors na water nie, maar om die woorde van die HERE te hoor. En hulle sal swerwe van see tot see en van noord na oos; hulle sal rondtrek om die woord van die HERE te soek, maar sal dit nie vind nie." Dit is absoluut wat tydens die Swart Perd tydperk en die eeue daarna in vervulling gegaan het.

Tog staan daar 'n genadevolle waarskuwing by hierdie oordeel: "En moenie die olie en die wyn beskadig nie." Wat beteken dit? In Sagaria 4 sien ons twee olyfbome wie se olie na die aanvoerpype en lampe van die goue kandelaar (binne die heiligdom) vloei, en God verklaar: "Nie deur krag of deur geweld nie, maar deur my Gees." Olie in die Bybel is die kragtige simbool vir die Heilige Gees. En wat van wyn? Die wyn herinner ons aan die nagmaal, waar Jesus gesê het: "Dit is my bloed van die nuwe verbond." Daarom verteenwoordig die wyn die verlossing wat deur Christus se bloed bewerk is, die suiwer evangelie van verlossende genade.

Dit is God se fantastiese belofte: al probeer die duiwel ook hoe hard om dodelike kompromie, tradisies en geestelike hongersnood in die kerk te bring, God sê: "Julle sal nie die Heilige Gees en die ware evangelie heeltemal kan vernietig nie!" Olie en wyn sal steeds bly troos, genees en siele red, selfs al is daar 'n groot afval rondom hulle.

Die Insluipery van Heidense Son-aanbidding

Gedurende hierdie kompromie-tydperk van die Romeinse Ryk het afgode reguit die kerk binnegekom. Om die heidense massas te akkommodeer, het kerkleiers eenvoudig die name van die heidense afgode na Bybelse heiliges vernoem. Apollo, die heidense songod, se beelde is dikwels as Petrus vereer. Beelde van Afrodite is bloot na Maria herdoop. Die kerk het met die staat verenig (vanaf die tyd van Konstantyn) omdat die staat en die kerk 'n ooreenkoms gesluit het om die ryk en die bevolking onder een sambreel bymekaar te hou. Kerktradisies

het die Skrif begin vervang. Gemeentes het nie meer bestaan uit geesgedrewe byeenkomste van gelowiges nie, maar het ontwikkel tot massiewe, rigiede, politieke, burokratiese instellings.

Die insluipery van Son-aanbidding was natuurlik niks nuuts in die Bybelgeskiedenis nie. Die konsep om die son te aanbid gaan ver terug in die geskiedenis in. In antieke Babilon het hulle die songod Bel-Marduk aanbid. In Persië, met die Mithraïsme, het hulle die songod aanbid. In Rome het hulle Helios as songod aanbid. So dit was van die begin af die norm in heidense kulture. Interessant genoeg, wanneer God se eie mense, Israel of Juda, van God weggedryf het, het hulle byna sonder uitsondering by een of ander vorm van son-aanbidding uitgekom. Laat ek dit uit die Bybel bewys.

Blaai asseblief na 2 Konings 23 verse 5 en 11. Koning Josia is hier besig met 'n nasionale herlewing en reformasie om afgode uit te roei. As jy nog nooit hierdie teks gesien het nie, is dit nogal skokkend om te lees hoe ver God se eie mense weggedwaal het. Vers 5 sê: "En hy [verwysend na koning Josia] het die afgodspriesters uitgeroei wat deur die konings van Juda aangestel was om op die hoogtes in die stede van Juda en in die omgewing van Jerusalem rook te laat opgaan, en ook die wat vir Baäl, vir die son en die maan en die sterrebeelde en die hele leër van die hemel offerrook laat opgaan het." So Israel het so ver verval dat hulle op hul hoogtes wierook gebrand het vir die songod! En kyk wat staan in vers 11: "Hy het ook die perde uitgeroei wat die konings van Juda aan die son gewy het... en die waens van die son het hy met vuur verbrand." Hulle het letterlik perde en waens aan die heidense songod gewy, en dit binne-in God se eie stad!

Kom ons gaan nou na Esegïel 8 vers 16 om te sien hoe diep hierdie korrupsie selfs in die tempel ingedring het. "Toe bring hy my na die binneste voorhof van die huis van die HERE; en kyk, by die ingang van die tempel van die HERE, tussen die voorportaal en die altaar, was omtrent vyf en twintig man, met hulle rug na die tempel van die HERE en hulle gesig na die ooste, en hulle het hul gebuig voor die son in die ooste." Kan jy dit glo? Vyf-en-twintig geestelike leiers van Israel staan met hulle rug gekeer na die Allerheiligste (waar die Shekinah heerlijkheid en die wet van God was), terwyl hulle na die ooste buig om die opkomende son te aanbid! Hulle het die rug gedraai op die wet van God om die natuur eerder as die Skepper te aanbid.

Hoe reageer God hierop? 'n Paar hoofstukke verder, in Esegïel 20:12, gee die Here hierdie duidelike raad: "Daarby het Ek ook my sabbatte aan hulle gegee om 'n teken te wees tussen My en hulle, dat hulle kan weet dat dit Ek, die HERE, is wat hulle heilig." Die heidene aanbid die skepping (die son). Die Sabbat is God se ewige teken dat Hy die Skepper van alles is en dat Hy rus gegee het op die sewende dag. Toe Konstantyn destyds wetgewing deurgedruk het om kerk en staat te verenig, is die Sabbat onderdruk en is Sondag (die "Dag van die Son") as kerkwet afgedwing, en die suiwer geloof was nog verder afgewater. Dit was die prys van die Swart Perd se kompromie.

Die Vierde Seël – Die Vaal Perd van Geestelike Dood

Hierdie konstante afgewaterde Christendom lei onvermydelik tot die volgende perd wat oor die profetiese lugruim galop. Ons is nou terug in Openbaring 6 by vers 7. Ons het gesien hoe die kleur verander het van Wit, na Rooi, na Swart. Nou kom die Vierde Seël (vanaf 538 n.C. en die begin van die Pouslike heerskappy, tot met die begin van die Reformasie in 1517).

Openbaring 6:7-8: "En toe Hy die vierde seël oopgemaak het, hoor ek die stem van die vierde lewende wese sê: Kom kyk! En ek het gesien, en kyk, daar was 'n vaal perd. En hy wat daarop sit, sy naam is die dood, en die doderyk het hom gevolg. En aan hulle is mag gegee oor die vierde deel van die aarde om dood te maak met swaard en hongersnood en pes en deur die wilde diere van die aarde."

Die woord in die oorspronklike Grieks vir "vaal" in hierdie vers is chloros (soos in klorofil of chloroform). Dit is 'n sieklike, geelgroen kleur — die aaklige kleur van iemand wat naar en sterwend is, of wat pas gesterf het. Die lyk-agtige ruiter heet Dood en Hades (die graf of doderyk). As die swart perd gelei het tot kompromie in die kerk, is die logiese uiteinde daarvan dié vaal perd: totale geestelike dood.

Die groot amptelike Kerk van die Middeleeue of Donker Eeue word hier beskryf met totale geestelike droogte. Menslike priesters op aarde het die bemiddelingswerk en priesterskap van Jesus Christus in die hemelse heiligdom probeer oorneem. Tradisies het Skrif vervang en heidense sondagaanbidding is verpligtend gemaak deur kerkvergaderings soos in Laodisea en Nicea. Daar was 'n absolute hongersnood vir die Woord van God.

Maar in hierdie diep donkerte het God altyd 'n oorblyfsel gehad. Die vers sê dat mag is gegee om te verdelg met die swaard, honger en dood. Tydens die verskriklike periodes van die Middeleeuse vervolging en inkwisisies, is derduisende getroue Christene wreed afgemaai. Aan die einde van hierdie donker periode het God manlike hervormers opgewek wat vasgehou het aan die Woord alleen. Die Waldense het in die donker valleie van die Alpe geskuil en letterlik die Bybel met hul hande oorgeskryf en gememoriseer. Baie van hulle is deur koninklike leërs gemartel en doodgemaak. Mense soos Johannes Huss en Jerome in Boheme is op die brandstapel lewendig verbrand vir hul liefde vir die Bybel. Later het Martin Luther sy 95 stellings teen die kerk deur vasgespyker. Johannes Calvin het die Skrif se oppergesag in Genève gered, die Wesleys het as heiliges geleef, terwyl Engelse hervormers soos Ridley en Latimer op die brandstapel gesterf het. Hierdie getroue siele wat vasgeklou het aan God se ewige Woord is bloedig onderdruk deur hierdie vaal-perd sisteem.

Die Vyfde Seël – Die Siele onder die Altaar

Omdat soveel getroue kinders van God gedurende die Donker Eeue gemartel is vir hul geloof, is die vraag tydens die Vyfde Seël heeltemal gepas. Kyk na vers 9 en 10: "En toe Hy die vyfde seël oopgemaak het, sien ek onder die altaar die siele van die wat gedood is ter wille van die woord van God en die getuigenis wat hulle gehad het. En hulle het met 'n groot stem geroep en gesê: Hoe lank, o heilige en waaragtige Heerser, oordeel en wreek U nie ons bloed op die

bewoners van die aarde nie?" In vers 11 is wit klere (God se genadige geregtigheid) aan hulle elkeen gegee en daar is vir hulle gesê om nog 'n kort rukkie te rus, totdat die getal van hul medediensknepte vol sou wees.

Hierdie uitdrukking "siele onder die altaar" kan mense baie verwar as hulle nie die Bybelse struktuur verstaan nie. Baie vra: "Wat beteken dit? Is dit liggaamlose spoke of geeste wat rondswewe in die hemel?" Nee, glad nie! Die Bybel verklaar presies wat 'n siel is. In Genesis 2:7 staan daar dat God die mens uit die stof van die aarde geformeer het en in sy neusgate die asem van die lewe geblaas het; en die mens het 'n lewende siel geword. (Let op, hy het nie 'n siel ontvang nie, hy is 'n siel.) God het 'n liggaam van stof en asem bymekaargesit en 'n lewende wese/siel geskep. Die woord "siel" kom 1600 keer in die King James vertaling voor, maar nie een enkele keer praat dit van 'n onsterflike gees wat los van die liggaam voortbestaan nie. In Esegïel 18:4 waarsku God: "Die siel wat sondig, dié moet sterwe." 'n Siel in die Bybel is bloot 'n sinoniem vir 'n lewende persoon! Paulus was byvoorbeeld in 'n storm op see, en Handeling 27 meld dat daar "twee honderd ses en sewentig siele" op die skip was. Het daar spoke op die skip rondgedryf? Nee! Dit was 276 lewende, asemhalende passasiers.

Waarom sê Openbaring dan dat hierdie "siele" onder die altaar roep vir wraak en geregtigheid? Dit is die taal van die Ou-Testamentiese Heiligdom, ryk in metafoor. In die aardse heiligdom, wanneer die onskuldige lam op die brandoffer koper-altaar geslag is, is daardie lam se bloed by die onderkant (die basis) van daardie spesifieke altaar uitgegiet. Christus het as onskuldige Lam na hierdie aarde gekom, Sy bloed is hier op die aarde ('n metafoor vir die altaar van offerande) uitgegiet as versoening vir ons. Die martelare van die geloof wat in die voetspore van Jesus Christus geloop het, se lewens en bloed is eweneens onskuldig op hierdie aarde uitgegiet. Hulle lewens is opgeoffer soos skape ter slagting.

Om die presiese simboliese taal te sien van hoe bloed kan "praat", moet ons weer na die begin van die Bybel blaai, na Genesis 4:10. Kain het sy broer Abel in woede vermoor, en die Here vra hom uit daarvoor. God sê: "Wat het jy gedoen? Die stem van die bloed van jou broer roep na My van die aarde af." Het Abel se letterlike bloed regtig stembande gehad om vanuit die sand 'n stem te maak en te skreeu? Natuurlik nie! Dit is poësie wat beskryf dat die wrede misdaad en onreg van hierdie martelaar tot voor die Opperwese se troon om hemelse geregtigheid, wraak, en onmiddellike vergelding roep. Presies op hierdie simboliese wyse roep die geskiedenis, die afgekapte lewens, en die opgeskrewe rekords van miljoene martelare onder die Pouslike onderdrukking en Donker Eeue, uit! Hulle roep uit: "Geregtigheid! Hoe lank, Here? Wanneer gaan U finaal intree en hierdie boosheid op die aarde tot 'n einde bring?"

Die antwoord van Christus is: "Julle moet nog 'n bietjie rus in die slaap van die dood, in die stof. Ek werk aan 'n groot finale oordeel wat kom." Die oordeel moes egter eers begin sodat die skuld van die onderdrukkers openbaar gemaak kon word en die ewige vryspraak van God se opregte mense wêreldwyd verheerlik kon word. Hierdie profetiese periode eindig iewers in die laat 1700's namate die reformasie die Middeleeuse mag verbreek het en die pous in 1798 gevange geneem is. Die vraag is steeds: "Hoe lank Here? Wanneer begin die oordeel?"

Die Sesde Seël en die Oordeelsuur

God beantwoord die martelare se geroep met dramatiese kosmiese gebeure sodra die Sesde Seël breek. Openbaring 6:12-13 sê: "En ek het gesien toe Hy die sesde seël oopgemaak het, en kyk, daar was 'n groot aardbewing; en die son het swart geword soos 'n harige sak, en die maan het geword soos bloed; en die sterre van die hemel het op die aarde geval, soos 'n vyeboom wat deur 'n groot wind geskud word, sy navye laat afval."

Wat sou dus net vóór daardie finale oordeel van die aarde gebeur? God het tekens in die natuur ingebou. Daar sou 'n verskriklike groot aardbewing plaasvind, die son sou verduister in 'n "Donker Dag", die maan sou weier om sy lig te gee, en massiewe sterre sou vanuit die hemelruim neerval. As 'n voorsmakie voor die oordeel (en natuurlik op groter skaal weer te sien net voor Christus se koms), is hierdie byna ongelooflik letterlik in die geskiedenis vervul:

1. Die Groot Aardbewing: In 1755 was daar die verskriklike, verwoestende Lissabon aardbewing, wat geskiedkundiges steeds as een van die grootste rampe beskryf. Byna 100 000 mense sterf net in Lissabon, Portugal, en dit skud letterlik regoor Europa af tot doer onder in Afrika.
2. Die Son Swart en Maan Bloed: Op 19 Mei 1780 val daar 'n bomenslike "Donker Dag" oor die hele Nieu-Engeland in Amerika. Oor die verloop van die dag moes mense kerse opsteek. Hulle het gedink die oordeelsdag het aangebreek. Daardie aand het die maan byna geen lig afgegee nie en soos bloed gelyk.
3. Die Sterre Val: In 1833 vind die mees opspraakwekkende meteoriet-reën in opgetekende geskiedenis plaas waar die hemel vir ure soos vuurwerke verlig was, soos as 'n vyeboom sy onryp vye laat val!

Hoekom hang God in die natuur hierdie vier tekens in persies hierdie volgorde uit — Groot aardbewing, Donker Dag, Bloedmaan, Sterre wat val? Dit is om almal se oë te vestig op 'n afspraak met die heelal. Aan die einde van die geprofeteerde 2300 aande-en-môres (soos bereken in Daniël 8:14, wat in 1844 ten einde sou loop), is die Oordeel in die hemelse heiligdom geopen. In Openbaring 14 word hierdie tydperk kristalhelder verklaar. Blaai na Openbaring 14:6-7: "En ek het 'n ander engel in die middel van die lug sien vlieg met 'n ewige evangelie om te verkondig aan die bewoners van die aarde en aan alle nasies en stamme en tale en volke. En hy het met 'n groot stem gesê: Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het."

Dit verklaar met passie: "Die uur van sy oordeel het gekom." Dis verlede tyd. Ons lééf nou in die oordeelsuur. By die Kruis op Golgota, toe Jesus gebloe het, was die betaling vir sonde voltooi. Volmaak. Maar in die geprofeteerde Oordeel vertoon God eers Sy absoluut volmaakte geregtigheid voor al die nasies en alle magte, voor 'n wagtende wêreld en 'n toekykende heelal in die konflik tussen Christus en Satan. In die oordeelsuur wys God onteenseglik dat Hy ten alle tye álles gedoen het wat moontlik is om elke individuele hart op planeet aarde te red. Mense gaan nié uiteindelik verlore wees omdat hulle nie 'n kans gehad het nie; hulle sal die ewigheid misloop as hulle opsetlik Sy liefde weier. Hy roep steeds deur Sy Heilige Gees. Hy

verlig elke lewe. Die Oordeel sal die onuitputlike integriteit, suiwerheid en genade van Christus demonstreer, asook die absolute geregtigheid van God!

Soos James Russell Lowell pragtig in 'n gedig opgemerk het:

"Truth forever on the scaffold, Wrong forever on the throne, —
Yet that scaffold sways the future, and, behind the dim unknown,
Standeth God within the shadow, keeping watch above his own."

"Waarheid verewig op die skavot, onreg verewig op die troon,
Maar tog is dit daardie skavot wat die toekoms beheer, en anderkant die onbekende
duisternis,
Staan God in die skaduwees, besig om waak te hou oor sy eie."

God maak altyd reg wat verkeerd is.

Openbaring 6 stuur af op die skitterende laaste klimaks in die geskiedenis, by Jesus se Wederkoms. Luister mooi na vers 14: "En die hemel het weggewyk soos 'n boek wat toegerol word, en al die berge en eilande is uit hulle plekke versit; en die konings van die aarde en die grotes en die rykes en die owerstes oor duisend en die magtiges en al die slawe en al die vrymense het hulle weggesteek in die spelonke en in die rotse van die berge, en vir die berge en die rotse gesê: Val op ons en verberg ons vir die aangesig van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn van die Lam; want die groot dag van sy toorn het gekom, en wie kan bestaan?"

Kyk na hierdie ontstellende slot! Hoofstuk ses van Openbaring eindig by die heel laaste sekondes van die mens se aardse geskiedenis. Dit fokus op diegene wat aardse mag en rykdom eerste in hul lewens geplaas het in plaas van Christus se ewige Koninkryk ("Soek eers die koninkryk van God en sy geregtigheid, en al hierdie dinge sal vir julle bygevoeg word" – Matt 6:33). Hulle wat aan aardse dinge vasgeklou het, vlug vir die teenwoordigheid van die Verlosser, en roep benoud na die rotse om op hulle te val. Hulle eindig hul noodkreet met hierdie brandende finale vraag: "Wie kan bestaan?"

Wie sal kan bly staan in daardie dag van uiterste heerlikheid wanneer die Lam uiteindelik kom as die Oorwinnaar? Die antwoord op daardie vraag is: Slegs diegene wat hul lewens ten volle agter Jesus Christus se reddende genade weggesteek het. My vriend, George Vandeman, het eens op 'n tyd gesê: "Wanneer ek na myself kyk, met al my tekortkominge, my dwaasheid, en my geweldige sondigheid, sien ek nie hoe ek ooit hoegenaamd gered kan word nie. Maar wanneer ek na Jesus opkyk... dan sien ek nie hoe ek ooit verlore kan gaan nie!" In die boek Openbaring word Jesus 28 keer as die Lam van God genoem. Hoekom? Omdat Hy jou Lam is, en Hy is my Lam. Net soos lewende lammers geslag is as offer vir die sonde in die Ou Testament, is Christus se reine lewe gewillig opgeoffer vir jou en vir my.

Volgende keer gaan ons 'n kragtige, wonderlike studie doen oor die presiese bybelse antwoord op daardie vraag. Openbaring 6 laat daardie vraag onbeantwoord in die lug hang: "Wie sal kan bestaan?" Maar Openbaring 7 tree dadelik in en beantwoord dit briljant, en beskryf 'n spesiale groep mense genaamd die 144 000. Dit openbaar dat God in die laaste dae op hierdie verdorwe aarde 'n oorblyfsel gaan hê wat in die ergste tyd van benoudheid

onwrikbaar gaan staan. Hulle sal onwankelbaar getrou aan Jesus Christus bly, omdat Sy ontasbare genade en krag hulle harte sal vul om die hewigste versoekings in die hele menslike geskiedenis reg van voor die hoof te bied. Is dit 'n letterlike syfer of 'n simboliese nommer? Jy wil volgende keer se diep studie beslis nie misloop nie!

Maar vir nou, staan ons verwonderd en diep ontroer oor God se bemoeienis met die geskiedenis. Die Vroeë Kerk is as 'n suiwer, wit perd losgelaat. Die duiwel het met (rooi) geweld teëgehou, maar verniet. Toe kom bittere, jarelange (swart) kompromie en skandalige afgodediens in en uiteindelik verrot die Kerk 'n (vaal) geestelike dood in die Middeleeue. Aan die einde van daardie periode het God 'n herlewing teweeg gebring. Die Woord van God het kragtig uitgegaan. Die martelare wie se bloed vir eeue uitgeroep het op die altaar van die aarde se stof, se pleit is in 'n regverdige Hemelse Oordeel ontvang. Die groot horlosie van God het geslaan, die oordeel het aangebreek. En daarna sal Jesus terugkeer. Die goeie nuus is: Ons lewe in die oordeelsuur, nét voor Jesus kom!

Dit is onbeskryflike goeie nuus, want te midde van die geskiedenis se magtige storm kan ek en jy vandag ons hart se deure wyd vir Hom oopgooi. Wie sal kan bestaan? Hy wat op die Lam bou.

OPENBARING HOOFSTUK 7:

"Wie kan staan? — Verseël vir die Storm"

In ons vorige les het ons Openbaring hoofstuk 6 in diepte bestudeer. In daardie hoofstuk het ons gekyk na die ontsagwekkende visioen van die seëls wat gebreek word, en spesifiek die eerste vier seëls wat oopgemaak is. Ons het die vier ruiters gesien wat oor die verhoog van menslike geskiedenis galop: die wit perd, die rooi perd, die swart perd met die weegskaal in die ruiter se hand, en ten slotte die vaal perd, wat in die oorspronklike taal 'n sieklike, groenerige vaal kleur aandui, soos 'n lyk wat besig is om te ontbind.

Wat het hierdie perde en hul ruiters beteken? Die ruiter op die wit perd verteenwoordig natuurlik die glorieryke triomf en suiwerheid van die vroeë Nuwe Testamentiese Christendom. Die wit kleur staan in die Bybel altyd vir onskuld, heiligheid en oorwinning. Dit is die tydperk waarvan die apostel Paulus in Kolossense 1 vers 23 gesê het dat die evangelie in die hele skepping onder die hemel verkondig is. Die vroeë kerk was onstuitbaar en het soos 'n veldbrand versprei. Toe, omdat die duiwel nie die kerk se groei kon keer nie, het Satan met alle mag daarteen gekom gedurende die tydperk van die rooi perd. Rooi is die kleur van bloed, en dit het die verskriklike tydperk van wrede, bloedige vervolging onder die Romeinse keisers verteenwoordig. Duisende Christene het gesterf vir hul geloof. Daarna kom die oopbreek van die derde seël en die verskyning van die ruiter op die swart perd. Die swart perdperiode, waar die ruiter 'n weegskaal vashou, verteenwoordig 'n tydperk waar die kerk en staat verenig het, en kompromie in die kerk begin inkom het. Dit is in die weegskaal geweeë en te lig bevind. Heidens-filosofiese idees het die helder lig van die evangelie begin verduister, wat gelei het tot 'n geestelike hongersnood vir die ware Woord van God. En dit vloei direk oor na die oopbreek van die vierde seël: die vaal perd. Dit verteenwoordig die lang, donker periode van

geestelike dood en onderdrukking gedurende die Donker Eeue, waar die Bybel vir die gewone mens weggesteek was. Ons sien dus in die eerste vier seëls die progressiewe agteruitgang in die kerk se geskiedenis: ons gaan van die vroeë, lewenskragtige Christendom wat die wêreld kragtig met die waarheid beïnvloed het, na 'n tydperk van groot vervolging, dan na 'n tydperk van geestelike kompromie wanneer die Romeinse keiser Konstantyn met kerkleiers verenig en heidense gebruike in die kerk inbring. Sonaanbidding kom in die kerk in, en die tradisies van mense vervang uiteindelik die duidelike, lewegewende Woord van God self. Hierdie kompromie lei na die vaal perd-tydperk van geestelike dood en wydverspreide afvalligheid gedurende die Donker Eeue.

Aan die einde van daardie donker tydperk vind ons dat Jesus die vyfde seël in die hemel oopmaak. Wat sien Johannes? Hy hoor hoedat die martelare simbolies van onder die altaar uitroep. Die bloed van diegene wat onskuldig gesterf het vir hul geloof roep uit vir geregtigheid en verlossing. Dit herinner ons aan Genesis, in die dae van Kain en Abel, toe Kain sy eie broer Abel wreed vermoor het. Die Bybel sê duidelik dat Abel se gestorte bloed van die grond af na God “geroep” het. Dit is presies dieselfde geestelike beginsel wat in die vyfde seël afspeel. Die martelare se lewensbloed is as 't ware 'n gebed tot God. Daar word indringend gevra: Wanneer sal verlossing kom? O Here, wanneer sal U oordeel? Wanneer sal geregtigheid uiteindelik op hierdie aarde heers? Wanneer sal die regverdiges uiteindelik triomfeer na al hierdie eeue van lyding en tranes? Wanneer sal die majestueuse plan en doeleindes van Jesus Christus finaal oor die boosheid in die wêreld seëvier?

Hierdie dringende vrae berei ons voor vir wat gebeur wanneer die sesde seël oopgemaak word in Openbaring hoofstuk 6. Ons beweeg in 'n tydperk in van kosmiese tekens, natuurrampe en uiteindelik die hemelse oordeel en die naderende wederkoms van Jesus Christus aan die einde van die sesde seël. Maar dan gebeur iets merkwaardigs. Die verduideliking van die seëls word in hoofstuk 7 skielik onderbreek. Daar is 'n profetiese pouse tussen die sesde en die sewende seël. Waarom? Omdat 'n kritiese vraag wat aan die einde van die sesde seël ontstaan, eers dringend beantwoord moet word voordat die sewende seël die stilte in die hemel inlui.

Kom ons kyk in detail na die einde van die sesde seël om daardie vraag te sien. Dit is, eerlikwaar, nie 'n baie mooi prentjie vir die ongereddes nie. In Openbaring 6 vers 15 sê die Woord van God die volgende: "Die konings van die aarde en die grotes en die rykes en die owerstes oor duisend en die magtiges en al die slawe en al die vrymense het hulleself weggesteek in die spelonke en in die rotse van die berge, en vir die berge en die rotse gesê: Val op ons en verberg ons vir die aangesig van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn van die Lam; want die groot dag van sy toorn het gekom, en wie kan bestaan?"

Wat 'n tragiese, onstellende prentjie! Wat 'n dramatiese toneel van radeloosheid. Dit is 'n profetiese prentjie van miljoene mans en vroue, ryk en arm, magtig en swak, wat in absolute paniek van die teenwoordigheid van Jesus Christus wegvlug. Hier het jy die grootste en mees glorieryke gebeurtenis van al die eeue – Jesus Christus, die Koning van die konings, kom in heerlikheid terug na hierdie aarde. Sy heerlikheid verlig die uitspanse, en tog is hier 'n groot groep mense wat Hom vrees asof Hy hulle grootste vyand is. Die profeet Jesaja praat in die

Ou Testament van 'n ander, verskillende klas mense wat in daardie dag heeltemal anders sal reageer. In Jesaja 25 vers 9 roep hulle in ekstase uit: "Kyk, dit is onse God op wie ons gewag het, dat Hy ons kan verlos; dit is die HERE op wie ons gewag het: laat ons juig en bly wees in sy heil." So, by die wederkoms van Christus, het jy duidelik een klas mense wat sy koms met ongeduldige vreugde verwag. Een klas wat jubelend verheug is wanneer Jesus op die wolke verskyn. Hulle kyk met trane van blydschap op, hulle sien Hom in die wolke van hemelse heerlijkheid kom, en hulle harte is totaal oorstroom en gevul met sy liefde en sy verlossende genade. Hulle kon doodeenvoudig nie wag vir Jesus om te kom nie. Vir hierdie groep is die wederkoms van Christus die vervulling van die allergrootste verlange van hul lewe.

Maar dan, tragies genoeg, is daar daardie ander klas mense. Hierdie groep het sy genade oor en oor verwerp. Hulle het opsetlik hul rug op sy volmaakte genade gedraai. Hulle het die stille stem van die Heilige Gees stilgemaak en sy eindelose uitnodigings tot redding geignoreer en verwerp. Jesus het absoluut alles aan die kruis gedoen om hulle te red. Daar is niks meer wat die Hemel kon voorsien wat nie reeds gegee is nie. Soos Jesus self in Matteus 24 vers 14 voorspel het: "En hierdie evangelie van die koninkryk sal in die hele wêreld verkondig word tot 'n getuienis vir al die nasies; en dan sal die einde kom." Die genade-aanbod het reg rondom die aardbol gegaan. Openbaring 14 vers 6 sê dieselfde: Johannes sien 'n engel "in die middel van die lug vlieg met 'n ewige evangelie om te verkondig aan die bewoners van die aarde en aan alle nasies en stamme en tale en volke." Die Here het seker gemaak dat elke persoon, elke nasie, elke taal, en elke etniese groep die onverdunde geleentheid gehad het om Christus as Verlosser aan te neem, om die bevrydende boodskap van sy onfeilbare waarheid te aanvaar, en vir ewig in Sy hemelse koninkryk gered te wees.

So een klas het hierdie evangelie gehoor en hulle harte ten volle oopgemaak, maar die ander klas waaroor ons in Openbaring 6 gelees het, die verwerpers van genade, weier die aansprake van Jesus oor hulle lewens. Hulle draai hulle rug pertinent op Sy selfopofferende liefde. As gevolg hiervan, wanneer Hy verskyn, hardloop hulle in doodsangs na die koue rotse en die berge en smee dat die onsensitiewe rotse op hulle moet val om hulle van Sy allesdeurdringende oë te verberg. Dink vir 'n oomblik aan hierdie illustrasie: as jy 'n stuk sagte klei neem en jy plaas dit buite in die direkte hitte van die warm middagson, wat gebeur? Daardie hitte sal die klei onverbiddelik bak en verhard totdat dit soos 'n klip is. Maar as jy 'n soliede kers van was neem, en jy sit dit in dieselfde sonlig, sou dit binne minute heeltemal smelt en sag word. Dieselfde hitte, dieselfde sonkrag, het twee heeltemal verskillende, teenoorgestelde uitwerkings of reaksies op die twee verskillende stowwe. Die verskil lê nie by die son nie, maar by die samestelling van die voorwerp wat daaraan blootgestel word. Presies dieselfde geestelike beginsel geld met die koms van Jesus Christus na hierdie wêreld. Wanneer Christus in sy glorierykheid verskyn, is die mensdom verdeel in slegs twee groepe met twee radikaal verskillende reaksies: gered of verlore. Vreugdevol of verskriklik hartseer. Gevul met onbeskryflike geluk en vrede, of gevul met grenslose, sieleskeurende angste. Gevul met liefde of gevul met verterende vrees.

Aan die einde van Openbaring 6 vers 17 word die mees beslissende vraag gestel deur diegene wat onvoorbereid is: "Want die groot dag van sy toorn het gekom, en wie kan bestaan?" Wie

kan moontlik staande bly wanneer hierdie wêreld se sondes geoordeel word? Die opening van die sewe seëls word dan onderbreek in hoofstuk 7 juis om hierdie kritieke vraag te beantwoord. Wie sal staan? Die antwoord lê in die res van ons studie. God het 'n plan en Hy het 'n volk.

Die Vier Engele en die Winde van Verwoesting

In Openbaring hoofstuk 7 begin ons die antwoord op daardie vraag ontdek. Vers 1 openbaar 'n skitterende visioen aan Johannes. Hy skryf: "En ná hierdie dinge het ek vier engele op die vier hoeke van die aarde sien staan, en hulle het die vier winde van die aarde vasgehou, sodat geen wind sou waai op die aarde of op die see of teen enige boom nie." Let asseblief fyn op na die volgorde en die spesifieke getal wat hier beklemtoon word. Johannes sien "ná hierdie dinge" eers vier engele wat by die vier hoeke van die aarde staan, en tweedens hou hulle die vier winde van die aarde met mag vas. Die getal vier staan hier sentraal. Wanneer ons die Bybel, en in die besonder die boek Openbaring, bestudeer, moet ons onthou dat syferwaardes en getalle hoogs profeties en betekenisvol is. Byvoorbeeld, die getal drie is deurgaans die getal wat Goddelikheid voorstel: die Vader, die Seun, en die Heilige Gees — die heilige Godheid wat volmaakte eenheid demonstreer. Daarteenoor het jy in Openbaring die absolute teenoorgestelde van die hemelse Drie-eenheid, naamlik die bose drie-eenheid wat in Openbaring 16 en ander plekke beskryf word as die draak, die dier, en die valse profeet. Drie is altyd die hemelse getal van Goddelik volmaaktheid. Dan het jy in die boek Openbaring die getal ses, wat menslikheid en onvolmaaktheid voorstel, soos die getal 666, die drievoudige stempel van menslike rebellie en onvolmaaktheid, die berugte getal van die dier. Ons sal in latere studies baie dieper na daardie getal kyk. Ons kry ook getalle soos 12 of 24 in Openbaring wat dikwels organisatoriese volheid en God se regering onder Sy volk verteenwoordig.

Wanneer jy egter oor die getal vier in die boek Openbaring lees, en spesifiek die uitdrukking "vier hoeke van die aarde", lees jy oor die vier kwadrante of kompasrigtings van die planeet: noord, suid, oos, en wes. Dit is 'n universele getal. Dit verteenwoordig iets wat die totale, hele aardbol omring en beïnvloed, sonder enige uitsondering. So kom ons gaan terug na die teks en kyk fyn daarna. In vers een sê Johannes: "ek het vier engele gesien." Hierdie vier engele verteenwoordig enorme, onsigbare engele-magte wat letterlik die aardbol omsingel. Hulle staan op wag vir God. Wat is hierdie engele-magte se spesifieke opdrag? Hulle staan by die vier hoeke van die aarde. Nou, mense wat die Bybel oppervlakkig wil aanval, sal dalk sê: "Aha! Kyk, die Bybel sê die aarde is plat soos 'n vierkant en het vier hoeke!" Nee, dit is loutere profetiese beeldspraak. Dit verwys nie na 'n plat aarde nie, maar na die vier hoofpunte van ons kompas: die uiterste uithoeke van noord, suid, oos en wes. Hierdie engele is geplaas van die noorde na die ooste, na die suide, en na die weste, en hulle sirkel om die aarde as God se hemelse wagte. En wat hou hulle vas in hul hande? Die Skrif sê hulle hou die "vier winde" van die aarde vas met opperste goddelike mag, sodat "geen wind sou waai op die aarde of op die see of teen enige boom nie."

Wanneer jy aan hierdie onsigbare "vier winde" dink, beteken dit profeties dat hierdie waaierende winde van elke moontlike geografiese gebied en rigting van die kompas af kom, en die engele gebruik hul ontsaglike krag om hulle terug te stoot en in bedwang te hou. God self

het bevel: "My engele, hou vas! Moenie toelaat dat hierdie winde nou op hierdie oomblik oor die aarde losbreek nie." Wat presies is hierdie gevreesde winde in Bybelse profesie? Ons hoef nie te raai nie. Die Bybel, wanneer dit homself verklaar, help ons om die simboliek foutloos te verstaan. Kom ons blaai terug na die Ou Testament en gaan na Jeremia hoofstuk 49 vers 36. Wat is dit wat hierdie vier engele met soveel mag terughou? In die antieke dae van die profeet Jeremia het God, deur sy dienskneg, voorspel dat daar ontsaglike groot vernietiging en oordeel oor die goddelose nasies, insluitend Babilon en omliggende volke, sou kom. God het ook spesifiek verwoesting oor die nasie van Elam voorspel. Luister noukeurig na die taal wat Hy in Jeremia hoofstuk 49 vers 36 gebruik teen Elam: " En Ek sal vier winde uit die vier hoeke van die hemel oor Elam aanbring." Sjoel Vier winde! Het ons nie sopas gelees van "vier winde" in Openbaring hoofstuk 7 nie? Absoluut! So hierdie gedeelte in die Ou Testament verduidelik presies vir ons wat die simbool beteken. Die teks in Jeremia gaan voort: "...vier winde aanbring uit die vier hoeke van die hemel; en Ek sal hulle na al hierdie windstreke verstrooi, sodat daar geen nasie sal wees waar die verjaagdes van Elam nie sal kom nie... en Ek sal 'n onheil oor hulle bring, die gloed van my toorn..."

Wat verteenwoordig hierdie vier winde dus? In die lig van die Skrif verteenwoordig dit rampe, oorlog, oordeel en volslae vernietiging wat dreig om uit elke enkele uithoek van die aarde kom. Dit is profeties nogal baie logies, is dit nie? Dink 'n bietjie daaroor na; as jy in vandag se wêreld aan sterk winde dink, dink jy dadelik aan ongekende krag en verwoesting. Veral as jy byvoorbeeld in die suidelike deel van die Verenigde State woon of kyk na nuusberigte daaroor, sal jy sien dat daar onlangs baie massiewe tornado's was. As jy na daardie tonele op enige nuuskanaal gekyk het, sou jy die onbeskryflike verwoesting opmerk wat in 'n kwessie van sekondes plaasvind wanneer 'n warrelwind of 'n tornado daardeur trek. Huise word versplinter, bome word ontwortel.

In Bybelse profesie verteenwoordig winde dikwels woedende vernietiging – 'n dodelike orkaan of 'n verskeurende tornado.

Die boek Daniël, wat die natuurlike metgeselboek en sleutel van die boek Openbaring is, gebruik presies dieselfde taal. Daniël praat in sy gesigte van die magtige wêreldryke wat op die verhoog van die geskiedenis sou verskyn naas Babilon, naamlik Medo-Persië, Griekeland, en die yster-ryk van Rome. Hy beskryf die onkeerbare verwoesting, die stede wat val, die vernietigende oorloë en die dodelike politieke en militêre konflik wat plaasvind om hierdie koninkryke op te rig, alles aan die hand van die beeld van winde. Kom ons gaan kyk daarna en blaai terug na Daniël hoofstuk 7 vers 2. Ons probeer doelbewus 'n goeie, diep en onmiskenbare Bybelse prentjie kry van hierdie verwoestende winde. Ons wil verseker weet wat hierdie engele tydens die laaste dae desperaat besig is om terug te hou, en ek wys uit die bladsye van die Bybel self dat feitlik elke simbool wat God in Sy liefde vir ons in Openbaring gee, êrens deur God in 'n ander deel van Sy heilige Woord duidelik verduidelik word. So Daniël gaan praat oor die groot nasies van die aarde wat bloedig opstaan en hy sê in Daniël 7 vers 2: "Ek het in my gesig in die nag gesien, en kyk, die vier winde van die hemel het die groot see in beroering gebring. En vier groot diere het uit die see opgekom, die een verskillend van die ander." Wat is hierdie diere wat uit die see kom? As jy net afgaan en na vers 17 van Daniël 7

kyk, kry jy die goddelike antwoord: "Hierdie groot diere wat vier is, is vier konings wat uit die aarde sal opstaan." En as jy verder na vers 23 kyk, voeg hy by: "Die vierde dier sal die vierde koninkryk op aarde wees..." Dus gaan daar vier wêreldkoninkryke in die antieke geskiedenis opstaan te midde van hewige konflik, meedoënlose oorlog en bitter politieke stryd. Wat bring hierdie ryke na vore? Die teks sê dit is die "vier winde" wat op die see waai. Dus, wat verteenwoordig die vier winde in hierdie konteks? Die rampe, die bloedige swaarde, en die oorloë wat onder nasies afspeel te midde van politieke onrus en nasionale stryd!

Die Bybel openbaar ook dat winde 'n rol sal speel by die einde van die tyd. In die boek Matteus hoofstuk 24 leer Jesus self vir ons hierdie beginsels in Sy eie profetiese rede oor die laaste dae. Die Bybel gebruik daar hierdie simboliek van wind op 'n baie betekenisvolle, ryk manier om die wêreldwye konflik net voor Jesus se koms voor te stel. Blaai gou saam met my na Matteus hoofstuk 24 vers 31. Dit is net na Sy beskrywing van Sy glorieryke terugkeer. Jesus sê oor Sy koms: "En Hy sal sy engele uitstuur met harde trompetgeluid, en hulle sal sy uitverkorenes versamel uit die vier windstreke, van die een kant van die hemele af tot die ander kant daarvan." So, lank voor daardie dag aanbreek, hou die engele van Openbaring hierdie aanklagicke winde van universele vernietiging genadiglik terug. Die Bybel voorspel dat as daardie engele uiteindelik hul hande sou laat sak en daardie winde heeltemal sou loslaat net voor die koms van Christus, die wêreld in 'n inferno van ongekende konflik gewerp sal word. Daar sal oorlog in elke oord wees. Daar sal hongersnood wees. Daar sal verskriklike peste en ongeneeslike siektes uitbreek. Maar te midde van dit alles beplan God, volgens Sy eie belofte, om onmiskenbaar te kom in die wolke. Jesus Christus gaan kom om elkeen van sy getroue kinders van noord, suid, oos en wes magtiglik te versamel, om hulle veilig saam met Hom weg te neem van daardie uiteindelijke en verwoestende konflik reg aan die einde van tyd.

Voordat Jesus egter kan terugkeer en Sy verlostes kan oproep, sal die aarde ingaan in die allerergste tyd van benoudheid wat nog ooit opgeteken is in die geskiedenis van hierdie donker wêreld. Wanneer die teëhouende genade heeltemal weggeneem word, sal die aarde skud. Daar sal ondraaglike konflik tussen nasies en individue wees. Daar sal moorddadige twis wees. Die sewe laaste plae, wat ons later in Openbaring sal bestudeer, sal in al hul felheid uitgegiet word. Waar sal God se mense beskerming vind as dit gebeur? Sal hulle verlate wees? Nee! God se mense sal met absolute goddelike sekerheid beskerm word gedurende en deur daardie selfde plae. Omdat hulle harte en hul gees en gedagtes volkome in Christus geanker is, word die lewende Christus hul ondeurdringbare beskerming. Trouens, die heilige Bybel verseker ons in Psalm 46: "God is vir ons 'n toevlug en sterkte; as hulp in benoudheid is Hy in hoë mate beproef. Daarom sal ons nie vrees nie, al waggel die aarde en al wankel die berge weg in die hart van die see." Is dit nie merkwaardig hoe treffend en akkuraat dit is nie? Het ons nie toe ons Openbaring 6 bestudeer het, pertinent gelees oor die eilande en berge wat uit hul plekke geskuif word nie? Hier vind God se mense skuiling as die wêreld fisies ineenstort.

Op hierdie einste oomblik het ons genadiglik nogsteeds die onsigbare, magtige engele wat daardie allesvernietigende winde teëhou en keer. Natuurlik, van tyd tot tyd laat God toe dat die greep vanweë menslike boosheid bietjie losser raak en ons sien flitse van verwoesting.

Ons sien byvoorbeeld rampe in die natuurlike wêreld rondom ons gebeur, soos 'n onlangse aardbewing in Venezuela waar baie geboue ineengestort het. God laat somtyds klein rukwinde waai om ons te waarsku. Soms sien ons droogte en streeksgebonde hongersnood, en natuurlik sien ons internasionale konflik en bloedige oorloë opvlam en dood saai. Maar my liewe vriend, maak geen fout nie, ons het nog heeltemal niks gesien van wat sal kom nie. Die winde van genadelose internasionale en nasionale stryd, wat sal gebeur wanneer die vier engele hul opdrag ontvang om finaal heeltemal los te laat en die winde van globale vernietiging te laat waai, sal die wêreld onherroeplik skeur. Maar wag 'n oomblik! Voordat dit mag gebeur, gryp die genadige stem van die hemel in. Wat sê God se nimmerfalende Woord?

Die Seël van die Lewende God teenoor die Merk van die Dier

Kom ons gaan na Openbaring 7 vers 2. Johannes skryf verder in hierdie asemrowende visioen: "En ek het 'n ander engel sien opkom van die opgang van die son [die ooste], met die seël van die lewende God; en hy het met 'n groot stem geroep na die vier engele aan wie dit gegee is om die aarde en die see skade te doen..." Wat 'n belangrike openbaring! Hier kom 'n vyfde engel majestueus te voorskyn. Jy het reeds die vier magtige engele rondom die kompas wat die winde van globale oorlog, stryd en vernietiging desperaat in bedwang hou, maar hier kom 'n nuwe boodskapper, 'n vyfde engel uit die ooste, waar die son opkom. En hy bring nie nog plaes nie; hy bring 'n spesifieke, dringende hemelse opdrag aan hierdie vier waghoudende engele. Wat sê hierdie vyfde engel as hy met 'n onheilspellende harde stem uitroep? Hy roep in vers 3: "Moenie die aarde of die see of die bome skade doen nie, totdat ons die diensknegte van onse God op hulle voorhoofde verseël het." Dit is God se finale ultimatum van ontferming! Genade pleit: Wag! Moenie die allesvernietigende orkaan loslaat wat hierdie wêreld uitmekaar sal skeur nie, totdat God se getroue diensknegte geestelik beveilig en verseël is op hul voorkoppe. Johannes sê verder in vers 4: "En ek het die getal gehoor van die wat verseël is: honderd vier-en-veertigduisend is verseël uit al die stamme van die kinders van Israel."

God het dus 'n spesiale plan om sy mees getroue knegte volkome te beskerm net voordat die wêreld in sy finale krisis ineenstort. Die diensknegte van God gaan onteenseglik en kragtig verseël word, en daardie kosbare seël is die goddelike teken van algehele beskerming wat hulle ongedeerd geestelik deur die laaste plaes sal neem. Ons gaan definitief 'n bietjie later in meer diepte kyk na wie en wat hierdie 144 000 simboliseer, maar heel eerste, as goeie studente van die Woord, moet ons pertinent uitvind wat hierdie ontsaglike seël van die lewende God eintlik is. Waar kom die idee van 'n beskermende teken in plaes vandaan? Kan jy, as jy terugdink oor Bybelse geskiedenis, dalk aan enige ander tyd dink toe geweldige en bonatuurlike plaes as oordele oor hierdie wêreld uitgestort is? Ek is seker jy kan. Jy het daardie einste prentjie baie duidelik in antieke Egipte gevind. En waar was die kinders van Israel, God se mense, toe daardie tien gruwelike plaes oor Egipte se mense en land uitgestort is? Hulle was fisies daar verteenwoordig in Gosen. Hulle was ten volle teenwoordig te midde van daardie selfde nasie, maar is hulle verwoes in daardie plek waar hulle was? Nee, hulle was volmaak bewaar en gered van die mag van die plaes wat om hulle gewoed het. Hoe is dit bewerkstellig? Was daar dalk 'n uitkenbare teken of 'n beskermende seël in daardie epiëse

tyd, sodat, toe die engel van die dood verbygegaan het en gesien het wie onder God se beskerming staan, Israel se families bonatuurlik bewaar is tydens daardie gevreesde oordele? Natuurlik! Jy sal baie goed onthou dat op die vooraand van die laaste en mees vernietigende plaag — die dood van die eersgeborenes — het God aan die Israëliete beveel dat hulle die Pasga-lam moes slag. Hulle moes letterlik die bloed van daardie lam opvang, en in opdrag van God dit duidelik aan die kante van hul deurkossyne smeer. Daardie skarlakenrooi bloedmerk was 'n visuele teken, dit was 'n wetlike seël wat uitgeroep het: "Hierdie huis behoort aan die Here; ons volg Hom!" Wanneer die doodsengel dit gesien het, het hy by daardie huis verbygegaan.

So ons leer 'n teologiese patroon: het God in die allerlaaste dae, voordat die winde van vernietiging en die sewe laaste plae die onbekeerlike wêreld tref, ook so 'n teken of 'n seël vir sy oorblyfsel-volk? 'n Ondubbelsinnige "Ja!" Kom ons kyk vandag of ons 'n bietjie meer lig uit die Woord kan kry oor hierdie eindtydse "Seël van God". As ons presies kan vasstel uit die Bybel wat hierdie seël behels, kan ons onself geestelik by Hom posisioneer. Let eers daarop waar hierdie hemelse seël fisies en profeties geplaas word. Waar is die seël volgens hierdie gedeelte in Openbaring 7 geplaas? Johannes sê uitdruklik dit word geplaas: "op hulle voorhoofde" — dit wil sê, op hul voorkoppe.

Nou moet ons dadelik die teenoorgestelde pool van hierdie gebeurtenis in ag neem. In Bybelse profesie het byna alles sy goddelose vervalsing wat deur die duiwel op die been gebring word. Is daar, in teenstelling met hierdie Goddelike seël, ook 'n ander merk wat mense se trou aan 'n ander gesag aandui? Ja daar is! Blaai saam na Openbaring hoofstuk 13. God het in Openbaring 7 'n reddende, heilige seël wat Hy slegs op die voorkop van sy kinders plaas. Maar luister, Satan het as teenvoeter en uiterste vervalsing 'n bose 'merk'. In die laaste hoofstukke van die Bybel het jy dus twee kragtige identifiserings-tekens in die eindstryd: die goddelike Seël van God aan die een kant, en die verdoemende merk van die dier aan die ander kant. So kom ons kyk met 'n biddende hart na Openbaring hoofstuk 13 vers 16. Het jy jou Bybel daar by dit oop? In Openbaring 13 vers 16 en verder praat Johannes breedvoerig oor die komende eindtydse wêreldmag, die dier-krag wat ontstaan met politieke en godsdienstige outoriteit. Luister wat hy van hierdie dier-mag in vers 16 sê: "En hy [die dier] maak dat aan almal, klein en groot, en die rykes en die armes, en die vrymense en die slawe, 'n merk op hulle regterhand en op hulle voorhoofde gegee word; sodat niemand kan koop of verkoop nie, behalwe hy wat die merk of die naam van die dier of die getal van sy naam het."

Ontleed hierdie vers baie noukeurig vir 'n oomblik. Waar presies word die berugte merk van die dier as 'n verpligting ontvang? Waar word dit afgeforceer? Die teks sê aan almal in die wêreld, klein of groot, hetsy jy ryk of brandarm is, word dit afgedwing om dit óf op die "regterhand" óf op die "voorhoof" (die voorkop) te neem. Maar onthou nou mooi, waar is God se heilige seël ontvang? Slegs in die voorkop! Geen sprake van God wat hande gebruik vir sy seël nie. Waarom die groot verskil? Die voorkop is in Bybelse simboliek en selfs in basiese menslike anatomie altyd 'n duidelike simbool van die intellektuele denkproses, die wil, die vermoë om morele besluite te neem. Dit is in die voorbrein, of frontale lob, waar ons ons toewyding, ons loyaliteit en ons bewustelike keuses maak. Hierdie merk of seël is nie 'n

fisiese tatoeëermerk of asof die duiwel in die laaste dae op een of ander magiese manier jou voorkop gaan bestempel met 'n swart, sigbare streepkodering of 'n rekenaarskyfie wat jy in 'n kruidenierswinkel kan skandeer nie. Die "merk van die dier op jou voorkop" is nie met ink geskryf nie. Wat dit beteken, is dat mense wat dit in die voorkop neem, geestelik, intellektueel en opsetlik mislei is om die gesag en dwaalleer van die Dier uit oortuiging te aanvaar. Die dier se leuen het hul totale denkpatroon oorgeneem. Hulle aanbid uit eie wil die valse stelsel wat opgerig is.

Maar die dier maak ook voorsiening vir diegene wat in hul gedagtes dalk nie daarmee saamstem nie. Hulle wat dit nie op die voorkop (die verstand) wil hê nie, kan dit ook in die hand neem. En wat is die hand simbolies van in die kultuur van die Bybel? Die hand is altyd 'n simbool van aksie, van mag en krag, en van werk en ekonomiese selfbehoud. Hulle word dus gemerk omdat hulle buig onder druk en met hul "hand" - hul werke - doen wat die dier eis ter wille van oorlewing. So selfs as jy dit nie intellektueel (in jou voorkop) glo nie, maar uit blote lafhartigheid onder fisiese dwang en vrees vir jou werk in lyn val en doen wat die sisteem beveel en dus jou "hand" daaraan skenk, kry jy ook daardie verdoemende merk. Die merk word dus ontvang óf omdat jy teologies verblind is (voorkop) en heeltemal die dier se oppergesag in jou hart en wil oorgeneem het, óf jy word net doodeenvoudig deur wette geïntimideer en gedwing (hand). Jy onderwerp jou ter wille van gerief sodat jy nie verhonger nie en steeds kan koop en verkoop. Sien, Satan skroom nie om intimidasie, bloedige vervolging, of meedoënlose boikotte te gebruik en 'n doodsbefel oor jou kop te laat hang om jou te forseer nie.

Nou is die vraag — en hierdie is ongelooflik belangrik vir elkeen van ons se teologie en geloofslawe — hoekom word God se glorieryke seël, soos in Openbaring 7 beskryf, slegs op die voorkop geplaas en nooit ooit in die hand nie? Die antwoord lê in die onveranderlike karakter van God self. Die Almagtige God van die hemel, ons dierbare Jesus, dwing mense se wil nóóit nie. God sal jou nooit met hongersnood of boikotte of wreedheid dwing om aan Hom gehoorsaam te wees of Sy merk te ontvang as jou hart nie daarby is nie. Die wonderlike Koninkryk van die Hemel is volkome en geheel en al gebaseer op die beginsel van vrywillige, onbesoedelde liefde. En hoe werk dit? God trek ons harte sagkuns deur die oneindige liefde van Christus na Hom toe. Wanneer ons deur die bladsye van die Bybel blaai, sien ons dat Jesus ons persoonlik in liefde geskep het. Wanneer ons by die kruis van Golgota in gees gaan staan, sien ons dat Christus sy kosbare lewe in absolute foltering vir ons opgeoffer het en die straf vir ons grusame sondes gedra het. In sy opstanding sien ons dat Jesus vir ons by die Vader pleit en intree in die hemelse heiligdom met Sy eie bloed. Ons sien ten slotte die vaste belofte dat Jesus spoedig in heerlijkheid op die wolke sal terugkeer om ons vir ewig na ons hemelse tuiste te neem. Wanneer ons verstand met al daardie oortuigende lig gevul is, is ons betower deur Sy goddelike liefde, en word ons siel een met Hom gemaak deur sy ongeëwenaarde, oorvloedige genade op Golgota. En as gevolg daarvan, is ons bereid om, uit eie keuse, Sy lojale en gehoorsame onderdane te wees. Daarom aanvaar ons elke dag Sy waarheid en prys Hom vir Sy eindelose goedheid teenoor ons.

As gevolg van hierdie feit beskryf Openbaring hoofstuk 7 uitdruklik dat die Seël van God uitsluitlik op die voorkop plaasvind. Die mense van God word intellektueel en emosioneel oortuig en kies bewustelik om Jesus as hulle Heiland en Here te volg. Dit is 'n oortuiging wat so diep loop dat vuur en bloed dit nie sal breek nie. Dit bring ons terug by die hemelse toneel van die magtige engele in Openbaring 7. Nou wag die engele gespanne op die bevel. Daardie skrikwekkende winde van wêreldwye stryd, internasionale verwoesting en oorlog word hardhandig deur hulle teruggehou tot presies wanneer? Totdat elke persoon op die aardbol 'n deeglike, liefdevolle en intelligente geleentheid gehad het om Christus as saligmaker te ken en sodoende die keuse te maak om die Seël van God met vrywillige blydschap op hul eie voorkop te ontvang. God mors nie tyd nie, Hy hou bloot verwoesting terug in opperste lankmoedigheid vir die redding van meer siele!

Die Naam van die Vader en die Skepper-God

Nou moet ons eers 'n oomblik stilstaan, want daar is 'n uiters fassinerende skakel wat in die Woord versteek lê. As ons wil weet wat die Seël van God is en wie hierdie volk is wat daarmee verseël word, moet ons kyk waar hierdie begrippe elders in Johannes se profetiese geskrifte gevind word. Daar is oor die algemeen slegs twee hoofstukke in die boek Openbaring wat direk en pertinent praat oor hierdie merkwaardige groep bekend as die 144 000, asook die inhoud van hierdie heilige seël wat hulle onderskei. Die een hoofstuk is dié waarmee ons reeds besig is, natuurlik Openbaring 7. Die enigste ander is in Openbaring hoofstuk 14. En ek wil 'n kritiese inligtingsbrokkie uit Openbaring hoofstuk 14 optel wat vir ons soos 'n Bybelse sleutel dien om presies te help openbaar wat die aard van die Seël van God is. Hierdie is Bybelstudie op sy beste — om Skrif met Skrif te vergelyk! So, kom ons blaai saam na Openbaring hoofstuk 14. Ek wil hê jy moet noukeurig kyk na die eerste vers van Openbaring 14. Terwyl jy die vers lees, sal belangrike geestelike waarhede waarskynlik vir jou begin duidelik word.

Luister na Openbaring 14 vers 1 in jou Bybel: "En ek het gesien, en kyk, die Lam staan op die berg Sion..." Die Lam is uiteraard Jesus, wat geslag is as ons offer. Die berg Sion is hier, in die profetiese beeldspraak van Openbaring, nog 'n kragtige verwysing na die onbesmette, ewige heerlikheid van die hemel, die setel van God se heerskappy. Die teks gaan voort en sê: "...en by Hom honderd vier-en-veertigduisend, met sy Naam en die Naam van sy Vader op hulle voorhoofde geskrywe." Sien jy die ontbrekende skakel? Wag 'n bietjie! In Openbaring hoofstuk 7 lees ons eksplisiet van die engele wat die lewende Seël van God bring wat uiteindelik op die voorhoof (voorkop) van die laaste geslag gelowiges geplaas moet word. Maar hier in hoofstuk 14 lees ons van daardie selfde groep — die honderd vier-en-veertigduisend — en daar staan met absolute duidelikheid dat hulle nou die Vader se naam, die absolute karakter van God, op hulle voorkop duidelik en onuitwisbaar geskryf is. Kan julle die onvermydelike parallel sien? So die Seël van God moet ongetwyfeld iets wesenlik te doen hê met God die Vader se naam! As jy die reddende Seël van God op die voorkop in hoofstuk 7 het as die uitkenningsteken van die oorblyfsel, en as jy die onuitwisbare stempel van die Vader se Naam op die voorkop in hoofstuk 14 vind as die eienskap van dieselfde eindtyd-groep, dan kan 'n verstandige mens net aflei dat die merkwaardige Seël van God en die Vader

se kosbare Naam intiem ineengestrem is. Om die Vader se karakter en identiteit te verteenwoordig is wesenlik deel van die Seël.

En aangesien ons reeds in hoofstuk 13 gelees het dat Satan ook 'n "naam van die dier" of sy "merk" probeer afdwing, moet hierdie spesifieke Seël, wat die Vader se Naam as eienaar aandui, in direkte kontras en as absolute teenstrydigheid staan met die demoniese stelsel en die merk van die dier as wêreldowerheid. Dit sal dus die sleutelslagveld van die eindtyd wees: Wie is my Meester en Eienaar?

Die Drie-Engel-Boodskap en die Aanbidding van die Skepper

Ons het tot dusver gesien dat die Seël van God op die voorkop geplaas word, maar in Openbaring 14 lees ons dat die 144 000 die Naam van die Vader op hul voorkoppe geskryf is. Die Seël van God moet dus iets te doen hê met die Naam van die Vader wat diep in ons verstand gevestig is. Hierdie absolute toewyding aan God moet in volkome teenstelling staan met die merk van die dier. Om presies te sien wat hierdie Seël van God behels, kom ons kyk na Openbaring 14 vers 6 en 7.

Johannes sê: "Toe het ek 'n ander engel in die middel van die hemel sien vlieg met die ewige evangelie om dit te verkondig aan die bewoners van die aarde—aan elke nasie en stam en taal en volk." God gaan dus 'n kragtige eindtydboodskap hê wat tot aan die uithoeke van die aarde sal weerklink. Die engele hou immers die vier winde van stryd en vernietiging terug totdat mense op hul voorkoppe verseël is, oftewel, totdat hulle die Vader se Naam op hul voorkoppe het.

Let nou baie mooi op wat in vers 7 staan. Hierdie engel roep met 'n harde stem: "Vrees God en gee Hom eer, want die uur van sy oordeel het gekom; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het."

Waarom het die uur van sy oordeel gekom? Waaroor gaan hierdie finale toets? Dit gaan oor aanbidding! Daar staan: "Aanbid Hom wat die hemel en aarde gemaak het." Wie is die Een wat die hemel en die aarde en die see gemaak het? Hy is die Skepper. Die finale kosmiese konflik in die laaste dae gaan fundamenteel oor aanbidding—die aanbidding van die Skeppergod teenoor die aanbidding van die dier.

Kyk na die waarskuwing in vers 9: "Toe het 'n derde engel hulle gevolg en met 'n harde stem gesê: As iemand die dier en sy beeld aanbid en die merk op sy voorkop of op sy hand ontvang, sal hy self ook drink van die wyn van die toorn van God..." Wat is hierdie wyn van die toorn van God? Dit is die sewe laaste plae.

God het egter 'n volk wat weier om die dier te aanbid. Vers 1 sê hulle het die Vader se Naam op hul voorkoppe—in hul brein en intellek is hulle volkome aan die Vader oorgegee. In vers 6 word 'n wêreldwye evangelieboodskap verkondig met die dringende oproep om die Skepper te aanbid. En dan, in vers 12, sien ons die resultaat van hierdie boodskap. Hier word God se getroue oorblyfsel beskryf: "Hier kom die lydsaamheid [of volharding] van die heiliges te pas;

hier is hulle wat die gebooie van God en die geloof van Jesus bewaar." Hulle gee nie moed op nie. Hulle klou vas aan God.

Die groot vraag is dus: Die skrifgedeelte sê dat die heiliges die gebooie van God bewaar. Word die Vader se Naam in enige van die Tien Gebooie geopenbaar? Is daar 'n spesifieke gebod wat 'n direkte oproep is om die Skepper te aanbid? Kan dit wees dat die Seël van God die Seël van die Heilige Gees is wat 'n diep oortuiging in ons harte bring, waardeur ons—deur die genade van God—Sy gebooie onderhou? Kom ons blaai na die Tien Gebooie self, want as die groot konflik oor aanbidding gaan, moet ons seker maak ons aanbid op God se terme.

Die Sabbat as die Seël van God

As jy na Eksodus hoofstuk 20 gaan, vind jy in die absolute hart en kern van die Tien Gebooie die Seël van die wet self. Let op wat Eksodus 20 vers 8 tot 11 sê. "Gedenk die sabbatdag, dat jy dit heilig. Ses dae moet jy arbei en al jou werk doen; maar die sewende dag is die sabbat van die HERE jou God." Hier het ons dadelik sy Naam (die HERE of in die oorspronklike teks: YHWH). Die Vader se Naam kom in die Sabbatsgebod na vore! Wanneer ons ons harte aan Jesus gee en deur Sy genade gered word, sê Jesus in Johannes 14:15: "As julle My liefhet, bewaar my gebooie."

Openbaring 14:7 sê vir ons: "Aanbid die Skepper." Maar hoe aanbid ons die Skepper? Ons aanbid Hom as Skepper juis deur die sewendedag-Sabbat te onderhou! Die gebod sê ons mag geen werk op daardie dag doen nie. En let dan op vers 11: "Want in ses dae het die HERE [daar is sy Naam] die hemel en die aarde gemaak, die see en alles wat daarin is [dit is Sy gebied], en op die sewende dag het Hy gerus. Daarom het die HERE die sabbatdag geseën en dit geheilig." Hierdie gebied is waar Hy die Skepper van is—dit is sy titel (Skepper).

In die antieke tye het leiers en konings altyd amptelike dokumente met hul persoonlike seëls geverifieer. Argeoloë het al duisende van hierdie antieke seëls ontdek. Babilon het 'n seël gehad, en elke plaaslike magistraat of leier het 'n seël gehad. Maar vir 'n seël om outentiek en wetlik bindend te wees, moes dit drie dinge bevat: eerstens die Naam van die wetgewer (Wie verifieer die dokument?), tweedens die Titel van die wetgewer (Watter gesag het hy?), en derdens die Heersgebied van die wetgewer (Oor watter gebied heers hy?).

Ons gebruik daardie selfde beginsel vandag nog. As jy 'n amptelike dokument van 'n regering het, sal die presidensiële seël byvoorbeeld die naam van die president gee, sy titel as president, en sy gebied — die land waaroor hy regeer. Jy het altyd die naam van die verseëlaar, die titel, en sy gebied.

Kyk nou na die Sabbatgebod: Jy het eerstens sy Naam: "die HERE jou God." Tweedens sy Titel: die Skepper ("Hy het geskep"). En derdens sy Gebied: "die hemel en die aarde, die see en alles wat daarin is."

Wanneer die Bybel dus praat van die Seël van God op ons voorkoppe, praat dit van 'n groep mense wat verstandelik so volkome aan Christus toegewy is, dat hulle deur die geloof van Jesus gehoorsaam is aan die gebooie van God. Die Sabbat word dan die eksterne, sigbare

openbaring van hul lojaliteit in 'n tyd van reuse krisis. In 'n tyd wanneer kerk en staat verenig, en wanneer heidense aanbidding die kerk binnegedring het, het God 'n groep mense wat Hom lojaal volg.

Hoe word hulle verseël? Efesiërs 4 vers 30 sê: "En bedroef nie die Heilige Gees van God nie, deur wie julle verseël is tot die dag van verlossing." Die Seël van God is 'n vestiging (om gevestig te raak) in die waarheid van God, beide geestelik en intellektueel, sodat jy onbeweeglik is. En in 'n era van evolusie-teorieë en valse aanbidding, is die Sabbat die teken van daardie Skeppergod.

Die Bybel gebruik die woorde "teken", "seël" en "merk" uitruilbaar. Byvoorbeeld, in Romeine 4 vers 11 praat Paulus oor Abraham: "En hy het die teken van die besnydenis ontvang as 'n seël van die geregtigheid..." 'n Teken en 'n seël is dieselfde ding. Sedert die dae van die skepping in Genesis 2, toe God die sewende dag geseën en geheilig het, het God 'n teken van Sy skeppingsgesag vir ons gelaat. En let wel: God het nooit die eerste dag, of die vyfde dag, of enige ander dag afgesonder as heilig nie. Jy kan 'n seën kry op enige dag wat jy aanbid, maar God het net een dag geheilig en geseën as die Sabbat—die sewende dag.

Blaai saam met my na Esegïël hoofstuk 20 vers 12. "Daarby het Ek ook my sabbatte aan hulle gegee om 'n teken te wees tussen My en hulle, dat hulle kan weet dat dit Ek, die HERE, is wat hulle heilig." En vers 20 voeg by: "En heilig my sabbatte; en hulle sal 'n teken wees tussen My en julle, dat julle kan weet dat Ek die HERE julle God is."

Die Seël van God is dus 'n absolute toewyding aan Christus se waarheid wat deur die Heilige Gees in die hart bevestig is, sodat ons nie beweeg kan word nie. Die sigbare manifestasie van daardie seël, veral wanneer die laaste dae se krisis rondom aanbidding draai, is die onderhouding van die Sabbat. Dit gaan 'n toetsvraag wees. Aan die een kant het jy die Sabbat as die teken of Seël van God, en aan die ander kant het jy die merk van die dier as 'n simbool van valse outoriteit. En God se eindtyd-evangelie gaan tot die uithoeke van die aarde om elke mens 'n intelligente keuse te gee om ten volle aan Christus oorgegee te wees.

Die Ware Identiteit van die 144 000 en (Geestelike) Israel

Die winde van stryd waai en die groot tyd van benoudheid kom oor hierdie aarde. Wanneer die Seël van God op die voorkoppe geplaas word, sê Openbaring 7 vers 4: "En ek het die getal gehoor van die wat verseël is: honderd-vier-en-veertig-duisend verseëldes uit al die stamme van die kinders van Israel."

Nou moet ons stilstaan en uitvind waarom dit gaan. Wie is hierdie 144 000 uit al die stamme van Israel? Baie mense glo dat "kinders van Israel" verwys na 'n letterlike hoeveelheid Jode. Maar die probleem hiermee is dat jy in hierdie laaste dae van die aarde se geskiedenis onmoontlik letterlike, afsonderlike Joodse stamme kan vind. Jy kan nie meer die stam van Ruben, Gad of Aser gaan uitsnuffel nie. Hierdie bloedlyne is oor duisende jare heen vermeng en met ander nasies getroud. As die res van Openbaring vol profetiese simboliek is, behoort

ons nie tot die gevolgtrekking te kom dat "die kinders van Israel" hier 'n simboliese getal vir God se ware eindtyd-mense is nie?

Om dit te verstaan, moet ons onself afvra hoe die Nuwe Testament die konsep van "Israel" hanteer. Kom ons blaai na Matteus hoofstuk 23. Ons moet die Nuwe Testamentiese konsep van Israel bestudeer. In Matteus 23 staan Jesus op die Olyfberg en Hy kyk uit oor Jerusalem. Net voordat Hy sy beroemde toespraak oor die tekens van die tye lewer, sê Hy in vers 37 en 38: "Jerusalem, Jerusalem, jy wat die profete doodmaak en stenig dié wat na jou gestuur is, hoe dikwels wou Ek jou kinders bymekaarmaak net soos 'n hen haar kuikens onder die vlerke bymekaarmaak, en julle wou nie! Kyk, julle huis word vir julle woes gelaat!"

Wat was daardie "huis"? Dit was die Tempel. Die Shekinah-heerlikheid van God, wat daardie tempel so heilig en goddelik gemaak het, sou homself nooit weer daar manifesteer nie. Met die kruisiging van Christus is die voorhangsel van die tempel in twee geskeur. Die tempel is woes gelaat. Dit was die plegtige aanduiding dat die evangelie nou na die heidene sou gaan. Die letterlike, nasionale Israel was nie meer eksklusief die bevoorregte nasie van God nie. Individuele Jode kon, en is, by die duisende gered—die boek Handeling wys hoe duisende in die nasie Israel Christus aanvaar het. Daardie Joodse gelowiges het in werklikheid die hart en basis van die vroeë Christelike kerk gevorm!

Maar in die Nuwe Testament bestaan ware Israel uit beide Jood en Heiden wat in Christus glo. Ons almal word Abraham se saad. Neem jou Bybel en blaai na Galasiërs hoofstuk 3. Kom ons kyk na vers 26 en verder: "Want julle is almal kinders van God deur die geloof in Christus Jesus; want julle almal wat in Christus gedoop is, het julle met Christus bekleed. Daar is nie meer Jood of Griek nie [die Grieke was as heidene beskou], daar is nie meer slaaf of vryman nie, daar is nie meer man en vrou nie; want julle is almal een in Christus Jesus."

Daar is geen onderskeid tussen etniese groepe nie! Daar is geen onderskeid tussen sosiale status (slaaf of vry) nie, en geen onderskeid tussen geslag (manlik of vroulik) nie. Ons is volkome een in Christus. En kyk dan na die hoogtepunt in vers 29: "En as julle aan Christus behoort, dan is julle die nageslag van Abraham en volgens die belofte erfgename."

Sien jy dit? Abraham, Isak en Jakob het gelei tot die twaalf seuns wat die letterlike twaalf stamme geword het. Maar Paulus sê uitdruklik dat ons wat Christus aangeneem het, nou Abraham se saad is! Ons is geestelike Israeliete! Jy vind dit regdeur die Nuwe Testament. Toe Jesus vir Natanael sien, het Hy gesê: "Hier is waarlik 'n Israeliet in wie daar geen bedrog is nie." Hy was nie net nasionaal 'n Jood nie; hy was innerlik 'n ware Israeliet.

Kom ons laat die Bybel homself nog duideliker verklaar. Blaai na Romeine hoofstuk 9. As jy komplekse gedeeltes in die Bybel toelaat om hulleself te verduidelik, kom alles pragtig aan die lig. Romeine 9 vers 6 tot 9: "Maar ek sê dit nie asof die woord van God verval het nie; want hulle is nie almal Israel wat uit Israel is nie." Sien jy dit? Kan dit enigsins duideliker wees? Paulus sê, net omdat jy fisies uit Israel gebore is, maak dit jou nie outomaties ware Israel nie. Vers 7 sê verder: "Ook nie omdat hulle die nageslag van Abraham is, is hulle almal kinders

nie... dit wil sê, nie die kinders van die vlees is kinders van God nie, maar die kinders van die belofte word gereken as die nageslag."

Net omdat jy Joodse bloed in jou are het, maak dit jou nie 'n geestelike Israeliet nie. Verlossing deur Jesus Christus, en om as Sy belofte-kindere te leef, is wat jou 'n ware Israeliet maak.

Wanneer ons dus teruggaan na Openbaring hoofstuk 7 en ons lees van 144 000 wat verseël word uit al die stamme van Israel, praat dit beslis nie van letterlike Jode wat iewers in die Midde-Ooste gaan saamtrek nie. Dit verwys na God se geestelike Israel, Abraham se saad volgens die belofte. Hulle het Christus aangeneem, hulle is volkome aan Hom verbind deur Sy genade, en hulle onderhou Sy geboorte.

Die getal self is hoogs simbolies. As Openbaring in simboliese taal geskryf is, is 144 000 nie 'n presiese wiskundige letterlike getal nie, maar 'n "karakterbenaming". As dit letterlik was, hoe sou jy presies, op die kop, 12 000 gereddes uit elke spesifieke stam kon kry? Hoekom nie 11 500 uit een nie? Verder laat die lys van stamme in Openbaring 7 die stamme van Dan en Efraim heeltemal uit! Die stamme van Josef en Levi word bygevoeg, en die name word nie eers in hul gewone Ou-Testamentiese geboortelyste gegee nie.

Waarom dan hierdie getal? Twaalf is in die Bybel 'n getal van omvattendheid en universele gesag (soos die 12 patriarge en 12 apostels). Die 12 stamme in die Ou Testament verteenwoordig die totale Israel. God openbaar hier dat ál Sy mense—sonder enige uitsondering—wat die Seël van God ontvang het, gered sal word. Almal van hulle word deur hierdie getal verteenwoordig. Jy het die 12 patriarge van die Ou Testament, vermenigvuldig met die 12 apostels van die Nuwe Testament (12 maal 12 is 144). In die profetiese beeldspraak van die Bybel dui die getal duisend dikwels op volledigheid en volheid. Die 144 000 verteenwoordig dus daardie voltooide, universele liggaam van God se oorwinnende oorblyfsel uit die laaste dae. Elke stam het 'n ander persoonlikheid; God het kinders van noord, suid, oos en wes, van alle agtergronde, etnisiteite en karakters, wat deur Sy genade in daardie groot tyd van benoudheid getrou sal staan!

Die Kenmerke van God se Eindtydse Volk

Om seker te maak hierdie getal is 'n geestelike karakterbenaming, kom ons kyk na die enigste ander plek in Openbaring waar die 144 000 genoem word. Gaan saam met my na Openbaring 14 vers 1 tot 5.

"En ek het gesien, en kyk, die Lam staan op die berg Sion, en saam met Hom honderd-vier-en-veertig-duisend met sy Naam en die Naam van sy Vader op hulle voorhoofde geskrywe." Hier is Jesus Christus, die Lam van God. Hy staan as Oorwinnaar saam met Sy mense! Die Lam het die draak verslaan. Geregtigheid regeer uiteindelik. Hulle het die Vader se Naam op hulle voorkoppe, wat Sy heilige karakter verteenwoordig wat in hul lewens geopenbaar is. Soos hulle in Hom rus en sy geboorte bewaar, verseël die Heilige Gees hulle vir die finale krisis.

Johannes sê verder hy hoor 'n manjifieke klank soos baie waters en harde donderslae, en die geluid van sitterspelers. "En hulle het 'n nuwe lied gesing voor die troon... en niemand kon die lied leer nie, behalwe die honderd-vier-en-veertig-duisend wat van die aarde vrygekoop is."

Wat 'n verstommende toneel van aanbidding! Wat is hierdie nuwe lied? Dit is die lied van oorwinning. Dit is die lied van triomf. Dit is 'n lied van persoonlike verlossing gebaseer op hul unieke ervaring. Wie is hulle? Hulle is God se eerkonvooi! Hulle is mans en vroue in die heel laaste geslag van die aarde se geskiedenis wat volkome vir Christus uitverkoop is. Die teks sê hulle is "van die aarde vrygekoop". Ja, hulle is die eerste groep in die geskiedenis wat in hulle totaliteit lewend van die aarde verlos sal word by Jesus se wederkoms, sonder om ooit die dood te smaak. Ja, in die verlede was individue soos Henog en Elia lewend hemel toe geneem, maar Paulus sê in 1 Tessalonisense 4 dat die Here sal neerdaal, die dooies sal eerste opstaan, en dan sal ons wat in die lewe oorbly, as 'n hele generasie, saam weggevoer word om die Here in die lug te ontmoet.

Waarom kan slegs hulle hierdie spesifieke nuwe lied sing? Omdat hulle deur die grootste tyd van benoudheid in die wêreldgeskiedenis gegaan het en lojaal gebly het. Soos Daniël in die leeu kuil, wat aangehou het om drie keer per dag te bid en geweier het om koning Darius as god te aanbid. Soos Sadrag, Mesag en Abednego wat met onverskrokke moed geweier het om voor die goue beeld neer te val, sal God se mense in die laaste dae weier om die beeld van die dier te aanbid. Hulle loyaliteit aan die Skepper sal onbreekbaar wees.

Vers 4 sê: "Dit is hulle wat hul nie met vroue besoedel het nie, want hulle is maagde." Wat beteken dit? Beteken dit hulle is letterlik almal ongetroud? Nee, natuurlik nie. Dit is weer simbolies. 'n Vrou in Bybelprofesie verteenwoordig 'n kerk. Hulle het hul nie met die valshede en korrupsie van die hoervrou van Openbaring 17 (die afvallige kerk wat met die staat verenig en die wyn van valse leerstellings uitdeel) besoedel nie. Hulle is onbevlek, geestelike "maagde", geheel en al getrou aan hul ware hemelse Bruidegom, Jesus Christus! Hulle is met Hom getroud.

En dan staan daar: "Dit is hulle wat die Lam volg waar Hy ook al heengaan." My vriend, ons sal Jesus nooit in die hemel in die strate van goud en van ster tot planeet kan volg, as ons Hom nie vandag hiër onder op aarde volg nie! Die rede waarom hulle in die hemel van Sy krag om te red sal getuig, is omdat hulle dit eers hier gedoen het. Hulle is as "eersteling" vir God vrygekoop. In hulle mond is geen bedrog gevind nie, en hulle staan sonder fout voor die troon van God. Verlos deur God se genade alleen, beklee met Sy geregtigheid.

Die Groot Menigte wat Niemand kan Tel Nie

As ons nou teruggaan na Openbaring 7, moet ons 'n baie belangrike vraag vra. Is die 144 000, hierdie laaste generasie, die enigste mense wat gered gaan word? Staan net hulle voor die see van glas? Glad nie! Openbaring gee vir ons 'n wonderlike prentjie van al die verlostes uit alle eeue.

Kyk na Openbaring 7 vers 9: "Ná hierdie dinge het ek gesien, en kyk, daar was 'n groot menigte wat niemand kon tel nie, uit alle nasies en stamme en volke en tale; hulle het gestaan voor die troon en voor die Lam, bekleed met wit klere en met palmtakke in hulle hande."

Wat 'n ongelooflike toneel! Hierdie is die vermenigvuldigde miljoene van Adam se tyd af tot en met die laaste geslag. Hulle is almal daar, geklee in wit, wat wys op die reinheid van Christus se geregtigheid, met palmtakke as simbole van hul oorwinning. En hulle roep met 'n groot stem uit: "Heil aan onse God wat op die troon sit, en aan die Lam!" Al die engele rondom die troon, die ouderlinge en die vier lewende wesens val op hul aangesigte en aanbid God met 'n sewevoudige lofprysing in vers 12: "Amen! Die lof en die heerlijkheid en die wysheid en die danksegging en die eer en die krag en die sterkte aan onse God tot in alle ewigheid!"

Dit is die sewe dinge wat die mensdom weens sonde verloor het. Adam het die seën verloor. Hy het die heerlijkheid verloor. Hy het die goddelike wysheid verloor. Sy gees van danksegging is vervang met 'n gees van vrees en verwyt. Hy het sy eer verloor, en hy het sy krag en heerskappy (mag) oor die aarde verloor. Maar nou, in Christus, word alles herstel! Kan jy in jou geestesoog sien hoe daardie crescendo van lofprysing voor God opgaan? Kan jy die engele se harmonie hoor weergalm?

Dan kom een van die ouderlinge en vra in vers 13 en 14: "Wie is hierdie mense wat met wit klere bekleed is, en waarvandaan het hulle gekom? ... Dit is hulle wat uit die groot verdrukking kom, en hulle het hul klere gewas en wit gemaak in die bloed van die Lam."

Hulle is by God omdat hulle vergewe en gereinig is deur die bloed van Christus. Daarom staan hulle voor die troon en dien Hom dag en nag. En dan kom God se wonderlike belofte vir al Sy oorwinnaars. Vers 16 en 17 sê: "Hulle sal nie meer honger en nie meer dors hê nie, en die son sal hulle nie tref en geen hitte nie; want die Lam wat in die middel van die troon is, sal hulle laat wei en hulle na lewende waterfonteine lei. En God sal alle tranes van hulle oë afvee."

Hulle het miskien deur 'n geweldige tyd van verdrukking gegaan waar hulle verhoed is om te koop of te verkoop. Hulle kon dalk honger of dors gely het, maar God het op wonderbaarlike wyse vir hulle voorsien. Maar eendag, baie binnekort, sal hulle nooit weer honger wees nie. Geen skroeiende hitte sal hulle meer teister nie. Jy word onmiddellik herinner aan Psalm 23: "Die HERE is my herder; niks sal my ontbreek nie. Hy laat my neerlê in groen weivelde; na waters waar rus is, lei Hy my heen." Selfs al gaan ons deur die dal van doodskaduwee in hierdie aarde se finale krisis, hoef ons geen onheil te vrees nie.

God se mense sál verseël word. Die Heilige Gees sál hulle die krag gee om deur die aarde se laaste groot konflik te kom. Betower deur Sy grenslose liefde en die openbaring van die kruis op Golgota, sal hulle oorgegee en volkome toegewyd aan Christus bly. Hulle sal Hom vir geen denkbare rede prysgee nie. Hierdie oorblyfsel, hierdie verenigde finale geslag sal staan as getuies wat deur Sy krag die gebooie, insluitend Sy Sabbat, bewaar!

Dan sal Christus deur die wolke breek om Sy kinders te verlos en hulle huis toe neem. En daar, rondom daardie glorieryke troon, sal ons nooit weer 'n enkele traan stort nie, want die Koning

van die heelal self sal elke traan van ons wange afvee. Ons sal in vreugde en blydschap saam met Jesus lewe, vir altyd en altyd.

Ek wil verseker in daardie groep wees wanneer Hy kom, wil jy nie ook nie? Ek wil deel van daardie ontelbare skare rondom die troon wees. Watter probleme ook al oor jou pad kom, wanneer daardie vier engele uiteindelik die winde van vernietiging laat loskom, is Christus vir jou genoeg. Ons hoef nie vrees te hê nie; ons lewens is in Christus geborge. Wil jy nie vandag in jou hart daardie besluit neem om alles, absoluut alles, aan Jesus oor te gee nie? Gee vir Hom jou hart weer opnuut.

OPENBARING HOOFSTUK 8:

"God se Oordele en Sy Oproep om in die Lig te Wandel"

Openbaring hoofstuk 8 is een van die mees fassinerende gedeeltes in die boek Openbaring: die profesie van die sewe basuine. Openbaring hoofstuk 8 en 9 handel saam oor hierdie onderwerp. In hierdie studie fokus ons op die eerste vier basuine.

Iets belangriks wat ek van die begin af wil beklemtoon. Ek beweer nie dat ons elke klein besonderheid van die basuine volledig verstaan nie. Maar die wonderlike van die Bybel is dat God altyd die belangrikste waarhede duidelik maak. Daar is sekere besonderhede waaroor toegewyde Bybelstudente verskil, maar die groot boodskap van die profesie is helder en duidelik. En dit is waarop ons gaan fokus.

Die Sewende Seël en die Stilte in die Hemel

Voordat ons die eerste basuin bestudeer, moet ons eers teruggaan na die slot van die sewe seëls. Onthou die belangrike beginsel van Bybelprofesie: Wanneer ons na opeenvolgende profesieë kyk, begin die profesie altyd in die tyd waarin die profeet leef en beweeg dan vorentoe deur die geskiedenis. Ons sien dit duidelik in Daniël.

Daniël 2 begin in Babilon, die wêreldryk van Daniël se eie tyd. Daarna volg Medo-Persië, Griekeland, Rome, die verdeling van Rome en uiteindelik God se ewige koninkryk. Dieselfde patroon kom voor in Daniël 7, Daniël 8 en Daniël 11. Openbaring volg presies dieselfde beginsel.

Die sewe kerke begin in Johannes se eie tyd — die eerste eeu. Hulle beskryf die geestelike toestand van God se kerk deur die hele Christelike geskiedenis. Die sewe seëls begin ook in die eerste eeu. Hulle beskryf die uiterlike aanvalle van Satan teen die Christelike kerk deur die eeue. Die eerste seël beeld die suiwer evangelie uit wat met krag vooruitgaan. Die tweede seël wys die tyd van bloedige vervolging. Die derde seël toon die tyd van kompromie. Die vierde seël beskryf die donker Middeleeue. Die vyfde seël wys God se vervolgte kinders wat roep om geregtigheid. Die sesde seël bring ons by die groot tekens wat die wederkoms voorafgaan. Aan die einde van Openbaring 6 word een groot vraag gevra: "Wie kan bly staan?" Openbaring 7 antwoord daardie vraag.

God sal aan die einde van die tyd 'n verseëldde volk hê wat getrou aan Hom bly.

Nou keer ons terug na Openbaring 8. Die eerste vers sê: "En toe Hy die sewende seël oopmaak, het daar stilte in die hemel gekom, omtrent 'n halfuur lank." Dit is opvallend. Nadat ses seëls breedvoerig beskryf is, word die sewende seël in slegs een vers saamgevat. Waarom? En waarom sou daar stilte in die hemel wees?

Die antwoord lê in die wederkoms van Christus. Jesus sê in Matteus 16 dat die Seun van die mens sal kom in die heerlikheid van Sy Vader saam met al Sy heilige engele. Matteus 24 voeg by dat Hy Sy engele sal uitstuur met die geluid van 'n groot basuin om Sy uitverkorenes uit die vier windstreke bymekaar te maak. Die apostel Paulus beskryf dieselfde gebeurtenis in 1 Tessalonisense 4. Die Here self daal uit die hemel neer met 'n magtige geroep, met die stem van die aartsengel en met die basuin van God. Die gelowiges wat gesterf het, staan eerste op. Daarna word die gelowiges wat nog lewe, in 'n oogwink verander. Hulle ontvang onsterflikheid en word saam met die opgestane gelowiges weggevoer om die Here in die lug te ontmoet.

Dit is die grootste gebeurtenis in die geskiedenis van die mensdom. Die hele hemel is daarop gerig. Wanneer Christus kom, kom Hy nie alleen nie. Al die engele vergesel Hom. Hulle gaan uit na elke deel van die aarde — noord, suid, oos en wes — om God se kinders huis toe te bring. In daardie sin is die hemel stil. Die hemelse leërskaars is nie meer daar nie, want hulle het saam met Christus vertrek om die verlostes te gaan haal.

Maar wat van die "halfuur"? Waarom noem Johannes so 'n spesifieke tyd? In Bybelprofesie het ons reeds geleer dat een profetiese dag dikwels een letterlike jaar voorstel. 'n Dag bestaan uit vier-en-twintig uur. 'n Halfuur is dus een-agt-en-veertigste van 'n dag. As 'n profetiese dag een jaar voorstel, sou 'n halfuur ongeveer sewe letterlike dae verteenwoordig.

Hier moet ons egter versigtig wees. Die Bybel sê nie uitdruklik dat die reis na die hemel sewe dae duur nie. Dit is 'n moontlike gevolgtrekking wat sommige Bybelstudente maak op grond van die simboliek van die profesie. Die belangrikste punt is nie die presiese tydskedule nie. Die belangrikste punt is dat Johannes die geweldige betekenis van Christus se wederkoms beskryf. Die hemel word as't ware leeg wanneer Jesus Sy kinders kom haal.

Dink net aan die wonder daarvan. Vir die eerste keer sal die verlostes deur die uitgestrekte heelal reis. Hulle sal die Koning van die heelal van aangesig tot aangesig sien. Hulle sal wêreldes aanskou wat nooit deur sonde besmet is nie. Hulle sal sien dat God inderdaad die Skepper van baie wêreldes is, soos Hebreërs aandui. En oral sal Christus met vreugde kan sê: "Hier is My verlostes. Hier is die mense wat Ek met My bloed gekoop het. Hulle kom huis toe."

Met hierdie majestueuse toneel as agtergrond verskuif Johannes nou sy aandag na die volgende groot reeks profesieë: Die sewe basuine. En dit is juis hierdie basuine wat die groot stryd tussen goed en kwaad deur die geskiedenis verder gaan ontvou.

Die Betekenis van die Basuine en die Hemelse Heiligdom

Noudat ons die sewende seël verstaan, is ons gereed om na die sewe basuine te kyk. Openbaring 8:2 sê: "En ek het die sewe engele gesien wat voor God staan, en aan hulle is sewe basuine gegee."

Voordat ons die eerste basuin probeer verklaar, moet ons eers vra: Wat beteken 'n basuin in die Bybel? Die beste manier om die Bybel te verstaan, is om toe te laat dat die Bybel homself verklaar. Ons vra dus nie eerste wat moderne kommentators sê nie. Ons vra: Hoe gebruik die Skrif self die simbool van die basuin? Wanneer ons deur die Ou Testament gaan, ontdek ons dat basuine hoofsaaklik vir drie doeleindes gebruik is. Eerstens: om oorlog aan te kondig. Wanneer Israel moes optrek teen hulle vyande, is die basuin geblaas. Dit was die sein dat die stryd begin. Tweedens: om die volk vir aanbidding bymekaar te roep. Die basuin het God se volk opgeroep om voor Hom te vergader. Derdens: om groot feesdae en heilige byeenkomste aan te kondig.

Die geluid van die basuin was dus altyd verbind aan belangrike goddelike gebeure. Kom ons kyk hoe die Bybel dit verduidelik. In Numeri 10 beveel God dat die priesters die silwer basuine moet blaas. Wanneer oorlog dreig, moet die basuin die volk waarsku. Wanneer daar vreugdevolle feeste is, moet die basuin weer klink. Wanneer die volk vir aanbidding bymekaarkom, word die basuin ook gebruik. Met ander woorde, die basuin is nie sommer net 'n musiekinstrument nie. Dit is 'n goddelike aankondiging.

In Levitikus 23 lees ons van die Fees van Basuine. Hierdie fees het kort voor die Groot Versoendag plaasgevind. Die basuine het die volk gewaarsku dat die dag van oordeel naby is. Hulle moes hulle harte ondersoek, hulle lewe regmaak en hulle voorberei om voor God te verskyn. Hier sien ons reeds 'n belangrike beginsel. Die basuin is 'n waarskuwing. Dit kondig aan dat God besig is om in die geskiedenis op te tree. Dit roep mense op om wakker te word. Dit waarsku teen komende oordeel. Dit roep God se volk tot bekering. En uiteindelik lei dit na die groot oorwinning wanneer Christus Sy volk bymekaarmaak.

Met hierdie agtergrond kan ons die sewe basuine beter verstaan. Die basuine beskryf God se oordele wat deur die geskiedenis plaasvind in die groot konflik tussen Christus en Satan. Soos die sewe kerke die geestelike toestand van die kerk uitbeeld, en die sewe seëls Satan se aanvalle teen die kerk beskryf, wys die sewe basuine hoe God op daardie aanvalle reageer. Dit is nie willekeurige rampe nie. Dit is God se hand wat deur die geskiedenis werk. Hy laat toe dat oordele kom oor magte wat Sy waarheid verwerp en Sy volk vervolg.

Nog 'n belangrike beginsel geld hier. Omdat die sewe kerke en die sewe seëls albei in Johannes se tyd begin, verwag ons dat die eerste basuin ook in die eerste eeu sal begin. Die profesie beweeg dan stap vir stap deur die geskiedenis, net soos die vorige profesieë oor die sewe kerke en sewe seëls gedoen het.

Nou verskuif Johannes se aandag na 'n merkwaardige toneel in die hemel. Hy sê: "Toe het 'n ander engel gekom met 'n goue wierookbak en by die altaar gaan staan." Hier bevind ons ons weer in die hemelse heiligdom. Die beelde is dieselfde as dié van die aardse heiligdom wat God aan Moses gegee het. In die heilige deel was die goue altaar van wierook, die wierookbak

en die priesters wat voor God gedien het. Die aardse heiligdom was 'n afbeelding van die ware heiligdom in die hemel. Hier sien Johannes dat Christus, ons Hoëpriester, in daardie hemelse heiligdom dien.

Die engel ontvang baie wierook. Die wierook word saam met die gebede van God se kinders op die goue altaar voor die troon geoffer. Wat 'n bemoedigende beeld! Dalk het jy al gevoel jou gebede kom nie verder as die plafon nie. Dalk het jy al gewonder of God regtig hoor. Hier gee Openbaring 'n wonderlike versekering. Geen opregte gebed gaan verlore nie. Elke gebed styg op voor God soos die aangename geur van wierook.

Jesus leef vandag om vir ons in te tree. Die Boek Hebreërs herinner ons daaraan dat ons 'n groot Hoëpriester het wat ons swakhede verstaan. Hy weet wat dit beteken om versoek te word. Hy weet wat dit beteken om te ly. Daarom mag ons met vrymoedigheid na die troon van genade kom om barmhartigheid en hulp te ontvang wanneer ons dit nodig het. Openbaring wys dus dat die geskiedenis nie deur toeval beheer word nie. Terwyl oorlog, vervolging, rampspoed en lyding op aarde plaasvind, regeer God steeds vanuit Sy heiligdom. Hy hoor die gebede van Sy kinders. Hy vergeet nooit hulle nood nie. En op Sy volmaakte tyd sal Hy reg laat geskied.

Hierdie waarheid vorm die fondament waarop die sewe basuine verstaan moet word. God se oordele vloei nie uit woede sonder liefde nie. Hulle vloei uit die heiligdom — uit die plek waar Christus vir Sy volk intree. Selfs Sy oordele staan dus in diens van Sy geregtigheid, Sy liefde en Sy verlossingsplan.

Die Gebede van die Heiliges en die Eerste Basuin

Voordat die eerste basuin geblaas word, wys Johannes vir ons 'n aangrypende toneel in die hemelse heiligdom. Hy skryf: "Die rook van die wierook het saam met die gebede van die heiliges uit die hand van die engel voor God opgestyg."

Hier lê 'n kosbare waarheid. Elke opregte gebed wat ooit uit die hart van 'n gelowige opgestyg het, is voor God bekend, geen gebed word vergeet nie, geen traan gaan verlore nie en geen smeekbede vir geregtigheid verdwyn in die niet nie. God vergeet niks daarvan nie.

Maar Johannes sien nog iets gebeur. Die engel neem die wierookbak, vul dit met vuur van die altaar en gooi dit op die aarde. Onmiddellik volg daar donderslae, weerligstrale, stemme en 'n aardbewing. Wat beteken dit?

Die gebede van God se kinders is verhoor. Deur al die eeue het gelowiges gebid dat God sou ingryp, dat Hy boosheid sou beëindig en geregtigheid sou laat geskied. Nou wys Johannes dat God inderdaad optree. Sy oordele kom nie willekeurig nie. Hulle is God se antwoord op eeue se gebede van Sy vervolgte volk. Hy het niks vergeet nie. Hy tree op die regte tyd op.

Daarna lees ons: "Die sewe engele wat die sewe basuine gehad het, het hulle gereed gemaak om te blaas." Nou begin die eerste basuin. Openbaring 8:7 sê: "Die eerste engel het geblaas, en daar het hael en vuur gekom, gemeng met bloed, en dit is op die aarde gewerp. 'n Derde

van die bome het verbrand en al die groen gras het verbrand." Hier ontstaan dadelik die vraag: Is hierdie letterlike hael, vuur en bloed? Of gebruik Johannes simboliese taal?

Die antwoord vind ons weer deur die Ou Testament. Wanneer ons teruggaan na Eksodus 9, ontdek ons die sewende plaag oor Egipte. Daar stuur God hael en vuur oor die land. Dit was 'n goddelike oordeel oor 'n volk wat God se wil verwerp en Sy volk onderdruk het. Hierdie agtergrond help ons om Openbaring te verstaan. Die beeld van hael en vuur dui op God se oordeel. Maar Johannes voeg nog 'n belangrike besonderheid by. Hy sê nie die hele aarde is vernietig nie. Hy sê 'n derde word getref. Hierdie taal wys dat dit simboliese profesie is. Dit dui op 'n beperkte oordeel binne 'n bepaalde historiese tydperk.

Nou ontstaan die volgende vraag: Wie of wat word deur hierdie eerste basuin voorgestel? Hier gee Jesus self vir ons die sleutel. Toe Hy op pad was na Golgota, het Hy na die vroue van Jerusalem gedraai wat oor Hom gehuil het. Maar Hy sê: "Moenie oor My huil nie; huil oor julleself en oor julle kinders." Hy voorspel die komende vernietiging van Jerusalem. Dan voeg Hy hierdie merkwaardige woorde by: "As hulle dit aan die groen hout doen, wat sal met die droë hout gebeur?" Hier gebruik Jesus dieselfde beeld wat ons later in Openbaring aantref.

Regdeur die Bybel stel 'n groen boom of groen hout lewe, geregtigheid en geloof voor. Psalm 1 beskryf die regverdige as 'n boom wat by waterstrome geplant is en vrug dra. Jesus verwys na Homself as die "groen hout" — die Een sonder sonde. As die sondelose Messias so behandel word, hoeveel erger sou die oordeel wees oor dié wat Hom verwerp? Mark Finley verstaan daarom die eerste basuin as 'n profesie van God se oordeel oor Jerusalem en sy godsdienstige leiers, wat die Messias verwerp het. Dit het sy vervulling gevind toe die Romeinse leërs Jerusalem in 70 n.C. verwoes het.

Dit is belangrik om iets hier duidelik te stel. Die oordeel het nie gekom omdat God Sy volk opgegee het nie. Dit het gekom omdat die volk se leiers doelbewus die Messias verwerp het en die lig wat God aan hulle gegee het, weerstaan het. Terselfdertyd het baie Jode wel vir Christus aangeneem. Die vroeë Christelike kerk het hoofsaaklik uit Joodse gelowiges bestaan. Op Pinksterdag alleen is ongeveer drieduisend mense gedoop. Die evangelie het daarna verder versprei na die heidense wêreld.

Die eerste basuin gaan dus nie oor die verwerping van die hele Joodse volk nie. Dit gaan oor God se oordeel oor 'n stelsel en sy leiers wat die Seun van God verwerp het en die volk teen Hom gelei het. Hier sien ons 'n belangrike beginsel wat regdeur Openbaring herhaal word. Wanneer mense volhard om God se waarheid te verwerp, respekteer Hy uiteindelik hulle keuse. Sy oordeel is nooit willekeurig nie. Sy oordeel is die ernstige gevolge van volgehoue verwerping van Sy liefde en genade. En tog bly Sy doel altyd dieselfde: Om mense tot bekering te roep voordat dit te laat is.

Die Tweede en Derde Basuin – Rome en die Groot Afvalligheid

Nadat die eerste basuin die oordeel oor Jerusalem beskryf het, beweeg die profesie verder deur die geskiedenis. Ons kom nou by die tweede basuin.

Openbaring 8:8–9 sê: "Die tweede engel het geblaas, en iets soos 'n groot berg wat van vuur gebrand het, is in die see gewerp. 'n Derde van die see het bloed geword. 'n Derde van die lewende wesens in die see het gesterf, en 'n derde van die skepe is vernietig."

Weereens gebruik Johannes simboliese taal. Die vraag is: Wat verteenwoordig hierdie brandende berg? In die Ou Testament word 'n berg dikwels as 'n simbool van 'n koninkryk of 'n magtige nasie gebruik. As ons die beginsel van opeenvolgende profesie volg, moet hierdie tweede basuin ná die vernietiging van Jerusalem plaasvind. Watter wêreldmag het in daardie tyd die bekende wêreld oorheers? Die antwoord is duidelik: Die Romeinse Ryk.

Dit was Rome wat Jesus gekruisig het. Romeinse soldate het die spykers deur Sy hande gedryf. Romeinse soldate het Sy graf bewaak. Romeinse soldate het die seël op die graf aangebring. En daarna het die Romeinse Ryk ook die Christelike kerk wreed vervolg. Veral gedurende die eerste drie eeue het duisende Christene hulle lewe verloor omdat hulle getrou aan Christus gebly het. Die geskiedenis vertel van gelowiges wat in arenas vir wilde diere gegooi is. Ander is verbrand. Sommiges is gemartel. Tog het die kerk bly groei. Hoe meer vervolging daar was, hoe sterker het die evangelie versprei.

Maar God het hierdie onreg nie geïgnoreer nie. Volgens Mark Finley dui die tweede basuin op God se oordeel oor die heidense Romeinse Ryk. Met verloop van tyd het groot barbaarse volke uit die noorde die Romeinse Ryk binnegeval.

Die Alemanne. Die Lombarde. Die Hunne. Die Vandale. Die Visigote. Die Ostrogote. Die Heruli. En baie ander volke. Die magtige ryk wat eens onaantasbaar gelyk het, het geleidelik verbrokkel. Die profesie wys dus dat geen aardse mag vir ewig bestaan nie. Selfs die grootste wêreldryk staan uiteindelik onder God se oordeel.

Maar nou verander die toneel. Satan besef dat brute geweld alleen nie die kerk kan vernietig nie. Elke keer wanneer Christene vervolg word, groei hulle geloof. Die vroeë Christelike skrywer Tertullianus het dit treffend opgesom toe hy geskryf het: "Die bloed van die martelare is die saad van die kerk." Met ander woorde: Hoe meer Christene vervolg is, hoe meer het ander mense die egtheid van hulle geloof raakgesien.

Satan verander daarom sy strategie. As vervolging nie die kerk vernietig nie, sal hy probeer om die kerk van binne af te besoedel. Hiermee kom ons by die derde basuin. Openbaring 8:10–11 sê: "Toe het die derde engel geblaas, en 'n groot ster wat soos 'n fakkel brand, het uit die hemel geval. Dit het op 'n derde van die riviere en die waterfonteine geval. Die naam van die ster is Alsem. 'n Derde van die waters het alsem geword, en baie mense het gesterf omdat die waters bitter geword het."

Wie is hierdie groot ster? Die Bybel gee self die antwoord. Jesaja 14 beskryf Lucifer as die môrester wat uit die hemel geval het. Hy was eens 'n verhewe engel in God se teenwoordigheid. Maar hoogmoed het sy hart gevul. Hy wou sy troon bo God se troon verhef. Gevolglik is hy uit die hemel gewerp. Openbaring 12 bevestig dieselfde gebeurtenis. Daar was oorlog in die hemel. Satan is verslaan en op die aarde neergewerp.

Nou verstaan ons die simboliek. Die ster wat val, stel Satan voor. Maar let op sy nuwe metode. Hy val nie nou die kerk hoofsaaklik met geweld aan nie. Hy probeer die water van die lewe vergiftig. In die Bybel simboliseer water dikwels God se waarheid en Sy verlossing. Jesus het vir die Samaritaanse vrou gesê: "Wie van die water drink wat Ek gee, sal nooit weer dors kry nie." Nou probeer Satan daardie geestelike water besoedel. Die sleutel lê in die woord alsem. Wat beteken dit?

Deuteronomium 29 gebruik alsem as 'n beeld van afvalligheid. Dit beskryf mense wat van die Here af wegdraai om afgode te dien. Alsem simboliseer dus bitterheid wat ontstaan wanneer God se waarheid verruil word vir dwaling. Volgens hierdie verklaring beskryf die derde basuin die tyd toe valse leerstellings geleidelik die Christelike kerk begin binnedring het. Satan het besef dat hy nie die evangelie deur vervolging kon uitwis nie. Daarom het hy probeer om die evangelie te verdraai. Die eenvoudige waarheid van God se Woord is vermeng met menslike tradisies. Onbybelse gebruike het stadigaan ingang gevind. Afgodiese invloede het begin insluip. Die suiwer "water van die lewe" is, simbolies gesproke, met alsem vermeng. Die gevolg was geestelike verwarring. Baie mense het nie meer die suiwer evangelie leer ken nie. Dit is die ernstige waarskuwing van die derde basuin.

Die grootste gevaar vir God se volk kom nie altyd van vervolging van buite nie. Dikwels kom dit deur kompromie van binne. Wanneer menslike tradisie die plek van God se Woord inneem, begin die bron van geestelike lewe besoedel raak. Daarom roep hierdie profesie elke gelowige terug na die Skrif. Nie na menslike gesag nie. Nie na tradisie nie. Maar terug na die suiwer waarheid van God se Woord.

Die Vierde Basuin – Duisternis en die Lig van God se Waarheid

Ná die derde basuin beweeg die profesie verder deur die geskiedenis. Ons kom nou by die vierde basuin. Openbaring 8:12 sê: "Toe het die vierde engel geblaas, en 'n derde van die son is getref, en 'n derde van die maan en 'n derde van die sterre, sodat 'n derde daarvan verduister is. Die dag het vir 'n derde daarvan nie geskyn nie, en die nag net so." Weereens is dit simboliese taal.

Johannes praat nie van 'n letterlike verduistering van die son, maan en sterre nie. Hy gebruik beelde om 'n geestelike werklikheid te beskryf. As ons die opeenvolging van die basuine volg, sien ons 'n duidelike ontwikkeling. Die eerste basuin wys op die oordeel oor Jerusalem ná die verwerping van Christus. Die tweede basuin wys op God se oordeel oor die heidense Romeinse Ryk wat die Christene vervolg het. Die derde basuin beskryf hoe Satan sy strategie verander het. In plaas daarvan om die kerk met geweld te probeer vernietig, het hy begin om dwaling en afvalligheid binne die kerk in te bring.

Nou volg die logiese gevolg. Wanneer die waarheid verduister word, volg geestelike duisternis. Dit is die kern van die vierde basuin. Volgens hierdie uitleg beskryf dit die tydperk wat dikwels as die Donker Middeleeue bekend staan. Dit was 'n tyd waarin groot dele van die Bybel vir gewone mense ontoeganklik geword het. Menslike tradisies het dikwels groter gesag ontvang as die Woord van God. Die eenvoudige evangelie van verlossing deur genade is op

baie plekke verduister. Daarom gebruik Johannes die beeld van die son, maan en sterre wat hul lig verloor.

In die Bybel is lig 'n simbool van God se waarheid. Jesaja 60 beskryf hierdie waarheid op 'n besondere manier: "Staan op, word verlig, want jou lig kom, en die heerlijkheid van die Here gaan oor jou op. Want kyk, duisternis sal die aarde oordek en donkerheid die volke; maar oor jou sal die Here opgaan." Hier word twee werklikhede langs mekaar gestel. Aan die een kant is daar geestelike duisternis. Aan die ander kant laat God steeds Sy lig skyn. Selfs in die donkerste tye het God altyd getroue mense gehad wat Sy waarheid bewaar het. Hy het nooit sonder getuies gebly nie.

Deur die eeue heen was daar gelowiges wat die Skrif gekoester het, selfs wanneer dit groot persoonlike opoffering vereis het. Maar God het meer beplan.

Die donker eeue sou nie vir altyd duur nie. Hy sou die lig van Sy Woord weer helder laat skyn. Met verloop van tyd het die Hervorming begin. Mans en vroue het die Bybel weer oopgemaak. Hulle het ontdek dat verlossing deur geloof in Christus alleen kom. Hulle het mense teruggeroep na die gesag van die Skrif.

Die waarheid wat vir eeue onder menslike tradisies versteek was, het weer begin deurbreek. Dit is die hoop wat reeds in die vierde basuin opgesluit lê. Duisternis kry nooit die laaste woord nie. God se waarheid breek altyd weer deur. Jesus bevestig hierdie waarheid wanneer Hy in Johannes 8:12 sê: "Ek is die Lig van die wêreld. Wie My volg, sal nooit in die duisternis wandel nie, maar sal die lig van die lewe hê." Hier lê die hart van die boodskap. Wanneer mense van Christus af wegbeweeg, ontstaan geestelike duisternis. Wanneer hulle na Hom terugkeer, keer die lig terug. Daarom is die groot stryd in Openbaring uiteindelik 'n stryd tussen waarheid en dwaling, tussen lig en duisternis, tussen Christus en Satan. Jesus sê verder in Johannes 12: "Wandel terwyl julle die lig het, sodat die duisternis julle nie oorval nie." Dit is die praktiese toepassing van die vierde basuin. God roep elke geslag om in die lig van Sy Woord te wandel. Nie bloot om waarheid te ken nie, maar om daarvolgens te leef. Die geskiedenis wys wat gebeur wanneer mense die Bybel verruil vir menslike idees. Maar dit wys ook hoe God telkens hervorming bring wanneer mense nederig terugkeer na Sy Woord.

Openbaring 8 eindig met 'n ernstige waarskuwing. Johannes sien 'n engel wat deur die middel van die hemel vlieg en met 'n harde stem uitroep: "Wee, wee, wee hulle wat op die aarde woon, vanweë die orige geluide van die basuin van die drie engele wat nog sal blaas!" Vier basuine het reeds geklink. Maar die moeilikste deel van die profesie lê nog voor. Die laaste drie basuine sal nog groter konflikte en ernstiger gebeure beskryf. Daarom laat Johannes die leser met 'n gevoel van heilige afwagting. Die groot stryd tussen goed en kwaad beweeg onafwendbaar na sy hoogtepunt. En God roep Sy volk om gereed te wees.

God se Oproep om in die Lig te Wandel

Terwyl Openbaring 8 afsluit, wil Johannes nie hê ons moet net die geskiedenis verstaan nie. Hy wil hê ons moet onself in hierdie profesie raaksien. Die vier basuine is nie bloot lesse oor

antieke Jerusalem, die Romeinse Ryk of die Middeleeue nie. Hulle openbaar 'n belangrike geestelike beginsel. Wanneer mense doelbewus God se waarheid verwerp, bring dit uiteindelik oordeel. Maar wanneer mense hulle harte vir God oopmaak, bring Hy lig, waarheid en lewe.

Kom ons kyk terug na wat ons in hierdie hoofstuk gesien het. Die eerste basuin wys hoe Jerusalem en sy godsdienstige leiers die Messias verwerp het. God het lank geduldig gewag. Hy het profete gestuur. Hy het Sy Seun gestuur. Maar toe die lig doelbewus verwerp is, het oordeel gevolg. Die tweede basuin wys hoe die magtige Romeinse Ryk die Christene vervolg het. Dit het gelyk asof Rome onaantasbaar was. Maar geen wêreldryk is groter as God nie. Die ryk wat eens die wêreld oorheers het, het uiteindelik geval.

Die derde basuin wys dat Satan sy plan verander het. Hy het besef dat vervolging alleen nie die kerk sou vernietig nie. Daarom het hy probeer om die waarheid te verdraai. Menslike tradisies is met God se Woord vermeng. Die suiwer water van die evangelie is besoedel. Die vierde basuin toon die gevolge daarvan. Wanneer waarheid verdwyn, volg geestelike duisternis. Maar selfs toe het God nie Sy volk vergeet nie. Hy het die lig van Sy Woord weer laat deurbreek. Hy het hervormers opgerig. Hy het die Bybel weer in die hande van gewone mense geplaas. Hy het Sy waarheid weer laat skyn.

Dit is die groot boodskap van Openbaring 8. God laat nooit die duisternis die laaste woord hê nie. Waar Sy waarheid verkondig word, breek die lig altyd weer deur. Maar hierdie hoofstuk stel ook 'n persoonlike vraag aan elkeen van ons.

Wandel ek in die lig wat God reeds aan my gegee het? Jesus sê: "Ek is die Lig van die wêreld. Wie My volg, sal sekerlik nie in die duisternis wandel nie, maar sal die lig van die lewe hê." Hy sê ook: "Wandel terwyl julle die lig het, sodat die duisternis julle nie oorval nie."

Dit beteken dat geestelike kennis verantwoordelikheid meebring. Wanneer God waarheid aan ons openbaar, nooi Hy ons om daarvolgens te leef. Openbaring 8 is daarom nie net 'n profesie oor die verlede nie. Dit is 'n uitnodiging vir die hede. God roep ons weg van menslike tradisies wanneer dit met Sy Woord bots. Hy roep ons om die Bybel self te ondersoek. Hy nooi ons om Christus, die Lig van die wêreld, te volg. En Hy herinner ons daaraan dat Sy Woord steeds 'n lamp vir ons voete en 'n lig op ons pad is.

Aan die einde van die hoofstuk hoor Johannes die engel drie keer uitroep: "Wee! Wee! Wee!" Dit wys dat die geskiedenis nog nie klaar is nie. Die laaste drie basuine sal selfs ernstiger gebeure beskryf. Die groot stryd tussen Christus en Satan beweeg vinnig na sy hoogtepunt. Daarom is hierdie nie 'n tyd vir geestelike onverskilligheid nie. Dit is 'n tyd om nader aan Christus te leef. 'n Tyd om Sy Woord ernstig op te neem. 'n Tyd om toe te laat dat die Heilige Gees ons lei.

Miskien is daar vandag nog skeptisisme rondom die Bybel. Mense vertrou eerder op menslike wysheid, tradisie of die gees van die tyd. Maar God se uitnodiging bly onveranderd. "Wandel in die lig." Nie in die lig van populêre opinie nie. Nie in die lig van menslike redenasies nie.

Maar in die lig van Sy Woord. Wanneer ons dit doen, hoef ons nie bang te wees vir die toekoms nie. Dieselfde God wat deur die geskiedenis heen Sy kerk bewaar het, sal ook Sy volk in die laaste dae bewaar. Hy het nog nooit beheer verloor nie. Hy regeer steeds vanaf Sy hemelse heiligdom. Hy hoor steeds die gebede van Sy kinders. Hy tree steeds op die regte tyd op. En Hy berei steeds 'n volk voor wat getrou aan Hom sal bly totdat Jesus weer kom.

Laat ons daarom elke dag bid: "Here, openbaar U waarheid aan my. Help my om nie net die lig te sien nie, maar ook daarin te wandel. Vorm my karakter deur U Woord, sodat ek gereed sal wees vir die dag wanneer Christus in heerlijkheid verskyn."

Mag dit die begeerte van elkeen van ons wees. Amen.

OPENBARING HOOFSTUK 9:

"Die Vyfde en Sesde Trompet: Oordele wat tot Bkering Roep"

Openbaring 9 is een van die mees fassinerende, en tog een van die mees misverstande hoofstukke in die hele Bybel.

Voordat ons begin wil ek jou aan 'n beginsel herinner wat alles gaan verander in die manier hoe jy hierdie hoofstuk verstaan, en dit is dat die Bybel is sy eie beste uitlegger. Ons hoef nie ons eie idees, ons eie vrese of ons eie spekulاسie in te dra nie. Waar die Skrif 'n simbool gebruik, verklaar die Skrif self daardie simbool êrens anders. Vers verklaar verse. En wanneer ons Openbaring so behandel — met eerbied, met geduld, en met 'n oop Bybel — dan begin die duisternis wyk en die lig breek deur.

Onthou, Openbaring is nie geskryf om jou te verwar nie. Die woord "Openbaring" beteken juis 'n onthulling — 'n wegtrek van die sluier. Dit is die openbaring van Jesus Christus. En as ons deur hierdie hoofstuk beweeg, wil ek hê jy moet hieraan vashou: elke basuin, elke simbool, elke profetiese tydperk wys uiteindelik terug na Jesus Christus — na Sy heerskappy, Sy sorg vir Sy kinders, en Sy plan om waarheid te herstel in 'n wêreld wat in duisternis verlore is.

Terwyl ons vandag deur Openbaring 9 werk, wil ek hê jy moet een waarheid deurgaans onthou: die vyfde en sesde trompet gaan nie bloot oor oorlog of ryke wat opkom en val nie. Hulle openbaar 'n geestelike beginsel. Wanneer mense of stelsels die lig wat God aan hulle gegee het volhardend verwerp, laat God toe dat die gevolge van hulle volgehoue verwerping van Sy waarheid sigbaar word. Selfs hierdie oordele is egter nie bloot straf nie; dit is ernstige waarskuwings wat mense tot bekering wil roep.

Voordat ons na die basuine van Openbaring 9 kyk, kom ons trek net eers 'n paar drade bymekaar uit ons vorige studies. Daar is 'n paar vrae wat mense dikwels vra, en die antwoorde daarop lê die fondasie waarop ons vandag gaan bou.

Kom ons begin daar — want as die fondasie reg is, sal die res van die hoofstuk vir jou oopgaan soos 'n venster wat op 'n helder oggend oopgestoot word.

Drie Vrae wat die Fondasie Lê — Alsem, die Sabbat en die 144,000

In Openbaring 8 lees ons van 'n ster met die naam Alsem wat val, en 'n derde van die waters word bitter. Mense vra: wat beteken hierdie "Alsem"?

Kyk, dit is 'n pragtige voorbeeld van hoe die Bybel homself verklaar. Die woord "alsem" verskyn net één keer in die hele Nuwe Testament — hier in Openbaring. Maar in die Ou Testament kom dit oor en oor voor, en elke keer dra dit dieselfde betekenis: bitterheid. Dit is die simbool van iets wat suiwer was, maar wat vergiftig geraak het. En wanneer ons dit toepas, sien ons Satan se werk daarin — sy poging om die "lewende water", die suiwer waarheid van God se Woord, te vergiftig met valse leringe en menslike tradisies.

Dink 'n oomblik aan die vrou by die put in Johannes 4. Jesus sê vir haar: die water wat Ek gee, sal in jou 'n fontein word wat opspring tot in die ewige lewe. Dít is die lewende water — Christus self, en Sy waarheid. Alsem is die presiese teenoorgestelde: die bitter water wat die vyand ingooi om God se mense te laat struikel. Hou vas aan hierdie kontras want dit gaan deur die hele Openbaring 9 loop: suiwer teenoor bitter, lig teenoor duisternis, die Lewegewer teenoor die Vernietiger.

Die tweede vraag wat dikwels opkom, gaan oor die Sabbat. Mense vra: as die aarde rond is en daar tydsone en 'n internasionale datumlyn is, hoe kan ons weet watter dag werklik die sewende dag is?

Dit is 'n eerlike vraag, en die antwoord is eenvoudiger as wat mense dink. God het die aarde rond geskep. Hy het geweet van tydsone lank voordat die mens 'n datumlyn op 'n kaart geteken het. Die Sabbat is nooit bedoel om te werk op een enkele wêreldwye oomblik nie, maar volgens die plaaslike weeklikse siklus — ses dae werk jy, en op die sewende rus jy. Deur die hele geskiedenis het die Joodse volk, en Jesus self, die sewende dag onderhou volgens presies daardie weeklikse ritme. Ons doen vandag nog dieselfde, waar ons ook al op die aarde is. Die ronde aarde en die datumlyn is dus geen struikelblok vir God se wet nie — inteendeel, dit wys hoe wonderlik verstaanbaar en prakties Sy gebod nog altyd was.

En dan die derde vraag: die 144,000. Wat beteken daardie getal? Is dit 'n letterlike beperking op hoeveel mense gered gaan word?

Nee — en dit is belangrik. Mark Finely dui aan dat die getal simbolies is: twaalfduisend uit elk van die twaalf stamme. Dit is die beeld van God se getroue eindtydse volk, volledig en verteenwoordigend. Die fokus val nie op 'n plafon van hoeveel siele in die hemel kan inkom nie. Die fokus val op hulle karakter — op hulle lojaliteit aan die Lam, hulle standvastigheid, hulle getrouheid te midde van 'n wêreld in beroering. Wanneer jy dus die 144,000 lees, moenie jou kop breek oor rekenkunde nie. Vra eerder: is my hart lojaal aan die Lam? Want dít is die punt wat die Skrif wil tuisbring.

Met daardie drie vrae beantwoord — Alsem as vergiftigde waarheid, die Sabbat as God se verstaanbare gebod, en die 144,000 as die getroue oorblyfsel — het ons nou die fondasie waarop ons kan bou. Kom ons maak ons Bybels oop by Openbaring 9.

Die Val van Lucifer en die Opening van die Bodemlose Put

Johannes skryf: "En toe die vyfde engel blaas, sien ek 'n ster wat uit die hemel op die aarde geval het, en aan hom is die sleutel van die put van die afgrond gegee."

Let mooi op na die woordkeuse hier, want dit is maklik om dit mis te kyk. Johannes sien nie 'n ster wat besig is om te val nie. Hy sien 'n ster wat reeds geval het — dit lê klaar op die aarde. Dit is 'n voldonge feit. En sodra ons dit raaksien, vra ons: wie is hierdie ster wat uit die hemel geval het?

Weereens laat ons die Bybel homself verklaar. In Lukas 10:18 sê Jesus self: "Ek het die Satan soos 'n bliksem uit die hemel sien val." En in Openbaring 12 lees ons van die oorlog in die hemel, waar die draak — dit is die Satan, die duivel — en sy engele oorwin is en uitgewerp is op die aarde. Skrif verklaar skrif, en die beeld word duidelik: hierdie gevalle ster is Lucifer.

En daardie naam self dra 'n storie. "Lucifer" beteken "ligdraer". Dink daaraan — hier was 'n wese wat geskep is om lig te dra, om die heerlijkheid van God te weerkaats. Maar deur trots en rebellie het die ligdraer 'n duisternis-draer geword. Die een wat lig moes versprei, versprei nou skaduwee. Dit is die tragedie agter hierdie een klein sinsnede.

Aan hierdie gevalle ster word die sleutel van die put van die afgrond gegee. In Grieks is die woord vir daardie afgrond Abussos — die bodemlose put. Dit is nie 'n letterlike gat in die grond nie. Dit is 'n simbool van die "ryk van chaos", van duisternis, en van sataniese misleiding. Dit is die plek waaruit verwarring en dwaling opborrel.

Kyk wat gebeur wanneer die put oopgaan. Johannes sê rook het uit die put opgekom soos die rook van 'n groot oond, en die son en die lug is verduister deur die rook van die put. Hou nou vas aan wat ons in die vorige dele geleer het oor lig en waarheid. Die son is die bron van lig. Dit staan vir Christus, en vir die suiwer waarheid van die Evangelie — onthou Johannes 8:12, waar Jesus sê: "Ek is die lig van die wêreld." Wanneer die rook uit die afgrond opstyg en die son verduister, is die boodskap onmiskenbaar: dwaling styg op en dit begin die lig van die waarheid verduister. Die mense se sig raak dof. Die rook van dwaling hang oor die waarheid en verduister die helder lig van die Evangelie.

Sien jy hoe die prentjie inmekaar pas? Die gevalle ligdraer kry toegang tot die put van chaos, en uit daardie chaos styg 'n rook op wat die lig van Christus vir die wêreld begin verduister. Dit is die toneel wat voorgestel word voordat die sprinkane hul verskyning maak. En juis wanneer die lig van God se waarheid deur dwaling verduister word, begin ons die patroon van die trompette sien. God oordeel nie sonder rede nie. Sy oordele volg wanneer mense die waarheid wat Hy gegee het verruil vir dwaling. En dit is presies waarom ons in die volgende deel só versigtig moet wees om te verstaan wát daardie sprinkane werklik is — want hulle kom uit hierdie selfde rook, uit hierdie selfde duisternis.

Uit die Rook — Wanneer Dwaling die Lig Verduister

Ons het gesien hoe die rook uit die afgrond opstyg en die son verduister. Kom ons dink 'n oomblik dieper na oor wat dit werklik beteken, want dit is die hart van hierdie eerste gedeelte van die hoofstuk.

Wanneer die profesie sê die lig word verduister, praat dit nie van 'n letterlike sonsverduistering nie. Dit praat van iets baie ernstiger — 'n geestelike verduistering. Dink aan die eeue toe die suiwer Woord van God vir gewone mense weggeneem is, toe die Bybel in tale was wat die gewone gelowige nie kon lees nie, toe menslike tradisies die plek van die duidelike "so sê die Here" ingeneem het. Dit is die rook. Dit is nie dat die son se lig ophou skyn nie — die son skyn nog steeds. Dit is dat die rook tussen die mens en die lig kom staan, sodat die mens nie meer helder kan sien nie.

Onthou Psalm 119:105: "U woord is 'n lamp vir my voet en 'n lig vir my pad." Wanneer daardie lamp met rook omhul word, struikel mense in die donker. Hulle soek nog na God, maar hulle sien Hom deur 'n dik waas van dwaling, bygeloof en menslike stelsels. Dit is presies wat Satan wil hê. Hy hoef nie die son te blus nie — dit kan hy in elk geval nie doen nie. Al wat hy nodig het, is genoeg rook om die waarheid dof te maak.

En let op iets vertroostend hier, selfs binne 'n donker toneel. Die rook kán die son verduister, maar dit kan die son nie uitdoof nie. Die lig is nog altyd daar, agter die rook, gereed om deur te breek sodra die rook verdryf word. Dit is 'n tema wat ons deur die res van Openbaring gaan sien: hoe donker die dwaling ook al word, God bewaar altyd Sy lig, en Hy sorg altyd dat daar 'n oomblik kom wanneer die rook wegtrek en die waarheid weer helder skyn.

Nou, uit hierdie rook — nie uit die groen aarde nie, maar uit die duisternis van die afgrond — kom daar iets voort. Johannes sê: "En uit die rook het daar sprinkane uitgekom op die aarde." Let noukeurig op daardie volgorde. Die sprinkane kom nie uit die veld of uit die lug nie, hulle kom uit die rook. Hulle is 'n produk van die dwaling, 'n voortsetting van die duisternis. Wat hierdie sprinkane is, en waarom hulle so anders is as enige sprinkaan wat jy al ooit gesien het, is presies waar ons in die volgende deel gaan begin — en jy gaan sien hoe die Bybel elke detail met verrassende presisie verklaar.

Die Simboliese Sprinkane, die Gif van Skerpioene en die Groen Bome

Kom ons kyk noukeurig na hierdie sprinkane, want elke besonderheid dra betekenis. Johannes sê: "En aan hulle is mag gegee soos die skerpioene van die aarde mag het." En dan volg 'n instruksie wat dadelik wys dat hierdie geen gewone sprinkane is nie: "En aan hulle is gesê dat hulle nie die gras van die aarde of enige groenigheid of enige boom moet beskadig nie, maar net alleen die mense wat die seël van God nie op hulle voorhoofde het nie."

Stop 'n oomblik en dink hieraan. Wat doen 'n gewone sprinkaan? 'n Sprinkaanplaag verwoes juis die plante — die gras, die groenigheid, die bome, die oeste. Dit is die ganse aard van 'n sprinkaan. Maar hierdie sprinkane word verbied om die plante aan te raak. In plaas daarvan

word hulle gerig op mense. Dit alleen sê vir ons: ons het nie hier met letterlike insekte te doen nie. Dit is 'n simbool.

En let op wát hulle gif is — dit is nie die gif van vernietiging van die liggaam nie, maar die gif van 'n skerpioen se steek. 'n Skerpioen se steek verlam, dit veroorsaak pyn en kwelling. Toegepas op die geestelike vlak, is dit die gif van misleiding — 'n dwaling wat die siel steek, wat verwar en verlam. Dit vloei presies uit die rook waaruit die sprinkane gekom het. Dit is dieselfde duisternis, nou in aksie.

Nou, wie word gespaar? Die groen dinge — die gras, die groenigheid, die bome. En hier moet ons weer die Bybel toelaat om te verduidelik. Wat stel 'n groen boom voor? Slaan Psalm 1 oop: die geseënde mens is "soos 'n boom wat geplant is by waterstrome, wat sy vrugte gee op sy tyd en waarvan die blare nie verwelk nie." Die groen, lewende boom by die water is die beeld van die getroue gelowige — een wat gewortel is in God, wat gevoed word deur die lewende water van Sy Woord.

Dink ook aan Jesus se woorde in Lukas 23:31: "Want as hulle dit doen aan die groen hout, wat sal met die droë gebeur?" Die groen hout is die lewende, sappige, getroue een; die droë hout is dié wat van die bron afgesny is. En so verklaar die Skrif homself weer: die groen bome en gras wat gespaar word, is God se getroue kinders. Hulle is gewortel by die waterstrome. Die gif van die dwaling kan hulle nie vernietig nie, want hulle wortels reik dieper as die duisternis kan strek.

Sien jy die pragtige waarheid hierin? Selfs te midde van 'n plaag van misleiding, selfs terwyl die skerpioengif rondgaan, is daar 'n groep wat beskerm word. Nie omdat hulle sterker of slimmer is nie, maar omdat hulle geplant is by die water — omdat hulle vasgewortel is in Christus en Sy waarheid. En dit bring ons by die presiese teken wat hulle onderskei: die seël van God op hulle voorhoofde. Wat daardie seël is, en hoe jy dit ontvang, is presies wat ons volgende van nader beskou.

Die Seël van God — die Werk van die Heilige Gees in die Getroue Oorblyfsel

Ons het gesien dat die sprinkane net diegene mag steek wat nie die seël van God op hulle voorhoofde het nie. So dan word die groot vraag: wat is hierdie seël, en hoe kry 'n mens dit?

Weereens, ons laat die Bybel homself verklaar. Slaan Efesiërs 4:30 oop: "En bedroef nie die Heilige Gees van God nie, deur wie julle verseël is tot die dag van verlossing." Daar is jou antwoord, reguit uit die Skrif. Die seël van God is die werk van die Heilige Gees. Die Heilige Gees is nie self die seël nie. Om verseël te wees, beteken om deur die Gees van God vasgemaak, gemerk en verander te wees — sodat jy aan Hom behoort, en Sy karakter in jou weerkaats word.

Dink 'n oomblik aan wat 'n seël in die ou wêreld gedoen het. 'n Koning het sy seël op 'n dokument gedruk. Daardie seël het drie dinge gesê: dit wys wie die eienaar is, dit wys sy gesag, en dit maak die dokument eg en onaantasbaar. So is dit ook met die seël van God. Wanneer

die Heilige Gees jou verseël, sê dit: jy behoort aan God, die Skepper van die hemel en die aarde. Jy staan onder Sy gesag, en jy is Syne — beskerm en bewaar.

En let op wáár die seël is — op die voorhoof. Dit is nie toevallig nie. Die voorhoof is die setel van die verstand, van die wil, van die besluitneming. Dit is nie 'n merk in die hand — 'n merk van bloot uiterlike, gedwonge gedrag nie. Dit is 'n merk in die verstand — 'n saak van oortuiging, van 'n hart wat vrywillig en intelligent vir God gekies het. God dwing niemand nie. Hy verseël dié wie se verstand en wil aan Hom oorgegee is.

Nou, hoe hou dit verband met die groen bome van vers 4? Die getroue gelowige is soos 'n boom by die waterstrome — gewortel in die lewende water van God se Woord — en op sy voorhoof dra hy die seël van die Gees. Hierdie twee beelde (die seël van God en die groen bome) beskryf dieselfde mense uit twee hoeke. Die een wys hulle bron: hulle drink uit die lewende water. Die ander wys hulle merk: hulle dra die seël van die Gees. En dit is presies waarom die gif van die dwaling hulle nie kan verlam nie. 'n Verstand wat verseël is deur die Gees, gewortel in die waarheid, is nie oop vir die skerpioengif van misleiding nie.

Onthou ook Johannes 17:17, waar Jesus bid: "Heilig hulle in u waarheid; u woord is die waarheid." Sien jy hoe alles saamhang? Die Gees verseël, en die instrument waardeur Hy verseël is die waarheid van die Woord. Hoe dieper jy in die Woord gewortel is, hoe vaster staan die seël, en hoe minder het die dwaling 'n houvas op jou.

Dit is 'n diep vertroostende gedagte om aan vas te hou. In 'n tyd wanneer rook die lug vul en die gif van misleiding rondgaan, hoef jy nie in vrees te lewe nie. Gee jou verstand en jou hart oor aan die Heilige Gees, wortel jouself in die Woord, en jy dra die seël wat geen sprinkaan uit die afgrond kan verbreek nie. Met daardie versekering in ons harte, kan ons nou wegdraai van die geestelike toepassing en kyk na die verstommende historiese vervulling van hierdie vyfde basuin — want die profesie is nie net simbolies nie; dit het letterlik in die wêreldgeskiedenis uitgespeel.

Voordat ons na die geskiedenis kyk, wil ek egter nog een belangrike punt beklemtoon. Die geskiedenis is nie die hoofboodskap van die vyfde trompet nie; dit is die bevestiging daarvan. God gee eers die geestelike beginsel en wys daarna hoe dit in die geskiedenis vervul is. Daarom kyk ons nie na die Ottomaanse Ryk omdat dit die fokus van Openbaring 9 is nie, maar omdat dit vir ons wys dat God se Woord betroubaar is en dat Sy waarskuwings nooit leeg is nie. Die geskiedenis bevestig dus die profesie; die geestelike beginsel bly die hoofboodskap.

Die Vyf Maande en die Opkoms van die Ottomaanse Ryk (1299–1449)

Kom ons kyk nou na die tydelement van die vyfde basuin, want dit is hier waar profesie en geskiedenis op 'n verstommende manier bymekaarkom. Johannes sê die sprinkane sou die mense pynig "vyf maande lank."

Nou moet ons weer die Bybel se eie sleutel gebruik. In profesie word 'n dag gereken as 'n jaar. Ons kry hierdie beginsel reguit uit die Skrif: in Numeri 14:34 sê God, "'n dag vir elke jaar," en in Esegïel 4:6 lees ons weer, "elke dag gereken vir 'n jaar het Ek jou opgelê." So, met daardie

slutel in die hand, kom ons bereken dit: Vyf maande, op die Bybelse kalender (van dertig dae per maand), is vyf maal dertig, wat honderd-en-vyftig dae maak. En elke profetiese dag staan vir 'n jaar. Dus dui hierdie "vyf maande" op 'n tydperk van honderd-en-vyftig jaar.

Waar in die geskiedenis vind ons hierdie honderd-en-vyftig jaar vervul? Baie Bybelstudente deur die eeue het dit gekoppel aan die opkoms van Islam en die Ottomaanse Ryk. Die geskiedenis wys dat Osman die Eerste — die stigter van die Ottomaanse ryk — sy uitbreiding teen die Oosterse Christenryk begin het op 27 Julie 1299. Tel honderd-en-vyftig jaar by daardie datum, en jy kom uit by 27 Julie 1449. Presies binne daardie venster het die Ottomaanse mag opgekom en toegeneem, net soos die profesie voorspel het.

Maar moenie die hoofgedagte uit die oog verloor nie. Die fokus is nie die Ottomaanse Ryk self nie. Die fokus is dat hierdie historiese gebeurtenisse wys hoe God se waarskuwings en oordele werklik in die geskiedenis vervul is. Die geskiedenis bevestig die profesie, maar die geestelike les bly die ware boodskap.

En let nou op hoe treffend die simboliese beskrywing van die sprinkane by hierdie historiese leërs aansluit. Vanaf vers 7 tot 11 beskryf Johannes hulle in besonderse detail, en elke kenmerk dra simboliese betekenis. Hy sê hulle het gelyk soos perde wat vir oorlog toegerus is — 'n beeld van militêre mag en bereide leërs. Op hulle koppe was iets soos krone van goud — 'n teken van oorwinning en die heerskappy wat hulle sou verkry. Hulle gesigte was soos dié van mense — 'n aanduiding van intelligensie en doelgerigte beplanning. Hulle het hare gehad soos vrouehare — iets wat baie historiese uitleggers verbind met die lang hare wat kenmerkend was van sekere Moslemkrygers van daardie tyd. Hulle tande was soos dié van leeus — 'n beeld van verskeurende, vernietigende krag. En hulle het borsharnasse gehad soos van yster — 'n beeld van 'n byna onstuitbare militêre mag.

En dan sê Johannes in vers 9: "die geluid van hulle vlerke was soos die geluid van baie strydwaens met perde wat opruk na die oorlog." Stel jou dit net voor — die donderende hoefslae van duisende perde, die grond wat bewe onder die opmars van 'n leër. Dit skilder die onstuitbare momentum van hierdie mag, en tegelyk die onstuitbare akkuraatheid van profesie. Wat God gesê het, het presies gebeur.

Maar dit laat 'n belangrike vraag ontstaan: Wie was die volk of mag wat hierdie leër aangeval het? Dit was hoofsaaklik die Bisantynse, of Oosterse Romeinse, Ryk — die Christelike ryk met sy hoofstad in Konstantinopel. Hoewel hierdie ryk vir eeue die lig van die evangelie bewaar het, het dit met verloop van tyd ook baie van die waarheid met menslike tradisies vermeng. Volgens die patroon van die basuine het God toegelaat dat hierdie opkomende mag 'n oordeel oor daardie ryk bring, nie omdat God vernietiging begeer nie, maar as 'n ernstige waarskuwing aan 'n volk wat die lig wat hulle ontvang het, grootliks verwerp het.

Weereens sien ons dieselfde beginsel. God se oordele is nooit willekeurig nie. Hulle openbaar die ernstige gevolge wanneer mense die waarheid wat God gee, verwerp en dwaling omhels.

Dit is hier waar Bybelfrofesie ophou om abstrak te wees en werklik word. 'n Ryk kom op, met 'n bepaalde begin en 'n bepaalde verloop, en dit ontvou binne die presiese tydsraamwerk wat eeue tevore in Openbaring neergeskryf is. Dit is die soort vervulling wat jou vertrou in die Woord versterk. En die leier van hierdie mag dra 'n naam wat ons reguit terugbring na die groot tema van die hoofstuk — Abaddon die Vernietiger.

Abaddon die Vernietiger — die Kontras tussen Chaos en Lewe

Johannes voltooi die beskrywing van die vyfde basuin met 'n baie veelseggende sin: "En hulle het as koning oor hulle die engel van die afgrond; sy naam in Hebreeus is Abaddon, en in Grieks het hy die naam Apollion."

Let mooi op — twee tale, maar één betekenis. In Hebreeus is die naam Abaddon, en in Grieks Apollion, en albei beteken presies dieselfde ding: "die Vernietiger." Dit is nie toevallig dat die Skrif ons die naam in twee tale gee nie. Dit is asof die profesie dit wil onderstreep, wil verseker dat ons hierdie waarheid nie miskyk nie: die een wat oor hierdie mag uit die afgrond regeer, is die Vernietiger self.

En wie is die Vernietiger? Dit is Satan. Kyk net hoe presies hierdie beeld pas by alles wat ons oor hom weet. Onthou Johannes 10:10, waar Jesus die kontras so skerp trek: "Die dief kom net om te steel en te slag en te verwoes. Ek het gekom dat hulle lewe en oorvloed kan hê." Daar staan die twee koninkryke teenoor mekaar in een enkele vers. Aan die een kant die dief, die verwoester, die een wie se hele wese vernietiging is. Aan die ander kant Christus, wie se hele wese lewe is, en oorvloedige lewe.

Hierdie kontras is die goue draad wat deur die hele Openbaring 9 loop, en dit is waardevol om dit nou saam te trek. Dink terug aan die begin: Alsem, die bitter water, teenoor die lewende water wat Jesus gee. Die rook wat die son verduister, teenoor Christus wat sê: "Ek is die lig van die wêreld." Die gif wat verlam, teenoor die seël van die Gees wat lewe en beskerming gee. En nou, heel gepas, aan die einde: Abaddon die Vernietiger, teenoor Jesus die Lewegewer.

Sien jy die volle prentjie? Satan se koninkryk is 'n koninkryk van vernietiging. Sy naam self is "Vernietiger." Hy skep niks, hy gee geen lewe nie, hy bou niks op nie — hy kan net afbreek, verwoes, vergiftig en verduister. Dit is die aard van die afgrond, die aard van die rook, die aard van die gif. Maar Christus se koninkryk is die presiese teenoorgestelde. Hy is die Skepper, die Lewegewer, die Ligbringer, die een wat water gee wat opspring tot in die ewige lewe.

En hierin lê 'n diep vertroosting vir jou en my. Ja, die Vernietiger is werklik, en sy mag deur die geskiedenis was werklik. Maar hy is nie die Koning van die heelal nie. Hy is 'n gevalle ligdraer, 'n koning net oor die duisternis van die afgrond. Bo hom, groter as hy, staan die Lam wat geslag is — die ware Koning, wat lewe gee. En wanneer jy jou lewe aan die Lewegewer toevertrou, het die Vernietiger geen finale houvas op jou nie.

Met hierdie kontras helder voor ons, is die vyfde basuin voltooi. Maar die hoofstuk is nog nie klaar nie. Die sesde engel staan gereed om te blaas, en 'n stem weerklink uit die hemelse

heiligdom uit. Dit is presies waarna ons volgende kyk — en daar wag nóg 'n verstommende profetiese datum op ons.

Die Sesde Basuin — die Goue Altaar, die Eufraat en die Profesie van 1840

Die sesde engel blaas, en Johannes hoor 'n stem. Let mooi op waarvandaan die stem kom. Vers 13 sê: "uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is." Dit is 'n pragtige, troosryke besonderheid, en ons durf dit nie miskyk nie.

Met die sesde trompet verander die beginsel nie. God se oordele gaan voort, omdat die oproep tot bekering steeds verwerp word.

Die goue altaar in die hemelse heiligdom is die altaar van reukwerk — die plek wat verbind is met die gebede van die heiliges. Onthou hoe Openbaring vroeër die reukwerk beskryf as die gebede van die heiliges wat opstyg voor God? So, te midde van al hierdie tonele van oorlog, chaos en wêreldwye beroering, kom die stem juis uit die plek waar die gebede van God se kinders opgevang word. Die boodskap is onmiskenbaar: God hoor. Selfs wanneer die wêreld in vlamme staan, wanneer leërs opmars en ryke bots, sien God elke traan en hoor Hy elke gebed van Sy kinders. Hy is nie afwesig in die chaos nie — Hy regeer daarbo, en Hy luister.

Dan gaan die opdrag uit om die vier engele los te maak wat gebind is by die groot rivier, die Eufraat. En weer moet ons vra: wat beteken die Eufraat? In die Bybel was die Eufraat die rivier van Babilon — en Babilon staan deur die hele Skrif as die simbool van valse godsdiens, van verwarring, van geestelike dwaling. So dui hierdie toneel op 'n geestelike konflik: die botsing tussen die waarheid van God en die dwaling van Babilon, wat op die wêreldverhoog uitspeel.

En nou kom die tydelement — een van die mees presiese profesieë in die hele Bybel. Johannes sê die vier engele was gereed gehou "vir die uur en dag en maand en jaar." Kom ons neem weer die dag-vir-'n-jaar sleutel en werk dit sorgvuldig uit. 'n Profetiese jaar is driehonderd-en-sestig dae, dus driehonderd-en-sestig jaar. 'n Profetiese maand is dertig dae, dus dertig jaar. 'n Profetiese dag is één jaar. En 'n profetiese uur is 'n vier-en-twintigste deel van 'n dag — omgerek kom dit op vyftien dae te staan. Tel dit alles bymekaar: driehonderd-en-sestig jaar, plus dertig jaar, plus een jaar, plus vyftien dae — dit gee driehonderd-een-en-negentig jaar en vyftien dae (391 jaar en 15 dae).

Hier gebeur iets werklik merkwaardig in die geskiedenis. In die vroeë 1800's het Josiah Litch, 'n Amerikaanse geneesheer, Metodiste-prediker en toegewyde Bybelstudent, Openbaring se profesieë noukeurig bestudeer. Op grond van sy studie van Openbaring 9 het hy, maande voordat dit gebeur het, in gedrukte vorm voorspel dat die onafhanklike mag van die Ottomaanse Ryk op 11 Augustus 1840 tot 'n einde sou kom. Toe daardie dag aanbreek, is die Ottomaanse Ryk inderdaad gedwing om die ingryping en beskerming van die Europese moondhede te aanvaar, en sy onafhanklike politieke gesag het daarmee tot 'n einde gekom. Vir baie mense van daardie tyd was dit 'n merkwaardige bevestiging van Bybelse profesie. Dit het die vertroue in die betroubaarheid van Bybelse profesie versterk en nuwe belangstelling in die studie van Daniël en Openbaring gewek.

Maar daar is nog 'n les. God gee nie Sy oordele sonder waarskuwing nie. Lank voordat hierdie gebeurtenisse plaasgevind het, het Hy dit reeds in Sy Woord aangekondig. Dit wys dat God mense altyd waarsku voordat oordeel kom.

Omdat die geskiedenis van die Ottomaanse Ryk vir ons vandag vreemd kan klink, en al hierdie datums maklik verwarrend raak, kom ons kyk vinnig na die hele prentjie in drie eenvoudige stappe:

Stap 1: Die 150 jaar van opkoms (27 Julie 1299 tot 27 Julie 1449)

Dit is die "vyf maande" van die vyfde basuin. Op 27 Julie 1299 begin die Ottomaanse Turke hulle heel eerste aanvalle op die Christelike Bisantynse Ryk. Vir 150 jaar lank val hulle hierdie ryk aanhoudend aan en krimp sy grense. Hulle "kwel" en pynig die streek, maar hulle neem nog nie die finale beheer oor nie.

Stap 2: Die groot draaipunt (27 Julie 1449)

Presies op die dag toe die 150 jaar verby is, gebeur iets merkwaardig. Die nuwe Bisantynse keiser weier om sy troon te bestyg voordat hy eers die toestemming en seën van die Ottomaanse Sultan gevra het. Sonder dat 'n skoot geskiet is, gee die Bisantynse Ryk sy onafhanklikheid prys. Dit is die presiese oomblik waar die 150 jaar eindig en die nuwe tydperk van 391 jaar en 15 dae dadelik begin.

Stap 3: Die verlies van onafhanklikheid (11 Augustus 1840)

As ons 391 jaar en 15 dae by 1449 bytel, kom ons uit op 11 Augustus 1840. Teen hierdie tyd het die Ottomaanse Ryk self baie swak geword en 'n interne rebellie het hulle voortbestaan bedreig. Op presies daardie dag word die Verdrag van Londen afgelewer. Die Sultan moes die beskerming en terme van vier Europese Christelike moondhede aanvaar.

Betekén dit die Ottomaanse Ryk het in 1840 ophou bestaan? Nee, fisies het die ryk eers ná die Eerste Wêreldoorlog in 1922 heeltemal van die kaart verdwyn. Maar profeties en polities het dit op 11 Augustus 1840 sy selfregerende, onafhanklike mag verloor. Dit kon geen besluite meer op sy eie neem nie en het 'n protektoraat van Europa geword—presies soos Josiah Litch vooraf voorspel het.

Dink net watter uitwerking hierdie presiese profetiese vervulling gehad het op mense se vertroue in die Bybel. En dit is juis daardie punt wat ons moet aan vashou. Die vervulling van die profesie in vers 15 was veel meer as bloot 'n interessante historiese feit. Dit het 'n golf van vertroue in Bybelprofesie ontketen. As God só presies akkuraat is oor die val van 'n ryk, hoeveel te meer kan ons Hom vertrou oor die groot beloftes van die toekoms? Hierdie een vervulde datum het die deur oopgemaak vir 'n groot geestelike ontwaking — 'n beweging van mense wat weer hulle Bybels begin oopmaak en die profesieë begin ondersoek het. En dit bring ons by ons laaste deel: by die groot ontwaking wat hieruit voortgevloei het in die 1800s.

Die Groot Ontwaking — van die Teleurstelling na die Finale Boodskap

Ons het gesien hoe die presiese vervulling van 1840 mense se vertroue in Bybelprofesie herstel het. Maar dit was nie 'n geïsoleerde gebeurtenis nie. Rondom daardie tyd het die hemel self tekens gegee wat mense wakker geskud het.

Dink aan die Donker Dag van 1780, toe die son op 'n helder dag onverklaarbaar verduister het en die nag met 'n vreemde donkerte toegesak het. En dink aan die verstommende sterre-reën van 1833, toe die hemel letterlik gelyk het asof dit met vallende sterre gevul was — 'n meteoriet-reën soos min mense ooit gesien het. Hierdie natuurverskynsels was soos 'n wekroep, 'n bulderende oproep aan die mensdom om op te let, om op te kyk, om terug te keer na die Woord van God. Saam met die vervulde profesieë het dit 'n golf van geestelike belangstelling ontketen.

Hierdie ontwaking het mense na die profesie van Daniël gedryf — veral Daniël hoofstuk 8:14: "Tweeduisend-driehonderd aande en môres, dan sal die heiligdom in sy regte staat herstel word." Baie het geglo dat hierdie profesie in die jaar 1844 sou uitloop, en hulle het met groot verwagting daarna uitgesien. Maar hier moet ons eerlik en versigtig wees, want hulle het één ding verkeerd verstaan. Hulle het gedink die "heiligdom" was hierdie aarde, en dat die reiniging daarvan (menende dat dit in sy "regte staat" herstel sou word) beteken het dat Jesus in die jaar 1844 na die aarde sou terugkeer.

Toe daardie dag kom en gaan, en Jesus nie soos verwag verskyn het nie, was daar 'n diepe teleurstelling — wat ons vandag die Groot Teleurstelling noem. Maar let op wat werklik aan die gang was. Die profesie was nie verkeerd nie; hulle begrip van dit was net onvolledig. Die heiligdom wat gereinig sou word, was nie die aarde nie, maar die hemelse heiligdom. Die jaar 1844 het nie Jesus se wederkoms na die aarde ingelui nie, maar die begin van 'n nuwe fase van sy bediening, naamlik sy werk as Hoëpriester in die Allerheiligste van die hemelse heiligdom.

En kyk hoe eerlik die profesie oor die mensdom se reaksie is. Aan die einde van Openbaring 9 lees ons iets ontnugterends: ten spyte van al hierdie oordele, al hierdie tekens, al hierdie oproepe, het die res van die mense hulle steeds nie bekeer van die werke van hulle hande nie. Hulle het aangehou om afgode van goud, silwer, koper, klip en hout te aanbid, en hulle het hulle nie bekeer van hulle moorde, hulle towery, hulle onsedelikheid of hulle diefstalle nie. Dit is die hardkoppigheid van die menslike hart. Nou kom Johannes by die eintlike klimaks van Openbaring 9. Ná al die simboliek, al die geskiedenis en al die oordele sou 'n mens verwag dat mense hulle tot God sou bekeer. Maar luister na Johannes se tragiese woorde: "Die res van die mense het hulle nie bekeer nie." Dit is die ware hart van hierdie hoofstuk. Die trompette gaan nie in die eerste plek oor Islam of die Ottomaanse Ryk nie. Hulle gaan oor God wat die mensdom herhaaldelik waarsku, terwyl die mens hardnekkig weier om terug te keer na Hom.

"En die orige mense wat deur hierdie plaë nie gedood is nie, het hulle nie bekeer van die werke van hul hande, om die duiwels te aanbid, of die afgode van goud en silwer en koper en

klip en hout wat nie kan sien of hoor of loop nie. En hulle het hul nie bekeer van hul moorde en hul towerye en hul hoerery en hul diefstalle nie." Openbaring 9:20-21.

En tog eindig die verhaal nie in duisternis nie. Presies hier rig God 'n beweging op. Openbaring 10 en Openbaring 14 wys ons hoe God 'n volk laat opstaan wat gekenmerk word deur Openbaring 14:12: "Hier is die lydsaamheid van die heiliges; hier is hulle wat die gebooie van God en die geloof in Jesus bewaar."

Dink net weer aan die digter James Russell Lowell se woorde: "Truth forever on the scaffold, Wrong forever on the throne" — die waarheid vir altyd op die skavot, en onreg vir altyd op die troon. Maar die dieper waarheid is dat God "agter die skaduwees staan", wakend oor Sy eie. Die waarheid mag vir 'n tyd lyk of dit op die skavot tereggestel is, maar dit staan altyd weer op.

Wanneer ons dus met eerbied na die einde van Openbaring 9 kyk, sien ons 'n ernstige waarskuwing oor die hardheid van die menslike hart. Die hoofstuk self sluit nie af met 'n prentjie van bekering nie, maar met die tragiese realiteit van 'n wêreld wat vasgevang bly in die duisternis van die Vernietiger. Maar prys die Here, die profetiese boek is nie daar klaar nie! Openbaring 9 wys vir ons die krisis, sodat die hoofstukke wat volg—Openbaring 10 en 14—vir ons die Goddelike oplossing kan wys. God laat nie die wêreld in die steek onder die mag van die verwoester nie. Reg te midde van hierdie eindtydse chaos rig Hy Sy finale beweging op om mense terug te roep na die lewende water, om hulle te laat verseël deur die Heilige Gees, en om 'n volk gereed te maak wat die gebooie van God en die geloof in Jesus bewaar.

OPENBARING HOOFSTUK 10:

"Soet Hoop, Bitter Teleurstelling, Nuwe Roeping"

Voordat ons by Openbaring 10 self kom, kom ons kyk na die volgende vraag want dit raak aan die groter prentjie waarin hoofstuk 10 pas.

Hoe pas die Sewe Seëls en die Sewe Basuine bymekaar? Dit is 'n verstaanbare verwarring. In Openbaring 6 lees ons van die groot aardbewing, die son wat swart word, en die kosmiese tekens wat almal met Christus se wederkoms verband hou. Maar dan, skielik, begin Openbaring 8 met die Sewe Basuine. 'n Mens sou wou vra: as die seëls reeds by die einde van die wêreld uitgekom het, hoekom begin ons dan weer van voor af met die basuine?

Die sleutel — en dit is een van die belangrikste beginsels om die hele boek te ontsluit — is om te verstaan dat Openbaring drie groot profetiese reekse van sewe bevat: die Sewe Kerke, die Sewe Seëls, en die Sewe Basuine. En hier is die punt: elkeen van hierdie reekse dek dieselfde Christelike geskiedenis, maar elkeen vertel die verhaal vanuit 'n ander perspektief.

Kom ek verduidelik. Die Sewe Kerke volg die geestelike toestand van God se kerk — van die dae van die apostels af, dwarsdeur die eeue, tot by die laaste kerk, Laodisea. Dit is die innerlike, geestelike geskiedenis van die volk van God.

Die Sewe Seëls openbaar die ervaring van God se mense deur daardie selfde geskiedenis — hul triomf en hul stryd, hul oorwinnings en hul lyding, terwyl die evangelie voortgedra word deur die eeue.

En dan die Sewe Basuine. Nou moet ons mooi verstaan: die basuine is nie bloot 'n voortsetting van die seëls nie. Hulle begin 'n heeltemal nuwe panorama. Waar die seëls die ervaring van God se getroue mense wys, openbaar die basuine God se oordele — Sy ingryping in die geskiedenis teenoor dié wat Sy genade verwerp en Sy waarheid weerstaan.

Dink daaraan soos drie panoramiese foto's wat almal min of meer op dieselfde plek begin, maar elkeen 'n ander aspek van dieselfde landskap beklemtoon. Die een wys die kerk, die ander wys God se mense in hul stryd, en die derde wys God se oordele in die geskiedenis. Wanneer jy dit so sien, val alles op sy plek — en jy hoef nie meer te wonder hoekom die verhaal telkens "van voor af" lyk om te begin nie.

Hou hierdie beeld van die drie panoramas vas, want dit is presies teen hierdie agtergrond dat Openbaring 10 sy plek inneem — as 'n kragtige tussenspel binne die reeks van die basuine.

Die Magtige Engel Daal Neer

Nou is ons gereed om Openbaring 10 self te betree. En die eerste ding wat ons moet raaksien, is waar hierdie hoofstuk staan.

Ons is nou midde-in die reeks van die Sewe Basuine. Die eerste ses basuine het reeds geblaas. Maar voordat die sewende en laaste basuin blaas, kom daar 'n tussenspel—'n pouse in die verhaal. Dit is nie ongewoon in Openbaring nie. Vroeër, net voordat die sewende seël oopgemaak is, het God ook eers die fokus verskuif na die verseëling van Sy volk in hoofstuk 7. Nou doen Hy dieselfde weer: voordat die laaste basuin blaas, vestig Hy ons aandag op Sy finale werk op aarde. God stop telkens die aksie, en in daardie stilte verskuif die fokus na iets van deurslaggewende belang — na Sy finale werk op aarde.

En in daardie heilige pouse sien Johannes iets ontsagwekkend. Hy sien 'n magtige engel uit die hemel neerdaal. En kyk hoe word hierdie Wese beskryf, want elke detail dra betekenis: Hy is bekleed met 'n wolk. Daar is 'n reënboog op sy hoof. Sy aangesig skyn soos die son. En sy voete is soos vuurpilare.

Nou moet ons 'n belangrike vraag vra: wie is hierdie Engel? Regdeur die Skrif beteken die woord "engel" eenvoudig boodskapper. En hier is 'n sleutel wat baie mense mis: in die Ou Testament verskyn Christus self dikwels as die "Engel van die Here." Nie as 'n geskape wese,

'n gewone engel soos Gabriël nie — maar as God se eie goddelike BoodsAPPER, die Seun van God in 'n voor-menslike verskyning.

En wanneer ons na die beskrywing in Openbaring 10 kyk, is dit onmiskenbaar: hierdie BoodsAPPER is niemand anders as Jesus Christus self nie. Kyk net na die simbole:

Die wolk waarmee Hy bekleed is — dwarsdeur die Skrif verteenwoordig die wolk God se goddelike majesteit en teenwoordigheid. Dit is ook die wolk waarop Jesus by Sy wederkoms sal terugkeer. Dit spreek van Sy heerlikheid.

Die reënboog op Sy hoof — dink terug aan Noag. Die reënboog is die simbool van God se verbond van genade, Sy belofte van barmhartigheid. En dit is so betekenisvol dat dit hier op Sy hoof rus, want dit herinner ons: al kom hierdie Engel met goddelike gesag, word alles wat Hy doen deur liefde en genade omraam. Genade omkroon alles wat Hy doen.

Sy aangesig soos die son — dit roep die herinnering op van die Berg van Verheerliking, waar Jesus se gesig geskyn het soos die son en Sy kleren wit geword het soos die lig. Dit is die glans van Sy goddelike heerlikheid.

En Sy voete soos vuurpilare van gesuiwerde, gloeiende brons — dit verteenwoordig suiwerheid en heiligheid. Vuur reinig; vuur suiwer. Sy voete wat brand spreek van 'n Verlosser wie se karakter volkome rein en heilig is.

Sit al hierdie beelde bymekaar, en jy sien 'n prentjie van Jesus wat hier staan met absolute gesag — die majesteit van 'n wolk, die genade van 'n reënboog, die heerlikheid van die son, die heiligheid van vuur. Dit is nie 'n gewone engel wat 'n roetine-boodskap bring nie. Dit is die Seun van God self, wat afkom met 'n boodskap van deurslaggewende, ewige belang.

En dit is presies wat ons volgende gaan ondersoek — want in Sy hand hou hierdie magtige BoodsAPPER iets vas: 'n klein, oop boekie.

Die Oop Boekie en die Verseëldes Profesie van Daniël

Kyk nou weer na daardie magtige BoodsAPPER. In Sy hand hou Hy iets vas — 'n oop boekie. Nie 'n groot boekrol wat toegevou en verseël is nie, maar 'n klein boekie, en dit lê oop. En hierdie oop boekie is een van die sleutels tot die hele hoofstuk.

Om te verstaan wat hierdie boekie is, moet ons Openbaring langs 'n ander Bybelboek gaan lê — die boek Daniël. Openbaring en Daniël is soos twee helftes van dieselfde profetiese portret; hulle verklaar mekaar. En wanneer ons hulle langs mekaar plaas, spring die betekenis uit.

Kom ons gaan terug na die einde van die boek Daniël. Daniël het pragtige, verreikende profesieë ontvang — profesieë oor tydperke, oor koninkryke, oor die einde van die geskiedenis. Maar aan die einde van sy boek word Daniël iets merkwaardigs beveel. Die Here sê vir hom: verseël die boek tot die tyd van die einde. Met ander woorde: sluit hierdie woorde toe. Hulle sal nie nou ten volle verstaan word nie. Hulle wag vir 'n later dag.

En sien jy nou die kontras? In Daniël is die boek verseël. Maar in Openbaring hoofstuk 10 is die boekie oop. Wat eens toegesluit was, wat eens verborge was, word nou geopenbaar. Die seël is gebreek. Die inhoud lê oop vir almal om te sien.

Dit vertel ons iets kragtig. Vir eeue lank was dele van Daniël se tydprofesieë nie ten volle verstaan nie. Mense het gelees, maar die volle betekenis het verborge gebly — presies soos God gesê het dit sou. Maar nou, met die aanbreek van "die tyd van die einde," maak God daardie profesieë oop. Dit is asof die Hemel sê: die tyd het aangebreek; nou mag julle verstaan.

En let op wat hierdie oop boekie impliseer. Dit is nie net dat die profesie oopgemaak word nie — dit is 'n uitnodiging. Die Hemel nooi God se mense uit om hierdie woorde te bestudeer, te verstaan, en met ander te deel. God laat nie hierdie profesieë oop lê sodat hulle net op 'n rak staan nie. Hy wil hê Sy mense moet daarin delf, dit ondersoek, en die boodskap uitdra.

En hier is die diep waarheid agter dit: God is besig om 'n volk voor te berei. 'n Volk wat Sy profetiese Woord verstaan. 'n Volk wat weet in watter tyd hulle leef. 'n Volk wat gereed is vir die wederkoms van Jesus, omdat hulle die profesieë wat na daardie oomblik wys, geopen het, bestudeer het, en verstaan het.

Dink net daaraan wat dit vir jou en my beteken. Ons hoef nie in duisternis te leef oor die dinge van die eindtyd nie. Ons hoef nie te raai of te spekuleer nie. God het die boekie oopgemaak. Die profesieë van Daniël is nie meer 'n geslote geheim nie — hulle is 'n oop uitnodiging om God se plan vir die geskiedenis te verstaan, en om ons plek daarin te vind.

Dit is die opwindende agtergrond waarteen die res van Openbaring hoofstuk 10 ontvou. Die verseëelde boek is nou oop. En saam met daardie oop boek kom 'n reeks kragtige gebeure — 'n stem soos die brul van 'n leeu, sewe donderslae, en 'n eed wat die hele loop van die profetiese geskiedenis raak.

Voete op See en Land, en die Geheim van die Sewe Donderslae

Kyk noukeurig na wat hierdie magtige BoodsAPPER vervolgens doen. Hy plaas Sy regtervoet op die see en Sy linkervoet op die land. Dit is 'n opsetlike, betekenisvolle gebaar — en in die simboliese taal van Openbaring dra dit 'n ryk boodskap.

In die profesieë simboliseer waters en die see dikwels digbevolkte gebiede — baie mense, baie nasies, baie tale, saamgedrom soos die golwe van 'n see. Later in Openbaring 17 word dit uitdruklik so verklaar: waters is "volke en menigtes en nasies en tale." Die land, daarteenoor, verteenwoordig meer die minder-bevolkte, oper streke en gebiede.

Verstaan jy nou wat gebeur wanneer Christus die een voet op die see en die ander op die land plaas? Dit is 'n verklaring van gesag oor die hele aarde. Nie oor 'n enkele volk of nasie nie — oor almal. Oor die digbevolkte stede én die verste uithoeke. Hy staan as Skepper en as Verlosser met heerskappy oor die ganse planeet.

En dit dra 'n pragtige implikasie: hierdie is 'n wêreldwye boodskap. Dit is nie beperk tot een kultuur, een taal, of een volk nie. Dit gaan na elke nasie en stam. En dit stem presies ooreen met die ewige evangelie Boodskap van Openbaring 14, wat verkondig word "aan elke nasie en stam en taal en volk." Die boodskap van Openbaring 10 is bestem vir die hele wêreld.

Dan kom daar 'n dramatiese oomblik. Die Engel roep uit met 'n groot stem — 'n stem soos die brul van 'n leeu. En onmiddellik dink ons aan 'n titel van Jesus: die Leeu van die stam van Juda. Dit is 'n stem van koninklike gesag, kragtig en deurdringend.

En toe Hy uitroep, laat sewe donderslae hulle stemme hoor. Sewe donderslae wat spreek — asof daar 'n boodskap in daardie donder was. En Johannes, getroue skrywer wat hy was, was gereed om neer te skryf wat die sewe donderslae gesê het. Maar toe gebeur iets onverwags: 'n stem uit die hemel beveel hom om dit te verseël — om nie op te skryf wat die sewe donderslae gespreek het nie.

Nou moet ons eerlik wees oor iets. Baie mense wil dadelik vra: maar wat het die sewe donderslae dan gesê? En die eerlike antwoord is: die Bybel sê nie vir ons nie. Die Skrif gee ons nie die inhoud nie, en dit gee ons ook nie 'n rede hoekom nie.

En hier leer ons 'n kosbare beginsel oor hoe om die Bybel te bestudeer. Wanneer die Skrif stil is, moet ons ook stil bly. Waar God verkies het om iets nie te openbaar nie, is dit nie ons plek om te spekuleer, te raai, of ons eie teorieë in te vul nie. Die versoeking is groot om die leemtes met ons eie verbeelding te vul — maar dit is 'n gevaarlike pad.

Deuteronomium 29:29 stel dit pragtig: "Die verborge dinge is vir die Here onse God, maar die geopenbaarde dinge is vir ons en ons kinders tot in ewigheid." Sien jy die balans? Daar is dinge wat God vir Homself hou — die verborge dinge. En daar is dinge wat Hy aan ons gegee het — die geopenbaarde dinge. En ons taak is nie om agter die verborge dinge aan te jaag nie, maar om getrou te leef volgens wat Hy wél geopenbaar het.

En hier is die vertroostende waarheid: God het alles geopenbaar wat ons nodig het vir ons redding en ons voorbereiding. Niks wat werklik nodig is vir jou saligheid, is toegesluit nie. Die sewe donderslae mag verseël wees, maar die pad na Jesus is wyd oop. Ons hoef nie te weet wat die donderslae gesê het om gereed te wees vir Sy koms nie. Alles wat saak maak, lê reeds oop voor ons in Sy Woord.

"Geen Tyd Meer Nie": Die Eed en die 2300 Dae

Nou kom ons by een van die diepste en mees betekenisvolle oomblikke in die hele hoofstuk. Die magtige Engel — Jesus self — hef Sy hand op na die hemel en sweer 'n eed. En let mooi op by Wie Hy sweer: "by die Een wat leef tot in alle ewigheid, die Skepper wat die hemel en die aarde en die see en alles wat daarin is, gemaak het." (Vers 6)

Hoor jy die eggo in daardie woorde? "Wat die hemel en die aarde en die see gemaak het" — dit is presies die taal van die vierde gebod, die Sabbatsgebod, waar ons lees dat die Here in ses dae die hemel en die aarde en die see en alles wat daarin is, gemaak het. Deur so te sweer,

bevestig hierdie Engel dat Hy die Skepper-God is — en dat die Skepper self in beheer is van die loop van die geskiedenis. Die tyd lê in Sy hande.

En wat sweer Hy? Hy verklaar dat daar "geen tyd meer sal wees nie." Nou moet ons versigtig wees om dit reg te verstaan, want hierdie frase is dikwels misverstaan. Kom ons kyk na die oorspronklike woord.

Die Griekse woord wat hier vir "tyd" gebruik word, is *chronos*. En *chronos* verwys nie na tyd in die algemeen nie — dit verwys na 'n tydperk, 'n afgemete span tyd, 'n bepaalde tydvak. So wat die Engel eintlik verklaar, is dít: die profetiese tydperke het hul einde bereik. Daar sal geen verdere profetiese tyd-periode wees nie.

En watter tydperk is ter sprake? Dit neem ons reguit terug na een van die grootste profesieë in die hele Bybel — Daniël 8:14: "Tot twee duisend drie honderd aande en môres; dan sal die heiligdom in sy regte staat herstel word."

Kom ons ontsluit hierdie profesie. Twee duisend driehonderd dae. Maar in Bybelprofesie geld die dag-jaar-beginsel — waar een profetiese dag 'n letterlike jaar verteenwoordig. Ons vind hierdie beginsel op ander plekke in die Skrif, soos in Numeri en Esegël: "'n dag vir 'n jaar." So die 2 300 dae verteenwoordig eintlik 2 300 letterlike jare. Dit is die langste tydprofesie in die hele Bybel.

En wanneer begin hierdie 2 300 jaar? Die profesie is verbind aan 'n vertrekpunt: die bevel om Jerusalem te herstel en te herbou, wat uitgegaan het in die jaar 457 voor Christus. (Sien Daniël 9:25 en Esra 7:11–26) Tel daarvandaan 2 300 jaar vorentoe, en jy kom uit — nadat 'n mens die oorgang oor die jaar nul in ag neem — by die jaar 1844 na Christus.

Sien jy nou wat Openbaring 10 verkondig? Die Engel kondig aan dat ná hierdie langste profetiese tydperk — die 2 300 jaar wat in 1844 eindig — daar geen verdere profetiese tydperke meer is nie. Die groot profetiese horlosie het sy finale era binnegegaan. Ons leef nou in wat die Bybel "die tyd van die einde" noem.

Nou is dit uiters belangrik om te verstaan wat dit nie beteken nie. Dit beteken nie dat ons 'n datum vir die wederkoms kan bereken nie. Jesus self het baie duidelik gesê: "van daardie dag en uur weet niemand nie — nie eens die engele in die hemel nie, net die Vader alleen." (Matteus 24:36) So niemand mag ooit 'n datum op die wederkoms plak nie.

Wat dit wel beteken, is hierdie: die profetiese tydsketting is voltooi. Daar is nie meer 'n reeks profetiese jare wat ons moet aftel voordat die einde kan aanbreek nie. Ons leef in die finale hoofstuk van die geskiedenis. Die horlosie het sy laaste era binnegegaan, en ons wag nou net op die laaste toneel — die verskyning van ons Here.

Dit is 'n plegtige, opwindende gedagte. Ons staan in die tyd van die einde. Alles wat nog moet gebeur voordat Jesus kom, is nie 'n saak van eeue-lange profetiese periodes nie — dit is 'n saak van gereedmaking, van die hart, vandag nog!

Genade in die Wagtyd en die Verborgenheid van God

Nou ontstaan daar dikwels 'n eerlike vraag in mense se harte: as ons reeds sedert 1844 in "die tyd van die einde" leef, hoekom voel dit dan of dit so lank duur? Hoekom het Jesus nog nie teruggekeer nie? Is God laat?

En die antwoord van die Skrif is pragtig: hierdie wagtyd is nie vertraging nie — dit is genade.

Dink terug aan die dae van Noag. God het gewag, en die ark het jaar na jaar daar gestaan as 'n oproep tot bekering. Waarom het God gewag? Petrus verduidelik dit: "die Here is nie traag met die vervulling van Sy belofte nie, maar Hy is lankmoedig — Hy is geduldig — want Hy wil nie hê dat iemand verlore moet gaan nie, maar dat almal tot bekering moet kom." (2 Petrus 3:9) God se oënskynlike "vertraging" is in werklikheid die kloppende hart van Sy liefde. Elke dag wat verbygaan, is nog 'n dag van genade, nog 'n geleentheid vir 'n verlore siel om huis toe te kom.

En dit bring ons by een van die kosbaarste verse in die hele hoofstuk — Openbaring 10:7. Daar staan geskryf dat wanneer die sewende engel op die punt staan om te blaas, dan sal die "verborgenheid van God" volbring word.

Wat is hierdie "verborgenheid van God"? Ons hoef nie te raai nie, want Paulus het dit vir ons uitgespel. In Kolossense hoofstuk 1 verklaar hy dat die verborgenheid, wat deur die eeue verborge was, nou geopenbaar is — en dié verborgenheid is: "Christus in julle, die hoop van die heerlijkheid."

Christus in jou. Dink 'n oomblik daaroor na. Die groot geheim van die evangelie is nie net dat Christus vir jou gesterf het nie — hoe wonderlik dit ook al is — maar dat Christus in jou wil kom woon. Die evangelie gaan oor meer as vergifnis. Ja, dit sluit vergifnis in, en dit is die kosbare beginpunt. Maar dit gaan verder: dit gaan oor karaktertransformasie — die goeie werk wat Hy in ons begin het wat Hy wil voltooi.

Sien jy, God is besig om 'n volk voor te berei — nie net 'n volk wat vergewe is nie, maar 'n volk wat verander is. 'n Volk in wie die karakter van Jesus weerspieël word deur die krag van die Heilige Gees. Dit is die "verborgenheid van God" wat volbring word: Christus wat so werklik in Sy mense woon dat hulle Sy karakter begin uitleef.

En hoe lyk dit prakties? Dit lyk soos die vrug van die Gees. Wanneer liefde, blydschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelikheid, goedheid, getrouheid, sagmoedigheid, selfbeheersing — al daardie vrugte — sigbaar word in die lewens van gewone gelowiges, dan sien die wêreld iets kragtigs. Hulle sien nie net 'n leerstelling nie; hulle sien lewende bewyse van die evangelie se krag. 'n Veranderde lewe is die oortuigendste preek wat daar bestaan.

En dit is presies hoe God se heerlijkheid uiteindelik die aarde sal vul. Die profesie sê die aarde sal verlig word met die heerlijkheid van God. Maar hoe? Nie net deur woorde nie — deur lewens. Deur 'n volk in wie Christus so duidelik leef dat Sy karakter deur hulle skyn en die hele wêreld dit kan sien.

So die wagtyd is nie leë tyd nie. Dit is die tyd waarin God besig is om hierdie diep werk in ons te doen — om Christus in ons te vestig, om ons te verander, sodat ons deel kan word van daardie finale openbaring van Sy heerlikheid. Die geduld van God is nie traagheid nie; dit is die genadige geleentheid vir Christus om in jou en my gestalte te kry.

Die Eet van die Boekie: Soet in die Mond, Bitter in die Maag

Nou volg een van die mees aangrypende oomblikke in Openbaring 10. In vers 9 ontvang Johannes 'n merkwaardige opdrag: hy moet die oop boekie uit die hand van die magtige Engel neem — en dit eet.

Dit klink vreemd vir ons ore, maar dit is 'n bekende beeld in die Skrif. Om God se Woord te "eet" beteken om dit te absorbeer — om dit in jou binneste in te neem, dit te glo, dit deel van jouself te maak, en toe te laat dat dit jou denke en jou karakter vorm. Die profeet Jeremia het gesê: "U woorde is gevind, en ek het dit geëet." (Jeremia 15:16) Om die boekie te eet, is om jouself heeltemal te verbind tot die boodskap wat dit bevat.

En kyk wat gebeur toe Johannes dit eet. In sy mond was dit soet soos heuning. Maar toe dit in sy maag kom, het dit bitter geword. Soet en dan bitter. En hierdie dubbele ervaring — die soetheid gevolg deur bitterheid — is nie sommer 'n toevallige detail nie. Dit is profeties. Dit beskryf presies wat 'n groep opregte Bybelstudente in die vroeë negentiende eeu sou beleef.

Kom ek vertel jou van hierdie merkwaardige beweging. In die dekades voor die jaar 1844 het iets besonders regoor die wêreld gebeur. Mense — heeltemal onafhanklik van mekaar, in verskillende lande, met verskillende agtergronde — het begin om die boek Daniël te bestudeer, en veral daardie groot tydprofesie van die 2 300 dae.

Dink net aan die verskeidenheid. In Suid-Amerika was daar 'n man met die naam Manuel de Lacunza, 'n Rooms Katolieke priester, wat die profesieë oor Christus se koms bestudeer het. In die Midde-Ooste en verder was daar Joseph Wolff, 'n Anglikaanse sendeling wat dikwels die "sendeling aan die wêreld" genoem is, wat die spoedige wederkoms verkondig het. En in die Verenigde State was daar William Miller, 'n boer en later 'n Baptiste lekeprediker, wat 'n noukeurige, vers-vir-vers studie van die profesieë gemaak het. Hierdie mense het mekaar meestal nie eens geken nie — en tog het die Gees van God hulle almal na dieselfde ontdekking gelei.

En daardie ontdekking was soet. Dit was heerlik soos heuning. Want dink net: hulle het geglo dat die profesieë wys dat Jesus baie binnekort sou terugkeer! Wat kan soeter wees vir 'n gelowige hart as die hoop dat die Verlosser op die punt staan om te kom, dat al die lyding en trane binnekort verby sou wees, dat hulle hul Here van aangesig tot aangesig sou sien? Hulle harte was oorstroom met vreugde en afwagting. Die boodskap van Jesus se spoedige koms was die soetste heuning wat hulle ooit geproe het.

Maar onthou — die boekie was soet in die mond, maar bitter in die maag. En daardie bitterheid was nog aan die kom. Die soetheid van die verwagting sou gevolg word deur 'n diep, verpletterende teleurstelling.

En dit is presies hierdie ervaring — die groot vreugde wat oorgegaan het in groot hartseer — wat ons volgende moet ondersoek. Want in daardie bitterheid lê een van die belangrikste lesse van die hele hoofstuk: hoe God self met ons teleurstellings werk.

Die Groot Teleurstelling en die Ontdekking van die Hemelse Heiligdom

En toe kom die bitterheid. Baie van hierdie opregte gelowiges het tot 'n gevolgtrekking gekom: hulle het geglo dat die 2 300-jaar profesie sou eindig met die sigbare wederkoms van Jesus — en hulle het 'n bepaalde datum vasgestel: 22 Oktober 1844.

Verstaan die diepte van hul opregtheid. Hierdie was nie ligsinnige mense nie. Hulle het hul harte en hul lewens op hierdie hoop gebou. Party het hul skuld vereffen sodat hulle met 'n skoon gewete hul Here kon ontmoet. Boere het hul lande ongeoes gelaat in die veld — want waarom sou jy 'n oes insamel as Jesus enige dag sou kom? Hulle het afskeid geneem, hulle harte reggemaak, en met bewende afwagting gewag op daardie glorieryke oomblik.

En toe... het die nag gekom. En die nag het gegaan. En Jesus het nie teruggekeer nie.

Kan jy jou die pyn indink? Die bitterheid in die maag, presies soos die profesie voorspel het. Hul harte was gebreek. Die soet hoop het verander in 'n verpletterende teleurstelling. Ons noem dit vandag die Groot Teleurstelling van 1844.

Maar hier moet ons mooi verstaan wat gebeur het. Hulle het nie 'n verkeerde profesie gehad nie. Hulle het die profesie verkeerd verstaan. Die datum was reg — 1844 was inderdaad die einde van die 2 300 jaar. Maar die gebeurtenis het hulle misverstaan. Hulle het gedink die heiligdom wat "gereinig" sou word, was die aarde, en dat die reiniging Christus se wederkoms was. Daarin het hulle gedwaal.

En weet jy, dit was nie die eerste keer dat opregte gelowiges 'n profesie reg gehad het maar die betekenis misverstaan het nie. Dink aan die dissipels by die Kruis. Hulle het die Messiaanse profesieë geglo — en tereg! Maar hulle het verwag dat Jesus 'n aardse koninkryk sou vestig, dat Hy die Romeine sou verdryf en op 'n troon in Jerusalem sou sit. En toe Hy sterf aan die kruis, was hulle heeltemal verpletter. Hulle wêreld het inmekaargestort. Waarom? Omdat hulle die profesieë van die Lydende Dienskneg — Jesaja 53, die Messias wat moes ly en sterf — misgekyk het. Hulle het die regte profesieë gehad, maar 'n onvolledige begrip.

Maar kyk wat God met daardie dissipels se teleurstelling gedoen het. Hy was nie klaar met hulle nie! Hy het hul verplettering omskep in die magtigste sendingbeweging wat die wêreld nog ooit gesien het. Die gebroke dissipels van Vrydag het die vrymoedige apostels van Pinkster geword.

En presies dieselfde het met die gelowiges van 1844 gebeur. In plaas daarvan om moed op te gee, het hulle teruggekeer na die Skrif. Hulle het op hul knieë gegaan en weer en weer die profesieë ondersoek. En toe ontdek hulle iets wonderliks: die heiligdom in Daniël 8:14 was nooit die aarde nie. Dit was die hemelse heiligdom — die ware tabernakel wat die Here opgerig het, en nie 'n mens nie.

En die "reiniging" van daardie heiligdom in 1844 was nie die wederkoms nie — dit was die begin van 'n heilige, finale werk in die hemel: die Hemel se laaste oordeelswerk, wat plaasvind vóór Christus se terugkeer. Jesus het nie na die aarde gekom nie; Hy het na 'n nuwe fase van Sy bediening in die hemelse heiligdom oorgegaan, as ons Hoëpriester wat vir ons intree.

Sien jy die pragtige waarheid? Die profesie het nie misluk nie. Nie een woord van God het op die grond geval nie. Hul begrip was bloot onvolledig — en toe hulle dieper gaan grawe het, het God vir hulle 'n heerlike nuwe waarheid oopgemaak. Die bitterheid van die teleurstelling het die deur geword na 'n dieper verstaan van Christus se werk vir ons.

'n Nuwe Opdrag en die Roeping vir Vandag

En nou kom ons by die pragtige klimaks van hierdie hoofstuk. Ná die teleurstelling, ná die bitterheid, ontvang Johannes 'n nuwe opdrag. Die stem uit die hemel sê vir hom: "Jy moet weer profeteer oor baie volke en nasies en tale en konings."

Hoor jy wat God sê? Die werk is nie verby nie. Die teleurstelling was nie die einde nie — dit was 'n begin. Dit was die geboorte van 'n nuwe, wêreldwye sending. Uit die as van gebroke drome het God 'n beweging opgewek om die boodskap van Christus se bediening in die hemelse heiligdom aan te kondig, en om mense oral voor te berei vir Sy koms. Presies soos die magtige Engel se voete op die see en die land — 'n boodskap vir baie volke, nasies, tale en konings.

En dit is die skoonheid van hoe God werk: Hy neem die bitterste ervaring en verander dit in 'n roeping. Die soet-en-bitter boekie het nie geëindig in bitterheid nie; dit het geëindig in 'n opdrag om die hele wêreld te bereik.

En nou, my vriend, kom hierdie hoofstuk baie na aan jou eie lewe. Want Openbaring hoofstuk 10 spreek nie net van gebeure lank gelede nie — dit spreek vandag direk tot jou hart.

Miskien het jy ook teleurstelling geken. Miskien het jy pyn ervaar, of verlies, of 'n droom wat verpletter is. Miskien het jy gebid en gewag, en dit het gelyk of die hemel stil bly. Miskien is daar 'n bitterheid in jou eie maag waarmee jy vandag worstel.

As dit jy is, dan het Openbaring 10 'n boodskap net vir jou. Kyk na Johannes op die eiland Patmos — 'n banneling, afgesny van sy geliefdes, en tog het hy God se teenwoordigheid daar in sy ballingskap gevind. Kyk na die gelowiges van 1844 — hul harte gebreek, en tog het God hulle opgehef en gebruik. Hierdie verhale herinner ons aan 'n kragtige waarheid: God is steeds aan die werk, selfs wanneer ons nie Sy plan verstaan nie.

God spesialiseer daarin om hoop uit hartseer te bring, en doel uit pyn. Jou teleurstellings — hoe diep ook al — kanselleer nie Sy roeping vir jou lewe nie. Wat vir jou soos die einde voel, kan in Sy hande 'n nuwe begin word. Die bitterheid van vandag kan die geboorteplek word van 'n bediening môre.

En Hy nooi jou uit — net soos Hy vir Johannes genooi het — om deel te wees van iets groter as jouself. Sy finale werk op aarde. 'n Wêreldwye beweging van hoop, wat die wêreld voorberei vir die koms van Jesus. Jy is nie 'n toeskouer nie; jy is genooi om deel te neem.

So laat die teleurstelling nie die laaste woord hê nie. Laat God jou storie oorskryf, soos Hy dit vir Johannes en vir die gelowiges van 1844 gedoen het. Vertrou Hom, selfs wanneer die pad donker is. Want die Een wat die boekie oopgemaak het, die Een wat met Sy voete op see en land staan, die Een met die reënboog van genade op Sy hoof — Hy hou jou lewe in Sy hande, en Hy is nog nie klaar met jou nie.

OPENBARING HOOFSTUK 11:

"Die Meetstok en die Oordeelsuur"

Openbaring hoofstuk 11 neem ons na God se hemelse heiligdom, die hoofstuk openbaar Sy finale oordeel, stel die twee getuies voor en herinner ons daaraan dat, alhoewel die waarheid vir 'n tyd teëgestaan kan word, dit nooit vernietig kan word nie.

Voordat ons die openingsvers lees, laat ons onself kortliks herinner waar Openbaring hoofstuk 10 ons gelaat het.

In ons vorige studie het ons die einde van die groot 2 300-jaar profesie bereik, wat in 1844 uitgeloop het. Ons het gesien dat die gelowiges wat verwag het dat Jesus sou terugkeer, die Groot Teleurstelling ervaar het. Die profesie self het nie gefaal nie; eerder was hul begrip van die gebeurtenis onvolledig. In plaas daarvan om na Christus se terugkeer na die aarde te wys, het die profesie na Christus gewys wat die finale fase van Sy bediening in die hemelse heiligdom betree het.

Met daardie agtergrond in gedagte, maak die opening van Openbaring 11 volkome sin. Johannes word onmiddellik na die tempel van God in die hemel gerig omdat die profesie nou ons aandag van die einde van profetiese tyd na Christus se werk in die hemelse oordeel verskuif. Openbaring 11 is dus 'n voortsetting van die verhaal wat in hoofstuk 10 begin het.

Kom ons begin deur die openingsvers te lees: "Toe is vir my 'n riet soos 'n meetstok gegee. En die engel het gestaan en gesê: 'Staan op en meet die tempel van God en die altaar en die wat daarin aanbid.'" (Openbaring 11:1)

Wat is hierdie meetstok en waarom word Johannes opdrag gegee om die tempel te meet?

Regdeur die Skrif is die idee van meting nou verbind met oordeel. Een van die duidelikste voorbeelde word in Matteus hoofstuk 7 gevind, waar Jesus gesê het: "Moenie oordeel nie, sodat julle nie geoordeel word nie. Want met die oordeel waarmee julle oordeel, sal julle geoordeel word; en met die maat waarmee julle meet, sal vir julle gemeet word." Let op hoe Jesus hier oordeel met meting verbind.

In die Bybel is meting dikwels 'n simbool van God se noukeurige ondersoek en evaluering. Dit is die taal van oordeel. Die Ou Testament gebruik ook hierdie beeldspraak.

Toe die heiligdom of tempel gemeet is, het dit God se noukeurige aandag aan Sy woonplek en Sy mense gesimboliseer. Wanneer Johannes dus beveel word om die tempel van God te meet, moet ons onmiddellik besef dat ons aandag op die hemelse oordeelstoneel gerig word. Let presies op wat Johannes beveel word om te meet.

Hy word beveel om die tempel van God, die altaar en diegene wat daar aanbid, te meet. Sommige het voorgestel dat die tempel hier bloot God se mense verteenwoordig. Maar die teks self laat nie daardie interpretasie toe nie, want dit onderskei tussen die tempel en diegene wat daarin aanbid. Die aanbidders is apart van die tempel. So na watter tempel verwys Johannes?

Die antwoord word duidelik wanneer ons die heiligdomdiens onthou.

Die aardse heiligdom het uit drie hoofafdelings bestaan. Eerstens was die voorhof, waar die offers gebring is. Toe kom die Heilige Plek, wat die kandelaar, die tafel van die toonbrode en die reukaltaar bevat het, waar die gebede van God se mense voor Hom opgevaar het. Agter die voorhangsel was die Allerheiligste Plek, waar God se teenwoordigheid bo die Ark van die Verbond gemanifesteer is.

Johannes se aandag word gerig op hierdie hemelse heiligdom. Hy word genooi om verder as die aarde te kyk en in die hemel self, waar Christus namens Sy mense dien. Die opdrag om "die tempel te meet" is dus 'n oproep om te fokus op God se oordeelswerk in die hemel.

Die aanbidders word ook gemeet omdat God se oordeel mense raak. God evalueer nie bloot 'n gebou nie; Hy ondersoek die lewens van diegene wat gekies het om Hom te aanbid. Later in Openbaring vind ons hierdie waarheid nog duideliker gestel.

In Openbaring 14:6-7 sien Johannes 'n ander engel wat in die middel van die hemel vlieg met die ewige evangelie om aan elke nasie, stam, taal en volk te verkondig. Die engel roep met 'n groot stem: "Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde, die see en die waterfonteine gemaak het."

Let noukeurig op die tydvorm.

Die engel sê nie dat oordeel sal kom nie. Hy kondig aan dat die uur van God se oordeel gekom het. Vroeër in Openbaring het ons die groot tydprofesie bestudeer wat sy einde in 1844 bereik. Aan die einde van daardie profetiese tydperk word God se mense na die hemelse heiligdom gelei, waar Christus die laaste fase van Sy hemelse bediening begin – die werk van oordeel voor Sy wederkoms. Dit verklaar waarom Openbaring 11 begin met die meting van die tempel.

Daar moet 'n oordeel wees voordat Jesus terugkeer. Dink 'n oomblik daaroor.

In Openbaring 22 verklaar Jesus: "Kyk, Ek kom gou, en my loon is by My, om elkeen te vergeld volgens sy werk."

As Christus Sy loon bring wanneer Hy kom, dan moet 'n oordeel reeds plaasgevind het om daardie belonings te bepaal. Die hemel se besluite word geneem voordat Jesus na die aarde terugkeer.

Dwarsdeur die Nuwe Testament is gelowiges na hierdie komende oordeel gewys. Jesus het verklaar dat elke ydele woord in die oordeel gebring sou word. Ook die apostel Paulus het gelowiges herhaaldelik daaraan herinner dat hulle voor die regterstoel van Christus sou staan. Maar Openbaring voeg nog 'n dimensie by.

Dit kondig aan dat die mensdom daardie oordeelsuur reeds binnegegaan het. Dit is nie bloot 'n toekomstige gebeurtenis nie. Dit is 'n huidige werklikheid. Daardie waarheid maak Openbaring intens prakties. Die bestudering van profesie gaan nooit bloot daaroor om historiese datums of profetiese simbole te leer nie. Profesie vra altyd vir 'n persoonlike reaksie.

As ons in die oordeelsuur leef – en die Skrif verklaar dat ons wel in daardie tydperk leef – dan is dit die tyd om ewige besluite te neem. Dit is die tyd om te verseker dat niks tussen ons en Christus staan nie. Dit is die tyd om die Heilige Gees toe te laat om ons gedagtes, ons woorde en ons dade te vorm sodat ons lewens die karakter van Jesus weerspieël.

Die bekende lied druk dit pragtig uit: Neem my lewe laat dit Heer, U gewy wees meer en meer...Neem my goud en silver Heer, Niks noem ek my eie meer

Dit is God se beroep op elkeen van ons vandag. Jesus self kon sê: "Ek doen altyd die dinge wat Hom behaag." Wat 'n merkwaardige getuigenis.

En deur Sy genade nooi Christus ons uit om dieselfde verhouding met die Vader te ervaar – nie deur op ons eie krag te vertrou nie, maar onself daagliks aan Hom oor te gee sodat Sy lewe in ons s'n gereproduseer word.

Voordat Johannes egter die verhaal ná 1844 verder voer, neem die Heilige Gees ons vir 'n oomblik terug. Soos dikwels in Openbaring, gee God eers die groter prentjie en zoom dan in op 'n vroeër tydperk om 'n belangrike deel van die geskiedenis te belig. Openbaring 11:2–13 neem ons dus terug na die 1 260 jaar van vervolging, voordat die profesie in vers 15 weer vorentoe beweeg na die finale triomf van Christus.

Openbaring 11:2 sê: "Maar die voorhof buitekant die tempel moet jy uitlaat en dit nie meet nie, want dit is aan die heidene gegee; en hulle sal die heilige stad twee-en-veertig maande lank vertrap."

Hier verskuif die fokus van die hemelse heiligdom na die groot konflik wat op aarde plaasvind. Die buitenste voorhof, waar offers gebring is, word ongemeet gelaat omdat die aandag nou na die nasies – die heidene – draai.

In Bybelse taal het "heidene" eenvoudig verwys na die nasies buite God se verbondsvolk. In Openbaring verteenwoordig die term egter die aardse magte wat God se waarheid teenstaan en Sy getroue mense vervolg. Deur die geskiedenis heen sien ons hierdie konflik ontvou.

Aardse politieke magte verenig met korrupte godsdienstige stelsels in 'n poging om God se waarheid te onderdruk. Tog, ten spyte van hewige teenstand, bly God se mense getrou getuig. Die "heilige stad" verwys nie hier na die letterlike Jerusalem nie. Soos elders in Openbaring, is dit 'n simbool van God se volk—Sy verbondsgemeenskap op aarde. Dat die heilige stad deur die heidene vertrap word, beeld die tyd uit waarin God se getroue volk deur wêreldse en afvallige magte onderdruk en vervolg sou word. Die profesie identifiseer die tydperk van vervolging as twee-en-veertig maande.

Deur die profetiese beginsel wat dwarsdeur die Skrif gevind word, is twee-en-veertig profetiese maande gelyk aan 1 260 profetiese dae, en aangesien 'n profetiese dag 'n letterlike jaar verteenwoordig, word dit 'n tydperk van 1 260 jaar.

Gedurende hierdie eeue – die tydperk wat algemeen bekend staan as die Donker Eeue – het God se getroue volgelinge geweldige vervolging verduur. Baie is gevange geneem. Baie is gedwing om weg te kruip. Baie het hul lewens gegee eerder as om die waarhede van die Skrif te laat vaar. Tog het God se werk nooit opgehou nie. Wanneer Openbaring 'n tyd van intense vervolging beskryf, herinner dit ons ook daaraan dat God altyd Sy waarheid bewaar. Duisternis is nooit die einde van die storie nie. Trouens, die volgende vers stel een van Openbaring se grootste versekerings bekend: "En Ek sal aan my twee getuies [mag] gee dat hulle, met sakke bekleed, duisend-tweehonderd-en-sestig dae lank sal profeteer."

Die Twee Getuies

Nadat hy die 1 260-jaar periode beskryf het waartydens God se mense vervolging sou ervaar, teken Johannes een van die mees bemoedigende beloftes in die hoofstuk aan: "En Ek sal aan my twee getuies [mag] gee dat hulle, met sakke bekleed, duisend-tweehonderd-en-sestig dae lank sal profeteer." (Openbaring 11:3)

Let op dat terwyl God se mense ontbering ervaar, God die wêreld nie sonder 'n getuie laat nie. Dwarsdeur die donkerste periodes van die geskiedenis verseker Hy dat Sy waarheid aanhou skyn. Die twee getuies word beskryf as profete terwyl hulle in sakke geklee is.

In die Skrif simboliseer "sakke" rou, hartseer en lyding. Dit verteenwoordig 'n tyd van benoudheid eerder as viering.

Dit pas perfek by die tydperk van die Donker Eeue. Gedurende daardie eeue het baie getroue gelowiges vervolging gely omdat hulle gekies het om lojaal aan God se Woord te bly. Waarheid is dikwels onderdruk, gelowiges is gevange geneem, baie is gemartel, en toegang tot die Skrifte was erg beperk. Tog, selfs gedurende daardie moeilike eeue, het God se getuies aangehou praat. Die volgende vers gee ons nog 'n belangrike leidraad.

"Hulle is die twee olyfbome en die twee kandelaars wat voor die God van die aarde staan." (Openbaring 11:4)

Om hierdie simboliek te verstaan, moet ons toelaat dat die Bybel homself interpreteer. Johannes put direk uit die visioen wat in Sagaria hoofstuk 4 gevind word. Daar sien die profeet 'n goue kandelaar wat voortdurend met olie van twee olyfbome voorsien word, een wat aan weerskante staan.

Toe Sagaria die betekenis van die visioen vra, antwoord die engel: "Nie deur mag of deur geweld nie, maar deur my Gees," sê die Here van die leërskaar.

Die olie wat van die olyfbome vloei, verteenwoordig die Heilige Gees. Die kandelaar beeld die draer van God se lig uit. Maar wat is daardie lig? Psalm 119:105 gee die antwoord: "U woord is 'n lamp vir my voet en 'n lig vir my pad." God se Woord is die lig wat die pad verlig, en die Heilige Gees is die Een wat daardie Woord in ons harte laat skyn. Maar die Skrif doen meer as om ons pad te verlig. Jesus self gee ons nog 'n sleutel.

In Johannes 5:39 het Hy gesê: "Julle ondersoek die Skrifte, want julle dink dat julle daarin die ewige lewe het; en dit is dié wat van My getuig."

Die Skrif getuig van Christus. Hulle getuig van Hom. Wanneer Openbaring oor God se "twee getuies" praat, wys dit na die twee groot afdelings van die Skrif – die Ou Testament en die Nuwe Testament. Die "twee getuies" verwys na God se volledige Woord.

Saam getuig hulle van Jesus Christus. Saam openbaar hulle God se verlossingsplan. Saam verkondig hulle Sy waarheid aan elke geslag.

Dit verklaar ook waarom die profesie nie na twee letterlike individue soos Moses en Elia kan verwys nie. Sommige het daardie interpretasie voorgestel, maar die profesie sê hierdie getuies profeteer dwarsdeur die hele 1 260-jaar periode. Geen twee mense het dwarsdeur daardie eeue geleef nie.

Die simboliek pas dus baie beter by die Ou en Nuwe Testament as by twee letterlike persone.

Dwarsdeur die Donker Eeue het die Ou en Nuwe Testamente aangehou getuig, al het hulle dit "in sakke bekleed" gedoen. Die lig van God se Woord is deur vervolging verdof, maar dit is nooit uitgeblus nie. Die Skrif het oorleef. Die evangelie het oorleef. Waarheid het oorleef.

Openbaring gaan voort: "En as iemand hulle wil beskadig, gaan daar vuur uit hulle mond en verslind hulle vyande; en as iemand hulle wil beskadig, moet hy op dieselfde manier gedood word." (Openbaring 11:5)

Dit is simboliese taal.

Dit beteken nie dat letterlike vlamme uit die Bybel kom nie. Dit beklemtoon eerder die geweldige gesag en krag van God se Woord. Deur die geskiedenis heen was daar herhaalde pogings om die Skrif te onderdruk.

Vir 'n groot deel van die Middeleeue was die Bybel slegs in Latyn beskikbaar. Die meeste gewone mense kon dit nie lees nie. Kopieë van die Skrif was skaars. Baie Bybels was letterlik binne kerke vasgeketting. Die godsdienstige owerhede het die eksklusiewe reg opgeëis om die Skrif te interpreteer, terwyl die gewone mense grootliks direkte toegang tot God se Woord geweier is.

Op sommige plekke het die lees of vertaling van die Bybel in die taal van die mense 'n misdaad geword. Tog, ten spyte van elke poging om dit te onderdruk, kon God se Woord nie vernietig word nie. Die geskiedenis self getuig van hierdie waarheid.

Die eeue waarin probeer is om die Skrif stil te maak, was ook die eeue wat gekenmerk word deur oorlogvoering, politieke intrige, korrupsie, onderdrukking en sosiale onrus. Wanneer 'n samelewing God se Woord verwerp, begin dit sy morele fondament verloor. Christelike moraliteit vorm individuele lewens, gesinne en nasies.

Wanneer daardie fondament verwyder word, volg die gevolge onvermydelik. Die beginsels van die Skrif is nie reëls wat God sommer uitgedink het nie. Hulle is God se bloudruk vir menslike voorspoed.

Soos samelewings verder van daardie beginsels wegdryf, neem verwarring toe, geweld groei, gesinne verswak en morele sekerheid begin verdwyn. Daardie patroon het homself deur die geskiedenis herhaal. Dit dien ook as 'n waarskuwing vir ons eie geslag.

Wanneer mense God se Woord verwerp, ervaar hulle uiteindelik die pynlike gevolge van 'n lewe afgesonder van God se wysheid. Daarom roep Openbaring ons voortdurend terug – nie net na godsdiens nie, maar na die Skrif self.

Die Bybel spreek steeds met goddelike gesag. Die Heilige Gees gebruik dit steeds om harte te oortuig. Die evangelie verander steeds lewens. God se Woord roep steeds mans en vroue tot heelhartige toewyding aan Jesus Christus. Moenie toelaat dat enigiets jou daarvan weerhou om die waarheid te volg wat God openbaar nie. Sy Woord is betroubaar. Sy Woord is lewe. Sy Woord bly die lig wat ons veilig deur die duisternis van hierdie wêreld lei.

Maar die profesie beklemtoon nie bloot die voortbestaan van God se Woord nie. Dit herinner ons ook aan sy goddelike krag. Die Skrif is nie bloot 'n antieke rekord wat die eeue deurstaan het nie; hulle is die lewende stem van God. Johannes illustreer nou daardie krag deur te put uit twee van die grootste profete van die Ou Testament.

Die profesie gaan dan voort: "Hulle het mag om die hemel te sluit, sodat daar in die dae van hulle profesie geen reën val nie; en hulle het mag oor die waters, om dit in bloed te verander en om die aarde te tref met allerhande plaes so dikwels as hulle wil." (Openbaring 11:6)

Weereens wys hierdie taal ons terug na die Ou Testament. Deur Elia se profetiese bediening het God reën van die land vir drie en 'n half jaar teruggehou. Deur Moses is die waters van Egipte in bloed verander, en verwoestende plaes het oor die nasie geval.

Openbaring stel nie voor dat die twee getuies letterlik Moses en Elia is nie. Inteendeel, dit gebruik hierdie bekende Bybelse voorbeelde om die gesag en doeltreffendheid van God se Woord te illustreer.

Wanneer God spreek, gebeur dinge. Sy Woord besit skeppende krag.

Dink terug aan die Skepping self. God het gespreek—en lig het verskyn. Hy het gespreek—en die aarde was bedek met lewende plantegroei. Hy het gespreek—en die son, maan en sterre het in die hemel verskyn. Hy het gespreek—en die diere het die aarde gevul.

Uiteindelik het Hy Adam uit die stof van die aarde gevorm en Eva geskep om langs hom te staan.

Psalm 33 som hierdie skeppingskrag pragtig op: "Deur die woord van die Here is die hemele gemaak... Want Hy het gespreek, en dit was; Hy het beveel, en dit het vasgestaan."

Die gesproke Woord van God het die heelal tot stand gebring. Die geskrewe Woord van God verander steeds lewens vandag.

Soos ons ons gedagtes met die Skrif vul en die Heilige Gees toelaat om daardeur te werk, gaan God voort met Sy skeppingswerk in ons. Hy verander ons denke. Hy verander ons karakters. Hy berei ons voor vir Sy koninkryk.

Dieselfde kragtige Woord, wat deur eeue van vervolging bewaar is, spreek steeds tot elke geslag—insluitend ons s'n.

Die Dood en Opstanding van die Twee Getuies

Nadat hy die twee getuies as die Ou en Nuwe Testamente bekendgestel het, beskryf Johannes nou een van die mees dramatiese tonele in die hele profesie. Hy skryf: "En wanneer hulle hul getuienis voleindig het, sal die dier wat uit die afgrond opkom, teen hulle oorlog voer en hulle oorwin en hulle doodmaak." (Openbaring 11:7)

Met die eerste oogopslag lyk hierdie taal verbasend. Hoe kan God se Woord doodgemaak word?

Natuurlik is die profesie simbolies. Dit beskryf nie die vernietiging van die Bybel self nie, maar 'n tydperk in die geskiedenis wanneer die gesag van die Skrif in die openbaar verwerp en behandel sou word asof dit dood is. Let op waar hierdie aanval ontstaan. Dit kom van "die dier wat uit die afgrond opkom."

Vroeër in Openbaring het ons ontdek dat die afgrond (of bodemlose put) die gebied van sataniese aktiwiteit verteenwoordig. Agter elke vasberade poging om God se waarheid te onderdruk, staan die groot teëstander self. Satan het nog altyd probeer om vertroue in God se Woord te vernietig.

In Eden het hy gevra: "Het God werklik gesê...?" en deur die geskiedenis heen het hy vervolging, misleiding, politieke mag en valse godsdiens gebruik om die Skrif stil te maak.

Profesie beweeg nou na 'n kort maar dramatiese tydperk naby die einde van die 1 260 jaar. Gedurende hierdie tyd sou nog 'n aanval op God se Woord ontstaan – nie deur godsdienstige vervolging nie, maar deur openlike ongeloof.

Teen die einde van die profetiese tydperk loods Satan een finale aanval, en probeer nie net die Skrifte onderdruk nie, maar om hul gesag heeltemal te verwerp. In plaas daarvan om godsdienstige onderdrukking te gebruik, gebruik hy openlike ongeloof. Johannes gaan voort: "en hulle lyke sal lê op die straat van die groot stad wat geestelik genoem word Sodom en Egipte, waar ook onse Here gekruisig is." (Openbaring 11:8)

Wat is hierdie groot stad?

Johannes verwys nie na 'n letterlike stad nie, maar na 'n geestelike toestand. Let op die simboliese name wat hy gebruik. Eerstens noem hy dit "Sodom".

Regdeur die Bybel verteenwoordig Sodom morele korrupsie, sensualiteit en openlike rebellie teen God se standarde.

Tweedens noem hy dit "Egipte". Toe Moses voor Farao gestaan het met God se bevel om Israel te laat gaan, het Farao arrogant geantwoord: "Wie is die Here, dat ek na sy stem moet luister?"

Egipte verteenwoordig dus uitdagende ongeloof - 'n gees wat God se gesag heeltemal verwerp.

Sit hierdie twee simbole saam, en die profesie beskryf 'n samelewing wat gekenmerk word deur morele korrupsie aan die een kant en militante ongeloof aan die ander kant. Waar vind ons hierdie dramatiese eienskappe aan die einde van die agtiende eeu?

Die geskiedenis wys ons na die Franse Revolusie.

Frankryk was eeue lank een van Europa se sterkste Katolieke nasies. Maar mettertyd het die kerk diep verstrengel geraak met politieke mag. Korrupsie, onderdrukking en godsdienstige misbruik het die mense vervreem en 'n diep afkeer van die gevestigde godsdiens laat ontstaan. Toe die rewolusie uiteindelik uitbreek het, was die reaksie ekstreem.

In plaas daarvan om bloot 'n korrupte godsdienstige stelsel (naamlik die Romeinse Pousdom) te verwerp, het revolusionêre leiers die Christendom self verwerp. Die Bybel is in die openbaar veroordeel, kerke is gesluit, aanbidding is verbied, baie eksemplare van die Skrif is gekonfiskeer en verbrand, en menslike rede is bo God se geopenbaarde Woord verhef.

Een van die mees buitengewone gebeurtenisse het in 1793 plaasgevind.

'n Vrou is seremonieel in die Katedraal van Notre-Dame in Parys as die sogenaamde Godin van Rede op die troon geplaas. Godsdienstige aanbidding is vervang deur die aanbidding van menslike intellek.

Frankryk het homself effektief as 'n ateïstiese nasie verklaar.

Hoe akkuraat vervul dit Johannes se beskrywing. Geestelik het dit beide Sodom en Egipte geword - 'n samelewing wat gekenmerk is deur morele agteruitgang en openlike verwerping van God.

Die profesie gaan voort: "En mense uit die volke en stamme en tale en nasies sal hulle lyke drie en 'n halwe dag lank sien en nie toelaat dat hulle lyke in die graf gelê word nie." (Openbaring 11:9)

Weereens pas ons die profetiese beginsel toe wat ons dwarsdeur Openbaring gebruik het. 'n Profetiese dag verteenwoordig 'n letterlike jaar. Drie en 'n half profetiese dae verteenwoordig dus drie en 'n half letterlike jare. Die geskiedenis teken aan dat gedurende hierdie tydperk van die Franse Rewolusie, die openbare gesag van die Bybel amptelik vir ongeveer drie en 'n half jaar afgeskaf is. Die Skrif is behandel asof dit dood was. Die rewolusie het gevier wat dit geglo het die triomf van menslike rede oor goddelike openbaring was.

Johannes beskryf die reaksie: "Die bewoners van die aarde sal bly en verheug wees oor hulle en sal vir mekaar geskenke stuur, omdat dié twee profete die bewoners van die aarde gepynig het." (Openbaring 11:10)

Waarom sou mense die dood van God se Woord vier?

Omdat die Bybel tot die gewete spreek. Dit ontbloom sonde, dit roep mense tot bekering en dit daag trots en selfgenoegsaamheid uit. Diegene wat God se waarheid weier, ervaar dikwels oortuiging as ongemak, en eerder as om hulle aan God oor te gee, probeer hulle die stem wat hulle pla stilmaak. Dit is presies wat tydens die Franse Rewolusie gebeur het.

Vir 'n kort tydjie het baie geglo dat die mensdom homself uiteindelik van godsdiens bevry het. Selfs die kalender is verander. Die tradisionele sewedaagse week, gewortel in die Skepping, is vervang met 'n tiendaagse siklus in 'n poging om elke herinnering aan die Bybelse Sabbat uit te wis. Maar die eksperiment was rampspoedig.

God het die weeklikse siklus met 'n doel ingestel. Van die Skepping af het Hy mense gemaak om ses dae te werk en op die sewende dag te rus. Die ritme van die lewe wys God se wysheid. Wanneer mense God se plan met hulle eie idees probeer vervang, bring dit selde goeie gevolge.

Maar Openbaring 11 leer ons ook 'n merkwaardige waarheid: Die tyd wanneer dit lyk asof God se Woord stilgemaak is, duur nie lank nie. Die mense wat teen die Skrif is, se blydskap is vroegtydig. Wat soos 'n nederlaag lyk, is eintlik die begin van een van die grootste herlewings in die geskiedenis van die Bybel.

En dit is presies waarheen die profesie ons volgende neem. Na drie en 'n half simboliese dae blaas God self lewe in Sy getuies, en die Woord wat baie gedink het stilgemaak is, "staan op" met groter krag as ooit tevore.

Die Triomf van God se Woord en die Sewende Basuin

Vir 'n kort tydjie het dit gelyk asof God se Woord stilgemaak is. Die Bybel is verwerp, die gesag daarvan is ontken, en baie het geglo dat die era van geloof tot 'n einde gekom het. Maar God was nie klaar nie.

Johannes teken nou 'n merkwaardige ommekeer aan: "En ná die drie en 'n halwe dag het 'n gees van die lewe uit God in hulle ingegaan, en hulle het op hul voete gaan staan, en 'n groot vrees het geval op die wat hulle aanskou het." (Openbaring 11:11)

Wat 'n pragtige prentjie.

Die twee getuies – die Ou en Nuwe Testament – word weer lewendig. Natuurlik het die Skrif self nooit opgehou bestaan nie. Die profesie beskryf die herstel van die Bybel se invloed na die Franse Rewolusie. Die eerste Woord wat verwerp is, sou weer eens die fondament van 'n wêreldwye geestelike ontwaking word.

Die geskiedenis bevestig presies wat Openbaring voorspel het. Teen die einde van die agtiende eeu en die begin van die negentiende het iets buitengewoons gebeur. Bybelgenootskappe het begin verskyn.

Die Britse en Buitelandse Bybelgenootskap is in 1804 gestig, gevolg 'n paar jaar later deur die Amerikaanse Bybelgenootskap in 1816. Soortgelyke organisasies het regoor Europa en verder ontstaan, toegewy aan die vertaling, druk en verspreiding van die Skrif op 'n ongekende skaal. Vir die eerste keer in die geskiedenis het miljoene gewone mense toegang tot die Bybel in hul eie taal verkry. Sendelinge het die Skrif oor kontinente gedra en drukperse het kopieë van God se Woord vermenigvuldig.

Die eerste boek wat baie probeer vernietig het, het vinniger as ooit tevore begin versprei. Presies soos Openbaring voorspel het, het waarheid wat neergewerp is, weer opgestaan.

Dit is een van die groot lesse van die geskiedenis. Mense het eeue lank probeer om die Bybel te vernietig. Konings het dit verbied, regerings het dit gekonfiskeer, godsdienstige owerhede het dit beperk, kritici het dit aangeval maar tog, geslag na geslag, oorleef die Skrif elke poging om hulle stil te maak.

Ryke het opgestaan en geval, politieke stelsels het gekom en gegaan, filosofieë het vir 'n tyd gefloreer en toe verdwyn maar God se Woord bly vir ewig staan. Soos Jesaja eeue tevore verklaar het: "Die gras verdor, die blom verwelk, maar die woord van onse God hou vir ewig stand."

Johannes gaan voort: "En hulle het 'n groot stem uit die hemel vir hulle hoor sê: Kom op hierheen! En hulle het opgevaar na die hemel in die wolk, en hul vyande het hulle aanskou." (Openbaring 11:12)

Weereens, dit is simboliese taal.

Die profesie beskryf nie die Ou en Nuwe Testament wat letterlik in die hemel in opswaef nie. Dit beeld eerder die verheerliking van God se Woord uit. Die Skrif, eens verag en verwerp, word verhef tot 'n plek van ere en invloed. Die gesag van God se Woord word weer openlik erken.

Selfs diegene wat hulle teengestaan het, word gedwing om hul triomf te aanskou. Wat 'n bemoedigende herinnering vir God se mense vandag.

Waarheid mag teengestaan word, dit mag selfs lyk asof dit tydelike nederlaag ly, maar God se waarheid word nooit permanent verslaan nie. Wat God vestig, kan uiteindelik nie omvergewerp word nie.

Johannes voeg dan nog 'n interessante detail by: "En in dié uur het daar 'n groot aardbewing gekom, en 'n tiende van die stad het geval." (Openbaring 11:13) Ook hierdie aardbewing is simbolies. Dit beeld 'n geweldige politieke en godsdienstige omwenteling uit wat die bestaande orde sou skud.

Wat verteenwoordig hierdie "tiende van die stad"?

Later in Openbaring word hierdie groot stad geïdentifiseer as Babilon, 'n simbool van godsdienstige verwarring, afvalligheid en die vereniging van korrupte godsdienstige en politieke magte. Babilon word uitgebeeld met "tien horings" wat politieke magte verteenwoordig wat daarmee geassosieer word. In hierdie profesie ervaar een deel – of een "tiende" – van daardie stelsel 'n dramatiese ineenstorting.

Binne die historiese begrip van Openbaring dui dit op rewolusionêre Frankryk. Frankryk was eens een van die sterkste ondersteuners van die Middeleeuse kerk-staat-stelsel. Tog is daardie alliansie gewelddadig verpletter tydens die Franse Rewolusie. Een van die steunpilare van die ou godsdienstige orde het ineengestort.

Die profesie het hierdie merkwaardige wending van gebeure eeue tevore akkuraat voorspel. Maar Openbaring se fokus is nie uiteindelik op Frankryk nie. Die fokus is op God se soewereiniteit oor die geskiedenis.

Menslike regerings staan op en val, politieke alliansies verander, godsdienstige stelsels kom en gaan maar deur elke eeu heen gaan God voort om die geskiedenis na sy vasgestelde einde te rig. Daardie einde word aangekondig in een van die mees majestueuse gedeeltes in die boek Openbaring.

Johannes skryf: "EN die sewende engel het geblaas, en daar was groot stemme in die hemel wat sê: Die koninkryke van die wêreld het die eiendom van onse Here geword en van sy Christus, en Hy sal as Koning heers tot in alle ewigheid." (Openbaring 11:15)

Hier bereik die profesie sy glorieryke klimaks.

Die lang konflik tussen Christus en Satan nader sy einde! Eeue lank het aardse koninkryke om mag meegeding. Ryke het die wêreld oorheers. Nasies het teen mekaar geveg. Valse aanbiddingstelsels het God se waarheid teëgestaan. Maar geeneen van hierdie koninkryke sal vir ewig voortduur nie. Slegs Christus se koninkryk is ewig. Hy alleen is die regmatige Koning. Hy alleen verdien die aanbidding van die hele skepping. In hierdie vers antwoord die hele hemel met lofprysing.

Die vier-en-twintig ouderlinge val voor God neer en verklaar: "Ons dank U, Here God, Almagtige, wat is en wat was en wat kom, dat U u groot mag aangeneem en as koning geheers het."

Wat 'n wonderlike toneel!

Die stemme van die hemel vier nie net Christus se toekomstige heerskappy nie, maar die sekerheid van Sy oorwinning. Vanuit die hemel se perspektief is Sy triomf reeds verseker.

Geen aardse mag kan dit voorkom nie. Geen politieke stelsel kan dit vertraag nie. Geen vyand kan dit omverwerp nie. Alles beweeg bestendig na die dag wanneer Christus openlik oor 'n herstelde heelal sal regeer.

Dit is die groot hoop wat deur die hele boek Openbaring loop. Die geskiedenis beweeg nie na chaos nie, dit beweeg na Christus toe. Elke profesie wys ons na Hom, elke oordeel berei die weg vir Hom voor, elke konflik eindig uiteindelik met Sy oorwinning en omdat Hy wen, deel diegene wat hul vertroue in Hom plaas ook in daardie oorwinning.

Die Oordeel, die Heiligdom en Christus se Finale Appèl

In die laaste gedeelte van Openbaring 11 bring Johannes ons terug na die hemelse heiligdom, waar die hoofstuk begin het. Hier ontdek ons een laaste beroep—'n beroep wat God se laaste-dag-volk voorberei vir Christus se spoedige wederkoms.

Die hoofstuk het begin met die opdrag om die tempel van God te meet, wat ons na die hemelse oordeel wys. Nou eindig dit deur ons te herinner waarom daardie oordeel plaasvind en waar ons hoop gevind word.

Johannes skryf: "En die nasies was vertoornd, en u toorn het gekom en die tyd van die dode om geoordeel te word en om die loon te gee aan u diensknegte, die profete, en aan die heiliges en aan die wat u Naam vrees, klein en groot, en om die verderwers van die aarde te verderf." (Openbaring 11:18)

Let op die volgorde. Eers kom die oordeel en dan kom die beloning.

Dit is heeltemal in ooreenstemming met wat ons reeds deur Openbaring ontdek het. Jesus self het gesê: "Kyk, Ek kom gou, en my loon is by My, om elkeen te vergeld volgens sy werk."

As Christus Sy beloning bring wanneer Hy terugkeer, dan moet 'n oordeel noodwendig vooraf plaasvind. Die hemel se besluite word geneem voordat Jesus in heerlikheid verskyn. Daarom rig Openbaring herhaaldelik ons aandag op die oordeelsuur.

Dit is nie bedoel om ons bang te maak nie. Dit is bedoel om ons voor te berei. Vir diegene wat hul geloof in Christus geplaas het, is die oordeel nie iets om te vrees nie. Jesus is beide ons Verlosser en ons Voorspraak. Hy verteenwoordig Sy mense voor die Vader, en almal wat op Sy genade vertrou het, staan bekleed met Sy geregtigheid.

Dit is uiters belangrik om te besef dat hierdie meting nie 'n poging is om te sien of ons eie daade volmaak genoeg is vir die hemel nie. Die eintlike goeie nuus van die ondersoekende oordeel is dat Jesus nie net ons Advokaat is nie, maar ook ons Plaasvervanger. Wanneer die boeke oopgemaak en ons name geroep word, kyk die Vader nie na ons gebroke rekord van foute en tekortkominge nie; Hy kyk na die vlekkelose, volmaakte lewe van Sy Seun wat in ons plek staan. Ons verlossing is nie gebaseer op hoe goed ons presteer nie, maar op die voltooide werk van Christus aan die kruis. Vir die gelowige bring die oordeel dus nie vrees of onsekerheid nie, maar die absolute versekering dat ons saak reeds gewen is deur die Een wat vir ons intree.

Hierdie waarheid help ons ook om die spanning te breek rondom die idee dat ons as gelowiges die volmaakte karakter van Christus moet weerspieël. Uit ons eie, menslike oogpunt sal ons onself altyd as onvolmaak ervaar, maar vanuit God se ewige perspektief is ons verandering reeds 'n voldwonge feit in Christus. Ons groot opdrag is bloot om dit as 'n belofte te glo. Ons moet net soveel geloof plaas op ons heiligmaking as op ons regverdigmaking, in die volle wete dat die krag om te verander van GóD af kom, nie van onself nie. Soos Filippense 1:6 belowe, sal Hý die goeie werk wat Hy in ons begin het, self voltooi. Ons geveg is nie een van menslike inspanning nie, maar soos Jakob moet ons in absolute afhanklikheid aan Jesus vasklou en weier om te laat los, totdat Hy ons seën met Sy eie, volmaakte karakter.

Die oordeel demonstreer voor die heelal die transformerende krag van die evangelie. Dit openbaar dat God se genade nie net sonde vergewe nie, maar ook lewens verander.

Johannes sê ook dat God "diegene wat die aarde vernietig, sal vernietig." Daardie woorde dra merkwaardige betekenis.

Vir die grootste deel van die menslike geskiedenis het die mensdom nie die vermoë gehad om die hele planeet te verwoes nie. Oorloë het verskriklike vernietiging gebring, maar hulle kon nie die beskawing op 'n wêreldskaal bedreig nie. Vandag is die situasie egter baie anders.

Die mensdom besit wapens wat in staat is tot ondenkbare vernietiging. Kernarsenale het die potensiaal om hele nasies te verwoes. Verder word God se skepping steeds beskadig deur besoedeling, omgewingsagteruitgang en die misbruik van die aarde se hulpbronne.

Of dit nou oorlogvoering, gierigheid of roekelose rentmeesterskap is, die mensdom het 'n ongekende vermoë getoon om die wêreld wat God aan ons sorg toevertrou het, te vernietig. Openbaring herinner ons daaraan dat dit nie vir ewig sal voortduur nie. Christus sal ingryp. Hy sal die geskiedenis tot sy vasgestelde einde bring voordat die mensdom homself vernietig.

Daardie ingryping is die geseënde hoop van elke gelowige!

Dan teken Johannes een van die mooiste heiligdomstonele in die hele boek op.

"En die tempel van God het in die hemel oopgegaan, en sy verbondsark is in sy tempel gesien, en daar was weerligte en stemme en donderslae en aardbewing en groot hael." (Openbaring 11:19)

Die hoofstuk het die sirkel voltooi. Dit het met die tempel begin en dit eindig hier met die tempel. Maar nou gebeur iets buitengewoons: Die Allerheiligste word oopgemaak en Johannes sien die Ark van die Verbond. In die aardse heiligdom het die Ark die troon van God verteenwoordig. Bo op die Ark het die Shekinah-heerlikheid van God geskyn – die sigbare manifestasie van Sy teenwoordigheid.

Binne-in die Ark was die Tien Gebooie, God se ewige morele wet. Die wet is nie per ongeluk daar geplaas nie. Dit is onder die versoendeksel geplaas, wat ons daaraan herinner dat God se regering op beide geregtigheid en genade gegrond is.

Die wet openbaar Sy karakter en die versoendeksel openbaar Sy genade. Hierdie twee word nooit geskei nie.

Die oordeel is nie gebaseer op veranderende menslike opinies of kulturele standaarde nie. Dit is gebaseer op God se wet – die onveranderlike karakter van God. Sy wet bly die ewige standaard van Sy regering. Daarom roep Openbaring ons voortdurend terug tot heelhartige gehoorsaamheid – nie as 'n middel om verlossing te verdien nie, maar as die vrug van 'n lewe wat deur genade getransformeer is.

Wanneer ons Christus werklik liefhet, begeer ons om Hom te volg. Jesus self het gesê: "As julle My liefhet, onderhou my gebooie."

Gehoorsaamheid is die bewys van liefde. Liefde is nie die plaasvervanger van gehoorsaamheid nie! Regdeur Openbaring kom een saak herhaaldelik na vore. Dit is die kwessie van aanbidding. Wie sal ons aanbid? Wie sal ons gehoorsaam?

Sal ons die Skepper aanbid, of sal ons menslike gesag volg? Sal ons lojaliteit aan Christus of aan die stelsels van hierdie wêreld behoort?

Die Sabbat word betekenisvol omdat dit direk na God as die Skepper wys. Dit is die herdenking van die Skepping en 'n weeklikse herinnering dat ons lewens aan die Een behoort wat ons gemaak en verlos het.

Dit is merkwaardig hoe Openbaring 11 die sirkel volmaak. Die hoofstuk begin met die tempel van God en eindig met die tempel van God. Dit begin met die meting van die aanbidders en eindig met die opening van die Allerheiligste, waar Johannes die Ark van die Verbond sien. Dit begin deur ons aandag op die hemelse oordeel te vestig en eindig deur die maatstaf van daardie oordeel te openbaar: God se morele wet.

Hierdie heiligdomraamwerk is nie toevallig nie. Hoewel Openbaring 11 die geskiedenis van God se volk, Sy Woord en Sy oordeel beskryf, word die hele hoofstuk vanuit die hemelse heiligdom aangebied. Van die meting van die tempel in vers 1 tot die opening van die Allerheiligste in vers 19 word ons herinner dat hierdie geskiedenis afspeel terwyl Jesus, ons groot Hoëpriester, namens ons in die hemel dien.

Openbaring bied dus die finale konflik aan as 'n konflik oor aanbidding en getrouheid. God nooi elke persoon uit om Hom in gees en waarheid te aanbid en soos ons die einde van hierdie hoofstuk nader, is die appèl diep persoonlik.

Profesie gaan nooit bloot oor die verstaan van geskiedenis nie. Dit gaan oor die reaksie op Jesus.

Die God wat Sy Woord deur eeue van vervolging bewaar het, roep ons vandag om daardie Woord te vertrou. Die Christus wat in die hemelse heiligdom bedien, nooi ons uit om ons lewens volledig in Sy hande te plaas. Die Verlosser wat voorberei om terug te keer, vra elkeen van ons 'n eenvoudige maar deursoekende vraag:

Sal jy My volg waar ek ook al lei?

Kan ons eerlik bid: "Here Jesus, wat U ook al van my vra, is ek bereid om te doen. Waar u Woord ook al lei, sal ek volg. Wat U ook al openbaar, sal ek gehoorsaam – nie om u liefde te verdien nie, maar omdat U my reeds liefgehad het met 'n ewige liefde."

Dit is die uitnodiging van Openbaring 11. Dit is 'n uitnodiging om ons vertrou in Christus te plaas, ons geloof in Sy Woord te anker en getrou aan Hom te bly terwyl die geskiedenis bestendig na sy glorieryke einde beweeg.

Waarheid kan teengestaan word, waarheid mag onderdruk word, waarheid mag selfs lyk asof dit val maar die Woord van God sal nooit faal nie.

Die koninkryke van hierdie wêreld sal verbygaan, die evangelie sal voortduur en Jesus Christus sal vir ewig en altyd regeer. Mag ons harte ten volle aan Hom oorgegee wees, sodat ons, wanneer Hy in heerlikheid kom, met blydschap ons Koning sal verwelkom en die ewigheid in Sy teenwoordigheid sal deurbly.

OPENBARING HOOFSTUK 12:

"Die Groot Stryd Begin Maar Jesus Wen Altyd"

Kom ons plaas hierdie hoofstuk eers in sy groter konteks. In Openbaring 1 ontmoet ons Jesus Christus. Hy is die middelpunt van die boek. Hy is die Een wat Homself openbaar. Hy is die Een wat ons liefhet, ons met sy bloed van sonde gewas het, ons Hoëpriester is, ons Koning is en weer sal terugkeer. Van die eerste hoofstuk af is dit duidelik: Openbaring gaan nie in die eerste plek oor gediertes, rampe of politieke magte nie. Dit gaan oor Jesus Christus.

Daarna volg drie groot reekse van sewe: die sewe gemeentes, die sewe seëls, en die sewe basuine.

Die sewe gemeentes wys vir ons die geestelike toestand van God se kerk deur die eeue. In elke gemeente hoor ons dieselfde oproep: "Aan hom wat oorwin..."

Dit is die groot boodskap van die gemeentes: ongeag in watter geestelike toestand jy jou bevind, kan jy deur Christus oorwin.

Die sewe seëls wys weer hoe die kerk die wêreld beïnvloed en hoe die wêreld die kerk beïnvloed. Ons sien die wit perd van die suiwer evangelie, die rooi perd van vervolging, die swart perd van kompromie, die vaal perd van geestelike verval en dood, ons hoor die martelare wat uitroep: "Hoe lank nog, Here?", en uiteindelik die klimaks van Christus se wederkoms.

Daarna kom die sewe basuine. Hier sien ons God se oordele oor magte wat sy waarheid verwerp. Die basuine neem ons vanaf die val van Jerusalem tot aan die einde van die wêreldgeskiedenis.

Openbaring 11 eindig met die aankondiging dat Christus uiteindelik Koning sal wees.

Nou bereik ons Openbaring 12 en hier verander die fokus. Die vorige hoofstukke het die geskiedenis voorberei. Vanaf hoofstuk 13 begin die groot eindtydgebeure ontvou: 'n dier wat uit die see kom, die merk van die dier, God se laaste waarskuwing aan die wêreld, die drie engele se belangrike boodskappe, die sewe laaste plae, Babilon se val, Christus se wederkoms, die millennium, en uiteindelik die nuwe hemel en nuwe aarde.

Openbaring 12 dien dus as die brug tussen die geskiedenis en die finale konflik.

Hoe moet ons Openbaring 12 lees?

Hier is iets baie belangrik. Johannes volg nie altyd 'n streng kronologiese volgorde nie. In Openbaring 12 kry ons eers 'n kort opsomming van die hele hoofstuk in die eerste ses verse. Daarna, vanaf vers 7, gaan Johannes terug en brei die besonderhede verder uit.

Hierdie manier van skryf kom dikwels in Openbaring voor. Eers kry jy die groot prentjie en dan zoom die profesie in op die besonderhede.

As ons dit verstaan, raak die hoofstuk baie makliker om te volg.

Die Vrou in die Hemel

Ons lees: "En 'n groot teken het in die hemel verskyn: 'n vrou wat met die son bekleed was, en die maan onder haar voete en op haar hoof 'n kroon van twaalf sterre." (Openbaring 12:1)

Hierdie vrou is nie 'n letterlike vrou nie. Die teks sê self dit is "'n groot teken". In Bybelprofesie stel 'n rein vrou God se ware volk of sy ware kerk voor. Hierdie beginsel loop regdeur die Skrif.

In Jeremia 6:2 vergelyk God die dogter van Sion met 'n lieflike vrou. Sion verteenwoordig God se volk. In Jesaja 52 word Sion aangespreek as God se verbondsvolk wat aan Hom behoort. Wanneer ons by die Nuwe Testament kom, gebruik Paulus dieselfde beeld. In Efesiërs 5 lees ons: "Mans, julle moet julle vroue liefhê soos Christus ook die gemeente liefgehad en Homself daarvoor oorgegee het."

Christus is die Bruidegom en die gemeente is sy bruid.

Wanneer God se volk getrou aan Hom bly, word sy as 'n rein bruid voorgestel. Wanneer sy egter kompromie met die wêreld aangaan, gebruik die Bybel die beeld van geestelike egbreuk. Daarom sê Jakobus 4:4: "Weet julle nie dat vriendskap met die wêreld vyandskap teen God is nie?"

Hieruit ontwikkel een van die groot temas van Openbaring. Daar is uiteindelik twee vroue. Die eerste is die rein vrou van Openbaring 12 en die tweede is die hoervrou van Openbaring 17.

Die eerste is getrou aan Christus terwyl die tweede haar met wêreldse magte verbind. Openbaring 12 begin dus deur God se ware kerk aan ons bekend te stel.

Die Simbole van die Vrou

Johannes beskryf drie kenmerke. Sy is bekleed met die son, die maan is onder haar voete, en sy dra 'n kroon van twaalf sterre. Die son wys op Christus, die Son van Geregtigheid. Die kerk ontvang haar heerlikheid nie uit haarself nie, maar uit Christus.

Die maan weerspieël die lig van die son. Net so weerspieël die Ou Testament die lig van Christus wat later volledig geopenbaar sou word. Jesus het immers gesê: "Dit is dié Skrifte wat van My getuig."

Die Ou Testament wys vooruit na Hom en die Nuwe Testament openbaar Hom.

Dan dra die vrou twaalf sterre. Hierdie twaalf sterre wys op die twaalf apostels waardeur Christus sy Nuwe-Testamentiese kerk gevestig het. Ons sien dus 'n wonderlike prentjie: God se kerk staan vas op die fondament van sy Woord, leef in die lig van Christus en word deur die apostoliese waarheid gelei.

Die Draak, die Seun en die Groot Konflik

Johannes gaan nou voort met die volgende toneel. Hy skryf: "En sy was swanger en het uitgeroep in haar barensnood en gely om geboorte te gee." (Openbaring 12:2)

Hierdie vrou verteenwoordig God se ware volk. Uit hierdie volk sou die Messias gebore word. Die Ou Testament het eeue lank vooruit gewys na die Verlosser wat sou kom. Profete het Hom aangekondig, offers het na Hom gewys en elke profesie het die wêreld voorberei vir die koms van Christus.

Maar net toe die Verlosser op die toneel sou verskyn, verskyn daar ook iemand anders. Johannes sê: "Toe verskyn daar 'n ander teken in die hemel: kyk, 'n groot vuurrooi draak met sewe koppe en tien horings en op sy koppe sewe krone." (Openbaring 12:3)

Hier ontmoet ons die groot teenstander van Christus. Later in dieselfde hoofstuk laat die Bybel geen twyfel oor sy identiteit nie. Die draak is Satan.

Maar soos ons dwarsdeur Openbaring sien, werk Satan dikwels deur aardse magte. Soos God mense gebruik om sy werk te doen, gebruik die duiwel ook wêreldryke en politieke magte om sy planne uit te voer.

Die tien horings herinner ons reeds aan die verdeelde Romeinse Ryk—'n onderwerp wat later in Openbaring nog baie duideliker uitgewerk sal word. Die sewe koppe wys op die opeenvolgende wêreldmoondhede waardeur Satan deur die geskiedenis probeer het om God se plan te verydel. Ons sal hierdie simbole later in die studie verder ondersoek.

'n Derde van die Engele

Johannes voeg nog 'n belangrike detail by. Hy sê: "Sy stert het 'n derde van die sterre van die hemel meegesleur en hulle op die aarde gegooi."

Sterre stel hier engele voor. Voordat sonde ooit op aarde bestaan het, het daar reeds oorlog in die hemel uitgebreek. Lucifer het teen God gerebelleer maar hy het nie alleen geval nie. Hy het 'n derde van die hemelse engele saam met hom in sy opstand meegesleur.

Van daardie oomblik af het die groot stryd tussen Christus en Satan begin—'n stryd wat uiteindelik ook na hierdie aarde uitgebrei het.

Die Draak Wag vir die Kind

Nou kom een van die mees dramatiese tonele in Openbaring. Johannes sê die draak staan gereed om die Kind te verslind sodra Hy gebore word. Wie is hierdie Kind?

Daar is geen twyfel nie. Dit is Jesus Christus. Dink terug aan die geskiedenis.

Net ná Jesus se geboorte het koning Herodes die bevel gegee dat al die seuntjies van twee jaar en jonger doodgemaak moes word. Was dit bloot Herodes se idee? Nee.

Agter Herodes het Satan self gestaan. Van die eerste oomblik af wou hy die Verlosser vernietig. As hy Christus kon keer voordat Hy sy verlossingswerk voltooi, sou die mensdom sonder hoop wees. Maar God se plan kon nie verydel word nie. Jesus het geleef. Hy het sy bediening voltooi. Hy het aan die kruis gesterf, uit die graf opgestaan en het na die Vader opgevaar.

Die draak het probeer vernietig maar God het oorwin.

Die Ysterstaf

Openbaring sê verder: "Sy het 'n manlike Kind gebaar wat al die nasies met 'n ysterstaf sou regeer."

Hierdie uitdrukking kom direk uit Psalm 2. Daar lees ons: "Jy is my Seun... Vra van My, en Ek sal nasies gee as jou erfdeel... Jy sal hulle verpletter met 'n ysterstaf."

Hierdie profesie handel oor die Messias. Die ysterstaf is nie 'n simbool van wreedheid nie. Dit is 'n simbool van koninklike gesag. Dit wys dat Christus die wettige Koning van die heelal is.

Hy alleen het die reg om uiteindelik oor die nasies te regeer. Openbaring 11 het reeds aangekondig: "Die koninkryke van die wêreld het die eiendom van onse Here en van sy Christus geword, en Hy sal as Koning heers tot in alle ewigheid."

Die groot boodskap van Openbaring is dus nie dat Satan uiteindelik wen nie, inteendeel, elke poging van Satan misluk. Elke aanval eindig uiteindelik in Christus se oorwinning.

Die Hemelvaart van Christus

Johannes sluit hierdie gedeelte af met die woorde: "En haar Kind is weggeruk na God en sy troon."

Met een kort sin vat Johannes ongeveer drie-en-dertig jaar van Jesus se aardse bediening saam. Hy slaan nie die besonderhede oor omdat hulle onbelangrik is nie. Hy veronderstel dat sy lesers reeds die Evangelies ken.

In hierdie enkele sin lê egter die hele Evangelie opgesluit. Jesus het die volmaakte lewe geleef wat ons moes leef en Hy het die dood gesterf wat ons verdien het. Aan die kruis het genade, vergifnis en barmhartigheid vir die mensdom oopgevloei.

Hy is begrawe. Op die derde dag het Hy opgestaan en uiteindelik het Hy na die Vader se troon opgevaar, waar Hy vandag as ons Hoëpriester en Koning dien.

Wat 'n troos is dit nie. Ons Verlosser is nie in 'n graf nie. Hy leef. Hy regeer, en eendag sal Hy terugkeer om sy koninkryk sigbaar op hierdie aarde op te rig.

Dit is waarom Openbaring deurentyd ons oë op Jesus gevestig hou. Hy is die Kind. Hy is die Koning. Hy is die Oorwinnaar. En omdat Hy oorwin het, kan elkeen wat aan Hom behoort ook oorwin.

Die Vrou Vlug na die Woestyn – God Bewaar Sy Kerk

Nadat Johannes die geboorte, lewe, dood, opstanding en hemelvaart van Christus in enkele verse opgesom het, verskuif die fokus na God se kerk. Hy skryf: "En die vrou het na die woestyn gevlug waar sy 'n plek het wat deur God voorberei is, sodat hulle haar daar twaalfhonderd-en-sestig dae lank sou onderhou." (Openbaring 12:6)

Hier begin ons een van die belangrikste profetiese tydperke in die Bybel bestudeer.

Waarom vlug die vrou?

Onthou, die vrou verteenwoordig God se ware kerk. Ná Christus se hemelvaart het die evangelie vinnig oor die bekende wêreld versprei. Duisende mense het hulle tot Christus bekeer maar Satan het nie opgegee nie.

Aanvanklik het hy probeer om die kerk deur openlike vervolging uit te wis. Toe dit nie werk nie, verander hy sy strategie. Hy bring toe kompromie!

Soos ons reeds in die sewe gemeentes en die sewe seëls gesien het, het die kerk geleidelik begin afwyk van die eenvoudige waarhede van die Skrif. Menslike tradisies het stadig maar seker die plek van Bybelse waarheid begin inneem. Teen die sesde eeu bereik hierdie ontwikkeling 'n belangrike keerpunt.

In hierdie beskouing van profesie word 538 n.C. beskou as die begin van die 1 260-jarige profetiese tydperk. Keiser Justinianus se wetgewing het die biskop van Rome burgerlike én godsdienstige gesag gegee, en hierdie vereniging van kerk en staat sou die geskiedenis diep beïnvloed.

Gedurende hierdie tyd het baie gelowiges wat getrou aan die Bybel wou bly, vervolging ervaar. Dit is waarom Johannes sê dat die vrou na die woestyn vlug.

Wat beteken die 1 260 dae?

Die Bybel gebruik dieselfde tydperk op verskillende maniere. Hier lees ons van 1 260 dae. Later in dieselfde hoofstuk lees ons van: "'n tyd, tye en 'n halwe tyd."

Hierdie twee uitdrukkings beskryf presies dieselfde tydperk.

Kom ons kyk daarna. In Bybelprofesie is:

- 'n tyd = een profetiese jaar.
- Tye = twee profetiese jare.
- 'n Halwe tyd = 'n halwe profetiese jaar.

Saam is dit: $1 + 2 + \frac{1}{2} = 3\frac{1}{2}$ profetiese jare.

- 'n Profetiese jaar bestaan uit 360 dae.
- Dus: $3\frac{1}{2} \times 360 = 1\,260$ profetiese dae.

Volgens die dag-jaar-beginsel, wat ons reeds in Daniël bestudeer het, verteenwoordig een profetiese dag een letterlike jaar. Die 1 260 dae word dus 1 260 letterlike jare.

Hierdie tydperk strek vanaf 538 n.C. tot 1798 n.C. Gedurende hierdie eeue het die Middeleeuse kerklike stelsel groot politieke invloed uitgeoefen, en baie gelowiges wat volgens hulle gewete aan die Bybel wou vashou, is vervolgt.

In 1798 het die Franse generaal Berthier, onder bevel van Napoleon, Rome binnegegaan, die pous gevange geneem en daarmee 'n beslissende keerpunt in hierdie tydperk ingelui.

Die Donker Middeleeue

Hierdie 1 260 jaar staan dikwels bekend as die Donker Middeleeue. Waarom?

Nie omdat daar geen opregte Christene was nie, intendeel, daar was baie getroue gelowiges maar Bybelwaarheid is grootliks deur menslike tradisie oorskadu.

Vir groot dele van hierdie tyd was die Bybel nie in die gewone mense se taal beskikbaar nie. Skrifte is dikwels in kloosters bewaar, en min mense het toegang daartoe gehad. Tog het God nooit sy waarheid laat verdwyn nie.

Reeds teen die einde van hierdie tydperk begin lig deurbreek. Mense soos John Wycliffe, Jan Hus, Hieronymus (Jerome) van Praag en later William Tyndale het die Bybel weer onder gewone mense begin versprei. Met die uitvinding van die drukpers het God nuwe geleenthede geskep om sy Woord oor die wêreld te versprei.

Die Reformasie was nie 'n toevallige gebeurtenis nie. Dit was deel van God se plan om sy waarheid weer helder te laat skyn.

'n Plek deur God Voorberei

Maar let op die besonderse uitdrukking in Openbaring 12. Johannes sê nie bloot dat die vrou gevlug het nie. Hy sê sy het gevlug na: "'n plek wat deur God voorberei is."

Later, in vers 14, lees ons weer: "Sy is daar gevoed." Wat 'n pragtige waarheid.

God het nie net sy kerk gesê om te vlug nie, Hy het reeds vooruit vir haar 'n veilige plek voorberei. Hy het nie net beskerming voorsien nie, Hy het ook voorsiening gemaak.

Dit is presies hoe God nog altyd werk. Toe Elia in die woestyn was, het God hom gevoed. Toe Israel deur die woestyn getrek het, het God manna uit die hemel gestuur. Toe die vroeë Christene vervolgt is, het God hulle krag gegee.

En gedurende die donker eeue het Hy sy getroue kinders bewaar. Dikwels moes hulle in afgeleë berggebiede, woude en valleie skuil, maar selfs daar het God hulle nie vergeet nie.

Dieselfde God Sorg Vandag Nog

Hierdie profesie is nie net geskiedenis nie. Dit openbaar ook God se karakter.

Miskien voel jy vandag asof jy self deur 'n woestyn gaan. Dalk worstel jy met finansiële druk. Dalk het jy jou werk verloor. Dalk is daar spanning in jou huwelik of gesin. Dalk dra jy swaar aan gesondheidsprobleme.

Openbaring 12 herinner ons aan dieselfde God wat sy kerk deur twaalf eeue van vervolging gedra het. Hy het vir hulle 'n plek voorberei. Hy het hulle gevoed en Hy doen vandag nog dieselfde vir sy kinders. Jesus het belowe: "Ky, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld." En Hebreërs herinner ons: "Ek sal jou nooit begewe en jou nooit verlaat nie."

Wanneer die pad donker raak, is God nie afwesig nie. Dikwels is dit juis in die woestyn dat ons Hom die duidelikste leer ken. Hy voorsien. Hy beskerm. Hy versterk. En Hy dra sy kinders veilig deur elke beproewing.

Oorlog in die Hemel – Migael en die Groot Oorwinning

Tot dusver het Johannes die groot verhaal opgesom: Die ware kerk verskyn, Christus word gebore, Satan probeer Hom vernietig, Christus vaar op na die Vader, en die kerk vlug gedurende die 1 260 jaar na die woestyn.

Nou gaan Johannes terug in die geskiedenis en brei die verhaal verder uit. Hy skryf: "En daar het oorlog in die hemel gekom: Migael en sy engele het oorlog gevoer teen die draak; en die draak en sy engele het oorlog gevoer." (Openbaring 12:7)

Hier kry ons die oorsprong van die groot stryd tussen goed en kwaad.

Waar het sonde begin?

Baie mense vra: "Waarom is daar sonde op aarde?" Openbaring gee ons die antwoord. Sonde het nie op die aarde begin nie, dit het in die hemel begin.

Nog voordat Adam en Eva geskep is, het daar reeds opstand teen God ontstaan. Lucifer, die hoogste van die geskape engele, het teen God gerebelleer. Hy was nie tevrede met sy plek nie. Hy wou die aanbidding ontvang wat slegs aan God behoort. Daarom het oorlog in die hemel uitgebreek.

Dit was natuurlik nie 'n oorlog met swaarde en fisiese wapens nie. Dit was 'n stryd oor karakter, 'n stryd tussen waarheid en leuen, tussen nederigheid en hoogmoed, tussen liefde en selfverheffing.

En in daardie stryd tree iemand na vore met 'n besondere naam: Migael.

Wie is Migael?

Hierdie vraag is deur die eeue baie bespreek. Migael is 'n titel van Christus, nie 'n aanduiding dat Jesus 'n geskape engel is nie. Kom ons kyk waarom.

Die naam Migael beteken: "Wie is soos God?"

Die Bybel noem Migael slegs 'n paar keer, maar elke keer verrig Hy werke wat slegs Christus kan doen. In Daniël 10 tree Migael op teen die magte van die duisternis wat die koning van Persië beïnvloed. Hy beskerm God se volk. In Daniël 12 staan Migael op aan die einde van die wêreldgeskiedenis wanneer die finale verlossing van God se volk aanbreek. In Judas het Migael gesag oor Moses se opstanding. En hier, in Openbaring 12, is dit Migael wat Satan uit die hemel werp.

Wanneer ons al hierdie gedeeltes saamlees, sien ons telkens dieselfde prentjie: Migael het gesag oor die engele. Hy het gesag oor die dood. Hy het gesag oor Satan en Hy het gesag oor die verloop van die heilsgeskiedenis.

Dit is gesag wat alleen aan Christus behoort.

Waarom word Jesus dan die Aartsengel genoem?

Sommige mense wonder hieroor. Die woord aartsengel beteken eenvoudig: "Hoof van die engele" of "opperbevelvoerder van die engele." Dit beteken nie dat Jesus self 'n geskape engel is nie. Hy is die Skepper van die engele en Hy is hulle Bevelvoerder.

Net soos die titel "Koning van konings" nie beteken Jesus is bloot een koning tussen ander nie, beteken "Aartsengel" nie Hy is bloot een engel tussen ander nie. Dit beskryf sy gesag.

Wanneer 1 Tessalonisense 4 sê dat die Here sal neerdaal "met die stem van die aartsengel", wys dit op Christus se koninklike bevel waardeur die dooies opgewek sal word.

Jesus Christus se stem laat die grafte oopgaan. Hy gee lewe.

Geen geskape wese kan dit doen nie. Jesus self het gesê: "Voordat Abraham was, is Ek." Hy is die ewige Christus. Hy het geen begin nie. Hy het geen einde nie. Juis daarom kan Hy ewige lewe gee. As Hy nie self die ewige God was nie, sou Hy nooit die ewige Lewe aan ander kon skenk nie.

Satan Word Uitgewerp

Johannes sê vervolgens: "Maar hulle kon nie oorwin nie, en hulle plek is in die hemel nie meer gevind nie."

Wat 'n kragtige verklaring. Satan verloor. Hy wen nie. Hy kry nie 'n gelykopuitslag nie.

Hy word verslaan.

Daarna verduidelik Johannes presies wie hierdie draak is: "Die groot draak is neergewerp, die ou slang wat genoem word duiwel en Satan, wat die hele wêreld verlei."

Hier gebruik Johannes twee belangrike name. Hy noem hom die draak en hy noem hom die slang.

Waarom albei?

Omdat elke naam iets van sy karakter openbaar. As draak vernietig hy en as slang mislei hy. As slang het hy Eva in Eden verlei en as draak probeer hy God se volk uitwis.

Misleiding en vernietiging loop altyd saam. Hy mislei om te vernietig en hy vernietig diegene wat hy mislei. Daarteenoor openbaar Christus presies die teenoorgestelde.

Jesus sê: "Ek is die weg en die waarheid en die lewe."

Satan bring leuens en dood maar Christus bring waarheid en lewe. Dit is die twee koninkryke wat dwarsdeur Openbaring teenoor mekaar staan.

Die Groot Oorwinning

Dan hoor Johannes 'n magtige stem in die hemel uitroep: "Nou het die heil en die krag en die koninkryk van onse God en die mag van sy Christus gekom."

Waarom? "Want die aanklaer van ons broeders is neergewerp."

Hier kry ons 'n belangrike insig in Satan se werk. Hy is nie net die versoeker nie, hy is ook die aanklaer. Hy herinner ons voortdurend aan ons mislukkings. Hy fluister: "Jy is nie goed genoeg nie." "God kan jou nie vergewe nie." "Jy sal nooit verander nie."

Maar Openbaring antwoord: Die aanklaer is verslaan! In Christus het ons verlossing, krag, die koninkryk van God, en Sy oorwinning.

Die kruis het Satan se aanklagte stilgemaak. Jesus staan vandag as ons Hoëpriester in die hemelse heiligdom.

Wanneer Satan aankla, wys Christus op sy eie bloed. Wanneer Satan wys op ons sonde, wys Christus op sy volmaakte geregtigheid.

Dit is waarom ons hoop nie in onself lê nie. Ons hoop rus volkome in Jesus en daarom is die boodskap van Openbaring nie een van vrees nie, dit is 'n boodskap van oorwinning.

Elke keer wanneer Satan teen Christus opstaan, gebeur dieselfde: Jesus wen. Satan verloor.

Dit was waar in die hemel, dit was waar by die kruis, dit was waar met die opstanding, en dit sal waar wees aan die einde van die wêreld.

"Hulle het Hom Oorwin" – Die Geheim van die Oorwinnende Lewe

Nadat Johannes die oorlog in die hemel beskryf het en gewys het hoe Satan uit die hemel gewerp is, hoor hy 'n magtige loflied uit die hemel. Hy skryf: "Nou het die heil en die krag en die koninkryk van onse God en die mag van sy Christus gekom, want die aanklaer van ons broeders is neergewerp, hy wat hulle dag en nag voor onse God aangekla het." (Openbaring 12:10)

Hier sien ons weer een van Satan se belangrikste werkswyses. Hy is nie net die versoeker nie, hy is ook die aanklaer. Hy versoek mense om te sondig, en wanneer hulle val, beskuldig hy hulle voor God. Hy probeer hulle oortuig dat daar geen hoop meer is nie.

Maar die evangelie antwoord met 'n veel groter waarheid. Jesus is nie net ons Verlosser nie, Hy is ook ons Voorspraak.

Hy staan in die hemelse heiligdom namens elke gelowige wat sy vertrouwe in Hom stel.

Wanneer Satan ons aankla, antwoord Christus nie met ons goeie werke nie. Hy wys op sy eie volmaakte offer. Sy bloed spreek harder as enige beskuldiging.

Hoe Oorwin God se Volk?

Nou kom ons by een van die bekendste verse in Openbaring.

Johannes sê: "En hulle het hom oorwin deur die bloed van die Lam en deur die woord van hulle getuienis, en hulle het tot die dood toe hulle lewe nie liefgehad nie." (Openbaring 12:11)

Hier gee God vir ons drie beginsels van geestelike oorwinning.

Eerstens: Deur die Bloed van die Lam

Let op wat eerste genoem word. Nie ons gehoorsaamheid nie, nie ons pogings nie, nie ons karakter nie, maar die bloed van die Lam.

Alles begin by die kruis.

Wanneer ons na Golgota kyk, besef ons hoe groot Christus se liefde werklik is. Hy, wat geen sonde geken het nie, het ons sonde op Hom geneem. Hy het die straf gedra wat ons moes dra. Hy het die dood gesterf wat ons moes sterf. By die kruis ontmoet geregtigheid en genade mekaar.

Daar ontdek ons dat ons nie deur ons eie verdienste gered word nie. Ons word gered deur Christus alleen. Wanneer hierdie waarheid ons hart raak, verander iets binne ons.

Ons dien God nie meer uit vrees nie. Ons gehoorsaam Hom uit liefde.

Soos Paulus skryf: "Die liefde van Christus dring ons."

Liefde word die dryfkrag van gehoorsaamheid. Dit is waarom ware Christelike gehoorsaamheid nooit probeer om verlossing te verdien nie. Dit vloei uit dankbaarheid vir 'n Verlossing wat reeds verniet aan ons geskenk is.

Tweedens: Deur die Woord van Hulle Getuienis

Johannes noem 'n tweede geheim van oorwinning: "Deur die woord van hulle getuienis."

Ons woorde beïnvloed ons geloofslawe baie meer as wat ons besef. As ons voortdurend twyfel uitspreek, voed ons twyfel. As ons voortdurend moedeloosheid uitspreek, versterk ons moedeloosheid. Maar wanneer ons praat oor God se trou...wanneer ons sy beloftes hardop herhaal...wanneer ons Hom dank vir sy genade...wanneer ons sy goedheid bely...dan versterk geloof ons eie harte.

Dit beteken nie ons ontken probleme nie. Dit beteken ons kies om God se beloftes groter te ag as ons omstandighede. Daarom behoort 'n Christen se gesprek gevul te wees met hoop, met dankbaarheid, met geloof en met vertroue.

Hoe meer ons oor Christus praat, hoe groter word Hy in ons denke en hoe kleiner word ons vrese.

Derdens: Hulle Het Hulle Lewe Nie Liefgehad Tot die Dood Toe Nie

Die derde kenmerk van oorwinnaars is volle oorgawe.

Hierdie gelowiges het Christus bo alles liefgehad. Selfs wanneer vervolging gekom het...selfs wanneer hulle hul besittings verloor het...selfs wanneer hulle hul lewe moes aflê...het hulle aan Jesus vasgehou.

Dit beteken nie dat hulle die dood gesoek het nie. Dit beteken dat niks belangriker was as getrouheid aan Christus nie. Hulle het verstaan dat hierdie lewe tydelik is, maar die ewige lewe saam met Christus duur vir ewig.

Ware dissipelskap vra altyd oorgawe. Nie gedeeltelik nie maar heeltemal.

Satan Weet Sy Tyd Is Kort

Daarna lees ons: "Wee die bewoners van die aarde en die see, want die duiwel het na julle neergedaal met groot toorn, omdat hy weet dat hy min tyd het." (Openbaring 12:12)

Hier is iets merkwaardigs. Satan weet iets wat baie mense vergeet.

Hy weet sy tyd is beperk. Hy weet die groot stryd beweeg vinnig na sy einde, daarom werk hy met soveel intensiteit. Daarom sien ons toenemende misleiding. Daarom sien ons groeiende verwarring oor waarheid. Daarom probeer hy mense wegtrek van Christus en van die gesag van God se Woord.

Hy verstaan dat die wederkoms van Jesus nader kom maar hierdie vers behoort nie God se kinders bang te maak nie, intendeel, dit behoort ons hoop te gee, want as Satan weet sy tyd is kort, beteken dit Christus se oorwinning is naby.

Die Koning kom.

Jesus Wen Elke Keer

Wanneer ons terugkyk oor Openbaring 12, sien ons dieselfde patroon oor en oor. Satan rebelleer in die hemel. Jesus wen.

Satan probeer die Kind vernietig. Jesus wen.

Satan probeer die kerk uitwis. Jesus wen.

Satan vervolg God se volk. Jesus bewaar sy kerk.

Die hele hoofstuk is een groot getuienis dat die duiwel nooit die laaste woord het nie. Dit behoort ook vir ons persoonlik groot moed te gee.

Miskien worstel jy met sonde. Miskien voel jy moedeloos. Miskien dink jy die vyand is besig om te wen. Openbaring 12 sê: Kyk na Jesus. Hy het reeds oorwin. En omdat Hy oorwin het, kan almal wat hulle vertrou in Hom stel, ook oorwin.

Die geheim van die Christelike lewe lê nie in groter selfvertroue nie. Dit lê in groter vertrouwe op Christus. Want uiteindelik is dit nie óns wat die oorlog wen nie, dit is die Lam.

En ons deel in Sy oorwinning.

Die Oorblyfsel – God se Eindtydkerk

Nadat Johannes die groot stryd tussen Christus en Satan beskryf het, die oorlog in die hemel, Christus se oorwinning aan die kruis en die bewaring van God se kerk gedurende die 1 260 jaar, kom hy by die slot van die hoofstuk.

Hy skryf: "En die draak was vertoornd op die vrou en het weggegaan om oorlog te voer teen haar ander nakomelinge wat die gebooie van God bewaar en die getuienis van Jesus Christus het." (Openbaring 12:17)

Hier bereik Openbaring 12 sy klimaks.

Satan se Laaste Aanval

Die draak is woedend. Waarom? Omdat hy telkens verloor het.

In die hemel het Christus gewen. Toe Christus aarde toe gekom het, het Satan probeer om Hom as Kind te vernietig, maar Christus het gewen. Gedurende die Donker Middeleeue het Satan probeer om God se kerk uit te wis, maar God het sy volk bewaar.

Nou, aan die einde van die wêreldgeskiedenis, verander Satan nie sy karakter nie. Hy begin sy laaste oorlog teen God se oorblyfselkerk. Johannes gebruik hier die woord "oorblyfsel."

Dit beteken eenvoudig: dit wat oorbly, die laaste deel van iets.

Soos daar in die Ou Testament telkens 'n getroue oorblyfsel was wat aan God getrou gebly het, so openbaar Openbaring dat daar ook in die eindtyd 'n getroue oorblyfsel sal wees. Nie omdat hulle beter is as ander mense nie, maar omdat hulle deur Christus aan Hom getrou bly.

Hoe Herken Ons die Oorblyfsel?

Johannes gee twee duidelike kenmerke. Eerstens: Hulle bewaar die geboorte van God. Gehoorzaamheid red niemand nie. Redding is nog altyd slegs deur die bloed van die Lam, maar ware liefde vir Christus bring altyd gehoorzaamheid voort.

Jesus het gesê: "As julle My liefhet, bewaar my geboorte."

Gehoorzaamheid is dus nie die wortel van redding nie; dit is die vrug daarvan.

Tweedens: Hulle het die Getuigenis van Jesus. Die tweede kenmerk is dat hulle die getuigenis van Jesus het. Later in Openbaring verduidelik Johannes self wat dit beteken.

Openbaring 19:10 sê: "Die getuigenis van Jesus is die gees van die profesie."

God sou dus in die eindtyd nie net 'n volk hê wat sy Woord liefhet nie, maar ook 'n volk wat deur die profetiese getuigenis gelei word—nie as 'n plaasvervanger vir die Bybel nie, maar as 'n gawe wat mense teruglei na die Bybel en na Christus.

Openbaring 12 Berei Openbaring 13 en 14 Voor

Nou verstaan ons waarom Openbaring 12 die brughoofstuk van die boek is. Hoofstuk 13 gaan wys hoe Satan sy laaste aanval uitvoer deur aardse magte. Daar ontmoet ons die dier uit die see, die dier uit die aarde en uiteindelik die merk van die dier.

Maar, hier in hoofstuk 12, voordat Johannes hierdie konflik beskryf, wys God eers vir ons wie Sy volk is en dan volg Openbaring 14.

Daar sien Johannes drie engele wat met groot dringendheid die ewige evangelie aan die hele wêreld verkondig. Hierdie boodskap gaan na elke nasie, stam, taal en volk.

Dit is God se laaste uitnodiging voordat Christus terugkeer en aan die einde van daardie hoofstuk beskryf Johannes weer dieselfde groep as in Openbaring 12: "Hier kom die lydsaamheid van die heiliges te pas; hier is hulle wat die geboorte van God en die geloof in Jesus bewaar." (Openbaring 14:12)

Let op hoe die twee hoofstukke mekaar aanvul. Openbaring 12 beskryf die oorblyfsel en Openbaring 14 beskryf hulle boodskap.

Die Groot Tema van Openbaring 12

Wanneer ons terugkyk oor die hele hoofstuk, sien ons een waarheid telkens weer herhaal. Jesus wen. Satan verloor.

In die hemel verloor Lucifer. By Bethlehem misluk Satan se poging om die Verlosser te vernietig. By Golgota dink Satan hy het gewen, maar die opstanding verander alles. Gedurende die Donker Middeleeue probeer hy God se kerk uitwis, maar God bewaar sy volk. En aan die einde van die wêreld sal Satan sy laaste aanval loods, maar ook dan sal Christus oorwin.

Dit is die boodskap van Openbaring.

Nie dat God en Satan gelyke magte is wat teen mekaar worstel nie. Nee. Christus is die oorwinnaar en Satan is reeds 'n verslane vyand.

'n Persoonlike Uitnodiging

Miskien voel dit soms asof die stryd in jou eie lewe oorweldigend is. Jy worstel dalk met sonde, teleurstelling, vrees of onsekerheid. Openbaring 12 herinner ons dat dieselfde Jesus wat Satan in die hemel oorwin het, wat die graf oorwin het en wat sy kerk deur die eeue gedra het, vandag nog leef.

Hy belowe om ook jou te dra. Daarom hoef ons nie bang te wees vir die eindtyd nie. Ons hoef slegs naby die Oorwinnaar te bly.

Wanneer ons ons lewe aan Christus toevertrou, word sy oorwinning ons oorwinning en eendag, wanneer Hy as Koning van die konings terugkeer, sal die hele heelal saam uitroep: "Aan Hom wat op die troon sit, en aan die Lam, kom toe die lof en die eer en die heerlijkheid en die krag tot in alle ewigheid."

Dit is waarheen Openbaring op pad is. Die boek eindig nie met die draak nie, dit eindig met die Lam en die Lam wen!

OPENBARING HOOFSTUK 13 (DEEL 1):

"Die Identiteit van die Dier uit die See"

In hierdie studie dek ons die eerste helfte van Openbaring 13. Hier kyk ons na die identiteit van die dier-mag, gesien in skrilte kontras met die identiteit van Jesus Christus, die Lam van God. Hierdie hoofstuk is so omvattend dat dit moeilik is om alles in een sessie te hanteer, daarom sal ons volgende keer die tweede helfte hanteer.

Openbaring 12: Die Spilpunt van die Stryd

In ons vorige studie het ons Openbaring 12 bestudeer. Openbaring 12 is 'n deurslaggewende hoofstuk; dit is die spilpunt waarom die hele boek draai. Ons het gekyk na vier episodes of tonele in daardie hoofstuk, en die oorkoepelende tema was duidelik: Jesus wen, en Satan verloor.

In daardie vier tonele het ons gesien hoe Satan die beginsels en die plan van God aanval terwyl hy veg vir die troon van God in die hemel. Satan begeer aanbidding. Daar is 'n oorlog – Jesus en Sy engele veg teen die draak (Satan) en sy engele. Onthou, in Openbaring 12 word Satan as die draak én die slang uitgebeeld. Hy is die draak omdat hy ons wil vernietig, en hy is die slang omdat hy ons wil mislei, net soos hy vir Eva in die Tuin van Eden mislei het oor die kwessie van onsterflikheid. Hy het vir haar gesê dat sy "sekerlik nie sal sterf nie" as sy van die vrug eet. Met ander woorde, hy het beweer sy het natuurlike onsterflikheid. Net soos die duiwel haar probeer mislei het, probeer hy vandag mans en vroue op die planeet aarde mislei met leuens, dwalings en 'n vervalste waarheid, eerder as die suiwer waarheid van God se Woord. Hy probeer daardie waarheid namaak. Die stryd tussen goed en kwaad is 'n stryd oor die troon van God; dit is 'n stryd oor aanbidding.

In die eerste toneel word Satan uit die hemel gewerp. Jesus wen, Satan verloor. Die volgende toneel is Satan se poging om Jesus met Sy geboorte te vernietig, maar Jesus word deur God beskerm. 'n Engel verskyn aan Josef, en die heilige gesin vlug na Egipte waar God hulle bewaar. Dwarsdeur Christus se lewe het Satan gepoog om Hom te vernietig deur versoekings, maar weer was Jesus die oorwinnaar. Uiteindelik gaan Christus na die kruis waar Hy selfs in die dood triomfeer. Toe Christus gesterf het, het Satan en sy engele van blydschap gejuig, maar Jesus het uit die graf opgestaan! Satan het geweet sy planne is gedoem. Hy het geweet hy gaan verloor.

Dan beweeg ons vinnig vorentoe na 'n tydperk in Openbaring 12 wat die 1260 jaar genoem word – die tyd, tye en 'n halwe tyd; die Middeleeue of die Donker Eeue. Satan probeer God se volk vernietig, maar Openbaring 12:6 sê hulle vlug na die woestyn waar God vir hulle 'n plek voorberei het. Hulle word daar gevoed. Dit leer ons iets: selfs in die Donker Eeue het God 'n volk gehad wat getrou was aan Hom. In die donkerste tye is die lig van die waarheid nooit uitgedoof nie. Daar is ook 'n praktiese toepassing vir ons: wanneer ons deur beproewings en uitdagings gaan, berei Christus vir ons 'n plek voor. Hy voed ons. Dikwels leer ons juis in die moeilikste tye om God ten volle te vertrou.

Die Oorlog teen die Oorblyfsel

Aan die einde van Openbaring 12 word ons 'n vinnige kykie gegee wat in Openbaring 13 en 14 in detail verduidelik word. Die teks sê die draak (Satan) was vertoornd of kwaad op die vrou (die kerk) en het gegaan om oorlog te voer teen die oorblyfsel van haar nageslag – diegene wat die geboorte van God bewaar en die geloof van Jesus het.

Net soos die duiwel in die hemel in opstand gekom het omdat hy op die troon wou sit en regeer, wou een van die geskape wesens regeer soos die Skepper en bevele gee soos die Skepper. Die groot verskil is natuurlik dat Jesus 'n liefdevolle Skepper is. Alles wat Hy van ons vra, is bedoel om ons lewens gelukkiger en meer betekenisvol te maak. Die duiwel wou egter regeer uit selfverheerliking en hoogmoed; hy wou oor sy onderdane baasspeel.

So, hoe vind hierdie oorlog plaas? Watter gebeure ontvou in hierdie stryd? In Openbaring 13 sien ons die opkoms van 'n dier uit die see en van 'n dier uit die land. Hierdie twee diere word bondgenote van Satan. Jy kry dus 'n soort valse drie-eenheid: die draak, die seedier en die landdier. Hierteenoor staan die Vader, die Seun en die Heilige Gees wat werk vir die redding van die mens. Die draak, die seedier en die landdier probeer egter die geloof van God se mense vernietig.

Kom ons kyk nou spesifiek na die dier uit die see en hoe hierdie mag alles weerspreek wat God gesê het.

Die Dier uit die See: 'n Profetiese Identifikasie

Ons begin by Openbaring 13 vers 1. Johannes is in 'n profetiese visioen. Onthou, elkeen van hierdie visioene word deur 'n liefdevolle God gegee om ons voor te berei vir Sy spoedige koms. Hierdie profesieë is nie daar om bloot te veroordeel nie, maar om God se mense gereed te maak.

Johannes sê: "En ek het op die sand van die see gaan staan; en ek het 'n dier uit die see sien opkom met sewe koppe en tien horings, en op sy horings tien krone en op sy koppe 'n naam van godslastering."

Daar is soveel waarheid in hierdie een vers gepak! Eerstens: wat verteenwoordig 'n "dier" in Bybelprofesie? Daniël en Openbaring is metgesel-boeke. In Daniël 7:17 staan daar dat die diere konings is wat uit die aarde opstaan. Maar 'n koning verteenwoordig 'n koninkryk. Daniël 7:23 sê: "Die vierde dier is die vierde koninkryk." In die Bybel verteenwoordig 'n dier dus 'n koninkryk – dit kan 'n politieke mag of 'n godsdienstige mag wees. Dink aan die ram en die bok in Daniël hoofstuk 8 wat gedefinieer word as Medië-Persië en Griekeland. In Daniël hoofstuk 7 lees ons van die leeu, die beer, die luiperd en die verskriklike dier wat die koninkryke van Babilon, Medië-Persië, Griekeland en Rome verteenwoordig.

Waar kom hierdie spesifieke dier vandaan? Hy kom uit die see. Wat verteenwoordig die see of waters? Openbaring 17:15 gee vir ons die sleutel: "Die waters wat jy gesien het... is volke en menigtes en nasies en tale." As ons dus 'n dier ('n politieke of godsdienstige mag) uit die

see sien opkom, beteken dit hierdie mag ontstaan in 'n digbevolkte gebied van die wêreld, te midde van baie volke en tale.

Hierdie dier het tien horings met krone op. Dit beteken hulle regeer met koninklike gesag. In Daniël hoofstuk 2 het ons die groot metaal beeld gesien met die tien tone wat die verdeelde Romeinse Ryk verteenwoordig. In Daniël hoofstuk 7 het die vierde dier (Rome) ook tien horings gehad – die tien dele waarin die Romeinse Ryk verdeel het. Hierdie dier in Openbaring 13 het ook daardie tien horings, wat ons direk terugverwys na die verdeelde Romeinse Ryk.

Wat van die sewe koppe? Koppe is simbole van gesag en van mag. As jy deur die geskiedenis kyk vanuit die perspektief van Bybelprofesie, sien ons sewe groot wêreldmagte: Babilon, Medië-Persië, Griekeland en Heidense Rome. Ná die opbreek van die Romeinse Ryk kry ons die opkoms van die "klein horinkie" mag, wat 'n valse godsdienstige stelsel is – die Pousdom (Pouslike Rome). Daarna volg sekularisme en goddeloosheid (verteenwoordig deur Frankryk tydens die Rewolusie), en uiteindelik die Verenigde State van Amerika in Bybelprofesie.

Laastens sê die teks dat daar op sy koppe name van godslastering is. Bietjie later kyk ons wat dit beteken.

Die Saamgestelde Dier en sy Bron van Krag

Kyk na vers 2: "En die dier wat ek gesien het, was soos 'n luiperd, en sy pote soos dié van 'n beer, en sy bek soos die bek van 'n leeu; en die draak het hom sy krag gegee en sy troon en groot gesag."

Waar het ons hierdie diere voorheen gesien? Presies dieselfde diere verskyn in Daniël hoofstuk 7. Daniël 7:3 praat van vier groot diere wat uit die see opkom. Die eerste was soos 'n leeu (Babilon). Die tweede was soos 'n beer (Medië-Persië). Die derde was soos 'n luiperd (Griekeland). In Openbaring 13 sien ons egter 'n saamgestelde dier wat kenmerke van al hierdie vorige ryke het. Dit bevat die kultuur van Babilon, die wetgewing van die Mede en Perse, en die filosofie van die Grieke.

Maar hier is die belangrike leidraad vir die identiteit van hierdie politieke mag: "die draak het hom sy krag gegee en sy troon en groot gesag." Wie is die draak? Openbaring 12:9 sê die draak is die duiwel en Satan wat die hele wêreld verlei. Maar Satan werk deur aardse magte. Watter aardse mag het Satan gebruik in die tyd van Christus? Dit was Heidense Rome.

- Dit was 'n Romeinse goewerneur wat Jesus verhoor het.
- Dit was Romeinse soldate wat Jesus aan die kruis genael het.
- Dit was 'n Romeinse seël op die steen voor Jesus se graf.

Die draak (Satan) het dus deur Heidense Rome gewerk. Die profesie sê nou dat Heidense Rome sy krag, sy troon en sy gesag aan hierdie nuwe dier-mag sou oorgee.

Kom ons kyk na die geskiedenis. Aan wie het Heidense Rome sy gesag oorgegee? Toe die barbaarse stamme die Romeinse Ryk van die noorde af begin opbreek het, was keiser

Konstantyn uiters senuweeagtig. Hy skuif toe die hoofstad van sy ryk van Rome na Bisantium (wat later Konstantinopel of Istanbul geword het). Dit het 'n magsvakuum in Rome gelaat.

- Baldesar Lablanca, 'n professor in geskiedenis aan die Universiteit van Rome, skryf: "Na die opvolging van die Caesars het die opvolging van die Pontiffs (Pouse) in Rome gekom."
- Arthur Stanley, 'n prominente historikus, sê in sy boek *History of the Eastern Church*: "Deur uit die weg te skuif, het Konstantyn die veld oopgelaat vir die biskoppe van Rome... Die Pousdom is niks anders as die gees van die gestorwe Romeinse Ryk wat gekroon op die graf daarvan [die heidens Romeinse Ryk] sit nie."

Hier is dus ons eerste leidraad: Hierdie mag kry sy gesag direk vanaf Heidense Rome.

Die Derde Leidraad: 'n Mag van Godslastering

Ons gaan voort met Openbaring 13 vers 5 en 6: "En 'n mond is aan hom gegee wat groot woorde en godslasteringe uitspreek... En hy het sy mond oopgemaak om te laster teen God, om sy naam en sy tabernakel en die wat in die hemel woon, te laster."

Hoe laster 'n mens teen God se Naam? Deur te eis dat jy die voorregte en prerogatiwe van God het, of deur te beweer dat jy gelyk aan God is. Jesaja sê daar is niemand soos God nie; Hy is alleen oppermagtig. Die teks sê ook hy laster die tabernakel. In die Allerheiligste van die hemelse heiligdom was die Sjekina-heerlikheid van God en die VerbondsArk met die Wet van God daar binne. Jy laster dus die tabernakel wanneer jy probeer om God se Wet, wat met Sy eie vinger op tafels van klip geskryf is, te verander.

Die Bybel gee vir ons twee duidelike definisies van wat godslastering is:

Eerstens: Die aanspraak om sondes te vergewe.

In Lukas 5:21 lees ons: "En die skrifgeleerdes en die Fariseërs het begin redeneer en sê: Wie is hierdie man wat godslasteringe uitspreek? Wie kan sondes vergewe behalwe God alleen?"

Die Jode het Jesus van godslastering beskuldig omdat Hy gesê het iemand se sondes is vergewe. Was Jesus 'n godslasteraar? Nee. Absoluut nie! Waarom nie? Omdat Hy God is. Hy is die manifestasie van die Vader. Slegs Goddelikheid kan sonde vergewe.

Die vraag is: Eis die pouslike stelsel egter die mag om sondes te vergewe? Michael Mueller skryf in sy boek, *The Catholic Priest* (bladsye 78-79), met die amptelike goedkeuring van die kerk: "Soek waar jy wil deur die hemel en die aarde, en jy sal slegs een geskape wese vind wat die sondaar kan vergewe... en daardie buitengewone wese is die priester, die Katolieke priester." Mueller gaan verder: "Ja, geliefde broeders, die priester verklaar nie net dat die sondaar vergewe is nie, maar hy vergewe hom werklik."

Vriend, die Bybel sê in 1 Timoteus 2:5: "Want daar is een God en een Middelaar tussen God en die mense, die mens Christus Jesus." Mark Finley vertel toe hy as jongman hierdie waarheid in die Bybel ontdek het, het dit sy lewe verander. Hy het grootgeword in 'n lieflike Katolieke huis, maar toe hy die Bybel saam met sy pa begin bestudeer het, het hy besef hy

hoef nie vir 'n aardse priester te wag nie. Hy het 'n Hemelse Priester! Hy kon by sy bed kniel en direk na Jesus toe gaan. In Hebreërs 4:16 staan daar ons kan met vrymoedigheid na die troon van genade gaan om barmhartigheid en genade te vind.

Tweedens: Die aanspraak om God op aarde te wees.

In Johannes 10:33 lees ons: "Die Jode antwoord Hom en sê: Dit is nie oor 'n goeie werk dat ons U stenig nie, maar oor godslastering, en omdat U wat 'n mens is, Uself God maak."

Eis die kerk hierdie goddelike status? Lucius Ferraris skryf in sy kerklike woordeboek, Prompta Bibliotheca: "Die Pous is van so 'n groot waardigheid en so verhewe dat hy nie 'n bloot mens is nie, maar as 't ware God en die plaasvervanger (vicar) van God... Die Pous is as 't ware God op aarde." Hy sê selfs die Pous is toevertrou om aardse en hemelse koninkryke te regeer. Dit eggo die profesieë van Openbaring oor die vereniging van kerk en staat, waar godsdienstige vryheid stelselmatig afgebreek word en die pouslike mag oppermagtig regeer.

Die Profetiese Tydperk: 42 Maande (1260 Jaar)

Sommige sê wiskundige bewys is die mees akkurate bewys. Kyk na vers 5: "En aan hom is mag gegee om dit twee-en-veertig maande lank te doen."

In Bybelse tye en Hebreeuse berekeninge het 'n maand 30 dae gehad. Dus is 42 maande vermenigvuldig met 30 dae gelyk aan 1260 profetiese dae. Volgens die Bybelse beginsel in Esegël 4:6 en Numeri 14:34, is een profetiese dag gelyk aan een letterlike jaar. Ons soek dus na 'n tydperk van 1260 jaar waar hierdie mag sou heers.

Hoe pas dit in die geskiedenis? Heidense Rome het tussen 351 en 476 n.C. uitmekaar geval. Ons sou dus verwag dat die Pousdom kort daarna tot 'n volle burgerlike en godsdienstige mag sou styg. In 538 n.C. het die Romeinse keiser Justinianus die dekreet uitgevaardig wat Pous Vigilius nie net godsdienstige gesag nie, maar ook burgerlike mag gegee het. As ons 1260 jaar by 538 n.C. tel, kom ons uit by die jaar 1798 n.C.

Wat het in 1798 gebeur? Openbaring 13:10 sê: "As iemand krygsgevangenes maak, gaan hy in krygsgevangenskap." In 1798, tydens die Franse Rewolusie, het Napoleon se generaal, Berthier, Rome binnegeval en die Pous gevange geneem. Die Pous is in ballingskap na Frankryk weggevoer waar hy later gesterf het. Dit was die presiese vervulling van die profesie – die 1260-jaar heerskappy wat tot 'n einde gekom het met 'n "dodelike wond."

Oorlog teen die Heiliges

Openbaring 13:7 sê: "Dit is ook aan hom gegee om oorlog te voer teen die heiliges en hulle te oorwin..."

Wie is die heiliges? In Paulus se briewe word die gelowiges "heiliges" genoem. Hierdie profesie het voorspel dat die dier-mag 'n vervolgende mag sou wees. Gedurende die

Middeleeue is getroue mans en vroue op die brandstapel verbrand, gejag en vervolgd omdat hulle nie voor die kerk se dwalings wou buig nie.

Mark Finley vertel hoe hy 'n keer onthou toe hy 'n toer na die Waldensiese valleie in Noord-Italië gelei het. Hulle het diep in die woude in gestap en in 'n groot grot afgeklim. Daar was omtrent 40 of 50 van hulle in die toergroep. Hulle het met flitse daar gesit en die groot lofliedere van die kerk begin sing: " 'n Vaste burg is onse God". Terwyl hulle gesing het, het hy die storie vertel van 'n groep van 'n paar honderd Waldense wat in daardie selfde grot weggekruipt het. Hulle was doodsbang. Die leërs van Rome het hulle soos diere gejag. Uiteindelik het die soldate 'n vuur voor die mond van die grot gebou en hulle uitgerook. Soos hulle uitgekom het, is elkeen van hulle afgemaai. Hierdie mag het waarlik oorlog gevoer teen die heiliges.

Hier is egter 'n belangrike punt om te onthou: die dier-mag is nie 'n persoon nie; dit is 'n stelsel. Daar is duisende lieflike Rooms-Katolieke wat Jesus met hulle hele hart liefhet, maar hulle leef in geestelike duisternis. Spreuke 16:2 sê daar is 'n weg wat vir 'n mens reg lyk, maar die einde daarvan is die weë van die dood. God roep nou hierdie mense uit, en duisende aanvaar die waarheid en stap uit om Christus alleen te volg.

Die Lam geslag van die Grondlegging van die Wêreld

Daar is 'n geweldige kontras in Openbaring 13 tussen die dier en die Lam. Vers 8 sê: "En al die bewoners van die aarde sal hom aanbid, almal wie se name nie geskryf is in die boek van die lewe van die Lam wat geslag is van die grondlegging van die wêreld nie."

Die dier-mag het ander doodgemaak wat geweier het om hom te aanbid. Maar Jesus, die Lam van God, is gedood vir ons. Wat beteken dit dat Hy geslag is "van die grondlegging van die wêreld"? Dit beteken dat God die mens met 'n vrye wil geskep het. Daardie wil kan nie met dwang beheer word nie – die dier gebruik dwang, maar Jesus gebruik liefde. Nog voor die skepping het die Vader, die Seun en die Heilige Gees in 'n goddelike raad besluit: as die mens sou val, sou Christus kom. Hy sou die lewe leef wat ons moes leef, Satan se versoekings vierkantig in die oë kyk, en die dood sterf wat ons verdien het. Jesus is ons sterwende Lam en ons lewende Priester. Die "Lam" word ten minste 28 keer in Openbaring genoem. Omdat Hy vir ons gesterf het en ons skuld en skaamte op Hom geneem het, kan ons oorwinnaars wees. Wie jy ook al is, jou sondes kan vergewe word deur die genade van Christus.

Die Finale Oorwinning: Geroep, Uitverkies en Getrou

In Openbaring hoofstuk 5 sien Johannes 'n boekrol wat niemand kan oopmaak nie. Hy huil omdat niemand waardig is nie. Maar dan sê een van die ouderlinge: "Moenie ween nie; kyk, die Leeu uit die stam van Juda... het oorwin om die boek oop te maak". En toe Johannes kyk, wat sien hy? Nie 'n leeu nie, maar 'n Lam wat lyk asof dit geslag is, en die hele hemel sing: "Waardig is die Lam!"

Ons het vandag gesien dat God nie Sy volk in die duister laat oor die magte wat deur die geskiedenis sou werk nie. Deur die profesie van Openbaring 13 en Daniël 7 saam te bestudeer,

het ons die Bybelse kenmerke van die dier uit die see ondersoek. Die doel van hierdie profesie is nie om vrees te wek of mense te veroordeel nie, maar om ons te help onderskei tussen waarheid en dwaling en ons geloof in Christus te versterk.

Maar Johannes se visioen van Openbaring hoofstuk 13 eindig nie hier nie. Nadat die eerste dier geïdentifiseer is, sien hy 'n tweede dier uit die aarde opkom. Watter rol speel hierdie tweede mag? Hoe hou dit verband met die merk van die dier en die finale wêreldwye krisis oor aanbidding? Volgende keer gaan ons voort met die identiteit van hierdie dier uit die aarde (die Verenigde State van Amerika in profesie).

Terwyl ons hierdie profesie bestudeer, en dit nodig is om die dier se identiteit duidelik te verstaan, behoort ons grootste vraag nie te wees: "Wie is die dier?" nie, maar: "Volg ek die Lam?" Openbaring wys dat die finale stryd uiteindelik oor aanbidding en lojaliteit aan Jesus Christus gaan. Daarom roep God ons vandag om ons vertrouwe volkome in Christus te stel, Sy Woord ernstig op te neem en deur Sy genade getrou aan Hom te leef.

Satan probeer die troon van God steel deur aardse magte soos die dier uit die see, maar die Lam sal triomfeer. In Openbaring 17:14 lees ons van die finale stryd: "Hulle sal teen die Lam oorlog voer, en die Lam sal hulle oorwin... en die wat saam met Hom is, is geroepe en uitverkore en getrou."

Jy is geroep deur God. Jou lewe is nie 'n ongeluk nie. Jy is nie hier om bloot op te staan, te eet, te werk en televisie te kyk nie. Jy is geroep om 'n getuie vir Christus te wees in hierdie generasie. Die Lam van God gaan wen. Hy het nog nooit 'n stryd teen Satan verloor nie.

Wil jy vandag sê: "Jesus, ek wil aan U getrou bly. Ek wil niks tussen my en U hê nie"? Kom ons sluit af met gebed.

Vader in die hemel, dankie dat ons geroep en uitverkies is. Ons verlang om getrou te wees, en ons weet ons kan dit slegs doen deur U genade en krag. Gee krag vir elkeen wat luister. Lei hulle om nader aan U te trek. O Jesus, ons het U lief met ons hele hart. Help ons om getrou te wees tot U weer kom, in die wete dat ons aan die wenkant is. In Jesus se Naam, Amen.

OPENBARING HOOFSTUK 13 (DEEL 2):

"Die Stryd om Aanbidding"

In ons vorige studie het ons na die eerste gedeelte van Openbaring hoofstuk 13 gekyk. In Openbaring hoofstuk 13 sien ons twee magte wat die ware God teenstaan: die dier wat uit die see opkom en die dier wat uit die land uit opkom. Ons was besig om te kyk na hoe 'n mens hierdie dier uit die see identifiseer. Nou, daar is mense wat die dier as 'n spesifieke man identifiseer, maar die Bybel sê vir ons in Daniël 7:17 en Daniël 7:23 dat diere in die profetiese Bybel-taal konings of koninkryke verteenwoordig. Hulle verteenwoordig magte, nie noodwendig net 'n individu nie. Die konings wat in die boek Daniël genoem word, was verteenwoordigers van hulle nasies. Daarom verteenwoordig 'n dier in die Bybel altyd 'n mag, 'n stelsel—'n politieke stelsel, 'n godsdienstige stelsel, of 'n godsdienstig-politieke stelsel.

Die Identiteit van die Eerste Dier (Herhaling van Sleutels)

Ons het verlede keer na vyf leidrade gekyk oor die eerste dier (wat uit see uit opkom) in Openbaring 13. Wie is die dier? Wat is die merk van die dier? En wat van daardie geheimsinnige nommer 666? Ons sal in hierdie studie na daardie laaste gedeelte kyk. Maar in daardie vyf identifiserende merke het ons byvoorbeeld Openbaring 13:1 gesien: "En ek het op die sand van die see gaan staan. En ek het 'n dier uit die see sien opkom met sewe koppe en tien horings, en op sy horings tien krone, en op sy koppe 'n godslasterlike naam. En die dier wat ek gesien het, was soos 'n luiperd, en sy pote soos dié van 'n beer, en sy bek soos die bek van 'n leeu; en die draak het hom sy krag gegee en sy troon en groot gesag."

Studente van die Bybel herken onmiddellik dat hierdie taal uit die boek Daniël kom, waar jy die leeu (Babilon), die beer (Medo-Persië), die luiperd (Griekeland) en die draakagtige dier (Rome) gehad het. So hier het ons 'n saamgestelde dier wat volg op Babilon, Medo-Persië, Griekeland en Rome. Maar dit praat van "die draak". In Openbaring 12 word Satan uitgebeeld as die draak. Maar Satan werk altyd deur 'n aardse mag.

So, aan wie het heidense Rome sy regeringsgesag oorgegee? Ons het verlede keer gesien dat toe die Romeinse Ryk besig was om uitmekaar te val, die Romeinse keiser Justinianus die setel van sy gesag aan Vigilius oorgegee het, die pous van Rome. Konstantyn het vroeër sy hoofstad van Rome na Konstantinopel verskuif. Justinianus het toe aan die pous van Rome beide siviele en godsdienstige gesag gegee. Dit is waarom konings en prinse gekom het en voor die pous van Rome gebuig het—omdat hy daardie siviele gesag gehad het wat deur die Romeinse keiser aan hom gegee is.

Daar is ongeveer vyf leidrade wat identifiseer wie hierdie diermag is:

1. Eerstens: Hy sou sy gesag van heidense Rome ontvang. Pouslike Rome het dit ontvang.
2. Tweedens: Dit sou 'n wêreldwye stelsel van aanbidding wees. Die Bybel sê: "En ek het een van sy koppe gesien net of dit dodelik gewond was, en sy dodelike wond is genees." In vers 4 praat dit daarvan dat hulle hom aanbid het en die dier aanbid het. So, hulle aanbid hierdie mag. Dit is 'n wêreldwye stelsel van aanbidding. Die Bybel sê die hele wêreld het

verwonderd agter hom aangegaan en hom aanbid. Die woord "Katolieke" beteken juis "universeel". So 'n stelsel verrys uit heidense Rome naamlik pouslike Rome.

3. Derdens: Die Bybel sê dit spreek godslastering. Wat is godslastering? Wel, ons het verlede keer gekyk na Lukas 5:21 en Johannes 10:33, waar dit sê dat godslastering is wanneer enige mens beweer dat hy sondes kan vergewe. Godslastering is wanneer 'n persoon die gesag van God homself aanmatig. En ons het gesien hoe die priesters beweer dat hulle sonde kan vergewe. Ons het gesien hoe die pouslike mag beweer dat hulle die gesag van God het. Die pous sê: "Ek is die verteenwoordiger van God" of "Ek is God op aarde".

4. Vierdens: Hierdie mag sou 'n vervolgende mag wees. Ons het gesien dat in die Donker Eeue, van 538 n.C. tot 1798 n.C., God se mense in die wildernis vervol en onderdruk is. Baie is op die brandstapel verbrand. Baie was martelaars.

5. Vyfdens is daar die wiskundige bewyse, en hulle is gewoonlik baie presies. Openbaring 13:5 sê hierdie mag sou bestaan vir 'n spesifieke tyd: "En 'n mond is aan hom gegee wat groot woorde en godslasteringe uitspreek; en aan hom is mag gegee om dit twee-en-veertig maande lank te doen."

Nou, in die Bybel is een profetiese dag gelyk aan een letterlike jaar. Twee-en-veertig maande (42 x 30 dae) is 1260 dae, wat 1260 jaar word. Onthou, ons het uitgewys dat Justinianus in 538 n.C. aan die pous siviele en godsdienstige gesag gee. As jy 1260 jaar by 538 tel, bring dit jou presies by die jaar 1798 n.C. Wat het in 1798 gebeur? Die Franse generaal Berthier is deur Napoleon afgestuur om die pous gevange te neem, en die pous sterf later in ballingskap in Valence, Frankryk.

Ons kom dus tot die onmiskenbare gevolgtrekking dat die diernag van Openbaring 13 die Pousdom stelsel of die Romeinse kerkstelsel verteenwoordig gedurende daardie Middeleeuse tydperk. Dit is egter baie belangrik om te verstaan dat God nie individue verantwoordelik hou vir wat die groter kerkstelsel doen nie. Laat ek dit baie duidelik stel: daar is baie liefdevolle Rooms-Katolieke wat Christus liefhet en Hom werklik wil dien. Hierdie is dus nie 'n veroordeling van 'n individu nie. Dit is die ontmaskering van 'n stelsel.

Waarom doen God dit? Waarom ontmasker Hy hierdie stelsel? Omdat God uit liefde wil hê dat ons in die lig van die waarheid moet wandel. Jesus sê in Johannes 17:17: "Heilig hulle in u waarheid; u woord is die waarheid." Die Woord van God is waar. Ons kan vertrou daarin hê. Jesus sê: "Ek is die Weg." Dawid stel dit so pragtig in Psalm 119:105: "U woord is 'n lamp vir my voet en 'n lig vir my pad."

Waarom openbaar God hierdie dinge aan ons in die Bybel wat soms so reguit en skerp lyk? Die rede waarom God dit doen, is nie om individue te veroordeel nie, maar om 'n stelsel bloot te lê wat mense en vroue sou weglei van die waarheid van God se Woord. Hy wil hê ons moet geanker wees in die waarheid, gereed vir Sy spoedige wederkoms.

Die Opkoms van 'n Nuwe Mag

Ons het uitgewys dat dit in 1798 was dat die Pousdom in gevangenskap gegaan het. As jy na vers 10 kyk, sê dit: "As iemand krygsgevangenes maak, gaan hy in krygsgevangenskap; as

iemand met die swaard doodmaak, moet hy met die swaard doodgemaak word. Hier is die lydsaamheid en die geloof van die heiliges."

So, op presies dieselfde tyd wat die pouslike mag in gevangenskap gaan, rondom 1798, wat gebeur dan? Vers 11 sê: "En ek het 'n ander dier uit die aarde sien opkom..."

Hier verrys 'n ander mag. Die oppergesag van die Pousdom gedurende die Middeleeue sou in 1798 tot 'n einde kom, en omtrent daardie selfde tyd sou 'n ander mag opstaan. Waar kom hierdie ander mag vandaan? Vers 11 sê hy kom uit die aarde. Waar het die eerste dier vandaan gekom? Uit die see. Wat verteenwoordig die see? Kom ons kyk na Openbaring 17:15: "En hy sê vir my: Die waters wat jy gesien het, waar die hoer op sit, is volke en menigtes en nasies en tale."

So, die waters of die see verteenwoordig mense, dit verteenwoordig nasies—'n samedromming van gevestigde nasies. Die pouslike mag het dus verrys uit Europa, wat dig bevolk en goed gevestig was. Maar hierdie nuwe dier in Openbaring 13:11 kom nie uit die see nie. Hy kom nie uit 'n area wat dig bevolk is nie. Hy kom uit die aarde. As die see 'n bevolkte gebied verteenwoordig, moet die aarde 'n onbevolkte gebied verteenwoordig.

Watter land het tot prominensie begin styg rondom 1798? Dit sê: "Hy het twee horings gehad soos 'n lam." Waaraan dink jy as jy aan 'n horing dink in die Bybel? Dit is 'n simbool van mag. Wat is die verskil tussen die twee horings op hierdie dier en die vorige horings op die dier wat uit die see opgekom het? Wel, as jy teruggaan na vers 1, sal jy 'n duidelike verskil sien.

Openbaring 13:1 sê die eerste dier het tien horings en op sy horings was tien krone. Krone is simbole van koninklike gesag, monargieë wat diktatoriaal en outoritêr is. Maar die tweede dier wat rondom 1798 uit 'n onbevolkte gebied opkom, het twee horings, maar geen krone nie. Sien jy dit? Kyk na vers 11: "Hy het twee horings gehad soos 'n lam..."—geen krone nie. Sy gesag is dus nie gebaseer op koninklike, outokratiese mag nie.

Die Lam-agtige Dier en die Verenigde State van Amerika

Ons moet onself afvra: twee horings soos 'n wat? Soos 'n lam. Is 'n lam 'n ou, gewelddadige dier soos die leeu, die beer, die luiperd of die draak wat ons vroeër gesien het? Glad nie. 'n Lam is 'n nuwe dier. Waaraan dink jy as jy aan 'n lam dink? Jy dink aan sagmoedigheid, aan vryheid. In die Bybel verteenwoordig die lam ook vir Jesus. En Jesus gee ons altyd 'n vryheid van keuse. Jesus het Homself vir ons geoffer; Hy het aan die kruis gehang en die skuld en skande van sonde vir jou en my gedra. Jesus, die Lam van God, het Sy lewe gegee sodat ons vryheid van keuse kon hê.

Jesus dwing nooit nie. Jesus verplig nooit nie. Die eerste dier met horings en koninklike krone verteenwoordig krag en dwang. Maar hier het ons 'n mag wat rondom 1798 verrys. Dit kom op in 'n onbevolkte gebied van die wêreld. Dit is 'n nuwe nasie, want dit word as 'n lam uitgebeeld. Dit is 'n simbool van vryheid. Twee horings. Kan jy aan enige nasie dink wat rondom 1798 in 'n onbevolkte wêrelddeel opgestaan het en vryheid beklemtoon het? Daar is net een: die Verenigde State van Amerika.

En wat van hierdie twee horings? Dit verteenwoordig 'n demokratiese, republikeinse vorm van regering—beide godsdienstige en siviele vryheid. Dit is die krag van Amerika: dat dit 'n regering is vir die mense en deur die mense. Dit is 'n republiek met 'n demokratiese vorm van regering wat godsdienstige vryheid beklemtoon. 'n Republiek is 'n staatsvorm waarin die mag by die volk of hul verteenwoordigers berus, en nie by 'n koning, 'n pous of keiser nie. Hierdie nasie is deur God se voorsienigheid opgerig as 'n kampvegter vir vryheid.

Dit sou wonderlik gewees het as ons ons Bybels hier kon toemaak en stop. Dink aan al die sendingbewegings wat uit Amerika gekom het, die miljoene Bybels wat gedruk is, die skole en hospitale. Maar let op wat die profesie verder sê: "En hy het gepraat soos 'n draak." Volgens hierdie profesie sou die Verenigde State, wat godsdienstige vryheid voorgestaan het, eendag praat soos die draak. Eendag sal daardie vryheid ingekort word. Die fondament sou verkrummel. Die vryheid wat so deel is van die weefsel van daardie nasie, sou weggeskeur word.

Die Unie van Magte en die Genesing van die Wond

Kyk na vers 12: "En hy oefen al die mag van die eerste dier uit voor sy oë, en hy maak dat die aarde en die wat daarop woon, die eerste dier aanbid, wie se dodelike wond genees is."

So, die dodelike wond van die eerste dier sou genees word. Die pous het in 1798 in gevangenskap gegaan. Was dit die einde van die Pousdom? Baie mense het so gedink, maar geleidelik het die Pousdom sy mag heropgebou. In 1929 was die hoofberigte in die San Francisco Chronicle: "Dodelike wond genees". Mussolini het die Vatikaneiland teruggegee aan die pous en sy siviele en godsdienstige gesag herstel. Sedertdien het die Pousdom gegroei in mag en prominensie. As die pous vandag reis, word hy ontmoet deur ambassadeurs, presidente, konings en koninginne. Hy het na vore getree as 'n wêreldwye ambassadeur van vrede.

Maar vers 12 sê die tweede dier (die VSA) sal die mag van die eerste dier (die Pousdom) uitoefen. Dit wys dat die Verenigde State en die Pousdom uiteindelik sal verenig. En omdat die wond genees is, doen hy groot tekens. Hy laat selfs vuur uit die hemel neerdaal op die aarde voor die oë van die mense. Hy mislei die bewoners van die aarde deur die wonders wat hy mag het om te doen.

Daar sal 'n valse godsdienstige beweging van tekens en wonders wees. Mense wat hulle rug op die Woord van God gedraai het en 'n sensasionele godsdiens soek, sal in daardie unie van die Verenigde State, die Pousdom en afvallige Protestantism hulle lojaliteit aan daardie unie verbind. Hulle sal die waarhede van God se Woord verlaat om deel te word van hierdie massiewe beweging wat sal probeer om die wêreld te verenig.

Die Valse Vuur en Geestelike Misleiding

Dwarsdeur die boek Openbaring word ons gewaarsku dat mense mislei sal word. Kyk na Openbaring 16:14: "Want dit is geeste van duiwels wat tekens doen, wat uitgaan na die

konings van die aarde en die hele wêreld, om hulle te versamel vir die oorlog van daardie groot dag van die almagtige God."

En dan sê vers 15: "Kyk, Ek kom soos 'n dief. Salig is hy wat waak en sy klere bewaar..."

Kan God wonderwerke doen? Natuurlik. Sal God wonderwerke doen in die eindtyd? Verseker! Sonder 'n skaduwee van twyfel gaan God magtige wonders doen. Maar bloot omdat 'n oënskynlike wonderwerk gebeur, is dit nie bewys dat God aan die werk is nie. Die duiwel gaan ook wonderwerke en tekens doen.

Wat beteken dit dat "vuur uit die hemel neerdaal"? Regdeur die Bybel is vuur 'n simbool van die teenwoordigheid van God. Dink aan Adam en Eva by die tuin met die swaard van vuur. Dink aan die heiligdom, waar die Shekinah-heerlikheid tussen die engele neergedaal het. Dink aan Elia op die berg Karmel waar vuur die altaar verteer het. In die Nuwe Testament, by Pinkster, het tonge van vuur op die apostels gerus. Dit het die Heilige Gees verteenwoordig.

Maar in Openbaring 13 sien ons valse vuur. Dit is 'n valse "tonge-beweging", valse wonders, valse tekens. Dit is nie die opregte teenwoordigheid van God nie, maar 'n vervalsing om mense te mislei wat die waarheid verwaarloos het. Kyk wat sê 2 Tessalonisense 2:9-11: "Hy wie se koms is volgens die werking van die Satan met allerhande kragtige dae en tekens en wonders van die leuen en met allerhande verleiding van ongeregtigheid in die wat verlore gaan, omdat hulle die liefde tot die waarheid nie aangeneem het om gered te word nie. En daarom sal God hulle die krag van die dwaling stuur, om die leuen te glo..."

Hierdie mense het die duidelike waarheid van God se Woord verwerp. Hulle wou 'n godsdiens hê wat goed voel, 'n emosionele godsdiens wat hul sintuie streel. Hulle dink: "Om te sien is om te glo; ek sien die wonderwerk, so dit moet God wees." Maar wonderwerke neem nooit die plek van God se Woord nie. Wonderwerke neem nooit die plek van goddelike waarheid nie.

Die Merk van die Dier teenoor Die Seël van God

In hierdie finale krisistydperk sal daar 'n beeld vir die dier gemaak word. Daar sal 'n doodsdecreet uitgevaardig word teen diegene wat nie die dier aanbid nie. Almal, ryk en arm, klein en groot, sal 'n merk moet ontvang aan hul regterhand of aan hul voorhoof. Sonder hierdie merk sal niemand kan koop of verkoop nie.

Wat is hierdie "merk van die dier"? In die Bybel word 'n merk, 'n teken of 'n seël dikwels as sinonieme gebruik. Romeine 4:11 praat van die "teken van die besnydenis, 'n seël van die geregtigheid van die geloof". 'n Seël bekragtig 'n dokument. Jy kan nooit verstaan wat die merk van die dier is nie, tensy jy die seël van God verstaan.

'n Amptelike seël moet drie dinge bevat:

1. Die Naam van die een wat seël.
2. Die Titel van die een wat seël.
3. Die Gebied of domein van die een wat seël.

Waar vind ons God se seël? In die belangrikste dokument van die Ou Testament: die Tien Gebooie. Kyk na die vierde gebod in Eksodus 20:8-11: "Gedenk die sabbatdag, dat jy dit heilig... maar die sewende dag is die sabbat van die HERE jou God [Naam]. Want in ses dae het die HERE die hemel en die aarde, die see en alles wat daarin is [Gebied: Hemel en aarde], gemaak [Titel: Skepper], en op die sewende dag het Hy gerus."

Die Sabbat-gebod is die seël van God omdat dit die God se wet bekragtig deur die Wetgewer duidelik te identifiseer. Die Sabbat gebod vertel ons wie die Wetgewer is: Hy is die Here, die Skepper, die Een wat gesag het oor die hele heelal. In Esegïel 20:12 sê God: "Ook het Ek my sabbatte aan hulle gegee om 'n teken te wees tussen My en hulle, dat hulle kan weet dat dit Ek, die HERE, is wat hulle heilig."

Die Sabbat is dus 'n teken of 'n merk dat ons Sy kinders is. Wanneer ons God aanbid op die sewende dag (Saterdag), sê ons: "Here, ek is U s'n. Ek is lojaal aan die Een wat my gemaak het."

Die Aanslag op God se Wet

Wat is dan die merk van die dier? Vir enige mag om die Sabbat te verander, moet daardie mag aanspraak maak op 'n gesag wat hoër as God is. Hoekom sê ek so? Want God self het die Sabbat-gebod met Sy eie vinger op tafels van klip geskryf.

Kom ons kyk na Daniël 7 vers 25. Hier lees ons van 'n mag wat sou opstaan uit die heidense Romeinse Ryk. Daniël 7:25 sê: "En hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste, en die heiliges van die Allerhoogste mishandel; en hy sal probeer om tye en wet te verander..."

As geen mens die gesag het om God se wet te verander nie, wat sê dit van 'n mag wat tog daarop aanspraak maak? Sou dit nie neerkom op 'n aanspraak wat alleen aan God behoort nie? Is dit nie juis wat Daniël bedoel wanneer hy sê dat hierdie mag "groot woorde teen die Allerhoogste" spreek nie? Verseker! Wat is die enigste wet in al tien die gebooie wat met tyd te doen het? Dit is die Sabbat-gebod.

As God ons inderdaad in ses letterlike dae geskep het en op die sewende dag gerus het; as dit in Genesis 2 verse 1 tot 3 staan dat God op die sewende dag gerus het, dit geheilig het en dit geseën het; as die Tien Gebooie sê: "Gedenk die sabbatdag," omdat Hy ons Skepper is; as Esegïel sê dit is 'n teken—en as die mens dan probeer om daardie einste wet te verander wat deur die vinger van God geskryf is... wat is dan die merk van die dier? Dit is die teenoorgestelde van die Sabbat. 'n Valse Sabbat!

Die Getuienis van die Geskiedenis

Hoe het die Sabbat verander? Natuurlik is dit deur mense verander, nie deur God nie. Laat ek vir jou 'n paar merkwaardige stellings voorlees oor hoe die Sabbat inderdaad deur mense verander is tydens 'n tyd van groot godsdienstige krisis.

Ek lees hier uit die Convert's Catechism of Catholic Doctrine:

Vraag: "Wat is die Sabbatdag?"

- Antwoord: "Saterdag is die Sabbatdag."

Vraag: "Waarom onderhou ons Sondag in plaas van Saterdag?"

- Antwoord: "Ons onderhou Sondag in plaas van Saterdag omdat die Katolieke Kerk die heiligheid van Saterdag na Sondag oorgedra het."

Hier het jy dus die kategismus wat in 'n vraag-en-antwoord vorm presies sê wat gebeur het. Wanneer gevra word watter dag die Sabbat is, sê dit korrek: Saterdag. Wanneer gevra word hoekom Sondag onderhou word, sê dit "die kerk" (die Roomse kerk) het die dag verander.

Hier is nog 'n verstommende stelling van ons Rooms-Katolieke vriende uit die Catholic Universe Bulletin van 14 Augustus 1942: "Die Rooms-Katolieke Kerk het die onderhouding van die Sabbat na Sondag verander deur die reg van die goddelike, onfeilbare gesag wat aan haar gegee is deur haar stigter, Jesus Christus. Die Protestant wat beweer dat die Bybel die enigste gids vir geloof is, het geen regverdiging vir die onderhouding van Sondag nie. In hierdie saak is die Sewendedag-Adventis die enigste konsekwente Protestant."

Dit is nogal merkwaardig, is dit nie? Kom ek gee jou nog een uit The Catholic Virginian van 3 Oktober 1947: "Almal van ons glo baie dinge met betrekking tot godsdiens wat ons nie in die Bybel vind nie. Byvoorbeeld, nêrens in die Bybel vind ons dat Christus of Sy apostels bevel gegee het dat die Sabbat van Saterdag na Sondag verander moet word nie. Ons het die gebod van God wat aan Moses gegee is om die Sabbatdag heilig te hou, en dit is die sewende dag van die week, Saterdag. Vandag onderhou die meeste Christene Sondag omdat dit deur die kerk buite die Bybel aan ons geopenbaar is."

Die Katolieke Kerk sê dus duidelik dat hulle die Sabbat verander het en dat die Sondag die merk van hulle gesag is. Hulle beweer die merk van hulle gesag is hulle vermoë om die Sabbat te verander, gebaseer op die gesag van die kerk en nie op wat Christus of die dissipels geleer het nie.

Die Wêreldwye Krisis en die Merk

Het enige iemand vandag al die merk van die dier? Nee, glad nie. Niemand het vandag al die merk van die dier nie. Die merk van die dier sal in die toekoms plaasvind tydens 'n tyd van groot internasionale krisis en valse godsdienstige herlewings.

Aan die een kant sal God deur Sy kerk beweeg om mense terug te lei na die waarheid, terug na die Bybel en terug na die ware Sabbat. Maar aan die ander kant sal daar valse herlewings wees. Daar sal chaos en groot onrus wees. Daar sal 'n unie wees tussen Amerika, Rome, Protestante, en selfs Moslems en Hindoes.

Beteken dit die Moslems word Katoliek? Glad nie. Beteken dit die Hindoes word Protestante? Nee. Dit beteken dat alhoewel hierdie godsdienste hulle unieke identiteit behou, hulle sal saamspan met 'n gemeenskaplike doel: om die wêreld tot eenheid te bring in 'n tyd van internasionale krisis. In hierdie klimaat sal die merk van die dier afgedwing word, 'n tyd wanneer niemand sal kan koop of verkoop nie, en daar uiteindelik 'n doodsdecreet sal wees.

Die Geheimsinnige Getal 666

Openbaring 13 vers 18 sê: "Hier kom wysheid te pas. Wie verstand het, laat hom die getal van die dier bereken, want dit is die getal van 'n mens; en sy getal is seshonderd-ses-en-sestig."

Wat beteken hierdie getal 666? In die Bybel is sewe die getal van volmaaktheid. 666 is 'n getal van onvolmaaktheid. Die Bybel sê dit is die getal van 'n mens. As die diermag die Pousdom is, watter taal het die Pousdom gebruik? Natuurlik Latyns.

Die amptelike titel van die Pousdom is Vicarius Filii Dei. Dit het eeue lank in Katolieke literatuur en rituele verskyn. In die vroegste versamelings van Rooms-Katolieke kerkreg lees ons die Latynse frase: "Beatus Petrus in terris Vicarius Filii Dei esse constituitur." Dit beteken: "Die geseënde Petrus word gesien as die plaasvervanger (vicar) van die Seun van God op aarde." Dit is die amptelike titel wat beweer hy is die verteenwoordiger van God.

As jy die Latynse letters van hierdie titel neem en dit volgens Romeinse syfers bereken, kry jy 'n interessante resultaat. Die Bybel sê: "Laat hom wat verstand het, die getal bereken."

- VICARIUS: V = 5, I = 1, C = 100, A = 0, R = 0, I = 1, U (dieselfde as V) = 5, S = 0.
- FILII: F = 0, I = 1, L = 50, I = 1, I = 1.
- DEI: D = 500, E = 0, I = 1.

Bymekaar getel gee dit ons:

- VICARIUS = 112
- FILII = 53
- DEI = 501

TOTAAL = 666

As jy al hierdie waardes bymekaar tel, is die totaal presies 666. Is hierdie getal die enigste identifikasie van die Pousdom? Nee, ons het vyf ander gegee: die oorsprong uit heidense Rome, die wêreldwye stelsel van aanbidding, die aanspraak op goddelike gesag, die vervolging van gelowiges en die heerskappy van 1260 jaar. Die titel Vicarius Filii Dei help ons bloot in daardie groter identifikasie.

'n Oproep tot Getrouheid

Wat beteken dit alles vir jou en my persoonlik? Dit beteken eerstens dat God ons roep om getrou te wees aan Jesus Christus. Hy is die ware Lam van God. Christus het jou geskep. Christus het jou verlos. Christus tree vandag vir jou in as Hoëpriester. Christus kom binnekort terug om jou huis toe te neem.

Die oproep van Openbaring 13 is dieselfde oproep wat ons regdeur die boek Daniël hoor. Soos Daniël en sy vriende onder geweldige druk lojaal aan God gebly het en geweier het om hulle geloof prys te gee, so roep God ook Sy eindtydvolk om onwrikbaar aan Christus getrou te bly.

Terwyl die wêreld verenig rondom 'n valse dag van aanbidding, naamlik Sondag, roep God ons om getrou te wees aan Christus en vir Hom te staan deur Sy Bybelse Sabbat te onderhou.

Maar onthou, die Sabbat is slegs die uiterlike uitdrukking van 'n hart wat volkome aan Jesus toegewy is. Die groot stryd gaan uiteindelik nie net oor 'n dag van aanbidding nie, maar oor lojaliteit aan die Lam.

God doen vandag 'n liefdevolle beroep op jou om geen toegewings ten koste van jou geloof te maak nie. Sal jy, soos Daniël, kies om onder alle omstandighede aan Jesus Christus getrou te bly? Sal jy vandag sê: "Jesus, ek wil getrou wees aan U, nou en vir altyd?"

OPENBARING HOOFSTUK 14 (DEEL 1):

"'n Boodskap van Voorbereiding vir die Laaste Dae"

In hierdie studie van Openbaring 14 sal ons net die eerste sewe verse dek maar ons sal volgende keer verder gaan.

Wanneer enigiets in die Bybelse geskiedenis gebeur wat God se volk ingrypend beïnvloed, openbaar God dit gewoonlik vooraf. Toe die wêreld deur 'n vloed vernietig sou word, het God Noag gestuur. Noag het vir 120 jaar voorberei sodat mense in die ark kon kom. Almal wat die boodskap wou aanvaar, kon gered word. Ongelukkig was daar net 'n paar wat dit aanvaar het—Noag en sy gesin. Maar God het 'n boodskap gestuur om die wêreld voor te berei.

Toe Jesus die eerste keer sou kom, het God Johannes die Doper gestuur met 'n boodskap van voorbereiding. Toe daar 'n hongersnood sou wees, het God vir Farao drome gegee en Josef het dit uitgelê. By elke groot gebeurtenis in die Bybelgeskiedenis stuur God 'n boodskap. Sou dit dan nie verrassend wees as daar géén boodskap was om mans, vroue, seuns en dogters voor te berei vir die Tweede Koms van Christus nie? Gelukkig is daar een.

Openbaring 14 kan in drie dele verdeel word:

1. Vers 1 tot 5: 'n Groep mense genaamd die 144,000 wat op die see van glas staan, verlos deur Christus om Hom vir ewig te aanbid.
2. Vers 6 tot 12: Die boodskap wat daardie mense voorberei. Dit is so 'n kragtige boodskap dat dit mense gereed maak om hierdie aarde lewend te verlaat en vir ewig by Christus te wees.
3. Vers 13 tot 20: Die gebeurtenis waarvoor die boodskap hulle voorberei het—die Tweede Koms van Christus. Dit beskryf die oes van die wêreld: die goue graan oes (die gereddes) en die bloedige druiwe oes (die verlorenes).

Die Lam op Berg Sion en die 144,000

Openbaring 14 vers 1. Johannes sê: "Ek het gekyk." Onthou die konteks: die dier het opgerys en probeer om God se volk te vernietig. Die dier het 'n dekreet uitgevaardig dat niemand mag koop of verkoop nie tensy hulle die merk van die dier het. Die dier is so woedend dat hy 'n doodsdereet afkondig vir almal wat nie op sy manier aanbid nie.

Maar Johannes sê: "Ek het gekyk." Ek het verby die stryd gekyk. Ek het verby die rampspoed gekyk. Ek het verby die vervolging, die ekonomiese boikot en die doodsdereet gekyk.

Johannes sê: "En ek het gesien, en kyk, die Lam staan op die berg Sion, en saam met Hom honderd-vier-en-veertigduisend met sy Vader se Naam op hulle voorhoofde geskrywe."

Johannes sien dat die Lam vir Satan en die draak oorwin het, en God se volk is vir ewig by Hom. Daar is soveel dinge in hierdie eerste vers. Dit sê die Lam staan op Berg Sion. Waar is Berg Sion en hoe definieer ons dit? Gelukkig hoef ons dit nie self te definieer nie; die Bybel doen dit vir ons. Psalm 74:2 sê:

"Dink aan u vergadering wat U in die voortyd verkry het... die berg Sion waar U op gewoon het."

Die Bybel sê dus Berg Sion is die woonplek van God. Dit is die plek waar God sigbaar teenwoordig is. Johannes sien die 144,000, God se ere-konvooi, saam met Hom daar staan. Hulle gaan waar Hy is. Dit herinner ons aan Jesus se woorde in Johannes 14:1-3: "Laat julle hart nie ontsteld word nie... Ek gaan om vir julle plek te berei... sodat julle ook kan wees waar Ek is." Om by Christus te wees, in Sy teenwoordigheid te bly, is die grootste vreugde denkbaar.

Iemand vra dalk: "Wat van hierdie getal, 144,000? Gaan net soveel mense gered word?" Glad nie. As jy na Openbaring 7 kyk, bestaan die 144,000 uit 12 stamme van Israel, met 12,000 uit elke stam. Eerstens sou dit baie vreemd wees as dit 'n letterlike getal was. Die stamme van Israel het so ondertrou dat jy nie een stam van die ander kan onderskei nie. Tweedens verteenwoordig die getal 12 "volledigheid". Die 12 stamme verteenwoordig die hele Ou Testament (12 aartsvaders) en die Nuwe Testament (12 apostels). Dit verteenwoordig die 12 poorte van die heilige stad.

Wat sê God hier vir ons? Hy sê daar sal diegene wees wat saam met Hom op Berg Sion staan en hulle vir ewig verbly. Toe Christus aan die kruis gesterf het, het Hy vir die Joodse nasie gesê: "Kyk, julle huis word vir julle woens agtergelaat." As 'n korporatiewe geheel sou die Joodse nasie nooit weer die eksklusiewe gekose volk van God wees nie. Die 144,000 verteenwoordig dus die volk van God wat aan die einde van die geskiedenis lewe—die geestelike Israel.

Galasiërs 3:27-29 verduidelik dit pragtig: "Want julle almal wat in Christus gedoop is, het julle met Christus bekleed. Daar is nie meer Jood of Griek nie, daar is nie meer slaaf of vryman nie, daar is nie meer man of vrou nie; want julle is almal een in Christus Jesus. En as julle aan Christus behoort, dan is julle die nageslag van Abraham en volgens die belofte erfgename."

Voor Christus het die Jood en die Griek dieselfde status. Ons is die nageslag van Abraham; ons is geestelike Israeliete. In Openbaring 14:1 word 'n volk beskryf wat saam met Christus in die ewigheid sit. Hulle het die Vader se Naam op hulle voorhoofde. In Openbaring 13 was die merk van die dier op die voorhoof of die hand. Hier is die Vader se Naam op die voorhoof—in direkte teenstelling met die dier. God se Naam verteenwoordig Sy karakter. Toe Moses vir God gevra het om Sy heerlijkheid te wys, het God Sy Naam twee keer uitgeroep gevolg deur beskrywings van Sy karakter: Barmhartig, genadig, geduldig, groot van liefde en getrou. God se Naam is Sy karakter.

Wat leer ons uit vers 1? Ons leer dat ons eendag saam met Christus op Berg Sion sal woon. Dit dui op 'n groep genaamd die 144,000—die volledige getal van die verlostes van die uithoeke van die aarde. En hulle het die Vader se karakter in hulle gedagtes en lewens.

'n Nuwe Lied en die Karakter van die Verlostes

In vers 2 gaan Johannes voort: "En ek het 'n geluid uit die hemel gehoor soos die geluid van baie waters en soos die geluid van 'n swaar donderslag; en ek het die geluid gehoor van sitterspelers wat speel op hulle siters."

Daar is 'n geweldige geluid. Daar is musiek. Daar is triomf! Die magte van die hel is verslaan. Boosheid is oorwin. Die hele hemel is besig om saam met Christus fees te vier omdat Sy mense daar by Hom is. Die boodskap het sy doel bereik.

Vers 3 sê: "En hulle het 'n nuwe lied gesing voor die troon en voor die vier lewende wesens en die ouderlinge; en niemand kon die lied leer nie, behalwe die honderd-vier-en-veertigduisend wat van die aarde vrygekoop is."

Wie is die 144,000? Dit is mans en vroue wat van die aarde af verlos is. Dit is wie hulle is. En niemand kan daardie lied leer nie, behalwe hulle. As ons na die volgende hoofstuk kyk, Openbaring 15 vers 2 en 3, sien ons watter lied dit is:

"En ek het gesien iets soos 'n see van glas, gemeng met vuur; en die wat die oorwinning behaal het oor die dier en oor sy beeld en oor sy teken en oor die getal van sy naam, het ek by die see van glas sien staan, met siters van God. En hulle het die lied gesing van Moses, die dienskneg van God, en die lied van die Lam..."

Hulle sing die lied van Moses. Dit is dieselfde groep. Hulle het die oorwinning behaal deur die genade van Christus; hulle het getriomfeer oor die magte en owerhede van die hel. Maar waarom die lied van Moses? Onthou jy toe Aäron, Moses en Mirjam die kinders van Israel deur die Rooisee gelei het? Toe hulle aan die ander kant kom en die waters oor die Egiptiese soldate en waens inmekaargestort het, het Mirjam hulle gelei in 'n lied. Dit was 'n lied van oorwinning, 'n lied van triomf. Sy het gesing dat die perd en sy ruiters in die see gewerp is.

Die lied van Moses is dus 'n lied van mense wat 'n unieke ervaring gehad het, net soos die Israeliete deur die Rooisee gegaan het. So gaan ons ook deur 'n tyd van benoudheid, groter as enige tyd van benoudheid in die geskiedenis van die wêreld. En ons kan ons saam met Christus verbly dat Hy ons daardeur gaan help.

Vers 4 sê verder: "Dit is hulle wat met vroue nie besoedel is nie, want hulle is maagde; dit is hulle wat die Lam volg waar Hy ook heen gaan; dit is hulle wat gekoop is uit die mense as eersteling vir God en die Lam."

Wat beteken dit dat hulle "nie met vroue besoedel is nie"? Jakobus 4:4 help ons hier: "Egbrekers en egbreeksters, weet julle nie dat die vriendskap van die wêreld vyandskap teen God is nie?" In die Bybel word die term "owerspel" gebruik om mense te beskryf wat van

Christus afvallig geword het. Jesus is die Bruidegom en die kerk is Sy bruid. Wanneer die kerk getrou is aan Christus, word sy in Sy liefdevolle omhelsing uitgebeeld. Maar wanneer die kerk afvallig word en wegdryf na mensgemaakte teorieë en idees, word daardie kerk 'n owerspelige vrou.

Die mense wat getrou is aan God, is lojaal aan Hom. Hulle het nie, soos die spreekwoord sê, een voet in die kerk en een voet in die wêreld nie. Vers 5 sê: "En in hulle mond is daar geen bedrog gevind nie; want hulle is sonder gebrek voor die troon van God."

Kyk wat het ons tot dusver van hulle geleer:

1. Die Vader se Naam (Sy karakter van liefde) is op hulle voorhoofde.
2. Hulle sing 'n nuwe lied van verlossing.
3. Hulle is saam voor die troon van God.
4. Hulle is nie besoedel deur vals leerstellings nie (hulle is geestelike maagde).
5. Hulle is die "eersteling"—nie noodwendig die eerstes wat gepluk is nie, maar die oes van die heel beste gehalte.

In 'n wêreld van duisternis is hulle Sy lig. In 'n wêreld wat Hom verrai het, is hulle getroue ambassadeurs. Johannes spandeer baie tyd aan hierdie eerste vyf verse om diegene te beskryf wat op die see van glas sal staan sonder om die dood te sien.

Die Eerste Engel en die Ewige Evangelie

Nou kom ons by vers 6, die boodskap wat hierdie mense moet voorberei. As God 'n volk gereed gaan hê vir die laaste dae, wil jy mos verstaan hoe daardie voorbereiding lyk, nie waar nie? As Noag spesifieke instruksies gehad het oor hoe om die ark te bou, moet ons ook 'n boodskap hê om ons voor te berei vir die ark van veiligheid wanneer Jesus kom.

Openbaring 14:6 sê: "En ek het 'n ander engel in die middel van die ligruim sien vlieg met 'n ewige evangelie om te verkondig aan die bewoners van die aarde en aan alle nasies en stamme en tale en volke."

Hierdie is die eerste engel se boodskap. Drie engele vlieg. Die eerste een kondig die ewige evangelie aan. Hy lei ons om God te vrees, om Hom heerlikheid te gee en om te besef dat ons in die uur van oordeel leef.

Let op, die engel vlieg. Hy sweef nie net rond nie. Daar is 'n dringendheid aan hierdie boodskap. En wat is hierdie "ewige evangelie"? Ons vind die antwoord in 1 Korintiërs 15:1-4. Paulus sê daar dat die evangelie gaan oor die lewe, die dood en die opstanding van Christus. Die volmaakte lewe van Christus wat vir my gelei is. Die dood van Christus wat my veroordeling aan die kruis gedra het. Die lewe van Christus as 'n Hoëpriesterlike Middelaar wat die verdienste van Sy bloed voor die hele heelal namens my aanbied.

Waarom word dit die "ewige" evangelie genoem? Omdat dit in die hart van God ingebed was nog voor die mens gemaak is. God het geweet dat as mense vrye keuse sou hê, daar 'n moontlikheid van sonde was. Die Vader, Seun en Heilige Gees het 'n raadsvergadering in die

hemel gehou. Jesus het vorentoe getree en gesê: "My Vader, Ék sal gaan. Ek sal die skuld en die skande van die hele mensdom dra." Die Vader het toegelaat dat die Seun gaan, want die Een wat ons verlos, moet die Een wees wat ons geskape het en wat ons ten volle verstaan. Jesus verstaan ons, want Hy het die stowwerige strate van Galilea bewandel. Hy was geslaan en bespot, maar Hy het vasgestaan vir beginsels.

Hierdie boodskap moet gaan na "alle nasies en stamme en tale en volke." Wat beteken dit? In Matteus 24:14 sê Jesus: "En hierdie evangelie van die koninkryk sal verkondig word in die hele wêreld tot 'n getuigenis vir al die nasies; en dan sal die einde kom." Iewers gaan 'n generasie die betekenis van hierdie woorde begryp. Hulle gaan besef dat God elkeen van ons uitstuur—nie net leraars en evangeliste nie, maar elke liewe een van ons. God stuur 'n leer van werkers uit om die wêreld voor te berei. Jy kan 'n getuie vir Christus wees in jou kerk, in jou gemeenskap, in jou skool. Laat die Heilige Gees jou wys waar jy daardie getuie kan wees.

Vrees God en gee Hom Heerlikheid

In vers 7 roep die engel met 'n groot stem: "Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom..."

Daar is 'n aspek van die evangelie wat die meeste van die Christendom vergeet het. Wat beteken dit om God te "vrees"? Dit beteken natuurlik om Hom te eerbiedig en te respekteer. Maar in die kern daarvan beteken dit om 'n gesindheid te hê om God ernstig op te neem. Om God te vrees is 'n gemoedstoestand wat bereid is om te doen wat God sê—nie wat ék sê of wat jy sê nie, maar wat God sê.

Die Griekse woord hier is phobeo. Dit is 'n gesindheid van gehoorsaamheid aan Christus. In Johannes 8:29 het Jesus gesê: "Ek doen altyd wat die Vader behaag." Dwarsdeur die Bybel word vrees en gehoorsaamheid aan mekaar gekoppel. Kyk na Prediker 12:13-14, "Die hoofsaak van alles wat gehoor is, is: Vrees God en hou sy gebooie; want dit geld vir alle mense. Want God sal elke werk bring in die gerig [oordeel] wat kom..."

Sien jy die volgorde? Vrees God, hou Sy gebooie, en dan die oordeel. Om God te vrees beteken dus om Hom ernstig genoeg op te neem dat ek Hom gehoorsaam.

En hoe gee ons Hom "heerlikheid"? Paulus sê in 1 Korintiërs 10:31: "Of julle dan eet of drink of enigiets doen, doen alles tot heerlikheid van God." Om God heerlikheid te gee het te doen met my lewenstyl. Dit gaan oor die kleres wat ek dra, die musiek waarna ek luister, die dinge wat ek lees en wat ek in my mond plaas.

- Om God te vrees het te doen met my gedagtes; om Hom heerlikheid te gee het te doen met my dade.
- Om God te vrees is my innerlike verbintenis; om Hom heerlikheid te gee is die uitlewing daarvan.

Die Teenwoordige Oordeel en die Skepper

Die boodskap gaan verder: "...want die uur van sy oordeel het gekom."

Dwarsdeur die Nuwe Testament word daar na die oordeel verwys as 'n toekomstige gebeurtenis. In Matteus 12:36 sê Jesus dat mense in die oordeelsdag rekenskap sal gee. Maar hier in Openbaring 14 is die oordeel nie meer toekomstig nie—dit is teenwoordig! Die uur van God se oordeel het gekom.

Wanneer het dit gekom? Gebaseer op die 2300-dae profesie van Daniël, het hierdie profesie sy vervulling in die jaar 1844 bereik. Dink daaraan: as Christus kom om Sy belonings uit te deel, sou Hy nie eers wou vasstel wie watter beloning ontvang nie? Openbaring 22:12 sê: "Kyk, Ek kom gou, en my loon is by My, om elkeen te vergeld soos sy werk sal wees." As die loon by Hom is wanneer Hy kom, moet daar 'n oordeel vóór Sy koms wees om dit te bepaal.

Daniël het hierdie oordeelstoneel gesien. In Daniël 7:10 beskryf hy dit: "...die gereg het gaan sit, en die boeke is geopen."

Dit is die hoogtepunt van die kosmiese konflik. In hierdie oordeel word God se karakter van liefde en geregtigheid voor die hele heelal geopenbaar. Ons word "uitstallings" of "vertoonstukke" in die oordeel. Ons openbaar óf God se liefde, óf Satan se karakter van selfsug. Nou is nie 'n tyd om met godsdien rond te speel nie. Nou is nie 'n tyd vir halfhartige toewyding of kompromie nie. Nou is 'n tyd waarin God met jou hart praat om 'n volkome besluit vir Christus te neem.

En dan die finale oproep van vers 7: "...en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het."

Wat noem mens die Een wat alles gemaak het? Jy noem Hom die Skepper. Dit is 'n oproep om die Skepper te aanbid. Waarom is God waardig om aanbid te word? Openbaring 4:11 sê: "U is waardig, o Here... want U het alles geskape."

Het God 'n gedenkteken van die skepping agtergelaat? Ja, in Genesis 2 lees ons dat God op die sewende dag gerus het. Hy het die sewende dag geseën en dit geheilig. Hy het dit eenkant gesit vir heilige gebruik. Net soos een vrou in 'n gesin van sewe dogters by haar huwelik afgesonder word vir haar man, so is die Sabbat afgesonder. God het nie gerus omdat Hy moeg was nie, maar omdat Hy geweet het óns sou moeg word.

In Eksodus 20:8-11 sê die gebod: "Gedenk die sabbatdag, dat jy dit heilig... maar die sewende dag is die sabbat van die Here jou God." Mark Finley vertel dat toe hulle in Egipte was, het hulle oral die songod, Amon-Ra, gesien. Egipte was vol son-aanbidding. Hulle het na die son gekyk en die skepsel aanbid in plaas van die Skepper. God roep ons in die laaste dae weg van die strikke van heidense aanbidding.

Waar kom die naam "Sondag" vandaan? Dies Solis—die dag van die son. Dit was die dag waarop die heidene aanbid het—die Egiptenare, die Babiloniërs, die Perse en die Romeine. Son-aanbidding het in die vroeë eeue die Christelike kerk binnegesluis. Teen die middel van die 4de eeu is die Sabbat geleidelik vervang met die Sondag. Maar in hierdie laaste ure van die geskiedenis roep God ons terug na die aanbidding van die Skepper.

Die Keuse – Die Skepper of die Dier?

Let op die kontras in Openbaring 14.

- Vers 7 sê: "Aanbid die Skepper."
- Vers 9 waarsku: "As iemand die dier en sy beeld aanbid en 'n merk op sy voorhoof of op sy hand ontvang..."
- Vers 12 beskryf die oplossing: "Hier kom die lydsaamheid van die heiliges te pas; hier is hulle wat die gebooie van God en die geloof van Jesus bewaar."

In teenstelling met diegene wat die merk van die dier ontvang, is daar 'n groep wat die gebooie van God bewaar. En deur die gebooie te bewaar, aanbid hulle die Skepper deur die Bybelse Sabbat te onderhou.

Kom ons som dit op: Hierdie is die ewige evangelie. Dit is die goeie nuus dat Christus vir jou gesterf het en dat jy deur Sy krag oorwinnaar oor sonde kan wees. Hierdie boodskap moet na die hele wêreld gaan. Dit roep ons uit onself uit om te sê: "Hier is ek, Here, stuur my!" Dit roep ons om God ernstig op te neem en Hom te eer in alles wat ons doen—in ons lewenstyl, ons gedagtes en ons dae. Ons leef in die uur van die oordeel; ons leef op die drumpel van die ewigheid.

Die hoogste uitdrukking van ons aanbidding aan Christus is wanneer ons elke Sabbat kom rus in Sy liefde en sorg. As jy nog nie die Bybelse Sabbat onderhou nie, is hierdie die boodskap om jou voor te berei vir Jesus se koms. Hy nooi jou vandag uit om Hom as Skepper te aanbid en deel te word van die Advent-geloof en gemeenskap.

Miskien het jy God nie ernstig opgeneem nie. Miskien eer jy Hom nie in jou lewenstyl nie. Vandag doen Hy 'n beroep op jou persoonlik.

In die volgende studie kyk ons na die tweede engel se boodskap wat handel oor die val van Babilon. Wie is Babilon? Wat verteenwoordig dit? Ons gaan ook na die derde engel se boodskap kyk oor wat dit beteken om die merk van die dier te ontvang. Dit moet baie ernstig wees as God sê dat diegene wat dit ontvang, deur die heerlikheid van Sy koms verteer sal word.

Maak vandag nog jou hart oop vir Jesus. Laat Hy jou vul met Sy genade, Sy goedheid en Sy liefde. Mag die Here met jou wees terwyl jy hierdie ewige besluite neem om vir Hom te lewe.

OPENBARING HOOFSTUK 14 (DEEL 2):

"Die Geheimenis van Babel"

Ons kyk na die drie engele se boodskappe in Openbaring 14. Hierdie boodskappe is net so belangrik vir ons dag as wat Noag se boodskap vir sy dag was. Dit is boodskappe om mense voor te berei vir die tweede koms van Christus.

Kyk na vers 6: "En ek het 'n ander engel in die middel van die lug sien vlieg met 'n ewige evangelie om te verkondig aan die bewoners van die aarde en aan alle nasies en stamme en tale en volke."

Hierdie is 'n dringende eindtydboodskap. Dit is 'n boodskap van die lewende Christus wat vergewe en lewens verander. Dit is 'n boodskap wat oor geografiese grense spring en die verste uithoeke van die aarde binnedring. Dit is nie 'n Amerikaanse, Europese of Asiatiese boodskap nie — dit is God se ewige boodskap vir die mensdom.

Vers 7 sê met 'n groot stem: "Vrees God en gee Hom heerlikheid..."

Ons het geleer dat "vrees God" nie beteken om van angste te bewe nie. Die Griekse woord phobeo beteken om God ernstig op te neem. Dit is 'n gemoedstoestand waar ek Hom ernstig opneem in die lig van die oordeelsuur. God roep ons om totaal oorgegee te wees aan Christus.

"Gee Hom heerlikheid" het te doen met ons lewenstyl. Dit gaan oor wat ons kyk op televisie, waarna ons luister, en wat ons eet of drink. 1 Korintiërs sê: "Of julle dan eet of drink of enigiets doen, doen alles tot heerlikheid van God." Ons liggame is die tempel van die Heilige Gees, nie 'n plesiersentrum vir sensasie nie. Om God ernstig op te neem is hoe ek dink; om Hom heerlikheid te gee is hoe ek elke dag lewe.

Die Oordeel en die Kosmiese Stryd

Die boodskap gaan voort in Openbaring 14 vers 7: "...want die uur van sy oordeel het gekom." Dit is die agtergrond net voor die koms van Jesus. Daar sal 'n oordeel wees om te bepaal wie watter belonings ontvang wanneer Hy kom.

Kom ons staan hier stil want daar is baie mense wat vra: "Maar wag 'n bietjie, waarom sou God 'n oordeel nodig hê? Weet God dan nie alles nie?" Onthou, ons is besig met die Groot Stryd tussen goed en kwaad. God hanteer hierdie stryd op 'n manier wat sal verseker dat sonde nooit weer sy lelike kop sal uitsteek nie. Die kernvrae in hierdie stryd is: Is God regverdig? Is Hy billik? Of is Hy arbitrêr en wraakgierig?

Toe Christus aarde toe gekom het, het Hy geopenbaar hoe die Vader werklik is. Toe Hy die blinde oë aangeraak en hulle geopen het; toe Hy die dove ore ontsluit het; toe Hy verdorde arms en kreupel bene gesond gemaak het; toe Hy die siekes in Sy arms geneem en die dooies opgewek het, het Hy gesê: "Dit is hoe God is. God is so lief vir jou, Hy wil nie hê jy moet siek wees nie. Hy wil hê jy moet herstel word en die oorvloedige lewe hê."

Aan die kruis het Jesus die lengtes gewys waartoe liefde sou gaan om ons te verlos. Daardie liefde was bereid om in die graf in te gaan en nooit weer uit te kom nie — vir ons. Kolossense 2 sê Hy het oor die owerhede en magte van die hel getriomfeer. Die heelal het dit aan die kruis gesien. Maar waarom dan nog 'n oordeel?

Hier is die rede: Was God regverdig en billik in elke lewe? Het elke persoon wat nog ooit geleef het, 'n gelyke geleentheid gehad om op God se genade te reageer — hetsy deur die openbaring in die natuur of die verkondiging van die evangelie? As Satan kan bewys dat God onregverdig was in Sy handeling met selfs een mens, dan wen hy die stryd.

Die oordeel openbaar voor 'n wagtende wêreld en 'n toekykende heelal dat God eerlik en regverdig was met elke mens. Dit sluit Satan se mond. Dit besleg die kosmiese, intergalaktiese kwessies van die stryd tussen goed en kwaad. Ons leef nou in daardie oordeelstyd, net soos Israel in die Dag van Versoening aan die einde van die jaar gewag en hulle harte voor God gereinig het. Dit is ons uur om seker te maak ons is reg met God. Ons leef op die snykant van die ewigheid.

Aanbidding van die Skepper

Vers 7 sê verder: "...en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het."

Wat noem ons die Een wat alles gemaak het? Ons noem Hom die Skepper, reg? En waarom is God ons aanbidding waardig? Openbaring 4 vers 11 sê: "U is waardig, o Here, om te ontvang die heerlijkheid en die eer en die krag, want U het alles geskep en deur U wil bestaan hulle en is hulle geskep."

God is aanbidding waardig omdat Hy alles geskep het. Ons bestaan is nie die gevolg van 'n betekenislose kosmiese toeval nie. Ons is nie bloot stukkies kosmiese stof nie. Die lewe is nie 'n ongeluk nie. In Openbaring 14:7 gebruik God die taal van die vierde gebod, die Sabbatgebod: "Want in ses dae het die HERE die hemel en die aarde gemaak, die see en alles wat daarin is..."

Hoe gee ons eer aan die Skepper? Hoe aanbid ons Hom? Deur op die Sabbat te aanbid. As jy nog nie daardie besluit geneem het om jou Skepper te volg nie, en as jy dalk 'n mensgemaakte instelling of 'n vervalste Sabbat gevolg het, doen God 'n beroep op jou om die ewige besluit te neem om die Skepper van die heelal elke Sabbat te aanbid. Die eerste engel se boodskap sê vir ons wat ons moet doen: Vrees God, neem Hom ernstig, gee Hom heerlijkheid, leef in die lig van die oordeel en aanbid die Skepper.

Die Geheimenis van Geestelike Babel

Die agtste vers vertel ons wat die gevolg is wanneer kerke die eerste engel se boodskap verwerp: "En 'n ander engel het gevolg en gesê: Geval, geval het Babel, die groot stad, omdat sy al die nasies laat drink het van die wyn van die grimmigheid van haar hoerery."

Wanneer ons aan Babel dink, waar het ons dit voorheen gesien? In die Ou Testament. In die dae van Daniël het Nebukadnesar, die koning van Babel, Jerusalem aangeval en omvergewerp. Babel is altyd die onderdrukker van God se volk, die simbool van valse godsdiens en rebellie teen die ware God.

Kan dit hier gaan oor die letterlike stad Babel? Beslis nie. Johannes het Openbaring teen ongeveer 95 n.C. geskryf. Die antieke Babel is reeds in 538 v.C. deur die Meders en die Perse omvergewerp. Profesieë in Jeremia en Jesaja het gesê dat Babel woensou lê en nooit weer herbou sou word nie. Johannes het Openbaring 600 jaar ná daardie val geskryf. Babel was in sy tyd reeds puin en stof. Daarom moet dit hier gaan oor geestelike Babel.

Babel val omdat sy God se laaste boodskap verwerp het — die boodskap wat roep om God ernstig te neem, Hom heerlikheid te gee en die Skepper te aanbid. Wat beteken hierdie "wyn van haar grimmigheid"?

Openbaring 17 gee vir ons 'n profiel van Babel. Dit praat van 'n vrou wat op baie waters sit. In Bybelprofesie verteenwoordig 'n rein vrou die ware kerk, die bruid van Christus (soos in Openbaring 12). Maar hier sien ons 'n ander vrou — 'n groot hoer. Sy is nie getrou aan haar ware minnaar, Jesus Christus, nie. Sy dryf weg en vorm 'n onwettige verbintenis.

Openbaring 17 vers 15 verduidelik die waters: "Die waters wat jy gesien het, waar die hoer op sit, is volke en menigtes en nasies en tale." Hierdie valse kerk domineer dus oor die mense van die wêreld. Vers 2 voeg by: "Met wie die konings van die aarde gehoereer het..."

Wat is hoerery in hierdie konteks? Dit is 'n onwettige unie. Terwyl die ware kerk haar krag van Jesus ontvang, soek hierdie vrou haar krag by die politieke magte van die aarde. Sy verdraai die leerstellings van Christus en deel die wynbeker van valse leerstellings uit.

Die Wyn van Vals Leerstellings en die Wêreldunie

Mense wat uit daardie wynbeker drink, word dronk. Wyn tas die voorbrein, die gewete en die oordeel aan. Jy kan nie meer helder dink nie.

Mark Finley vertel dat hy onthou toe hy jare gelede in Illinois gepreek het oor die wyn van Babel. 'n Dronk man het in die vergadering ingestap en agterin gesit. Terwyl hy verduidelik het hoe wyn die rede bedwelm en die gewete afstomp, het daardie man opgestaan, sy vinger vir hom geskud en gesê: "Dis genoeg, jongman! Dis genoeg!" Hy moes glimlag — hy preek oor die geestelike wyn van Babel en 'n letterlike dronk man sê dis genoeg.

Wat verteenwoordig die wyn? In die Bybel verteenwoordig suiwer druiwesap die bloed van Christus en die suiwer evangelie. Maar wanneer dit gefermenteer is, verteenwoordig dit valse leerstellings wat mense geestelik bedwelm.

In Openbaring 18:3 sien ons 'n derde groep wat by hierdie unie aansluit: "Want al die nasies het gedrink van die wyn van die grimmigheid van haar hoerery, en die konings van die aarde

het met haar gehooreer, en die handelaars van die aarde het ryk geword deur die mag van haar weelderigheid."

Sien jy die drieledige unie?

1. Die godsdienstige leiers (Babel).
2. Die politieke leiers (Die konings).
3. Die ekonomiese leiers (Die handelaars).

Die Bybel voorspel 'n unie van godsdiens, politiek en ekonomiese mag tydens 'n tyd van reuse krisis in hierdie wêreld. Agter die skerms werk die duiwel met wonderwerke en towery om die massa te mislei. Openbaring 18:23 sê: "...want jou handelaars was die grotes van die aarde; want deur jou towery is al die nasies mislei."

Hoe berei die duiwel mense voor om hierdie unie te aanvaar? Deur towery (Engels: sorceries). Kyk na die groot aantal Hollywood-flieks met spiritualistiese temas, towenaars en towery. Dink aan boeke soos Harry Potter. Die duiwel speel die lang spel om die menslike gees voor te berei vir sy finale misleiding.

Wanneer ekonomiese chaos tref, wanneer die nasionale skuld van lande soos Amerika hulle kniehalter, wanneer natuurrampe, hongersnood en oorloë die wêreld tref, sal mense desperaat wees. In daardie tyd van krisis sal die godsdienstige magte inbeweeg en sê: "Ons kan die wêreld red." Hulle sal verenig met die politiek en die ekonomiese reuse, en Satan sal wonderwerke doen om mense te dwing om die Merk van die Dier te aanvaar.

Maar daar sal 'n oorblyfsel wees: "Hier kom die lydsaamheid van die heiliges te pas; hier is hulle wat die gebooie van God en die geloof van Jesus bewaar." (Openbaring 14:12).

Babel se Fondasie – Menslike Trots teenoor God se Woord

Om te verstaan wat dit beteken dat "geestelike Babilon" geval het, moet ons die geheimenis oplos deur te kyk na hoe die antieke Babel gelyk het. Watter beginsels kan ons daar vind?

In Daniël 4 vers 30 hoor ons hoe koning Nebukadnesar praat: "Is dit nie die groot Babel wat ek opgebou het tot 'n koninklike verblyf, deur die sterkte van my vermoë en ter ere van my majesteit nie?" Terwyl hy nog praat, kom daar 'n stem uit die hemel wat sê dat sy koningskap van hom gewyk het.

Wat sien ons hier? Babel is 'n godsdienstige, politieke en ekonomiese stelsel wat gebou is op menslike waardes. Dit is pure humanisme en sekularisme. Dit gaan oor menslike trots, gierigheid en selfverheerliking. Dit is die totale teenoorgestelde van 'n beweging wat op die Woord van God gebou is.

Egte Christenskap kyk na Jesus Christus en sê: "Here, wees my, 'n sondaar, genadig." Dit erken dat ons in vuil klere staan en dat slegs Hy ons met die geregtigheid van Christus kan beklee. Babel, aan die ander kant, is die uitvinding van die mens. Dit is gebou op menslike tradisie en arrogansie, waar die mens as leier bo God se Woord gestel word.

Die Gevaar van Beelde en Vervalste Aanbidding

'n Tweede kenmerk van Babel vind ons in Daniël hoofstuk 3. Nebukadnesar rig 'n beeld van goud op, wat direk teenstrydig is met God se openbaring. Hierdie beeld was sowat 30 meter hoog en 2.7-meter breed. Hy het almal wat "iemand" was, beveel om voor hierdie beeld neer te val en dit te aanbid.

Babel was die sentrum van afgode-aanbidding. Hulle het 13 hoofgode gehad, met Bel-Marduk as die belangrikste een. Maar wat sê die wet van God? Eksodus 20 vers 4 en 5 (die tweede gebod) sê: "Jy mag vir jou geen gesnede beeld maak... jy mag jou voor hulle nie neerbuig en hulle nie dien nie."

Babel is dus 'n stelsel wat beelde in die kerk bring. In die vroeë eeue het heidene wat die Christelike kerk binnegekom het, hulle beelde saamgebring. Wanneer beelde in 'n kerk ingebring word, beperk dit jou vermoë om God werklik te ken, want die beeld neem die plek van God in. Dit is tipiese Babiloniese aanbidding.

Die Leuen van Onsterflikheid en Tammuz

Kyk saam met my na Esegïel hoofstuk 8 vir nog 'n kenmerk van die antieke Babel. In vers 14 sien Esegïel iets skokkend by die poort van die Here se huis: daar het vroue gesit en ween oor Tammuz.

Wie was Tammuz? Hy was die Babiloniese god van plantegroei. Hulle het geglo dat Tammuz elke jaar gesterf het wanneer die koue maande gekom het, en weer opgestaan het wanneer die son terugkeer. Dit het die idee gevestig dat lewe en dood net 'n siklus is en dat die siel eintlik onsterflik is.

Maar wat sê die Bybel? Prediker 9 vers 5 sê: "Want die lewendes weet dat hulle moet sterwe, maar die dooies weet glad niks nie." Die Bybel sê 53 keer dat die dood soos 'n slaap is. Die woord "siel" word 1600 keer in die Bybel gebruik, maar nooit een keer word daar gepraat van 'n "onsterflike siel" nie. 1 Timoteus 6:16 sê dat slegs God onsterflikheid besit. Ons "soek" na onsterflikheid (Romeine 2:7) en ons sal dit eers "aantrek" wanneer Christus kom (1 Korintiërs 15:51-54).

Die Babiloniese filosofie sê egter: "Jy sal nie sekerlik sterwe nie." Hierdie idee van heiliges wat rondom ons sweef en die aanbidding van mense wat gesterf het, is die wyn van Babel. Jesus was baie duidelik oor Lasarus se dood in Johannes 11: "Ons vriend Lasarus slaap... Lasarus is dood." Die Bybelse waarheid is dat die dode rus tot die glorieryke opstandingsmôre.

Sonaanbidding en die Finale Oproep

Die laaste kenmerk van Babel vind ons in Esegïel 8 vers 16. Esegïel sien 25 manne in die voorhof van die tempel. Hulle het hulle rug gedraai na die tempel van die Here — waar die ark met God se wet in was — en hulle gesigte na die ooste gedraai om die son te aanbid.

Bel-Marduk was die songod van Babel. Hy het op 'n goue troon gesit in 'n tempel met 'n goue koepel wat die son weerkaats het. Sonaanbidding is die hart van die Babiloniese kultuur.

Hoe is dit vandag relevant? Babel het "geval" omdat sy die ewige evangelie verwerp het ten gunste van 'n mensgemaakte stelsel.

- In plaas daarvan om God te vrees, leef mens vir plesier.
- In plaas daarvan om God se wet te eer, draai mens hul rug daarop.
- In plaas daarvan om die Skepper op die Bybelse Sabbat te aanbid, draai mens na die dag van die son (Sondag).
- In plaas daarvan om die waarheid oor die dood te glo, aanvaar mens die leuen van die onsterflike siel.

God se boodskap in Openbaring 18:4 is 'n dringende appèl: "Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie gemeenskap hê aan haar sondes nie en nie van haar plaes ontvang nie."

Wat is sonde? 1 Johannes 3:4 sê: "Sonde is die oortreding van die wet." God sê: "Gaan uit elke wet-oortredende kerk uit." As die kerk waar jy aanbid op Sondag aanbid, is dit Babiloniese leerstelling. As hulle glo aan die onsterflikheid van die siel, is dit Babiloniese leerstelling. As hulle nie die tweede koms van Christus verkondig of op die totale Woord van God gebou is nie, drink hulle uit Babel se beker.

Jesus sê: "Gaan uit haar uit, my volk." Die meeste van God se mense is tans nog in godsdienstige organisasies wat nie die volle waarheid verstaan nie. Dit is nie per ongeluk dat jy hierdie studie lees nie. God roep jou.

Wil jy nie waar jy nou is jou hand opsteek en sê: "Jesus, ek wil heeltemal aan U oorgegee wees" nie? Miskien is jy reeds 'n kerklidmaat, of miskien nie, maar jy wil sê: "Here, ek wil nie die wyn van Babel drink nie. Ek wil die suiwer waarheid van die evangelie hê."

OPENBARING 14 (DEEL 3) ASOOK OPENBARING 15:

"Die Sewe Laaste Plaes en die Oorwinningslied"

In die vorige studie het ons gekyk na die eerste engel se boodskap. Johannes is op die eiland Patmos en sien 'n engel vlieg met die "ewige evangelie". Dit moet verkondig word aan elke nasie, stam, taal en volk.

Die boodskap sê met 'n groot stem: "Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het."

Hoekom 'n groot stem? Want God wil hê ons moet luister. Om God te vrees, beteken eerbied, respek en gehoorsaamheid. Prediker 12:13 sê: "Vrees God en hou sy gebooe, want dit is die hele mens." Om God heerlikheid te gee, het te doen met hoe ons leef – wat ons eet, drink en ons lewenstyl.

Waarom moet ons dit nou doen? Want die uur van God se oordeel het gekom. Ons leef nie meer in 'n tyd van "besigheid soos gewoonlik" nie. Die bestemmings van die wêreld word nou beslis.

Dan die belangrike oproep: "Aanbid Hom wat die hemel en die aarde gemaak het." Ons het nie uit niks net ontstaan nie; Hy het ons geskape. Hierdie frase is 'n direkte aanhaling uit die vierde gebod, die Sabbatgebod. Ons aanbid Hom as Skepper deur sy Sabbat op die sewende dag van die week te onderhou. Hy het dit geheilig, geseën en daarop gerus.

Die eerste engel vertel ons wat om te doen. Die tweede engel vertel ons van die gevolge as ons dit nie doen nie, deur te waarsku teen Babilon en haar valse leerstellings.

Die Derde Engel en die Stryd oor Aanbidding

In hierdie studie gaan ons voort met Openbaring hoofstuk 14 en eindig met hoofstuk 15. Ons begin by vers 9. Hier kom ons by die derde engel se boodskap. Openbaring 14 vers 9 sê: "En 'n derde engel het hulle gevolg en met 'n groot stem gesê: As iemand die dier en sy beeld aanbid en 'n merk op sy voorhoof of op sy hand aanneem, sal hy self ook drink van die wyn van die grimmigheid van God wat ongemeng ingeskink is in die beker van sy toorn; en hy sal gepynig word met vuur en swaai voor die heilige engele en voor die Lam. En die rook van hulle pyniging gaan op tot in alle ewigheid, en hulle het geen rus dag of nag nie — hulle wat die dier en sy beeld aanbid, en elkeen wat die merk van sy naam aanneem."

Ons gaan dit frase vir frase bekyk, want baie mense het dit al gelees en daar is groot wanbegrippe daaroor. Maar ek wil hê jy moet eers die groot prentjie sien voor ons na die besonderhede kyk. In Openbaring 14 vers 7 staan daar: "Aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het." Die konflik in die boek Openbaring gaan dus oor aanbidding.

Daar is 'n groot stryd in die heelal, 'n tipe "Star Wars"-konflik, 'n intergalaktiese worsteling oor aanbidding. Lucifer, 'n wese van skitterende helderheid, het Christus in die hemel uitgedaag. Hy het God uitgedaag. Hy wou God van sy troon afgooi. Hierdie skepsel genaamd Lucifer, die ligdraer van die hemel, wou aanbid word in plaas daarvan om te aanbid. 'n Skepsel wou homself bo sy Skepper verhef.

Openbaring 14 vers 7 roep ons terug om die Skepper te aanbid, spesifiek op die Sabbat. Nou, in Openbaring 14 vers 9, sê dit: "As iemand die dier aanbid." Jy het dus twee tipes aanbidding: aanbid die Skepper of aanbid die dier. Die dier het natuurlik 'n teken wat 'n vervalste Sabbat is — die aanbidding op die eerste dag van die week, of die "dag van die son".

Laat ek jou verseker dat niemand vandag al die merk van die dier het nie. Die merk van die dier sal in die toekoms afgedwing word wanneer niemand sal kan koop of verkoop nie. Jy het dus hierdie konflik tussen ware en valse aanbidding; tussen die aanbidding van die Skepper en die aanbidding van die dag van die son, dies solis, of die songod.

Mark Finley vertel dat hy onlangs teruggekeer het van 'n reis na Egipte. Dit was ongelooflik. Die piramides wys na die son en weerkaats die sonstrale. Die piramides het vroeër 'n goue bopunt gehad sodat die son daarop kon skyn en die strale versprei. Amon-Ra was die hoofsongod van Egipte. Hulle was son-aanbidders. Jy sien die sonskyf op die koppe van baie van die Egiptiese gode, soos Horus, die valkgod. Maar dan gaan jy van Egipte na Babilon, en in Babilon het jy die songod Bel-Marduk. Dan gaan jy na Medo-Persië en jy kry die Mitraïsme van die songod. Jy gaan na Griekeland en Rome, en in Rome het jy Helios, die songod.

Konstantyn word "bekeer" (sogenaamd), en hy het aan die een kant van sy muntstuk die songod. So jy sien dat daar deur die eeue heen hierdie konflik oor aanbidding was. God se mense aanbid die Skepper-God op die Sabbat. Sondagaanbidding het die Christelike kerk binnegekom, nie deur 'n bevel van Christus nie, en nie deur die leerstellings van die apostels nie. Jesus Christus is volgens Hebreërs 13:8 dieselfde gister, vandag en tot in ewigheid.

Sondagaanbidding het in die vroeë eeue ingekom, vanaf 300 tot 500 n.C., in 'n tydperk van kompromie toe die Christelike kerk homself van die Jode wou losmaak en toe die kerk onder Konstantyn en die pouse van Rome probeer het om die ryk te verenig en heidene in die ryk in te bring. Hulle het gedoen wat ons "amalgamasie" of sintese noem, waar hulle heidense praktyke en Christelike praktyke saamgevoeg het. So, in die toekoms sal Satan sy byna oorweldigende misleiding uitvoer in 'n tyd van konflik en stryd. Hy sal probeer om die wêreld te verenig deur Sondag-wetgewing deur te voer om die wêreld te kry om op die valse dag te aanbid in plaas van die ware dag.

Die Seël van God teenoor die Merk van die Dier

Kyk nou weer na vers 9. Dit sê as iemand die merk ontvang op sy voorhoof of op sy hand. Onthou, die seël van God word slegs in die voorhoof ontvang. Openbaring 7 en 14 sê dat die diensknegte van God sy seël in hulle voorhoofde ontvang.

Die voorhoof simboliseer die voorbrein (die frontale lob). Dit is waar die gewete, rede en oordeel geleë is. Christus dwing nooit die wil nie. Hy appelleer in liefde op ons om ons lewens aan Hom toe te wy. Die seël van God is 'n vaslegging ('n soort "nes skrop") in die waarheid, beide geestelik en intellektueel, sodat ons nooit beweeg kan word nie. Dit het te doen met lojaliteit aan God en word gemanifesteer in die onderhouding van die geboorte van God. Net soos Sadrag, Mesag en Abednego nie voor die vervalste goue beeld wou buig nie. Hulle standpunt vir Christus was 'n teken van gehoorsaamheid aan die tweede gebod: "Jy mag jou voor geen gesnede beeld neerbuig nie."

So sal God se mense in die laaste dae ook 'n teken van getrouheid hê, naamlik die Sabbat, wat die seël van hulle lojaliteit aan God word. Ons word verseël deur die Heilige Gees. Efesiërs 4:30 sê: "En bedroef nie die Heilige Gees van God nie, deur wie julle verseël is tot die dag van verlossing." Dit is die Heilige Gees wat die seël van lojaliteit aan Christus in ons lewens plaas, gemanifesteer in die onderhouding van die Sabbat, en die Heilige Gees versterk ons om deur die komende konflik te gaan.

Maar nou sê vers 9 die merk van die dier is in die voorhoof óf die hand. Wat beteken dit? Die duiwel is die slang omdat hy mislei, en hy is die draak omdat hy vernietig. Hy sal probeer om jou te mislei sodat jy die merk in jou voorhoof kry omdat jy die wyn van Babilon (valse leerstellings) gedrink het wat jou gewete en rede beïnvloed. Maar as hy jou nie kan mislei nie, sal hy probeer om jou te druk en te dwing deur geweld. Dit is die merk in die hand. Dit is óf deur geweld en druk, óf deur misleiding. Niemand sal kan koop of verkoop nie, en uiteindelik sal daar 'n doodsbevel wees.

Die Toorn van God en die "Ewige" Vuur

Kyk nou na die res van die teks: "Hy sal self ook drink van die wyn van die grimmigheid (toorn) van God." Wat is die toorn van God? Is dit God se woede? Nee, dit is God se geregtigheid. Jy moet geregtigheid en genade in balans hou. As jy te veel na die kant van geregtigheid leun, ontwikkel jy 'n wettiese ingesteldheid en word jy bang vir God. As jy net na die kant van genade leun en sê God is slegs genade en daar is geen straf op sonde nie, vervul jy in goedkoop genade, waar sonde ligtelik opgeneem word en bekering onnodig begin lyk.

Voor die genadetyd verby is, is die keuses wat ons maak selfvernietigend. As iemand swaar rook, drink of 'n slegte dieet het, vernietig hulle hul eie liggaam. Dit is nie God wat hulle vernietig nie; hulle gebruik hulle vrye wil verkeerd. Maar nadat die genadetyd sluit – nadat almal hulle finale, onherroeplike besluit geneem het – val die oordele van God op die goddeloses.

Jy kan nie die Bybel wegfilosofeer nie. Die Bybel is baie duidelik dat God 'n God van genade én 'n God van geregtigheid is. As God sonde vir ewig sou toelaat, sou sonde nooit tot 'n einde kom nie. Daarom moet Hy uiteindelik oordeel. In Jesaja 28 word hierdie oordeel God se "vreemde werk" genoem—'n werk wat nie sy voorkeur of behae is nie, maar wat Hy in sy geregtigheid moet doen om 'n einde aan sonde te maak. Skep God behae in die vernietiging van die goddelose? Glad nie. Esegïël 33:11 sê: "So waar as Ek leef, spreek die Here HERE, Ek het geen behae in die dood van die goddelose nie." Wanneer die goddeloses vernietig word, ween God.

Hebreërs 12:29 sê: "Want onse God is 'n verterende vuur." In die teenwoordigheid van 'n heilige, regverdige God is sonde brandbare materiaal. God se liefde word gemanifesteer in beide sy geregtigheid en sy genade wanneer 'n liefdevolle God sonde vernietig. As jy 'n gewas (kanker) het en dit word deur 'n chirurg uitgesny, genees die kanker nie homself nie. As dit gelaat word om te groei, sal dit die individu vernietig. So, as sonde in die heelal gelaat word, sal dit die heelal vernietig. Jesus sny sonde uit die heelal uit deur die oordele van God.

Maar iemand vra: "Ek is verward, want vers 11 sê: 'Die rook van hulle pyniging gaan op tot in alle ewigheid.'" Hoe kan dit waar wees as Openbaring 21 sê dat pyn verby is? Openbaring 21:4 sê: "En God sal al die tranes van hulle oë afvee, en daar sal geen dood meer wees nie; ook droefheid en gekerm en pyn sal daar nie meer wees nie."

As daar mense is wat steeds in erge pyn ly nadat die Nuwe Jerusalem neergedaal het, sou Openbaring 21:4 nie waar wees nie. Hoe harmoniseer ons dit? Regdeur die Skrif beteken die term "vir ewig en altyd" nie noodwendig 'n eindelose bestaan nie, maar so lank as wat die wese kan lewe in daardie omgewing. Die regverdiges kan vir ewig in die teenwoordigheid van Christus lewe. Die goddeloses kan nie. Hulle word verteer.

Kom ons kyk hoe die Bybel die woord "vir ewig" gebruik.

In Eksodus 21:6 staan daar van 'n slaaf wat kies om by sy meester te bly: "Dan moet sy meester hom na die regters bring en hom by die deur of die deurpos bring; en sy meester moet sy oor met 'n els deurboor, en hy moet hom vir altyd dien." Beteken dit daar sal deur die eindelose eeue van die ewigheid slawerny wees? Glad nie. Dit beteken so lank as wat hy lewe.

In 1 Samuel 1:22 neem Hanna haar seun Samuel na die tempel en sê hy sal daar bly "vir altyd". Maar vers 28 verduidelik wat sy bedoel: "Solank as hy lewe, is hy aan die HERE afgestaan." Vir die regverdiges eindig "vir ewig" nooit nie omdat hulle die ewige lewe het. Maar vir die goddeloses is "vir ewig" totdat hulle heeltemal verteer of opgebrand is.

Die Dag wat Brand soos 'n Oond

Die Bybel leer dat die hel werklik is, maar dit is nie een of ander warm plek in die middel van die aarde nie. Die hel vind plaas aan die einde van die wêreld wanneer Christus die goddeloses heeltemal opbrand. Dink jy daar kan enige geluk in die hemel wees as ons saam met die engele vlieg en ons ruik of sien rook iewers trek? En die engel sê: "O, dit is die hel waar die mense ly"? Sou die hemel vreugdevol kon wees? Glad nie.

Kan jy jou 'n liefdevolle God voorstel wat mense vir miljoene en miljoene jare in die hel sou brand? Daardie valse leerstelling het waarskynlik meer ateïste veroorsaak as enige ander leerstelling in die Bybel. Robert Ingersoll het 'n ateïs geword omdat hy die prediking van hierdie leerstelling gehoor het. My verstand kan verstaan hoe 'n barmhartige God alles doen wat Hy kan om mense te red, maar ook hoe 'n regverdige God sonde moet verteer sodat ons 'n nuwe wêreld sonder sonde kan binnegaan.

Kyk na Maleagi 4:1: "Want kyk, die dag kom, en dit brand soos 'n oond. Dan sal al die vermeteles en almal wat goddeloosheid bedryf, 'n stoppel wees; en die dag wat kom, sal hulle aan die brand steek, sê die HERE van die leërskaar, sodat dit vir hulle geen wortel of tak sal oorlaat nie." Hulle gaan opgebrand word.

Maleagi 4 vers 3 sê: "En julle sal die goddeloses vertrap, want hulle sal soos as wees onder julle voetsole op die dag wat Ek skep, sê die HERE van die leërskaar." Die goddeloses sal as wees. Hulle sal verteer word.

Kyk na Spreuke 10:25: "As 'n stormwind verbygaan, dan is die goddelose nie meer nie; maar die regverdige is 'n ewige fondament." Wat gebeur met die goddeloses? Hulle is "nie meer nie".

Psalm 37:10 en 20 sê ook: "Nog 'n klein tydjie en die goddelose is daar nie; en jy sal ag gee op sy plek, maar hy is daar nie... maar die goddeloses sal omkom en die vyande van die HERE soos die prag van die weivelde; hulle verdwyn, soos rook verdwyn hulle." Hulle verdwyn soos rook. Waarom? Want hulle is verteer.

Die Ewige Vuur en die Drie Betekenisse van "Hel"

Kom ons kyk nou na die konsep van "ewige vuur" wat soveel mense verwar. Ons gaan na die boek Judas, net voor Openbaring. Judas 1 vers 7 praat oor Sodom en Gomorra. Onthou, Sodom en Gomorra was nie "twee susters" nie, soos sommige mense dink nie; dit was twee uiters goddelose stede in die Ou Testament.

Judas skryf in vers 7: "...soos Sodom en Gomorra en die stede rondom hulle, wat op dieselfde manier as hierdie mense gehoereer en agter vreemde vlees aangeloop het, as 'n voorbeeld gestel is, terwyl hulle die straf van die ewige vuur ondergaan."

Die Skrif sê "terwyl hulle die straf van die ewige vuur ondergaan"

Brand Sodom en Gomorra vandag? Nee, hulle brand nie. So wat is 'n "ewige vuur" dan? 'n Ewige vuur is 'n vuur waarvan die gevolge kortstondig en finaal is – dit is 'n vuur wat nie herhaal hoef te word nie.

Petrus bevestig dit in 2 Petrus 2:6: "En deur die stede van Sodom en Gomorra tot as te verbrand en met 'n omkering te veroordeel, as 'n voorbeeld vir die wat goddeloos sou lewe." Hulle is tot as verbrand as 'n voorbeeld van wat met die goddeloses gaan gebeur. Hulle brand nie nou nog nie; hulle is as.

Om dit nog beter te verstaan, moet ons kyk na die Griekse woorde wat in die Nuwe Testament vir "hel" gebruik word. Daar is drie hoofwoorde:

1. Gehenna: Dit verwys na 'n plek van verbranding.
2. Hades: Dit beteken eenvoudig die graf.
3. Tartarus: Dit word in 2 Petrus 2:4 gebruik en beteken 'n "plek van duisternis". Die teks sê God het die engele wat gesondig het, in die hel (Tartarus) gewerp en oorgegee aan kettings van duisternis om vir die oordeel bewaar te word. Hulle brand dus nie nou al in 'n warm plek nie; hulle word bewaar in duisternis vir die finale oordeel.

Wanneer Openbaring 14 dus sê die pyniging duur voort "vir ewig en altyd", beteken dit die vernietiging is finaal en die rook van daardie vertering styg op as 'n teken van 'n oorwinning wat nooit ongedaan gemaak sal word nie. Dit is 'n finale uitwissing van sonde.

OPENBARING 14 EINDIG MET TWEE OESTE. DIE MENS DOM IS FINAAL VERDEEL. ELKE MENS HET SY BESLUIT GENEEM. DAAR IS GEEN NEUTRALE GROND MEER NIE. DIE VRAAG ONTSTAAN DAN: "WAT GEBEUR NOU?" OPENBARING 15 BEANTWOORD DAARDIE VRAAG. DIT IS DIE HEMELSE VOORBEREIDING VIR DIE LAASTE DADE VAN DIE GROOT STRYD VOORDAT DIE SEWE LAASTE PLAE IN HOOFSTUK 16 UITGESTORT WORD.

Die Sewe Laaste Plae en die Oorwinningslied

Openbaring 15 is een van die kortste hoofstukke in die boek Openbaring. Dit bestaan uit slegs agt verse, maar hierdie agt verse speel 'n uiters belangrike rol. Dit vorm die brug tussen die drie engele se boodskappe in Openbaring 14 en die uitstorting van die sewe laaste plae in Openbaring 16.

Kom ons dink vir 'n oomblik terug aan waar ons nou is in die vloei van Openbaring. In hoofstuk 14 het God deur die eerste engel die wêreld geroep om Hom as Skepper te aanbid. Die tweede engel het gewaarsku dat Babilon geval het. Die derde engel het die ernstigste waarskuwing in die Bybel gegee teen die aanbidding van die dier en die ontvangs van sy merk. Daarna het Johannes die twee oeste van die aarde gesien: die goue graanoes van die verlostes en die bloedige druiwe-oes van die goddeloses.

Teen die einde van Openbaring 14 is daar dus net twee groepe mense oor. Die hele wêreld het sy finale besluit geneem. Daar is diegene wat die Lam volg, en daar is diegene wat die dier volg. Daar is diegene wat die geboorte van God bewaar en die geloof van Jesus het, en daar is diegene wat die merk van die dier ontvang.

Maar wat gebeur nadat daardie finale besluit geneem is? Dit is presies wat Openbaring 15 aan ons openbaar.

Voordat Johannes die sewe laaste plae beskryf, neem God hom eers na die hemel. Hy wys hom wat in die hemelse heiligdom gebeur voordat die oordele oor die aarde uitgestort word. Dit is asof die hemel self voorberei vir die laaste toneel van die groot stryd tussen Christus en Satan.

Openbaring 15 is dus nie bloot 'n inleiding tot die sewe laaste plae nie. Dit is die hemel se voorbereiding vir God se finale optrede teen sonde. Die evangelie het sy laaste oproep gemaak. Die drie engele se boodskappe is verkondig. Elke mens het sy keuse gemaak. Nou berei die hemel voor vir die laaste fase van die groot stryd.

Openbaring 15 vers 1 sê: "En ek het 'n ander teken in die hemel gesien, groot en wonderlik: sewe engele met die sewe laaste plae, want daarmee is die grimmigheid van God voleindig."

Wat is hierdie "toorn" of "grimmigheid" van God? Soos ons reeds gesien het, is dit nie God wat in onbeheersde woede optree nie. Dit is God se heilige en regverdige oordeel oor sonde. Hy het alles moontlik gedoen om mense te red. Hy het sy Seun gegee. Hy het sy Gees gestuur. Hy het die evangelie laat verkondig. Hy het die wêreld deur die drie engele gewaarsku. Maar wanneer elke mens sy finale besluit geneem het, moet God uiteindelik optree om sonde vir altyd uit die heelal uit te roei.

Die sewe laaste plae herinner ons aan die plae wat oor Egipte gekom het. Die Egiptenare het God se volk onderdruk, en God het deur die plae die mag van Farao verbreek. Daarna het Hy Israel deur die Rooisee na die beloofde land gelei.

Paulus sê in 1 Korintiërs 10:11 dat hierdie dinge as voorbeelde vir ons opgeteken is, vir mense op wie die einde van die eeue gekom het.

Net soos Farao God se volk wou vernietig, sal die dier-mag aan die einde van die tyd probeer om God se getroue kinders uit te wis. Die merk van die dier sal afgedwing word, niemand sal kan koop of verkoop nie, en uiteindelik sal daar 'n doodsbevel wees. Maar net soos God Israel tydens die plaë bewaar het, sal Hy ook sy eindtyd-volk bewaar. Die plaë is nie gerig teen God se kinders nie; dit is God se oordele oor 'n wêreld wat Hom finaal verwerp het.

Voordat Johannes die plaë beskryf, wys God hom egter eers die eindresultaat. "En ek het gesien iets soos 'n see van glas, gemeng met vuur. En die oorwinnaars oor die dier en oor sy beeld en oor sy teken, oor die getal van sy naam, het ek by die see van glas sien staan, met sifers van God." (Openbaring 15:2)

Johannes sien 'n see van glas, gemeng met vuur. Daarop staan die mense wat die oorwinning behaal het oor die dier, sy beeld, sy merk en die getal van sy naam. Hoe wonderlik is hierdie toneel! Voordat God die oordeel wys, wys Hy eers die oorwinning.

Die wêreld mag dalk dink dat die dier wen, maar die hemel wys reeds die einduitslag. God se volk staan veilig voor sy troon. Hulle het deur die grootste beproewing in die geskiedenis gegaan. Hulle het nie kompromieë aangegaan nie. Hulle het lojaal aan Christus gebly. Hulle het nie deur hulle eie krag oorwin nie, maar deur die genade van Jesus Christus en deur die krag van die Heilige Gees.

Johannes sê die see van glas is "gemeng met vuur". Wat beteken dit? In die Bybel simboliseer vuur dikwels God se heerlikheid, maar ook beproewing. Petrus praat van die "vurige beproewing" waardeur gelowiges gaan. Hierdie verlostes het deur die vuur van vervolging en beproewing gegaan, maar hulle geloof het standgehou. Nou staan hulle veilig in die teenwoordigheid van God.

Dan hoor Johannes hulle sing. Hulle sing die Lied van Moses én die Lied van die Lam. Dit is nie twee verskillende liedere nie, maar een groot lied van verlossing.

Nadat Israel deur die Rooisee getrek het en Farao se leër vernietig is, het Moses en die volk God geloof met 'n lied van oorwinning. Hulle het God geprys omdat Hy hulle uit slawerny bevry het. Nou, aan die einde van die wêreld se geskiedenis, sing die verlostes weer daardie lied.

Maar hierdie keer is die verlossing nog groter.

- Israel is uit Egipte verlos. God se eindtyd-volk is uit die slawerny van sonde verlos.
- Farao het God se volk vervolg. Satan en sy aardse magte het God se volk vervolg.
- Israel het deur die Rooisee getrek. Die verlostes staan op die see van glas.
- Israel het op pad gegaan na die aardse Kanaän. God se kinders is op pad na die nuwe aarde.

Daarom sing hulle ook die Lied van die Lam, want hulle weet dat hulle oorwinning nie deur hulle eie goedheid behaal is nie. Hulle is gered deur die bloed van Jesus Christus.

Hulle sing: "Groot en wonderlik is u werke, Here God, Almagtige; regverdig en waaragtig is u weë."

Selfs die hemel verklaar dat God regverdig is. Niemand sal ooit kan sê dat God onbillik opgetree het nie. Hy het alles moontlik gedoen om mense te red. Maar om die heelal vir ewig veilig te maak, moet sonde uiteindelik vernietig word.

In vers 5 verander die toneel. Johannes sien die tempel van die tabernakel in die hemel oopgaan. Sewe engele kom daaruit met die sewe goue skale vol van die oordele van God.

Dan gebeur iets baie betekenisvol. Die tempel word gevul met die heerlijkheid van God en met sy krag. Johannes sê: "En niemand kon in die tempel ingaan voordat die sewe plae van die sewe engele voleindig was nie."

Hierdie is een van die belangrikste verse in hierdie hoofstuk. Dit beteken dat die tyd van genade tot 'n einde gekom het. Die wêreld het reeds sy finale besluit geneem. Daar is nie meer mense wat tussen Christus en Satan kies nie; daardie keuse is reeds gemaak. Daarom begin die sewe laaste plae eers ná hierdie gebeurtenis.

Hierdie vers help ons ook om 'n algemene wanopvatting reg te stel. Sommige glo dat God sy volk voor die tyd van benoudheid van die aarde sal wegneem. (Die wegraping teorie) Maar dit is nie wat ons in die Bybel sien nie.

- Israel was nog in Egipte toe die plae geval het, maar God het hulle beskerm.
- Sadrag, Mesag en Abednego is nie uit die vuuroond gehou nie; Christus was saam met hulle in die vuur.
- Daniël is nie van die leeukuil gespaar nie; God het hom in die leeukuil bewaar.

Net so sal God sy volk ook deur die finale krisis dra. Hulle veiligheid lê nie daarin dat hulle van die aarde verwyder word nie, maar daarin dat Christus by hulle is. Openbaring 15 eindig dus nie met vrees nie, maar met hoop.

Dit wys vir ons dat God reeds die oorwinning sien voordat die finale stryd begin. Diegene wat aan Christus behoort, hoef nie bang te wees vir die toekoms nie. Dieselfde God wat Israel deur die Rooisee gelei het, wat Daniël in die leeukuil bewaar het en wat die drie Hebreeuse jongmanne in die vuuroond beskerm het, sal ook sy eindtyd-volk veilig deur die laaste krisis lei.

Geestelike Toepassing

Wanneer ons Openbaring 14 en 15 saam lees, sien ons twee belangrike waarhede. Openbaring 14 roep ons om vandag ons besluit vir Christus te neem. Openbaring 15 wys vir ons wat met dié gebeur wat getrou aan Hom bly.

Vandag leef ons nog in die tyd van genade. Jesus tree nog vir ons in. Sy uitnodiging staan nog oop. Daarom is vandag die dag om jou vertrou volkome in Christus te plaas.

Miskien voel jy swak. Miskien wonder jy of jy eendag deur die laaste krisis sal kan gaan. Die goeie nuus is dat God jou nie vra om dit uit jou eie krag te doen nie. Hy vra jou net om vandag aan Hom vas te hou. Dieselfde Jesus wat jou gered het, sal jou ook bewaar. Die Heilige Gees wil jou versterk om getrou te bly, totdat die dag aanbreek wanneer jy saam met die verlostes op die see van glas sal staan en die Lied van die Lam sal sing.

As die Here vandag met jou hart praat, moenie sy stem uitstel nie. Kies opnuut om Hom te volg, Hom te vertrou en lojaal aan Hom te bly. Hy sal jou nooit begewe of verlaat nie.

OPENBARING 16:

"Die Sewe Laaste Plae"

Openbaring 16 is 'n deurslaggewende studie oor een van die mees ontstellende, dog hoopvolle hoofstukke in die hele Bybel. In hierdie studie kyk ons na die sewe laaste plae.

Maar voor ons begin, moet ons die erns van die situasie verstaan. Hierdie is nie sommer net 'n interessante teologiese bespreking nie; dit is 'n kwessie van lewe en dood. Jy sien, God gee vir ons 'n baie duidelike waarskuwing in die Derde Engel se boodskap. In Openbaring 14:9-10 lees ons hierdie ernstige woorde:

"En 'n derde engel het hulle gevolg en met 'n groot stem gesê: As iemand die dier en sy beeld aanbid en 'n merk op sy voorhoof of op sy hand aanneem, sal hy self ook drink van die wyn van die toorn van God wat ongemeng ingeskink is in die beker van sy grimmigheid; en hy sal gepynig word met vuur en swawel voor die heilige engele en voor die Lam."

Hoor jy daardie waarskuwing? God sê as jy die merk van die dier aanvaar, gaan jy drink uit die beker van Sy toorn. En Openbaring 16 is daardie beker. Die sewe laaste plae is die finale uitstorting van God se toorn oor 'n wêreld wat Sy liefde en Sy wet finaal verwerp het.

Hoekom gee God hierdie waarskuwing? Omdat Hy ons liefhet! Hy wil hê ons moet dringend ag gee op die Eerste en Tweede Engel se boodskappe. Hy roep ons om Hom te vrees, Hom heerlijkheid te gee en Hom te aanbid as die Skepper-God. Hy roep ons uit Babilon uit sodat ons nie deel sal hê aan haar sondes nie, en dat ons nie van haar plae sal ontvang nie. Die Eerste en Tweede Engel se boodskappe is God se "padkaart" om te keer dat ons die merk van die dier aanneem. Dit is Sy genade-oproep voor die genadedeur finaal sluit.

Wat is die "Toorn van God" werklik?

Wanneer die Bybel van "God se toorn" praat, dink baie mense onmiddellik aan menslike woede, soos 'n pa wat sy humeur verloor en gewelddadig teenoor sy kinders optree. Maar God se toorn is nie menslike woede nie. Dit is nie 'n ongekontroleerde uitbarsting van wraak

nie. God se toorn is Sy heilige en regverdige reaksie op sonde. Hy tree altyd op as die liefdevolle Skepper én die regverdige Regter van die heelal.

Die Bybel openbaar dat God se oordeel op meer as een manier kan plaasvind. Soms oordeel Hy deur mense oor te gee aan die gevolge van hulle eie keuses. Ander kere tree Hy self direk op om Sy regverdige oordeel uit te voer. In albei gevalle bly dit God se oordeel, nie omdat Hy genot vind in straf nie, maar omdat Sy liefde én Sy geregtigheid uiteindelik sonde moet aanspreek.

Om die eerste aspek te verstaan, moet ons kyk na Romeine hoofstuk 1. Hier gee Paulus vir ons 'n belangrike beskrywing van God se toorn. In Romeine 1:18 lees ons: "Want die toorn van God word van die hemel af geopenbaar oor al die goddeloosheid en ongeregtigheid van die mense wat die waarheid in ongeregtigheid onderdruk."

Maar kyk nou mooi hoe hierdie toorn geopenbaar word. In verse 24, 26 en 28 staan drie keer dieselfde woorde:

- * Vers 24: "Daarom het God hulle ook oorgegee in die begeerlikhede van hulle harte..."
- * Vers 26: "Daarom het God hulle oorgegee aan skandelijke hartstogte..."
- * Vers 28: "God het hulle oorgegee aan 'n slegte gesindheid..."

Hier sien ons een wyse waarop God oordeel. Wanneer mense volhard om Sy liefde, Sy waarheid en Sy Gees te verwerp, gee Hy hulle uiteindelik oor aan hulle eie keuses. Hy dwing niemand om Hom te dien nie. Sy oordeel bestaan daarin dat Hy Sy beskermende en weerhoudende hand onttrek en die mens toelaat om die gevolge van sy eie rebellie te ervaar.

Maar dit is nie die enigste manier waarop God oordeel nie. Die Bybel beskryf ook tye wanneer God self direk optree om oordeel uit te voer. Die Vloed in Noag se tyd, die vernietiging van Sodom en Gomorra, die tien plae oor Egipte en ander soortgelyke gebeurtenisse word duidelik voorgestel as dade van God se regverdige oordeel. Hierdie oordele was nooit onbeheersde uitbarstings van woede nie. Dit was doelbewuste en regverdige handeling van die Regter van die heelal, uitgevoer nadat Sy geduld en genade lank verwerp is.

Juis daarom noem Jesaja hierdie daad van oordeel God se "vreemde werk" (Jesaja 28:21). Dit beteken nie dat God se oordeel vreemd of onregverdig is nie, maar dat dit nie Sy gewone of geliefde werk is nie. God se hart is om te red, te genees en te herstel. Hy verklaar self: "Ek het geen behae in die dood van die goddelose nie" (Esegiël 33:11). Oordeel is dus vir God 'n vreemde werk, iets wat Hy uiteindelik doen omdat geregtigheid dit vereis, nie omdat Hy daarin vreugde vind nie.

Hierdie waarheid help ons ook om Openbaring reg te verstaan. In Openbaring 14:10 word gesê dat dié wat die merk van die dier ontvang, "sal drink van die wyn van die grimmigheid van God wat ongemeng ingeskink is in die beker van sy toorn." Die woord "ongemeng" dui daarop dat God se oordeel nou nie meer met genade vermeng is nie. Die genadetyd het geëindig. Christus se middelaarswerk is voltooi. Diegene wat God se laaste oproep verwerp het, ontvang nou die volle en onverdunde uitvoering van Sy regverdige oordeel.

Dit bring ons by die sewe laaste plaë. Openbaring 15 beskryf hoe die sewe engele uit die hemelse tempel kom met die sewe plaë, en hoe een van die vier lewende wesens aan hulle die sewe goue skale gee wat gevul is met die grimmigheid van God. Die plaë kom dus uit God se teenwoordigheid en word onder Sy gesag uitgevoer. Openbaring laat geen twyfel dat dit deel is van God se finale oordeel oor sonde nie.

Terselfdertyd sien ons ook dat hierdie oordeel die onttrekking van God se weerhoudende genade insluit. Die Heilige Gees hou nie langer die magte van die bose terug nie, en Satan kry groter ruimte om sy vernietigende karakter te openbaar. Die sewe laaste plaë is daarom nie bloot die werk van Satan nie, maar ook nie bloot 'n reeks bonatuurlike rampe wat los van die groot stryd verstaan moet word nie. Dit is God se finale en regverdige oordeel, waarin Hy as die Soewereine Regter soms direk optree en terselfdertyd Sy beskermende hand onttrek sodat die volle vrug van sonde geopenbaar word. Só word God se geregtigheid bevestig, die ware aard van sonde ontbloot en die heelal oortuig dat God se oordeel regverdig en waaragtig is.

Die Omkeer van die Skepping (Ontskepping)

As jy mooi kyk na die Eerste Engel se boodskap in Openbaring 14:7, word ons geroep om die Skepper te aanbid: "...en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en see en waterfonteine gemaak het."

Kyk nou na die eerste vier plaë in Openbaring 16. Waarop val hulle?

1. Die Aarde (sweere op die mense).
2. Die See (word soos bloed).
3. Die Waterfonteine en riviere (word bloed).
4. Die Hemel (die son wat die mense skroei).

Dit is nie toeval nie! Omdat die mensdom geweier het om die Skepper van die aarde, see, waterfonteine en hemel te aanbid, "laat gaan" God juis daardie elemente. Die sewe laaste plaë is 'n duidelike aanduiding van die Skepper-God wat Sy beskermende hand van die natuur onttrek.

Dit is 'n volledige omkering van die skepping. In Genesis het God orde uit chaos geskep; in Openbaring 16 keer die wêreld terug na chaos omdat die Bron van Orde verwerp is. Die elemente wat veronderstel was om lewe te gee—die water, die son, die aarde—word nou bronne van dood en pyn omdat God se seën onttrek is. Sonder Christus verval die hele skepping natuurlik in chaos. Hy is die een wat alle atome en die natuurlike orde bymekaar hou (Kolossense 1:17 sê: "En Hy is voor alle dinge, en in Hom hou alle dinge stand"), en wanneer Hy "laat gaan," skeur die wêreld uitmekaar.

Die Struktuur: 4 + 3 en die Parallel met die Trompette

Wanneer jy Openbaring bestudeer, sien jy dikwels 'n patroon waar sewe verdeel word in vier plus drie. Ons sien dit by die sewe seëls, die sewe trompette en weer by die sewe laaste plaë.

By die sewe seëls vorm die eerste vier seëls 'n eenheid. Dit is die vier ruiters wat die verloop van die Christelike kerk deur die geskiedenis uitbeeld. Die laaste drie seëls is egter anders. Die vyfde seël wys die martelare wat om regverdiging roep, die sesde seël bring ons by die tekens van die einde en die wederkoms, en die sewende seël open die weg na die sewe trompette.

Dieselfde patroon sien ons by die sewe trompette. Die eerste vier trompette tref hoofsaaklik die natuurlike wêreld—die aarde, die see, die riviere en die hemelruim. Die laaste drie trompette is weereens anders. Hulle word aangekondig as die laaste drie "wee-roepe".

Presies dieselfde struktuur vind ons by die sewe laaste plae. Die eerste vier plae tref die aarde, die see, die riviere en die son. Hulle is hoofsaaklik gerig op die fisiese wêreld en plaas God se volk in 'n tyd van uiterste beproewing. Ons kan hulle die "gevaar-plae" noem.

Hoekom? Omdat God se kinders nog op aarde is. Hulle is nie weggeraap voor die tyd nie. Hulle moet deur hierdie tyd gaan, en dit lyk asof hulle in gevaar is om deur die goddelose uitgewis te word. Die wêreld is in chaos, die ekonomie stort ineen, en die goddelose soek 'n sondebok vir al die elende wat hulle tref. Hulle wys na die klein groepie wat getrou bly aan God se Sabbat en sê: "Dit is julle skuld dat hierdie rampe ons tref! As ons van julle ontslae raak, sal God se seën terugkeer."

Die laaste drie plae verskuif egter die fokus. Hulle is anders. Hulle tref nie meer hoofsaaklik die natuur nie, maar die koninkryk van die dier self. Die troon van die dier word getref, Babilon verloor sy steun, en uiteindelik stort die hele Babiloniese stelsel ineen. Daarom kan ons hierdie laaste drie as die "verlossings-plae" beskryf want dit is hier waar God beslissend ingryp om Sy volk te bevry. In plaas daarvan dat die goddelose die regverdiges uitwis, begin die magte van Babilon teen mekaar draai wanneer die laaste drie plae uitgegiet word. Die fokus verskuif dus van die bedreiging van die heiliges (wat ons in die eerste vier plae sien) na die ondergang van Babilon en die verlossing van God se volk (tydens die laaste drie plae).

Die Eerste Vier Plae en die Sweer van Ongeregtigheid

Kom ons lees Openbaring 16:1-2: "En ek het 'n groot stem uit die tempel aan die sewe engele hoor sê: Gaan gooi die skale van die toorn van God op die aarde uit. En die eerste een het gegaan en sy skaal op die aarde uitgegooi, en daar het bese en kwaadaardige swere gekom aan die mense wat die merk van die dier gehad het en sy beeld aanbid het."

Let op wie getref word: slegs diegene wat die merk van die dier het. Die eerste plaag manifesteer as 'n letterlike, pynlike sweer, maar daar is 'n dieper boodskap van morele geregtigheid hier. God se toorn is nie 'n daad waar Hy mense aktief met siekte tref nie, maar eerder die oomblik waar Hy Sy beskermende genade finaal onttrek. Deur die skaal uit te gooi, gee God die mensdom oor aan hul eie keuses en laat Hy toe dat Satan se koninkryk ongemasker word.

Die dier-mag het belowe dat hulle vir mense fisiese sekuriteit en voorspoed sal gee as hulle die merk aanvaar. Hulle het gedreig: "As jy nie die merk het nie, gaan jy vervolgt word en pyn ly." Maar sodra God terugstaan, word Satan se ware karakter as die verwoester sigbaar. Die

eerste plaag bewys dat die dier se beloftes 'n leuen was en dat die enigste ware fisiese en geestelike sekuriteit in Christus is. In Hom alleen lewe ons, beweeg ons en is ons (Handelinge 17:28).

Die Tweede en Derde Plae: Die Ineenstorting van die Wêreld se Ekonomie en Lewe

Kom ons kyk na die tweede en derde plae (verse 3-4): die see word bloed soos van 'n dooie man, en die riviere word bloed.

Stel jou die ekologiese en ekonomiese ramp voor! Die handel op die see stop en die ekonomie van die wêreld verkrummel. Die dier-mag het belowe dat almal wat sy merk aanvaar, voorspoed en welvaart sal geniet, en het gedreig: "As jy nie die merk het nie, kan jy nie koop of verkoop nie." Hulle het probeer om God se mense ekonomies te boikot. Maar in die tweede plaag word die rykdom van hierdie wêreld se ekonomiese stelsel as 'n reuse, dodelike leuen ontbloot. Satan is 'n leuenaar en al sy beloftes van sekuriteit blyk 'n fatale fout te wees.

Daar is egter 'n nog dieper, profetiese les in die tweede plaag. Die Bybel sê "die lewe is in die bloed" (Levitikus 17:11), en Christus self het verklaar dat Hý die Lewe is (Johannes 14:6). In die profesieë verteenwoordig die "see" egter "volke, menigtes, nasies en tale" (Openbaring 17:15). Wanneer die see verander in die dik, gestolde bloed van 'n dooie man, wys dit die heelal dat daar absoluut geen ware lewe is in die nasies wat agter die dier aangeloop het nie. Sonder Christus is die wêreldbevolking geestelik dood, stagnant en besig om te ontbind.

Hierdie absolute leweloosheid van Satan se koninkryk trek dadelik deur na die derde plaag, wat die riviere en waterfonteine tref. Jesus het belowe dat Hý die enigste Bron van "lewende water" is (Johannes 4:14; 7:37-38). Vars, vloeiende fonteine is die simbool van Sy Gees en die ewige lewe. Wanneer God Sy hand onttrek, word hierdie waarheid pynlik onthul: as ons nie Christus as ons daaglikse Bron het nie, word selfs die waterbronne waaruit ons drink leweloos en giftig.

Wanneer die wêreld se handel, wandel en lewensbronne in hierdie doodse bloed verander, sal God se mense egter nog steeds brood en water hê (Jesaja 33:16). Hulle sekuriteit lê nie in die banke of die waterbronne van hierdie wêreld nie, maar in Christus alleen, in wie ons lewe, beweeg en is.

En hoekom juis bloed? Hoor wat sê die engel in verse 5-6: "En ek het die engel van die waters hoor sê: Regverdig is U, Here, wat is en wat was, U, die Heilige, omdat U hierdie oordeel uitgevoer het; want hulle het die bloed van heiliges en profete vergiet, en U het hulle bloed gegee om te drink; hulle is dit werd."

Dit is die wet van vergelding of tewel "Lex talionis", wat bekend staan as die beginsel van "'n oog vir 'n oog". Dit is 'n regsbeginnsel wat bepaal dat 'n straf presies in graad en aard by die misdaad moet pas.

Omdat die mensdom probeer het om die bloed van God se getroue kinders te vergiet deur 'n doodsoordeel, gee God hulle bloot oor aan hul eie keuses. Hulle het 'n kultuur van bloed, dood

en vervolging bo die Bron van Lewe gekies; nou word hul hele omgewing 'n fisiese spieëlbeeld van daardie bese keuse. Hulle maai wat hulle gesaai het. Dit wys dat God se oordeel regverdig, deursigtig en logies is. Hy hanteer die sonde presies volgens dit wat die sondaar self gekies het.

Die Vierde Plaag en die Stryd oor Aanbidding

Kom ons beweeg na die vierde plaag. Openbaring 16:8-9 sê: "En die vierde engel het sy skaal op die son uitgegooi, en aan hom is dit gegee om die mense met vuur te skroei. En die mense is geskroei met 'n groot hitte, en hulle het die Naam van God gelaster wat mag het oor hierdie plaag, en hulle het hulle nie bekeer om Hom heerlikheid te gee nie."

Hier sien ons die son wat die mense skroei. Om die omvang hiervan te verstaan, moet ons besef hoe kragtig die son werklik is. Die magtigste bom wat nog op aarde ontplof het, is die Tsar Bomba, wat nagenoeg 3 300 tot 3 800 keer kragtiger is as die atoombom wat Hiroshima getref het. Tog straal die son op 'n enkele dag genoeg energie uit om gelyk te staan aan die ontploffing van ongeveer 158 biljoen Tsar Bomba-wapens! Hierdie ondenkbare, kragtige son is bloot deur 'n Almagtige God tot stand gespreek. Dink net hoe oneindig kragtig God se Woord moet wees om so 'n magtige vuurbal eenvoudig uit niks te skep.

Dwarsdeur die geskiedenis was daar egter 'n stryd oor aanbidding. Omdat die son fisiese lewe moontlik maak, het mense gekies om die son te aanbid in plaas van die Almagtige Skepper God wat dit gemaak het. Die Egiptenare het Amen-Ra, die songod, aanbid; die Babiloniërs het Bel-Marduk aanbid; die Perse het Mithra aanbid; en die Romeine het Helios aanbid. En in die laaste dae, sê die profesie, sal die wêreld weer gedwing word om die skepping—die dag van die son—bo die Skepper te eer deur die afdwing van 'n Sondagwet.

In die begin is die son op die vierde dag van die skeppingsweek geplaas om oor die dag te heers. Hier het ons nou die vierde plaag, en die morele spieëlbeeld van God se oordeel word volmaak ontbloot.

Die vierde plaag ontmasker die totale waardeloosheid en leuen van die dier se stelsel. Die son, wat hulle as 'n teken van "vrede en eenheid" teen God se Sabbat wou gebruik, word nou hul natuurlike pyniging en 'n verterende vuur. Dit bewys 'n ewige wet: Aanbid die almagtige Skepper God, en Sy koelte en skaduwee is gewis. Aanbid enigiets anders, en hitte en verbranding is die natuurlike, onvermydelike gevolg.

Terwyl die goddelose skroei van die hitte omdat hulle die beskerming van die Skepper verwerp het, het God se mense egter die belofte van Psalm 121:5-6: "Die Here is jou bewaarder; die Here is jou skaduwee aan jou regterhand. Die son sal jou bedags nie steek nie, en die maan snags nie." En soos Psalm 91:1-2 verklaar, vind hulle wat by die Allerhoogste skuil, hul absolute skuiling in die skaduwee van die Almagtige. Waarom? Omdat hulle in gehoorsaamheid en liefde "Hom aanbid wat die hemel en die aarde gemaak het."

Die Vyfde Plag en die Duisternis op die Troon

Nou kom ons by die vyfde plag, die eerste van die laaste drie plae wat anders is as die vorige vier plae. Hier begin die parallel met die Eksodus van Israel uit Egipte werklik duidelik word. Openbaring 16:10-11: "En die vyfde engel het sy skaal op die troon van die dier uitgegooi, en sy koninkryk is verduister; en hulle het hul tonge gekou van pyn, en hulle het die God van die hemel gelaster oor hulle pyne en oor hulle swere, en hulle het hul nie bekeer van hul werke nie."

Let op twee kritiese feite hier. Eerstens, die mense ly nog steeds onder die swere van die eerste plag. Dit bewys dat die plae kumulatief is—hulle volg mekaar so vinnig op dat die eerste een nog nie klaar is voor die volgende een tref nie. Tweedens, die duisternis tref spesifiek die troon van die dier.

Hierdie is 'n direkte parallel met die negende plag van Egipte. Waarom het God antieke Egipte met pikdonker duisternis getref? Omdat Egipte se hoofgod Ra, die songod, was. Deur die son te verduister, het God gewys dat Egipte se god magteloos is. Net so verwys die "troon van die dier" vandag na die sentrum van die pouslike stelsel—'n godsdienstig-politieke mag wat sy historiese fondasies direk op Romeinse sonaanbidding gebou het.

Toe die vroeë Roomse Kerk met die heidense Romeinse Ryk gekompromitteer het, het sy Keiser Konstantyn se verordening van 321 n.C. aanvaar om die heilige sewende-dag Sabbat (Saterdag) te vervang met Sondag—die amptelike feesdag van Sol Invictus (die Onoorwonne Songod). Deur hierdie eeue-oue "misleidende lig" te kies, het die pousdom die wet van God verander (Daniël 7:25) en die wêreld omhul met die simbole van sonaanbidding: van die sonstraal-monstrans en die ronde sonwafel, tot die reuse-Egiptiese son-obelisk wat vandag nog in die middel van die Sint Pietersplein staan.

Die Roomse Kerk het lank beweer dat sy die "lig vir die wêreld" is en dat die Pous as Vicarius Christi (in die plek van Christus) regeer. Maar in hierdie vyfde plag ontmasker God hierdie skynlig. Die stelsel wat die dag van die son bo die Sabbat van die Skepper verhef het, word nou deur God getref met 'n bonatuurlike, tasbare duisternis. Dit is die finale, ironiese oordeel oor heidense sonaanbidding wat as Christelik vermom is.

Dit is 'n diep geestelike oordeel: Die mense wat op die dier en sy Sondagswet vertrou het vir geestelike leiding, besef skielik hulle is in die ewige duisternis. Terwyl daar in die huise van God se getroue oorblyfsel—hulle wat die gebooie van God bewaar—die lig van Sy teenwoordigheid skyn, kou die misleides hulle tonge van pyn. Hoekom die tonge? Omdat hulle daardie tonge gebruik het om pouslike leuens te verkondig, mensgemaakte tradisies te verdedig, en God se heilige wet tot niet te verklaar. Daniël 7:25 het verklaar dat "hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste" en die gevolg is dat hulle hul tonge kou van pyn. Hulle besef skielik dat die "lig" wat hulle gevolg het, pure duisternis was. Maar omdat hulle karakters reeds tydens die genadetyd finaal in rebellie vasgelê is, kan hulle nie meer bekeer nie. Hulle laster die ware God van die hemel selfs in die absolute duisternis.

Die Sesde Plaag – Die Drooglegging van die Eufraat

Die sesde plaag is miskien die mees komplekse en fassinerende een van almal. Openbaring 16:12: "En die sesde engel het sy skaal op die groot rivier, die Eufraat, uitgegooi, en sy water het opgedroog, sodat die pad van die konings wat van die ooste af kom, reggemaak kon word."

Om dit te verstaan, moet ons teruggaan na die geskiedenis en die tipologie van die val van antieke Babilon. In 539 v.C. het Babilon veilig gevoel agter haar dik mure en die waters van die Eufraatrivier wat reg deur die stad gevloei het. Maar die Persiese generaal, Kores, het 'n briljante plan gehad. Hy het die water van die Eufraat weggelei na kanale toe, sodat die rivierbedding in die stad opgedroog het. Sy leërs het toe op die droë rivierbedding onder die mure deur gemarsjeer en Babilon in een nag ingeneem.

Kores het van die Ooste af die stad ingeneem. Die Bybel noem Kores 'n "gesalfde" (Messias) en 'n "herder" wat God se mense uit slawerny verlos het (Jesaja 44:28, 45:1).

In Openbaring verwys die water van die Eufraat simbolies na die mense, menigtes, nasies en tale wat Babilon ondersteun (Openbaring 17:15). Wanneer die water "opdroog," beteken dit nie letterlike water of die letterlike Eufraat rivier wat opdroog nie. Dit beteken dat die wêreldwye ondersteuning vir die dier-stelsel skielik stop. Die mense besef dat die godsdienstige leiers hulle bedrieg het. Die "water" wat Babylon "gedra" (ondersteun) het, verdwyn. Dit maak die pad oop vir die ware Koning van die Ooste—Jesus Christus—wat kom met die leërs van die hemel om sy volk finaal uit geestelike Babilon te verlos. Jesus is die antitipe van Kores; Hy kom van die "sonopkoms" (anatole in Grieks) om die tirannie van sonde te beëindig.

Die Drie Paddas en die Slag van Armageddon

Terwyl die ondersteuning vir Babilon opdroog, maak Satan 'n finale, wanhopige poging om die wêreld te verenig. Openbaring 16:13-14 beskryf dit: "En ek het uit die bek van die draak en uit die bek van die dier en uit die mond van die valse profeet drie onreine geeste soos paddas sien kom. Want dit is geeste van duiwels wat tekens doen, wat uitgaan na die konings van die aarde en die hele wêreld, om hulle te versamel vir die oorlog van daardie groot dag van die almagtige God."

Hierdie is die Valse Drie-eenheid: Die Draak (spiritisme/Satan), die Dier (die pousdom), en die Valse Profeet (gevalle Protestantisme). Hulle stuur "paddas" uit. Waarom paddas? Dink weer aan die plaë van Egipte. Die plaag van die paddas was die laaste plaag wat die towenaars van Farao kon naboots deur hulle toorkuns. Dit simboliseer dus Satan se finale misleiding.

Hierdie geeste doen wonders en tekens. Hulle versamel die wêreld vir die slag van Armageddon (vers 16). Die woord Armageddon kom van die Hebreeus Har Megiddo—die berg van Megiddo. Maar hier is die akademiese probleem: daar is nie 'n berg by Megiddo nie; dit is 'n vlakte. Die enigste berg naby Megiddo is berg Karmel.

Armageddon is dus nie 'n fisiese politieke oorlog in die Midde-Ooste nie. Dit is die antitipe van Elia se stryd op die berg Karmel! Dit is 'n stryd vir die verstand. Dit is die finale konfrontasie tussen die valse profete van Baäl en die ware God. Dit gaan oor aanbidding. Terwyl die demone die konings van die aarde oortuig om die heiliges uit te wis, roep Jesus in vers 15: "Kyk, Ek kom soos 'n dief. Salig is hy wat waak en sy klere bewaar..." In die middel van die chaos herinner Jesus jou: "Hou vas aan My geregtigheid. Moenie geestelik naak gevind word nie."

Die Sewende Plaag – "Dit is Volbring!"

Uiteindelik bereik ons die klimaks. Openbaring 16:17-18: "En die sewende engel het sy skaal uitgegooi in die lug, en 'n groot stem het uit die tempel van die hemel gekom, van die troon af, wat gesê het: Dit is verby! En daar het stemme gekom en donderslae en bliksemstrale, en daar het 'n groot aardbewing gekom soos daar nog nooit gewees het vandat die mense op die aarde was nie..."

Die woorde "Dit is verby!" (gegonen in Grieks) is van die kragtigste woorde in die Bybel. Dit eggo Jesus se woorde aan die kruis: "Dit is volbring!" (Johannes 19:30). By die kruis het Jesus die wetlike oorwinning oor sonde behaal; by die sewende plaag behaal Hy die fisiese oorwinning. Die genadetyd is lank reeds verby. Die stryd is verby. Die sonde-probleem is verby.

Babilon word in drie dele verdeel. Die valse unie van die draak, dier en valse profeet spat uitmekaar. En kyk wat gebeur: haelstene van 'n talent gewig (ongeveer 35-45 kg) val uit die lug. In die Ou Testament was steniging die straf vir lastering. Omdat die wêreld die Naam van God gelaster het deur die merk van die dier te aanvaar, word hulle nou simbolies "gestenig" deur die hael van die hemel.

Maar te midde van hierdie totale ineenstorting van die aarde, waar berge verskuif en eilande verdwyn, sien ons die mooiste prentjie van Jesus. Openbaring 16:17 sê die stem kom "uit die tempel... van die troon af."

Vriend, dit is die kernboodskap: God is nog steeds op die troon! Selfs wanneer die see in bloed verander, selfs wanneer die son skroei, selfs wanneer die wêreld in duisternis gehul is—God het nie Sy beheer verloor nie. Hy is in Sy tempel. Hy waak oor Sy volk. Net soos Hy Israel deur die Rooi See gelei het terwyl Egipte vernietig is, so sal Hy jou deur die laaste plae lei. Jy hoef nie bang te wees nie, solank jou lewe weggesteek is in Christus. Hy is die Regverdige Regter, die Getroue Verbondshouer, en die Oorwinnende Kryger wat vir jou veg.

Wanneer die sewende engel sy skaal uitgooi, kyk ons nie af na die aardbewing nie, ons kyk op na die wolke, want ons verlossing is naby. Die Koning van die Ooste is hier!

Die Vyfvoudige Openbaring van Jesus Christus

Ons moet nooit vergeet waarmee die boek Openbaring begin nie: "Die Openbaring van Jesus Christus." Selfs in Openbaring 16, waar ons van die sewe laaste plae lees, is die hoofkarakter

nie die plaë nie—dit is Jesus Christus. Hierdie hoofstuk openbaar Hom op vyf besondere maniere.

Eerstens sien ons Jesus as die Regverdige Regter. Sy oordele is nooit willekeurig of onregverdig nie. Die hemel verklaar: "Regverdig is U, Here." Alles wat Hy doen, is in volmaakte harmonie met Sy liefde, Sy waarheid en Sy geregtigheid. Die heelal sal uiteindelik erken dat God reg was in elke beslissing wat Hy geneem het.

Tweedens sien ons Hom as die Getroue Verbondshouer. Soos God Israel uit Egipte deur plaë verlos het, so sal Christus ook Sy eindtydvolk deur plaë verlos. Hy vergeet nooit Sy verbondsbeloftes nie. Selfs wanneer die wêreld rondom Sy kinders verbrokkel, bly Hy getrou aan Sy verbond en bring Hy Sy volk veilig deur die finale krisis.

Derdens sien ons Jesus as die Soewereine Koning. Die aarde skud, die see verander, Babilon val en wêreldmagte stort ineen, maar een ding verander nooit: God sit steeds op Sy troon. Niks gebeur buite Sy kennis of beheer nie. Die groot stryd eindig nie met Satan se oorwinning nie, maar met Christus se triomf.

Vierdens sien ons Jesus as die Ware Hoop van Sy volk. Te midde van die donkerste uur in die wêreldgeskiedenis hoor ons Sy stem: "Kyk, Ek kom soos 'n dief. Salig is hy wat waak en sy klere bewaar." Selfs in die oordeel klink daar nog 'n oproep om op Hom te vertrou. Sy geregtigheid is die enigste kleed wat ons in die dag van oordeel kan laat staan.

Laastens sien ons Jesus as die Oorwinnende Verlosser. Die sewe laaste plaë is nie die einde van die verhaal nie; dit is die einde van sonde se verhaal. Wanneer die stem uit die tempel roep: "Dit is verby!", weet ons dat die oorwinning wat Christus aan die kruis behaal het, nou finaal voltooi word. Babilon val, boosheid kom tot 'n einde en die Koning van die konings kom om Sy kinders huis toe te neem.

Geestelike Toepassing

Openbaring 16 is nie geskryf om ons bang te maak vir die toekoms nie, maar om ons voor te berei daarvoor. Die grootste vraag is nie of ons eendag die plaë sal verstaan nie, maar of ons vandag vir Christus ken. Vandag is die tyd van genade. Vandag nooi Hy ons om Babilon te verlaat, Sy Woord bo menslike tradisie te kies, Hom as Skepper en Verlosser te aanbid en in Sy geregtigheid te leef.

Die mense wat die plaë ontvang, het nie verlore gegaan omdat God hulle nie wou red nie. Hulle is verlore omdat hulle Sy laaste oproep verwerp het. Daarom is die boodskap van Openbaring 16 uiteindelik 'n boodskap van hoop: elkeen wat vandag sy vertroue in Christus plaas, hoef nie die dag van God se oordeel te vrees nie. Ons veiligheid lê nie in ons eie krag nie, maar in die Lam wat reeds oorwin het.

Laat ons daarom vandag kies om getrou te bly aan Jesus, om Sy geboorte uit liefde te bewaar, en om met blydschap uit te sien na die dag wanneer die Koning van die Ooste sal verskyn en elke belofte van God finaal vervul sal word.

OPENBARING 17:

"Die Vrou en die Dier"

In ons vorige studie (hoofstuk 16) het ons die sewe laaste plae behandel. Die laaste drie plae staan uit as besondere gebeurtenisse in die afsluiting van die Groot Stryd. In die vyfde plaag pynig die son diegene wat die dier aanbid. Tydens plaag ses tref duisternis die troon van die dier, die finale versameling van die magte van die wêreld vind plaas waar die aarde voorberei word vir die groot slag van Armageddon, wat oorgaan in die sewende plaag wanneer God se oordeel voltrek word en Babilon finaal val. Dit gebeur op die groot dag van die Here tydens Christus se wederkoms.

Dit is egter nie die einde van die profesie nie. Daar volg nog ses hoofstukke waarin God verdere besonderhede openbaar. Hier in Openbaring 17 wil God ons besondere duidelikheid gee oor die identiteit en karakter van hierdie mag wat in hoofstuk 16 tot sy einde kom. Hy openbaar verdere kenmerke sodat ons hierdie stelsel kan herken en, terwyl genadetyd nog voortduur, nie deur sy misleidings verlei word nie.

In hierdie hoofstuk word die ware aard van hierdie mag ontbloot. Ons sal sien hoe dit 'n vervalsing van God se plan voorstel: 'n valse kerk, 'n valse priesterstelsel en uiteindelik 'n valse Christus.

Openbaring 17 vers 1 sê: "En een van die sewe engele wat die sewe skale gehad het, het gekom en met my gespreek en vir my gesê: Kom hierheen, ek sal jou die oordeel toon van die groot hoer wat op die baie waters sit."

Wie is hierdie engel? Dit is een van die sewe engele met die sewe laaste plae van hoofstuk 16. Daardie plae is op Babilon uitgestort. Babilon verteenwoordig rebellie teen die ware God, afvalligheid en teenkating teen Sy waarheid. Maar nou, in hoofstuk 17, kry ons 'n beskrywing van Babilon sodat ek en jy nie mislei sal word nie.

Wanneer die engel sê: "Ek sal jou die oordeel toon," beteken dit nie dat die volledige beskrywing van die oordeel reeds hier plaasvind nie. In hoofstuk 17 word die karakter, misdade en uiteindelijke ondergang van Babilon aan Johannes geopenbaar. Die volledige beskrywing van Babilon se val en die uitvoering van haar oordeel word verder in hoofstuk 18 gegee, waar die aankondiging weerklink: "Geval, geval het Babilon, die grote" (Openbaring 18:2). Hoofstuk 17 wys dus vir ons waarom Babilon geoordeel word en hoe haar ondergang bepaal is.

"Die groot hoer": In Bybelse profesie verteenwoordig 'n rein vrou die bruid van Christus. In Openbaring 12 het ons 'n vrou gesien wat beklee is met die son, met die maan onder haar voete en 'n kroon van 12 sterre – die rein Nuwe-Testamentiese kerk. Maar hier in Openbaring 17 sien ons die teenoorgestelde: 'n hoer, 'n vervalsende kerk. Sy het haar ware minnaar, Jesus Christus, verlaat en sy pleeg owerspel met die konings van die aarde.

Wat beteken "geestelike owerspel"? Die Bybel verklaar homself. In Jakobus 4:4 staan: "Egbrekers en egbreeksters, weet julle nie dat die vriendskap van die wêreld vyandskap teen God is nie?" Geestelike owerspel vind plaas wanneer 'n liggaam van gelowiges wegdraai van hulle ware Minnaar, Jesus, en eerder na politieke magte of die konings van die aarde draai vir krag, raad en beskerming. Dit is presies wat Israel herhaaldelik gedoen het. Koning Asa het op Sirië gesteun in plaas van op die Here (2 Kronieke 16:7–9). Koning Agas het hulp by Assirië gesoek en daarmee ook heidense aanbidding ingevoer (2 Konings 16:7–18). Deur Jesaja het God Juda bestraf omdat hulle na Egipte afgegaan het vir militêre hulp, maar nie die Here geraadpleeg het nie (Jesaja 30:1–3; 31:1). Hosea veroordeel Israel omdat hulle beurtelings na Assirië en Egipte gehardloop het en vergelyk hulle met 'n "dom duif sonder verstand" (Hosea 7:11). In elke geval was die sonde nie bloot diplomاسie nie, maar dat God se verbondsvolk hulle vertroue en afhanklikheid van Hom af weggeneem en dit op aardse magte geplaas het. Daarom beskryf die Skrif hierdie ontrouheid as geestelike owerspel.

Hierdie onsederlike vrou sit op "baie waters". Vers 15 verduidelik wat dit beteken: "Die waters wat jy gesien het, waar die hoer op sit, is volke en menigtes en nasies en tale." Die water verteenwoordig dus die groot see van die mensdom. Hierdie vrou domineer oor baie volke. Vers 2 sê dat die konings van die aarde met haar gehoereer het en die bewoners van die aarde dronk geword het van die wyn van haar hoerery. Hier sien ons dit: Kerk en Staat wat verenig. 'n Ongeoorloofde verbinteniss.

Die Wyn van Babilon en die Vals Priesterdom

Vers 2: "... met wie die konings van die aarde gehoereer het, en die bewoners van die aarde het dronk geword van die wyn van haar hoerery."

Hierdie vrou het 'n wynbeker. Wyn beïnvloed die gewete, rede en oordeel. As jy alkohol drink, tas dit die voorbrein aan; jy kan nie korrek redeneer nie, jy onderskei nie meer tussen reg en verkeerd nie, en jou oordeel is verswak. As jy die geestelike wyn van Babilon drink, aanvaar jy leuens in plaas van waarheid en dwaalweë in plaas van geregtigheid.

Psalm 60 vers 5 sê: "U het u volk harde dinge laat sien; U het ons bedwelmende wyn laat drink." Babilon beteken letterlik verwarring. Die gevalle valse kerk, wat teen God rebeleer en met die staat verenig, gee hierdie beker van verwarring aan die wêreld en mense word mislei.

Openbaring 17 vers 3 tot 5 beskryf die vrou verder: sy sit op 'n skarlakenrooi dier vol godslasterlike name, met sewe koppe en tien horings. Sy is geklee in purper en skarlaken, versier met goud, edelstene en pêrels, met 'n goue beker in haar hand vol gruwels.

Dit is 'n direkte vervalsing van die Hoëpriester in die Ou Testament! Wanneer jy na Eksodus 28 kyk, sien jy die klere van die ware hoëpriester, Aäron. Sy klere was gemaak van goud, blou, purper en skarlaken, met 'n borsplaat vol edelstene soos sardoniks, turkoois, saffier en diamante. Die ware hoëpriester bedien in die hemelse heiligdom voor God se wet. Maar in Openbaring 17 sien ons 'n vals priesterstelsel wat 'n vals stelsel van aanbidding en offerhande probeer vestig.

Sy is geklee in purper en skarlaken – sy probeer die priesterdom van Christus na-aap. Dit is opvallend dat blou nie deel vorm van haar kleding nie. In die Ou Testament het blou 'n besondere betekenis gehad. In Numeri 15:37 gee God die opdrag dat die volk klossies moet vleg en aan hul klere vasmaak. Die klossies het blou ingehad wat “as julle dit sien, moet julle aan al die gebooie van die Here dink, dat julle dit doen en nie jul hart en jul oë navolg waar julle agter aan hoereer nie.” (Vers 39) Die afwesigheid van blou is simbolies 'n godsdienstelsel wat wel die uiterlike prag van die priesterdom naboots, maar nie in volle gehoorsaamheid aan God se wet staan nie.

Sy het name van godslastering. Wat is godslastering? Dit is wanneer 'n mens die voorregte van God opeis, soos om te beweer dat jy sondes kan vergewe (Johannes 10, Lukas 5). Sy het 'n goue beker, maar dit is nie die beker van verlossing nie. Psalm 116 vers 13 praat van die "beker van verlossing" – die suiwer sap van die druif wat die bloed van Christus verteenwoordig. Die ware hoëpriester gee die beker van die Nuwe Verbond aan wat ons reinig en krag gee. Maar hierdie vals priesterstelsel, wat met die staat verenig, gee 'n beker vol vals leerstellings aan.

Selfs op haar voorhoof is daar 'n vervalsing. Die ware hoëpriester het die woorde "Heilig aan die Here" op sy voorhoof gehad. Maar op hierdie vrou se voorhoof staan geskrywe: "Verborgenheid, die groot Babilon, die moeder van die hoere en van die gruwels van die aarde."

Hoogmoed en die Wortels van Antieke Babilon

Om te verstaan wat “Verborgenheid, die groot Babilon” beteken moet ons onself afvra: Wat was die kenmerke van die antieke, letterlike Babilon? Wanneer ons na die Ou Testament kyk, vind ons eerstens arrogansie en trots. In Daniël 4 vers 30 sê koning Nebukadnesar: "Is dit nie die groot Babilon wat ek gebou het tot 'n koninklike verblyf, deur die sterkte van my vermoë en ter ere van my majesteit nie?"

Sien jy dit? Babilon is 'n mensgemaakte stelsel van godsdienst, gebou op menslike tradisie en trots. Maar toe Johannes die boek Openbaring geskryf het in 94 of 95 n.C., het die letterlike stad Babilon al vir eeue nie meer as 'n wêreldmag bestaan nie. Die Mede en die Perse het dit reeds in 538 v.C. omvergewerp. Johannes praat dus nie van 'n antieke stad nie; hy praat van geestelike Babilon. Hier voorspel Johannes gebeure aan die einde van die geskiedenis waar daar 'n herlewing sal wees van die beginsels van die ou Babilon.

Net soos die antieke Babilon priesters gehad het wat die ware priesterskap van God vervals het, so het die moderne geestelike Babilon priesters met gewade wat die priesterskap van Christus na-aap. Antieke Babilon was die sentrum van afgodery. In die vierde eeu n.C. het dieselfde ding met die kerk gebeur: om die heidene te akkommodeer, is afgode in die kerk ingebring, maar hulle is bloot herdoop na "Christelike heiliges". Dit is presies wat ons in geestelike Babilon sien: 'n stelsel wat op die tradisies van mense gebou is, 'n vals priesterdom wat 'n beker van dwaalleer aanbied, en menslike arrogansie beklee met purper en skarlaken.

Die Geskiedenis van Son-aanbidding

Babilon was ook die sentrum van son-aanbidding. In 1926 skryf Dr. James Frazier in sy boek, *The Worship of Nature*, dat die son in antieke Babilonië van die vroegste tye af aanbid is. Of dit nou Ammon-Ra in Egipte was, Bel-Marduk in Babilon, Mitraïsme by die Perse, of Helios by die Romeine – die heidene het die son aanbid as die grootste lig-liggaam.

In kontras hiermee het God se mense nog altyd op die Bybelse Sabbat aanbid as 'n gedenkteken van die Skepping. Maar kyk wat het gebeur toe God se volk in die Ou Testament weggedryf het agter son aanbidding aan. In Esegïël 8 vers 16 lees ons: "En Hy het my na die binneste voorhof van die huis van die Here gebring; en kyk, by die ingang van die tempel van die Here... was omtrent vyf-en-twintig manne met hulle rug na die tempel van die Here en hulle aangesig na die ooste, en hulle het hulle neergebuig voor die son na die ooste."

Hulle het hulle rug gedraai op die tempel waar die wet van God, met die Sabbatgebod, bewaar is. Hulle het die sewende dag verruil vir die dag van die son. In sy 1858 boek, *The Two Babylons* verduidelik Dr. Alexander Hislop hoe hierdie Sondagaanbidding die kerk binnegesypel het. Om die heidene te paai, het Rome maatreëls getref om die Christelike en heidense feeste te verenig. Keiser Konstantyn wou sy ryk saamsnoer en het afgode en Sondagaanbidding in die kerk gevestig. Dit is alles Babilonies; dit is alles dwaling. Maar Jesus sê in Hebreërs 13 vers 8: "Jesus Christus is gister en vandag dieselfde en tot in ewigheid." God verander nie. Die Sabbat is 'n ewige teken tussen God en Sy volk. Esegïël 20:20 is duidelik: "En heilig my sabbatte; en hulle sal 'n teken wees tussen My en julle, dat julle kan weet dat Ek die Here julle God is."

Die Dier wat Was, nie Is nie, en tog Is

Openbaring 17 vers 6 beskryf die vrou as "dronk van die bloed van die heiliges en van die bloed van die getuies van Jesus." Dit verwys na die vervolging van die Middeleeue wat 1260 jaar geduur het, maar dit is ook 'n profesie van wat weer gaan kom. Johannes is verbaas oor wat hy sien.

In vers 8 verduidelik die engel die geheim van die dier: "Die dier wat jy gesien het, was en is nie, en sal uit die afgrond opkom en na die verderf gaan... wanneer hulle die dier sien wat was en nie is nie, alhoewel hy is." Hierdie beskrywing – "was, is nie, en is weer" – is 'n doelbewuste vervalsing van Jesus Christus. Hierdie mag is die antichris – hy wat homself as Christus se plaasvervanger hier op die aarde verklaar. In Openbaring 1 vers 18 sê Jesus: "Ek was dood, en kyk, Ek leef tot in alle ewigheid." Jesus het geleef, gesterf en is opgewek. Die Antichris-stelsel "was" (het mag gehad), het toe 'n "dodellike wond" gekry (is nie), maar sal weer herleef (is weer). Dit is 'n nabootsing van die opstanding van Christus.

Die Sewe Berge en Sewe Konings

Vers 9 sê: "Die sewe koppe is sewe berge waar die vrou op sit." Sommige sê dit is die stad Rome met sy sewe heuwels, dit maak sin. Maar in die Bybel simboliseer 'n berg dikwels 'n koninkryk of ryk. In Jeremia 51 vers 24 en 25 noem God die ryk van Babilon 'n "afgebrande berg". Daar staan: "Maar Ek sal voor julle oë aan Babel en aan al die inwoners van Chaldéa

vergelde al hulle kwaad wat hulle in Sion gedoen het, spreek die Here. Kyk, Ek het dit teen jou, o berg wat verwoes, spreek die Here; jy wat die hele aarde verwoes. En Ek sal my hand teen jou uitstrek en jou van die rotse afrol en sal jou maak 'n afgebrande berg.”

Vers 9 & 10 sê: “Hier kom die verstand wat wysheid het, te pas. Die sewe koppe is sewe berge waar die vrou op sit. (Vers 10) En hulle is sewe konings: vyf het geval en een is; die ander een het nog nie gekom nie; en wanneer hy kom, moet hy 'n kort tydjie bly.”

Vyf van die sewe konings het geval, een is daar, en die ander een het nog nie gekom nie. Mark Finley voer aan dat in die konteks van Daniël en Openbaring kan ons hierdie ryke identifiseer wat God se mense onderdruk het:

1. Babilon,
2. Medo-Persië,
3. Griekeland,
4. Heidense Rome,
5. Pouslike Rome.
6. Die sesde een, wat "is" ten tyde van die einde van die 1260-jaar periode, sou die opkoms van ateïsme wees (soos gesien in die Franse Revolusie).
7. Die sewende een wat nog moet kom en 'n kort tydjie sal bly, verteenwoordig die Verenigde State van Amerika in profesie.
8. Daarna sê die teks dat die dier wat "was en nie is nie" die agtste is, maar hy is uit die sewe. Dit beteken die Pousdom, wat sy mag verloor het (die dodellike wond), sal weer herrys tot wêreldwye prominensie. Die konings van die aarde sal saamstaan in 'n koalisie met hierdie mag.

Verse 12 en 13: “En die tien horings wat jy gesien het, is tien konings wat nog geen koningskap ontvang het nie, maar hulle ontvang mag soos konings een uur lank saam met die dier. Hulle het een gesindheid en sal hulle krag en mag oorgee aan die dier.”

Die getal tien – die tien horings – verteenwoordig die totaliteit van nasies wat aan die einde met die dier sal verenig om God se volk te vervolg.

Die Oorwinning van die Lam

Nou kom ons by die kern van die boodskap. Vers 14 sê: "Hulle sal teen die Lam oorlog voer, en die Lam sal hulle oorwin — want Hy is die Here van die here en die Koning van die konings — en die wat saam met Hom is, geroepe en uitverkore en getrou."

Die hele boek Openbaring het een sentrale tema: Jesus wen en Satan verloor! Dwarsdeur die boek sien ons hierdie oorlogvoering. In Openbaring 12 was die draak kwaad vir die vrou en het oorlog gaan voer teen die oorblyfsel wat die geboorte van God bewaar. Hier in hoofstuk 17 sien ons weer daardie oorlog. Maar kyk na die drie kenmerke van diegene wat saam met Jesus staan: Geroep, Uitverkore en Getrou.

1. Geroep: Elke mens word deur God geroep. Die Heilige Gees pleit vandag by jou hart. Hy reël omstandighede in jou lewe om jou aandag te kry. Almal word geroep.

2. Uitverkore: Wie is die uitverkorenes? Dit is diegene wat reageer op die geroep. Wanneer jy besluit om die roeping te aanvaar, kies God jou om Sy verteenwoordiger en ambassadeur in hierdie donker wêreld te wees.
3. Getrou: Dit is die opdrag vir die laaste dae. Moenie oor jou geloof kompromie aangaan nie. Moenie jou integriteit vir enigiets verkoop nie. Wees getrou aan Jesus, selfs wanneer die wêreld rondom jou dronk word van die wyn van verwarring.

Die Ineenstorting van die Verbond

In vers 16 sien ons 'n verrassende wending: "En die tien horings wat jy op die dier gesien het, hulle sal die hoer haat en haar verlate maak en naak, en haar vlees eet en haar met vuur verbrand."

Waarom gebeur dit? Omdat Babilon se verbond nooit op waarheid gebou was nie. Dit was 'n verbond van eiebelang, politieke mag en menslike beheer. Solank dit mense bevoordeel het, het hulle saamgestaan. Maar wanneer die stelsel nie meer sy beloftes kan nakom nie, val die hele alliansie uitmekaar. Die konings ontdek uiteindelik dat hulle op 'n leuen vertrou het. Die een wat vrede belowe het, bring verdeeldheid. Die een wat veiligheid belowe het, bring vernietiging. Die een wat lig belowe het, laat die wêreld in geestelike duisternis agter.

Hoe anders is God se verbond nie! Mense breek hulle beloftes, maar God nooit. Regerings verander. Kerklike stelsels verander. Menslike tradisies verander. Selfs die wêreld rondom ons wankel. Maar Jesus Christus bly dieselfde – gister, vandag en tot in ewigheid. Sy Woord staan vas. Sy beloftes faal nooit.

Dit is die groot les van Openbaring 17. Die vraag is uiteindelik nie net: "Wie is Babilon?" nie. Die vraag is: "Aan wie behoort my hart?" Vertrou ek op menslike gesag, tradisie en die wysheid van hierdie wêreld, of rus my geloof alleen op Jesus Christus en Sy Woord?

Vers 17 herinner ons: "Want God het dit in hulle harte gegee om sy bedoeling uit te voer ... totdat die woorde van God volbring is."

Selfs wanneer die wêreld buite beheer lyk, is God steeds op Sy troon. Niks gebeur buite Sy kennis of beheer nie. Elke profesie beweeg onstuitbaar na sy vervulling. Daarom hoef God se kinders nie met vrees na die toekoms te kyk nie, maar met vertrou. Ons weet Wie die einde van die verhaal skryf.

Openbaring 17 eindig dus met 'n persoonlike uitnodiging. Jesus roep vandag nog mense uit verwarring na waarheid; uit mensgemaakte godsdiens na 'n lewende verhouding met Hom; uit kompromie na getrouheid.

Die vraag is nie net of ons Babilon kan identifiseer nie. Die belangrikste vraag is of Christus ons harte volkome besit. Is Hy die fondament waarop ons geloof rus? Vertrou ons Sy Woord meer as die stemme van hierdie wêreld? Diegene wat die einde sal deurstaan, is nie die slimstes of die invloedrykstes nie, maar dié wat, soos Openbaring 17:14 sê, geroep, uitverkore en getrou is.

Maar God se werk eindig nie met die ontmaskering van Babilon nie. Sy hart bly uitreik na mense wat nog vasgevang is in haar misleiding. Daarom hoor ons in die volgende hoofstuk nie eerste 'n oordeel nie, maar 'n liefdevolle uitnodiging.

In Openbaring 18 daal 'n magtige engel uit die hemel neer. Die aarde word verlig met sy heerlijkheid, en God rig Sy laaste genaderoop aan die wêreld: "Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie gemeenskap met haar sondes mag hê en van haar plaë ontvang nie."

Voordat Babilon finaal val, roep God nog. Voordat die deur van genade sluit, nooi Hy nog. Sy liefde reik verder as Sy oordeel. Daarom gaan ons in ons volgende studie ontdek hoe God, selfs in die donkerste uur van die wêreldgeskiedenis, nog steeds Sy kinders soek en hulle met liefde na Hom toe roep.

OPENBARING 18:

"Die Finale Roepstem"

Voordat ons met ons studie begin, is dit belangrik om eers te verstaan waar Openbaring 18 in die vloei van die profesie inpas.

Openbaring 18 beskryf nie 'n nuwe tydperk ná die wederkoms van Christus nie. Dit is 'n verdere, meer gedetailleerde beskrywing van gebeure wat afspeel in die doodsnikke van die wêreldgeskiedenis – gedurende die uitstorting van die sewe laaste plaë en letterlik net voor Jesus Christus terugkeer.

In Openbaring 16 sien ons die groot oorsig. Die sewe engele giet die sewe laaste plaë uit, en met die sewende plaag hoor ons die magtige aankondiging: "Dit is verby!" Babilon word geoordeel en die wêreld bereik sy finale krisis.

Dan neem een van dieselfde engele Johannes in Openbaring 17 eenkant en sê: "Kom hierheen, ek sal jou die oordeel toon van die groot hoer." Dan ontbloom Hoofstuk 17 eers Babilon se ware identiteit, haar karakter, haar verhouding met die konings van die aarde en die rede waarom God haar oordeel.

Nou skuif die Heilige Gees die kamera nóg nader. Openbaring 18 gee vir ons 'n mikroskopiese na die finale ure van hierdie wêreld. Ons sien die koninkryk van die duisternis besig om van binne af ineen te stort. Ons sien die ware toestand van Babilon. Ons hoor waarom haar sondes tot aan die hemel reik. Ons sien hoe haar politieke bondgenote, haar ekonomiese ondersteuners en die wêreld oor haar ondergang huil. Ons beleef die wêreldwye ekonomiese ineenstorting, terwyl die hemel terselfdertyd begin juig oor God se regverdige oordeel – 'n loflied wat in Openbaring 19 verder weerklink.

Vandag lyk Babilon vir baie mense na die antwoord. Sy bied skynbare eenheid, sekuriteit, voorspoed en oplossings vir die wêreld se probleme aan. Maar Openbaring 18 trek die masker af. God wys vir ons hoe walglik, korrupt en demonies hierdie stelsel in werklikheid geword het.

Alles wat soos lig gelyk het, blyk uiteindelik duisternis te wees. Alles wat veilig gelyk het, stort in 'n oogwink inmekaar.

Juis daarom begin hierdie hoofstuk nie met oordeel nie, maar met genade. Voordat Babilon finaal val, rig God Sy laaste, kragtigste en liefdevolste wekroep ooit aan die wêreld: "Gaan uit haar uit, my volk."

Dit is die laaste uitnodiging van 'n liefdevolle God voordat die deur van genade finaal sluit. Daarom begin Openbaring 18 nie met die val van Babilon nie, maar met die lig van die hemel wat die aarde verlig. En dit bring ons by die eerste toneel van hierdie merkwaardige hoofstuk.

Die Engel van Openbaring 18 en God se "Exousia"

Openbaring 18 is een van die mees manjifieke hoofstukke in die hele Bybel. Openbaring 18:1 sê: "En ná hierdie dinge het ek 'n ander engel uit die hemel sien neerdaal, met groot gesag, en die aarde is verlig deur sy heerlikheid."

Johannes sê "ná hierdie dinge" – ná die unie van kerk en staat, ná die afdwinging van die merk van die dier, ná die tyd wanneer niemand kan koop of verkoop nie. Dan kom hierdie engel. En let op die woord "gesag". In Grieks is dit die woord *exousia*.

Dit is meer as net krag; dit is gesag. Dit het te doen met Christus se oorwinning oor die owerhede en magte van die hel tydens Sy lewe, aan die kruis en in Sy opstanding. *Exousia* is die krag wat God aan Sy mense gee om oorwinning te behaal oor die vyand.

Toe Jesus Sy dissipels uitgestuur het in Matteus 10:1, het Hy vir hulle *exousia* gegee – gesag oor onreine geeste, om siektes te genees en demone uit te dryf. In die laaste dae van die geskiedenis gaan die Heilige Gees kragtig uitgestort word. God se mense sal weer uitgaan in die Naam van Jesus, in die gesag van Jesus, in die oorwinning van Jesus! Hulle sal sien hoe wonderwerke gebeur en die evangelie sal soos 'n veldbrand oor die aarde versprei.

En dan sê die teks: "die aarde is verlig deur sy heerlikheid." Wat is hierdie heerlikheid van God?

Ons kry die antwoord in Eksodus 33:18 en 19. Moses vra vir die Here: "Laat my tog u heerlikheid sien." En wat antwoord God? Hy sê: "Ek sal al my goedheid by jou laat verbygaan en die Naam van die Here voor jou uitroep."

Die heerlikheid van God is Sy goedheid. Dit is Sy karakter.

In Openbaring 18:1 sien ons 'n eindtyd-volk, vervul met die Heilige Gees, wat die evangelie verkondig. Die aarde word gevul met die kennis van God se karakter. Mense gaan die karakter van Christus sien in skrilte kontras met die karakter van Satan. Hulle gaan Christus se onselfsugtige liefde sien teenoor die gierigheid en selfsug van die vyand.

Die Belofte van Lig in 'n Donker Wêreld

Kyk wat sê Jesaja 60:1 en 2 oor hierdie heerlijkheid van God in die eindtyd. God sê vir die kerk: "Staan op, word verlig; want jou lig kom, en die heerlijkheid van die Here gaan oor jou op."

Wanneer gaan dit vervul word? In Openbaring 18:1.

Jesaja gaan voort: "Want kyk, die duisternis sal die aarde oordek en donkerheid die volke; maar oor jou sal die Here opgaan, en sy heerlijkheid sal oor jou gesien word."

Dit is presies wat Openbaring 18 beskryf. Duisternis oordek die aarde – die duisternis van misdaad, geweld, immoraliteit, die donkerheid van sonde en sataniese misleidings. Maar te midde van daardie donkerte, sal die Here oor jou opstaan. Sy heerlijkheid sal in jou gesien word.

En dan volg hierdie merkwaardige profesie: "En nasies sal trek na jou lig, en konings na die glans van jou opgang. Slaan jou oë rondom op en kyk – hulle almal versamel hulle, hulle kom na jou toe; jou seuns kom van ver, en jou dogters word op die arm gedra. Dan sal jy dit sien en straal van vreugde..."

Dink daaraan! Die heidense nasies gaan kom. Mense uit die Islam, uit die Boeddhisme, uit al hierdie verskillende gelowe. Hulle gaan die lig van die karakter van Christus sien. Hulle gaan iets sien wat in God se volk gemanifesteer word.

En hier is 'n boodskap vir elke ma en pa wat hier lees: Die teks sê jou seuns en dogters sal van ver kom. Daardie kinders vir wie jy so lank al bid, daardie seuns en dogters wat weggedryf het van Christus af ten spyte van hul godvresende opvoeding – in die finale dae, wanneer die Heilige Gees uitgestort word en God se heerlijkheid geopenbaar word, sal baie van hulle terugkom na Christus toe.

Jy kan God dank, ma! Jy kan God dank, pa! Jou gebede sal beantwoord word. God gaan in die laaste dae kragtig beweeg op die harte van ons kinders. Die evangelie-lig gaan nie soos 'n kersie flikker en doodgaan nie. Satan gaan nie die oorwinning behaal in die finale dae nie. Jesus Christus sal!

Kyk wat sê Habakuk 2:14: "Want die aarde sal vol word met die kennis van die heerlijkheid van die Here soos die waters die see oordek."

In die laaste dae van die wêreldgeskiedenis gaan elke mens die geleentheid kry om 'n keuse te maak. Dit is God se finale roepstem aan die rebelse Babilon – daardie stelsel wat weggedryf het van Sy plan, Sy gebooie oortree het en sy rug op Sy heilige Sabbat gedraai het. Babilon het homself oorgegee aan wêreldsheid, goddeloosheid en partytjies, maar hulle sal God se laaste roepstem hoor. Die kennis van die waarheid sal die aarde oordek, en almal sal 'n intelligente geleentheid hê om hul finale besluit te neem.

Babilon is Geval – Die Verblyfplek van Demone

Kom ons gaan terug na Openbaring 18. In vers 2 lees ons: "En hy het met 'n kragtige stem uitgeroep en gesê: Geval, geval het die groot Babilon! En dit het geword 'n woonplek van duiwels en 'n gevangenis van allerhande onreine geeste en 'n skuilplek van allerhande onreine en haatlike voëls."

Hierdie is 'n eggo van die tweede engel se boodskap, maar hier het Babilon nog laer geval. Dit het 'n verblyfplek van demone geword. Wie woon in geestelike Babilon? Kerke, bewegings en godsdienste wat hul rug op God gedraai het, wat hul rug op Jesus en Sy wet gedraai het. As daar demone in Babilon is, dan wil ek uit Babilon uit wees! Ek wil nie daar wees nie. Jy ook nie, reg?

Een van die dinge wat die duiwel in die laaste dae gaan gebruik om mense te mislei, is valse wonderwerke en towerary. Kyk na Openbaring 19:20 (waaroor ons in ons volgende studie meer sal gesels): "En die dier is gevange geneem, en saam met hom die valse profeet wat die tekens voor sy oë gedoen het, waarmee hy hulle mislei het wat die merk van die dier ontvang het..."

Hoe word hulle mislei? Deur tekens, wonders en valse wonderwerke. In die laaste dae gaan die duiwel mense se emosies probeer beheer in plaas van hul verstand.

Onthou hierdie baie belangrike punt: Wonderwerke bevestig nie die waarheid nie, maar die waarheid bevestig die egtheid van die wonderwerk.

Laat ek dit herhaal: Wonderwerke bevestig nie waarheid nie. Jy kan nie sê: "Hier is 'n wonderwerk, so hierdie beweging moet reg wees" nie. Nee, jy neem die waarheid van die Bybel en jy toets elke wonderwerk aan die Bybel. Die duiwel kan homself voordoen as 'n engel van die lig en hy het bonatuurlike krag om skynbare wonderwerke te doen.

In die laaste dae kan ons oë ons bedrieg. Ons ore kan ons bedrieg. Ons sintuie kan ons bedrieg. En dit is waarom die Bybel sê dat Babilon rebellie teen God verteenwoordig. Geestelike Babilon bring trots en hoogmoed in plaas van die liefde van Jesus en totale afhanklikheid van Sý geregtigheid.

Babilon verteenwoordig afgodery wat die kerk binnekom. Dit verteenwoordig son-aanbidding wat die kerk binnedring, teenstrydig met die Bybel. Dit verteenwoordig die valse idee dat die siel onsterflik is – 'n idee wat van Plato en die Griekse filosofie kom. Babilon verteenwoordig wêreldsheid en sekularisme. Kortom: Babilon is enige godsdienstige organisasie wat die beginsels van die Ou Testamentiese Babilon aanneem.

Die Triomfiraat van Dwaling

Kyk nou na vers 3: "Omdat al die nasies gedrink het van die wyn van die grimmigheid van haar hoerery, en die konings van die aarde met haar gehoereer het, en die handelaars van die aarde ryk geword het deur die mag van haar weelderigheid."

Let op die woord "nasies". Dit is iets universeels; dit bereik die uithoeke van die aarde. Hier word 'n "triomfiraat" (soos 'n driedelige alliansie) van valse eenheid beskryf:

1. Babilon verteenwoordig die valse godsdienstige magte.
2. Die konings van die aarde verteenwoordig die politieke magte.
3. Die handelaars van die aarde verteenwoordig die finansiële magte.

Hier het jy 'n eenheid van godsdiens, politiek en finansies. Hulle verenig in 'n poging om vrede op aarde te bring, maar dit bring glad nie vrede nie. Net soos Konstantyn sy ryk probeer verenig het deur 'n kompromie met die heidendom – deur afgode in die kerk in te bring en 'n gemeenskaplike dag van aanbidding, die Sondag, in te stel – so sal dit weer gebeur.

Hulle verenig op punte wat hulle gemeen het tydens 'n tyd van krisis. Maar die enigste ware vrede sal kom wanneer Jesus Christus, die Vredevors, terugkeer.

"Gaan uit haar uit, my volk"

In vers 4 hoor Johannes 'n ander stem uit die hemel sê: "Gaan uit haar uit, my volk..."

Waar is die meeste van God se mense vandag? Hulle is in Babilon. Daar is lieflike Rooms-Katolieke, lieflike Christene in elke Protestantse denominasie wat die Here liefhet en hul bes doen. Hierdie boodskap is nie 'n veroordeling van individue nie. Dit praat van 'n stelsel genaamd Babilon wat teen God se wet gerebelleer het, dikwels sonder dat die lidmate dit besef.

Daar is Moslems en Boeddhiste wat getrou lewe volgens die lig wat hulle het. Maar hoor my mooi: daar is net een weg tot saligheid. Dit is nie deur Boeddhisme of Islam nie; dit is deur Jesus Christus onse Here. Handeling 4:12 sê daar is geen ander naam onder die hemel waardeur ons gered kan word nie, behalwe die Naam van Jesus.

Betekén dit elke Moslem is verlore? Nee. In Sagaria lees ons van mense in die hemel wat vir Jesus vra: "Waar kom die gate in U hande vandaan?" Hulle het nooit die storie van die kruis gehoor nie. ("Wat is hierdie wonde in u hande? Toe antwoord hy: Die wonde waarmee ek gewond is in die huis van my vriende." Sagaria 13:6)

Psalm 87 sê dat God by die registrasie van die volke sal reken waar 'n mens gebore is. Saligheid is nie 'n geografiese ongeluk omdat jy in 'n "Christelike" land gebore is nie.

Ja, Psalm 87 word dikwels aangehaal in gesprekke oor God se verhouding met die nasies. Veral Psalm 87:4–6 noem verskeie volke – soos Egipte (Rahab), Babel, Filistea, Tirus en Kus – en sê: "Hierdie een is daar gebore." En in vers 6: "Die Here sal tel as Hy die volke opskrywe: Hierdie een is daar gebore."

Jesus ken die geleentheid wat mense gehad het. Hulle word geoordeel volgens die lig wat hulle gehad het. En dit is waarom ons die evangelie na elke nasie en taal moet neem – om vir almal die beste geleentheid te gee. Ons laat die oordeel aan God oor. As Hy Moslems of Boeddhiste deur die bloed van Christus wil red en hulle later daarvan wil leer, is dit Sy saak.

Maar die Bybel is duidelik: voor Jesus kom, sal die kennis van die waarheid na die hele wêreld gaan. Matteus 24:14 sê hierdie evangelie van die koninkryk sal in die hele wêreld verkondig word as 'n getuigenis, en dán sal die einde kom. Almal sal 'n kans hê om te kies.

En daarom roep God: "Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie gemeenskap hê aan haar sondes nie en nie van haar plaas ontvang nie."

Wat is sonde? 1 Johannes 3:4 sê: "Elkeen wat die sonde doen, doen ook die wetteloosheid, want die sonde is wetteloosheid." Sonde is die oortreding van God se wet. God roep ons om uit elke wetverbrekende kerk uit te kom – uit elke kerk wat nie in harmonie met die Tien Gebooie lewe nie. Dit is nie die "Tien Voorstelle" nie; dit is God se Gebooie.

Iemand sê dalk: "Maar ons word deur genade gered!" Amen! Ja ons word! Efesiërs 2:8 sê dit is 'n gawe van God. Maar vers 10 sê ons is geskape om "goeie werke" te doen. Verlossing deur genade gee ons nie toestemming om ongehoorsaam te wees nie.

Iemand anders sê: "Ek het gedink die Wet is Ou Testamenties en Genade is Nuwe Testamenties. Jesus het net gesê ons moet God en ons naaste liefhê."

Weet jy dat daardie opsomming – om God lief te hê en jou naaste lief te hê – juis uit die Ou Testament kom? Deuteronomium 6:5 sê jy moet God liefhê, en Levitikus 19:18 sê jy moet jou naaste liefhê. Jesus het bloot die hele wet opgesom.

Watter een van daardie gebooie dink jy is veilig vir 'n Christen om doelbewus te verbreek? Is dit die een wat sê jy mag nie steel nie? Of die een teen egbreuk? Of die een oor afgode? En wat van die Sabbat? Mense sê die Sabbat is "Joods", maar die Sabbat is by die skepping gegee – 2,300 jaar voor daar ooit 'n Joodse ras bestaan het.

Sien jy die teenstrydigheid in daardie logika? Christus roep jou vandag uit elke wetverbrekende kerk. Daardie kerke verteenwoordig geestelike Babilon. As jy vandag in 'n kerk is wat die Sondag hou in plaas van God se Sabbat, doen ek 'n beroep op jou om na die Woord van God te luister: "Gaan uit haar uit, my volk."

Die Ineenstorting van die Wêreldsekuriteit

Waarheen is hierdie wêreld op pad? Daar is 'n groeiende eenheid tussen kerkfigure, politieke leiers en ekonomiese magte. Maar daardie eenheid gaan op 'n dag inmekaartuimel soos 'n sandkasteel wat deur die golwe weggeslaan word. Volgens Openbaring 18 is ons op pad na 'n massiewe ekonomiese ineenstorting.

Kyk na vers 5: "Want haar sondes het tot aan die hemel gereik, en God het haar ongeregthede onthou." Daar was 'n tyd in die dae van Noag toe sonde 'n sekere vlak bereik het en God kragtig ingegryp het – die aarde is deur 'n vloed vernietig. Sodom en Gomorra het ook 'n punt bereik waar hulle hul lot verseël het en vuur uit die hemel op hulle geval het.

Ons sien hier dat die hele mensdom in sy rebellie teen God se waarheid, wanneer hulle hul finale kans gehad het, getref sal word. God sê in vers 6: "Vergelde haar soos sy ook aan julle vergeld het, en betaal haar dubbel toe volgens haar werke."

Babilon het in luuksheid geleef en gesê (vers 7): "Ek sit as koningin en is geen weduwee nie en sal nooit rou sien nie." Sy het haarself verhef, maar kyk wat sê vers 8: "Daarom sal haar plaë op een dag kom: dood en rou en hongersnood; en met vuur sal sy verbrand word, want sterk is die Here God wat haar oordeel."

Die konings wat met haar "gehoereer" het, gaan van ver af staan en huil wanneer hulle sien hoe sy brand. Hulle sal sê: "Wee, wee die groot stad... want in een uur het jou oordeel gekom."

In een uur. Die oordeel kom vinnig, skielik en onverwags.

Openbaring 18:11 beskryf hoe die handelaars van die aarde sal ween en rou bedryf omdat niemand meer hulle koopware koop nie. Johannes lys hierdie ware op: goud, silwer, edelgesteentes, pêrels, fyn linne, purper, skarlaken, allerhande geurige hout en meubels. Alles waarvoor mense gelewe het – hulle beleggings, hulle luuksheid, hulle rykdom – kom tot niks.

Vers 17 herhaal dit weer: "Want in een uur is so 'n groot rykdom verwoes." Een uur. Alles waarvoor mense gewerk het, is weg.

Wat is die pleidooi van Openbaring 18? Dit is dat saligheid in Christus alleen is. Moenie jou hoop bou op die fondament van 'n aardse kerk nie. Moenie jou hoop bou op enige aardse regering nie. Moenie jou hoop op finansies en geld bou nie. Jy mag dalk vandag baie in jou bankrekening hê, maar môre kan dit weg wees. Gebruik jou fondse wyslik vir die bevordering van God se werk. Natuurlik het ons huise en kos nodig, ek praat nie van 'n radikale "verkoop alles" sonder rede nie. Maar as ons met ons hele hart vasklou aan die rykdom van hierdie lewe, gaan ons teleurgesteld wees.

Rots of Sand – Waarop rus jou Fondament?

Onthou die storie wat Jesus vertel het in Matteus 7. Wie is die Outeur van Openbaring? Dit is Jesus Christus. Hy is die Een wat hierdie laaste boodskap aan die wêreld stuur. Hy is die Een wat ons roep om uit Babilon uit te gaan. Hy waarsku ons dat die wêreld se godsdienstige, politieke en ekonomiese sekerhede gaan wankel.

Dan vertel Jesus die gelykenis van twee bouers: "Elkeen dan wat na hierdie woorde van My luister en dit doen, hom sal Ek vergelyk met 'n verstandige man wat sy huis op die rots gebou het."

Let op: Jesus sê nie die verstandige man is bloot iemand wat Sy woorde hoor nie. Hy is iemand wat dit hoor én doen. Die dwase bouer het waarskynlik dieselfde boodskap gehoor, maar hy het gekies om nie gehoorsaam te wees nie.

Dit is presies die boodskap van Openbaring 18.

Wanneer Jesus sê: "Gaan uit haar uit, My volk," is dit nie bloot inligting wat ons moet verstaan nie; dit is 'n oproep waarop ons moet reageer. Om op die Rots te bou beteken om ons lewens doelbewus onder die gesag van Jesus Christus en Sy Woord te plaas. Dit beteken om Hom te vertrou wanneer Sy Woord bots met menslike tradisie. Dit beteken om Hom te volg wanneer die wêreld 'n ander rigting kies. Dit beteken om alles wat Hy leer, met vreugde en liefde te gehoorsaam.

Gehoorsaamheid red ons nie; slegs die genade van Christus red. Maar ware geloof bly nooit alleen nie. Liefde vir Jesus bring altyd gehoorsaamheid voort. Soos Jesus self gesê het: "As julle My liefhet, bewaar my gebooe." (Johannes 14:15)

Daarom is die vraag waarmee Openbaring 18 afsluit nie bloot: "Waarop bou jy?" nie. Die vraag is: "Sal jy doen wat Jesus sê?"

Wanneer die storms van misleiding waai...

Wanneer die druk van die wêreld toeneem...

Wanneer die ekonomiese sekerhede verbrokkel...

Wanneer Babilon se beloftes ineenstort...

...sal net dié bly staan wat hulle lewens op Christus gebou het deur Sy Woord te glo én te gehoorsaam.

OPENBARING 19:

"Die Triomf van die Lam"

Voordat ons met Openbaring hoofstuk 19 begin, kom ons kyk net eers waar ons vandaan kom. Die boek Openbaring vertel vir ons die geskiedenis van die Christelike kerk deur al die eeue heen. In Openbaring 12 het ons 'n groot oorgang gesien: ons het gesien hoe Satan oorlog voer teen God se mense. Openbaring 12 vers 17 sê die draak, Satan, was woedend op die oorblyfsel van God se mense en hy het gegaan om oorlog teen hulle te voer. Onthou daardie uitdrukking – "om oorlog te voer" – want ons gaan dit drie keer sien: een keer in Openbaring 12, een keer in Openbaring 17, en weer hier in Openbaring 19.

Die duiwel haat die wet van God en hy voer oorlog teen diegene wat God se gebooe bewaar. In Openbaring 13 het ons gesien hoe hy dit doen deur die dier uit die see en die dier uit die aarde. Ons het daardie mag geïdentifiseer as die pouslike mag wat sou opstaan, die Middeleeuse kerk wat vervolging teen God se mense sou bring. Ons het gesien hoe kerk en staat verenig, hoe God se mense onderdruk word sodat hulle nie kan koop of verkoop nie, en uiteindelik is daar selfs 'n doodsdekreet.

Maar God los ons nie daar nie. Openbaring 14 gee vir ons die boodskap van die drie engele wat die wêreld voorberei vir die koms van Jesus. In Openbaring 15 en 16 word die sewe laaste plae uitgegiet op diegene wat die boodskap verwerp. In Openbaring 17 word ons voorgestel

aan 'n mag genaamd Babilon, wat rebellie teen die ware God verteenwoordig. In verlede keer se studie in Openbaring 18 het ons die ondergang en die val van Babilon gesien. En dit bring ons by Openbaring 19, wat begin met 'n uitbarsting van lofprysing! Vier keer hoor ons "Hallelujah". In Hebreeus beteken Hallelujah "Loof die Here". En die getal vier is in die Bybel 'n simbool van universaliteit. So, hier het ons universele lofprysing omdat Babilon geval het.

Die Finale Val van Babilon

Kom ons blaai net vinnig terug na die einde van Openbaring 18 sodat ons die konteks reg het. Babilon verteenwoordig rebellie, valse godsdiens, afvalligheid en wetteloosheid. Dit is die gees van trots, arrogansie en die vermenging van waarheid met fabel.

Kyk wat sê Openbaring 18 vers 21: "En 'n sterke engel het 'n klip opgetel soos 'n groot meulsteen en dit in die see gegooi en gesê: So met geweld sal Babilon, die groot stad, neergegooi word en nooit meer gevind word nie."

Die partytjie is verby! Die oordele van God val op Babilon. Die teks sê die geluid van harpspelers en musikante sal nie meer gehoor word nie. Die ekonomiese mag van Babilon het in duie gestort. Vers 23 sê: "En die lig van 'n lamp sal nooit meer in jou skyn nie, en die stem van bruidegom en bruid sal nooit meer in jou gehoor word nie." Dink daaraan – die lig van die lamp skyn nie meer nie. Psalm 119 vers 105 sê: "U woord is 'n lamp vir my voet en 'n lig vir my pad." God se Woord praat nie meer met Babilon nie. Sy het haar finale, onherroeplike besluit geneem.

Die teks sê verder: "Want jou handelaars was die grotes van die aarde; want deur jou towery is al die nasies verlei." Spiritualisme het Babilon mislei. Duiwelse geeste het daar gewerk met valse wonders om dwaling te bewerk. Laat ek een ding baie duidelik maak: Jy kyk nooit na wonders om die waarheid vas te stel nie. Jy kyk na die waarheid om die egtheid van die wonders te toets! Die duiwel kan wonders doen om te mislei. Babilon was trots, arrogant, en sy het die bloed van die heiliges en profete vergiet. Maar aan die einde van Openbaring 18 val sy. Sy stort ineen.

Die Eerste Hallelujah – Verlossing, Heerlikheid en Eer

Met daardie agtergrond kyk ons nou na Openbaring 19 vers 1: "Na hierdie dinge het ek iets soos 'n groot stem van 'n groot menigte in die hemel gehoor wat sê: Hallelujah! Die heil en die heerlikheid en die eer en die krag aan die Here onse God!"

In die vorige hoofstukke was ons aandag gefokus op die aarde maar hier in hoofstuk 19 word ons aandag hemelwaarts gekeer. Ons kry nou 'n hemelse perspektief hoe die hemele Christus se oorwinning oor Babylon beleef.

"Na hierdie dinge." Na watter dinge? Na die val van Babilon. Terwyl Babilon ineenstort, sing die hemel "Hallelujah". Let op die woorde: "heil, heerlikheid, eer en krag." Hierdie woorde word gereeld in Openbaring gebruik, en daar is net een bron daarvoor: Jesus Christus.

Saligheid (heil) word nie in Babilon gevind nie. Dit word nie by godsdiensteleiers of afgode gevind nie. Handeling 4 vers 12 sê: "En die saligheid is in niemand anders nie, want daar is ook geen ander naam onder die hemel wat onder die mense gegee is, waardeur ons gered moet word nie." Jesus is die Lam van God wat vir ons gesterf het. Openbaring noem Hom 28 keer "die Lam". By Hom vind jy genade, barmhartigheid en vergifnis. In Christus is jy veilig. In Hom kan die duiwel jou nie raak nie.

Dan sê hulle: "Heerlikheid behoort aan Hom." Daar is geen eer in my nie. Nie in my geregtigheid of my goeie werke nie. Al die eer kom God toe. En dan: "Eer." Toe die duiwel in die hemel gerebelleer het, het hy God se naam onteer. Hy het gesê God is 'n wraaklustige tiran — met ander woorde, hy het God se karakter en Sy regering voorgestel as hard, selfsugtig en onregverdig. Satan se beskuldiging was in wese dat God se wet onnodig beperkend is en dat God se regering nie op liefde en geregtigheid gebaseer is nie. Maar hier, voor die hele heelal, word die eer van God herstel. En laastens: "Krag." Hy is die Almagtige wat die hemele en die aarde geskep het. As Hy die wêreld kon skep, kan Hy jou lewe herskep. Hy kan jou huwelik herskep. Hy kan jou liggaam herskep by die wederkoms.

Vers 2 gaan voort: "Want sy oordele is waar en regverdig; want Hy het die groot hoer geoordeel wat die aarde met haar hoerery verderf het, en Hy het die bloed van sy diensknegte op haar gewreek." Onthou jy Openbaring 6 waar die martelaars uitgeroep het vir wraak? Hier is die antwoord op daardie gebed. God se oordele is nie willekeurig nie; dit is waar en regverdig.

Die Tweede en Derde Hallelujah – God Regeer!

Ons gaan na die tweede Hallelujah in vers 3: "En vir die tweede maal het hulle gesê: Hallelujah! En haar rook gaan op tot in alle ewigheid." Onthou, die term "tot in alle ewigheid" beteken in hierdie konteks dikwels "tot aan die einde van die tydperk", totdat dit wat verbrand word, heeltemal verteer is.

In vers 4 sien ons die 24 ouderlinge en die vier lewende wesens voor die troon neerval: "En die vier en twintig ouderlinge en die vier lewende wesens het neergeval en God aanbid wat op die troon sit, en gesê: Amen, Hallelujah!" Dit is 'n prentjie van aanbidding. Vandag aanbid mense baie dinge – geld, sport, roem, status. Maar hier sien ons die hele heelal in aanbidding voor die ware God. Vir die eerste keer sedert die sondeval in Eden, heers God se aanbidding weer soewerein deur die hele heelal.

Vers 5 sê: "Prys onse God, al sy diensknegte, en julle wat Hom vrees, klein en groot!" En dan volg die derde Hallelujah in vers 6: "En ek het iets gehoor soos die stem van 'n groot menigte en soos die gedruis van baie waters en soos die geluid van sterk donderslae wat sê: Hallelujah! want die Here God, die Almagtige, het as koning die heerskappy aanvaar."

Die duiwel is verslaan. Die kwaad is verbrysel. Die Here God, die Almagtige, regeer! Dit is tyd om bly te wees en te juig. Geen siekte meer nie, geen lyding, geen hartseer of dood nie.

Kanker en hartsiektes is verby. Aardbewings, hongersnood, peste en armoede is verby. Chaos en rampe is alles, vir ewig, verby!

Die Bruilof van die Lam en die Wit Kleed

Kyk nou na vers 7 en 8: "Laat ons bly wees en juig en aan Hom die heerlikheid gee, want die bruilof van die Lam het gekom en sy vrou het haar gereed gemaak. En aan haar is gegee om bekleed te wees met rein en blink fyn linne, want die fyn linne is die regverdige daad van die heiliges."

In Openbaring word God se mense met twee simbole vergelyk: die Bruid van Christus en die Nuwe Jerusalem. Die Bruid het haarself gereed gemaak. Sy is geklee in wit linne. Hoe word ons gereed vir Jesus se koms? Die enigste manier is om gereed te kom en gereed te bly. Is jy gereed? Omring sy geregtigheid jou? Het jy erken dat jy sonder Christus verlore is?

Ons word geregtig deur genade, maar ons word ook geheilig deur genade. Efesiërs 2 vers 8 sê: "Want uit genade is julle gered, deur die geloof, en dit nie uit julleself nie: dit is 'n gawe van God." Maar vers 10 sê: "Want ons is sy maaksel, geskape in Christus Jesus tot goeie werke." Genade is nie 'n lisensie om te sondig nie. Dit is nie 'n rede om God se voorskrifte of gehoorsaamheid te ignoreer nie. Ware genade transformeer ons. Dit bemagtig ons om gehoorsame, godvrugtige lewens te lei. Die mense wat na die bruilofsfees gaan, is mense wat heilig gemaak is deur die genade van Christus. As jy met die wêreld wandel en beweer jy is 'n Christen, is dit vermetelheid. Christus maak ons nuut.

Vers 9 sê: "Skryf: Salig is die wat genooi is na die bruilofmaal van die Lam." Dit is die ware woorde van God. Maar weet jy, daar is twee maaltye in Openbaring 19...

Die Twee Maaltye – 'n Keuse van Lewe of Dood

Het jy opgelet dat daar in Openbaring 19 van twee verskillende maaltye of "avondsmaaltye" gepraat word? Daar is die bruilofmaal van die Lam, en dan is daar die maaltyd van die voëls. Hulle verskil hemelsbreed van mekaar. By die een is daar blydschap en gejuig; die ander een is 'n tragedie.

Kom ons kyk na die tweede maaltyd in vers 17: "En ek het 'n engel sien staan in die son; en hy het met 'n groot stem uitgeroep en vir al die voëls gesê wat in die middel van die ligruim vlieg: Kom hierheen en versamel julle by die maaltyd van die groot God, dat julle kan eet die vlees van konings en die vlees van owerstes oor duisend en die vlees van sterkes en die vlees van perde en van die wat op hulle sit, en die vlees van almal, vrymanne sowel as slawe, klein sowel as groot."

In vers 19 sien ons hoe die konings van die aarde en hulle leërs versamel om oorlog te voer teen Hom wat op die perd sit. Onthou jy ons het gesê hierdie "oorlog" verskyn drie keer? Hier is die finale klimaks. Daar is 'n kosmiese stryd tussen goed en kwaad aan die gang, 'n groot stryd. Soos Efesiërs 6 sê, ons worstelstryd is nie teen vlees en bloed nie, maar teen die owerhede en magte in die lug.

Daar is op hierdie oomblik 'n stryd om jǃu siel aan die gang. Al die magte van die hel wil hǃ jy moet verlore gaan. Al die magte van die hemel wil hǃ jy moet gered word. Maar die keuse is joune. Wat gaan jy met hierdie Christus doen? Gaan jy Sy krag in jou lewe toelaat? Aan die einde is daar net twee maaltye. By die een is daar 'n heerlike begin; by die ander is daar 'n tragiese einde. By die een is daar trane van blydschap; by die ander is daar net geweene gekners van tande. By die bruilofmaal van die Lam sit ons saam met die verlostes van alle eeue en eet van die boom van die lewe. Maar by die ander maaltyd – tragies en hartverskeurend – word die goddeloses vernietig deur die glans van Christus se koms, en die voǃls pik die vlees van hulle liggame af. Die waarheid is: elkeen van ons sal by een van daardie twee maaltye wees. As daar iets in jou lewe is wat jou van Christus skei, is dit nie die moeite werd nie. Los dit. Laat Christus jou verander.

Die Gees van Profesie – Jesus se Getuienis

In vers 10 sien ons 'n baie belangrike interaksie tussen Johannes en die engel: "En ek het voor sy voete neergeval om hom te aanbid; maar hy het vir my gesǃ: Moenie! Ek is 'n mededienskneg van jou en van jou broeders wat die getuienis van Jesus het. Aanbid God. Want die getuienis van Jesus is die gees van die profesie."

Hierdie engel wat na Johannes gekom het, het vir hom profetiese gesigte gegee. Die engel het namens Jesus getuig, en dǃ is wat die "gees van profesie" genoem word. Wat is hierdie gawe dan? Dit is Christus se getuienis deur 'n profeet aan God se mense.

Dit is waarom Openbaring hoofstuk 14 sǃ dat die draak in die eindtyd woedend is op die oorblyfsel wat die gebooie van God bewaar ǃn die getuienis van Jesus het. As Sewendedag-Adventiste glo ons dat ons 'n Christus-gesentreerde en Bybel-gebaseerde volk moet wees. Ons glo dat, net soos God Sy wet herstel het (insluitend die Bybelse Sabbat), Hy ook volgens die Skrif die gawe van profesie sou herstel. Wanneer Israel in die Ou Testament van God afgedwaal het, sǃ Klaagliedere 2 dat hulle die wet verbeur het en dat daar geen gesigte van die profete meer was nie. Aan die einde van die tyd, wanneer jy 'n volk vind wat die gebooie bewaar, kan jy verwag dat die gawe van profesie herstel sal word – nie om die Bybel se plek in te neem nie, maar om die aandag op die Skrif te vestig en ons voor te berei vir die koms van Jesus.

Die Ruiter op die Wit Perd

Nou kom ons by die mees glorieryke beskrywing in die hoofstuk. Vers 11: "Toe het ek die hemel geopend gesien; en daar was 'n wit perd, en Hy wat op hom sit, word genoem Getrou en Waaragtig, en Hy oordeel en voer oorlog in geregtigheid."

Die wit perd is 'n simbool van oorwinning en triomf. In Johannes se tyd sou almal dit verstaan het: wanneer 'n Romeinse keiser of generaal oorwin het, het hy op 'n wit perd in Rome ingery om sy oorwinning oor die vyand te vier. Hier lei Jesus die leǃrs van die hemel.

Kyk na die beskrywing: "Sy oǃ was soos 'n vuurvlam." Dit verteenwoordig die goddelike teenwoordigheid wat elke hart deurdring. "Op sy hoof was baie krone." Die krone hier is nie

die lourierkrans van 'n atleet nie, maar die koninklike diademe. Hy kom as Koning van die konings. "Hy was bekleed met 'n kleed wat in bloed gedoop was." Dit verwys na Sy offerbloed. Hy is die Lam van God, maar Hy is ook die Leeu uit die stam van Juda. Sy naam word genoem: "Die Woord van God."

Die leërs van die hemel volg Hom op wit perde, bekleed met rein, wit linne. Uit Sy mond gaan 'n skerp swaard om die nasies daarmee te slaan, en Hy sal hulle regeer met 'n ysterstaf. Op Sy kleed en op Sy heup is die naam geskryf: KONING VAN DIE KONINGS EN HERE VAN DIE HERE.

Geen Geheime Koms nie

Dit is uiters belangrik om te verstaan: Jesus se koms is nie 'n stille of geheime gebeurtenis nie. Openbaring 1:7 sê: "Kyk, Hy kom met die wolke, en elke oog sal Hom sien." Sy eerste koms as 'n baba in Betlehem was stil, maar hierdie keer kom Hy in majesteit en krag.

Jesus self het gesê in Matteus 24: "Want soos die weerlig uit die ooste uitslaan en tot in die weste skyn, so sal ook die koms van die Seun van die mens wees." Dawid sê in Psalm 50: "Onse God kom en kan nie swyg nie; 'n vuur verteer voor sy aangesig." Paulus skryf in 1 Thessalonisense 4 dat die Here sal neerdaal met 'n geroep, met die stem van 'n aartsengel en met die geklank van die basuin van God.

Daar is geen stilte hier nie! Dit is 'n hoorbare koms – elke oor sal dit hoor. Dit is 'n sigbare koms – elke oog sal dit sien. Toe Jesus opgevaar het hemel toe, het die engele vir die dissipels gesê: "Hierdie Jesus wat van julle opgeneem is in die hemel, sal net so kom soos julle Hom na die hemel sien wegvaar het." Hy het in die wolke opgevaar; Hy kom in die wolke terug. Hy het opgevaar met 'n verheerlikte liggaam; Hy kom terug met daardie selfde liggaam. Hy kom om die sonde en ongeregtigheid te vernietig, maar bowenal kom Hy om Sy mense finaal te verlos.

Die Ewige Besluit

Jesus kom omdat Hy jou nie langer in 'n wêreld van siekte, lyding, hartseer, oorlog en sinlose geweld wil los nie. Wanneer Hy kom, gaan ons opkyk en sê, soos Jesaja 25 vers 9: "Kyk, dit is onse God op wie ons gewag het, dat Hy ons kan verlos; dit is die Here op wie ons gewag het: laat ons juig en bly wees oor sy verlossing."

Ons het nie geval vir die valse christusse nie. Ons het nie die valse wonders aanvaar nie. Ons het nie voor die merk van die dier gebuig toe ons nie kon koop of verkoop nie. Ons is nie deur die doodskreet geïntimideer nie. Ons het op Hom gewag! Soos Daniël en sy vriende was ons lojaal en standvastig.

Wil jy vandag 'n ewige besluit neem? Wil jy besluit dat jy deur die genade van Christus getrou aan Hom gaan wees? Miskien wil jy besluit om Sy geboorte te onderhou, insluitend die Bybelse Sabbat, wat 'n simbool is van Sy skeppingskrag. Of miskien voel jy dat jy jou lewe heeltemal vir Jesus wil gee en jou laat doop. Miskien is jy as baba gedoop maar was nooit

ondergedompel nie, of miskien het jy weggedwaal en wil jy terugkom na Jesus toe. Wat jou situasie ook al is, moenie uitstel nie. Neem daardie besluit nou.

OPENBARING 20:

"Die Duisend Jaar en die Finale Oordeel"

Openbaring 20 kan nie los van Openbaring 19 verstaan word nie. Hoofstuk 19 eindig met Jesus se glorieryke wederkoms, die vernietiging van die goddeloses en die oorwinning oor die dier en die valse profeet. Hoofstuk 20 tel die verhaal presies daar op en beantwoord die vraag: Wat gebeur ná die wederkoms? Dit beskryf die duisendjarige millennium, Satan se gevangenskap, die werk van die verlostes in die hemel, die finale opstanding van die goddeloses, die laaste oordeel en die uiteindelijke vernietiging van sonde en Satan. Hierdie hoofstuk openbaar hoe God die groot stryd tussen goed en kwaad finaal afsluit op 'n regverdige en deursigtige wyse, voordat Hy 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde skep.

Die Duisend Jaar en die "Bodemlose Put"

As ons terugkyk na Openbaring 19 sien ons hoe Jesus simbolies op 'n wit perd kom as die Koning van die konings en die Here van die here. Hy kom as 'n oorwinnaar. Wanneer Jesus kom, word die goddeloses vernietig deur die glans van Sy verskyning.

2 Tessalonisense 1:7-9 bevestig dit: "...wanneer die Here Jesus uit die hemel geopenbaar word met sy magtige engele in vuur en vlam, wanneer Hy wraak uitoefen op die wat God nie ken nie en op die wat aan die evangelie van onse Here Jesus nie gehoorsaam is nie. Hulle sal as straf ondergaan 'n ewige verderf, weg van die aangesig van die Here en van die heerlijkheid van sy sterkte." Wanneer Christus kom, is daar geen lewende mense op aarde oor nie. Die regverdiges word weggeruk om die Here in die lug te ontmoet, en die goddeloses sterf.

Openbaring 20:1-3 sê dan: "En ek het 'n engel uit die hemel sien neerdaal met die sleutel van die afgrond en 'n groot ketting in sy hand. En hy het die draak gegryp — die ou slang wat die duiwel en die Satan is — en hy het hom gebind duisend jaar lank, en hom in die afgrond gewerp en hom toegesluit en dit bo hom verseël, sodat hy die nasies nie meer sou verlei totdat die duisend jaar voleindig is nie."

Satan word "in die afgrond gewerp": Wat is hierdie "afgrond" of "bodemlose put"? Die Griekse woord is *abussos*. Hoe weet ons wat dit beteken? Ons kyk na hoe die Bybel die term elders gebruik. Die Griekse vertalers van die Ou Testament het dieselfde woord, *abussos*, gebruik in Genesis 1:2: "En die aarde was woest en leeg; en duisternis was op die wêreldvloed (die *abussos*)."

Abussos beskryf 'n aarde wat woest en leeg is wat in duisternis omhul is. Die "bodemlose put" waarin Satan gewerp is is dus nie 'n gat in die middel van die aarde nie. Dit beskryf die aarde in 'n toestand van chaos, woest, leeg en donker, presies soos voor die skepping. Wanneer Christus kom, word die stede afgebreek, die aarde word 'n woestyn, en Satan word hier

vasgepen. Hy is gebind deur 'n "ketting van omstandighede". Hy het niemand meer om te verlei nie, want die regverdige is in die hemel en die goddelose is dood.

'n Aarde Sonder Inwoners

Jeremia 4:23-26 gee vir ons 'n kragtige beskrywing van hierdie tydperk: "Ek het na die aarde gekyk, en kyk, dit was woestyn en leeg; ook na die hemel, en sy lig was daar nie. Ek het na die berge gekyk, en kyk, hulle het gebewe, en al die heuwels het geskud. Ek het gekyk, en kyk, daar was geen mens nie, en al die voëls van die hemel het weggevlieg. Ek het gekyk, en kyk, die vrugbare land was 'n woestyn, en al sy stede was afgebreek voor die aangesig van die Here, voor sy toornige gloed."

Dit praat duidelik nie van die skepping nie, want by die skepping was daar nie "stede wat afgebreek is" nie. Dit praat van die tweede koms van Christus. Jeremia 25:33 sê verder: "En die wat deur die Here verslaan is, sal daardie dag lê van die een einde van die aarde tot by die ander einde van die aarde; hulle sal nie beklag of versamel of begrawe word nie; hulle sal mis op die aarde wees."

Waarom word hulle nie begrawe of beklag nie? Want al die regverdiges is in die hemel! Daar is niemand oor om die dooies te begrawe nie. Satan is die enigste een wat oorbly op hierdie verwoeste planeet. 2 Petrus 2:4 beskryf vir ons wat hierdie "kettings van duisternis is". Dit sê dat God die engele wat gesondig het, oorgelewer het aan "kettings van duisternis" om vir die oordeel bewaar te word. Hierdie duisend jaar is Satan se tronktyd. Hy dwaal rond tussen die puin en die lyke, en die woorde "die loon van die sonde is die dood" eggo in sy gedagtes. Hy kan die nasies nie meer verlei nie, want hulle lê dood rondom hom, soos "mis op die aarde".

Die Twee Opstandings

Openbaring 20:4 sê: "En ek het trone gesien, en hulle het daarop gaan sit, en aan hulle is die oordeel gegee. En ek het die siele gesien van die wat onthoof is oor die getuienis van Jesus en oor die woord van God, en die wat die dier en sy beeld nie aanbid het nie... en hulle het geleef en as konings geregeer saam met Christus duisend jaar lank."

Die fokus verskuif nou na trone. Johannes sien mense wat daarop sit, en aan hulle word die oordeel toevertrou. Hy sien ook diegene wat oor die getuienis van Jesus en oor die woord van God onthoof is, asook hulle wat die dier en sy beeld nie aanbid het nie. Van hulle sê die Skrif: "Hulle het geleef en as konings geregeer saam met Christus duisend jaar lank."

Waar vind hierdie toneel plaas? In die hemel.

Openbaring 19 beskryf Christus se glorieryke wederkoms. Die regverdige lewendes word verheerlik, die regverdige dooies word opgewek, en saam word hulle weggevoer om die Here te ontmoet. Hier, in Openbaring 20, sien ons dieselfde verlostes in die hemel, waar hulle saam met Christus vir 'n duisend jaar regeer.

Hiermee vervul Jesus Sy belofte in Johannes 14:2–3: "In die huis van my Vader is daar baie wonings; as dit nie so was nie, sou Ek dit vir julle gesê het. Ek gaan om vir julle plek te berei. En as Ek gegaan en vir julle plek berei het, kom Ek weer en sal julle na My toe neem, sodat julle ook kan wees waar Ek is."

Jesus kom haal Sy bruid en neem haar na die Vader se huis. Daar regeer die verlostes saam met Hom vir die duisend jaar. Maar waarom regeer hulle? Waarom duur hierdie tydperk juis 'n duisend jaar? Wat gebeur met die goddeloses wat op die aarde agterbly? En wat gebeur aan die einde van die duisend jaar?

Openbaring 20 beantwoord hierdie belangrike vrae.

Hierdie duisend jaar tydperk word voorafgegaan met 'n opstanding. As mens mooi kyk sien ons egter daar is twee groot opstandings. Jesus self het dit geleer in Johannes 5:28-29: "Verwonder julle nie hieroor nie, want die uur kom wanneer almal wat in die grafte is, sy stem sal hoor en sal uitgaan, die wat goed gedoen het, tot die opstanding van die lewe, en die wat kwaad gedoen het, tot die opstanding van die veroordeling."

Hoeveel opstandings is daar? Twee. Die opstanding van die lewe en die opstanding van die veroordeling (of verdoemenis). Watter een vind eerste plaas? Die opstanding van die lewe. Dit vind plaas tydens Jesus se Wederkoms en voor die duidend jaar tydperk begin. 1 Tessalonisense 4:16 sê: "Want die Here self sal van die hemel neerdaal met 'n geroep, met die stem van 'n aartsengel en met die geklank van die basuin van God; en die wat in Christus gesterf het, sal eerste opstaan."

Dit is nie 'n "geheime wegraping" nie. Dit is 'n geroep, 'n stem, 'n basuin! Dit is hard, dit is publiek, en elke oog sal Hom sien.

Openbaring 20:5 verduidelik dan wat met die ander mense gebeur: "En die ander dode het nie herleef totdat die duisend jaar voleindig was nie." Sien jy die tydlyn?

1. Die begin van die 1,000 jaar: Die regverdiges staan op (Eerste Opstanding).
2. Gedurende die 1,000 jaar: Die regverdiges is in die hemel; die goddeloses is dood op 'n woeste, leeg en donker aarde waar Satan gebind is.
3. Die einde van die 1,000 jaar: Die goddeloses (die ander dode) staan op (Tweede Opstanding).

Openbaring 20:6 sê: "Salig en heilig is hy wat deel het aan die eerste opstanding; oor hulle het die tweede dood geen mag nie..." As jy in die eerste opstanding is, hoef jy nooit bang te wees vir die finale oordeel nie.

Waarom die Duisend Jaar? God se Geregtigheid voor die Heelal

Jy wonder dalk: Waarom sou God hierdie duisendjarige periode instel? Waarom kom Jesus nie net, vernietig die goddeloses, neem die regverdiges hemel toe en bring alles onmiddellik tot 'n einde nie?

Daar is 'n baie belangrike rede voor. In die klein boekie Nahum 1:9 staan daar: "Die benoudheid (of die sonde) sal nie twee maal opkom nie." God is besig om die probleem van goed en kwaad op so 'n manier te hanteer dat Hy aan die hele heelal – die gerubs, die serafs, alle wesens in die heelal en die mense op die aarde – die prag van Sy genade en die verskriklike boosheid van die sonde kan wys.

Gedurende hierdie duisend jaar word die Groot Stryd tussen goed en kwaad afgehandel op 'n manier wat verseker dat die sonde nooit weer sy lelike kop sal uitsteek nie. In hierdie duidend jaar wys God vir ons twee dinge: die onmeetlikheid van Sy liefde en die vernietigende aard van die sonde. Terwyl die hele heelal na die planeet aarde kyk en die afgebreekte stede, die duisternis, die verwoesting en die dood aanskou, besef hulle: "Die loon van die sonde is die dood." Hulle sien dat as God nie ingegryp het om die kanker van sonde te vernietig nie, sonde selfvernietigend is en homself sou uitwis. Dit waarborg die sekuriteit van die heelal vir ewig. Sonde sal nooit weer vir 'n tweede maal opkom nie.

Maar daar is nog iets. Het jy al ooit onbeantwoorde vrae in jou lewe gehad? Dinge wat met jou gebeur het waar jy gevra het: "Waarom?" Gedurende hierdie duisend jaar gaan ons persoonlik sien dat die manier waarop God met ons in die lewe gehandel het, absoluut regverdig, billik en liefdevol was. Die hele mensdom sal sien dat God ongelooflik regverdig is.

In die oordeel wat nou in die hemel plaasvind (die ondersoekende oordeel waarvan Daniël praat), sien die engele en hemelse wesens dat God regverdig is. Maar wanneer ons hemel toe gaan gedurende die duisend jaar, word die boeke vir ons oopgemaak. God sê in effek: "Wat kon Ek meer gedoen het om Sarie te red? Wat kon Ek meer gedoen het om Piet te red?" En ons sal sing: "Regverdig en waaragtig is U weë, o Here!" Jy sal sien dat Hy alles in Sy vermoë gedoen het om elke mens te red. As iemand verlore gaan, is dit nie omdat God nie genoeg gedoen het nie; dit is as gevolg van die keuses wat daardie persoon gemaak het.

Die Vrylating van Satan en die Laaste Aanval

Wat gebeur aan die einde van daardie duisend jaar? Openbaring 20:7 sê: "En wanneer die duisend jaar voleindig is, sal die Satan uit sy gevangenis ontbind word." Op watter wyse word hy vrygelaat? Vers 5 het gesê dat die res van die dode (die goddeloses) nie sou lewe totdat die duisend jaar verby is nie. So, aan die einde van die duisend jaar vind die tweede opstanding plaas.

Sodra die goddeloses opgewek word, sien Satan sy laaste kans. Hy word opgewek in die sin dat hy weer volke het om te mislei. Hy monster die legioene van die verlorene. Hy roep die leërs van al die groot generaals wat deur die eeue heen geleef het en hul rug op Christus gedraai het. Waarom sou God hulle opwek as Hy hulle tog gaan vernietig? Omdat God selfs dan vir die hele heelal wys dat hierdie mense nie berou het nie en nooit berou sal hê nie. Hulle gesindheid is so vas, hulle karakter is so gevorm in rebellie, dat selfs as God hulle 'n tweede kans sou gee, hulle dit nie sou aanvaar nie.

Vers 8 en 9 sê hy gaan uit om die nasies te verlei, "Gog en Magog, om hulle te versamel vir die oorlog; hulle getal is soos die sand van die see. En hulle het opgekom oor die breedte van die aarde en die laer van die heiliges en die geliefde stad omsingel."

Sommige mense probeer sê Gog en Magog is Rusland of ander lande, maar dit is eenvoudiger. "Gog" beskryf Satan en sy bose magte, en "Magog" is die rebelse mense wat hom volg. Hulle omsingel die stad van God.

Die Heilige Stad en die Vuur wat Verteer

Ek wil hê jy moet hierdie prentjie in jou gees sien. Die Nuwe Jerusalem, die heilige stad, begin uit die hemel neerdaal na die aarde toe. Johannes het dit gesien: "Ek, Johannes, het die heilige stad, die nuwe Jerusalem, sien neerdaal van God uit die hemel."

Terwyl die stad neerdaal, word die goddeloses opgewek. Satan sweep hulle op: "Dit is ons laaste kans! Kom ons val die stad aan!" Hulle storm op die stad af terwyl dit besig is om te land. Maar dan sê vers 9: "...en vuur het van God uit die hemel neergedaal en hulle verslind."

Wat doen die vuur? Dit verslind of verteer hulle. Dit beteken hulle brand nie vir triljoene en triljoene jare in 'n hel waar hulle nooit doodgaan nie. Nee, die vuur verteer hulle. In vers 10 staan daar hulle sal gepynig word "tot in alle ewigheid". In die oorspronklike Grieks is die uitdrukking eis tous aionas ton aionon, wat beteken "tot aan die einde van die tydperk". Watter tydperk? Die "aarde-tydperk". Die vuur brand totdat al die brandbare materiaal van die sonde opgebruik is. Hulle word verteer, hulle word verbrand. Die "aarde-tydperk" eindig en 'n nuwe tydperk begin.

Die Groot Wit Troon en die Boek van die Lewe

Net voor hierdie finale vernietiging, sien Johannes die finale oordeel in vers 11: "En ek het 'n groot wit troon gesien en Hom wat daarop sit... En ek het die dode, groot en klein, voor God sien staan, en die boeke is geopen. En 'n ander boek is geopen, naamlik die boek van die lewe. En die dode is geoordeel na wat in die boeke geskryf is, volgens hulle werke."

Elke persoon word geoordeel volgens sy werke. Vers 14 sê: "En die dood en die doderyk (Hades) is in die poel van vuur gewerp. Dit is die tweede dood." En dan hierdie verskriklik tragiese vers: "En as dit gevind is dat iemand nie opgeskryf is in die boek van die lewe nie, is hy in die poel van vuur gewerp."

God wil hê jy moet lewe! Hy wil hê jy moet vir ewig lewe. Hy wil hê jy moet vir ewig saam met Hom lewe. Hoe kry ons ons name in die Boek van die Lewe? Die Bybel sê: "Hy wat die Seun het, het die lewe; hy wat die Seun van God nie het nie, het nie die lewe nie." Ons ontvang die ewige lewe deur die Outeur van daardie lewe, Jesus, te ontvang.

Jou Oorgawe – Geregtigheid in Jesus

Christus het die heerlikheid van die hemel verlaat en mens geword. Hy het die lewe geleef wat jý en ék moes geleef het. Hy het Satan se versoekings vierkantig in die oë gekyk en oorwin. Wanneer ons na Jesus toe kom, bekleed Hy ons met Sý geregtigheid. Hy krediteer ons met Sy volmaakte lewe. Hy sê: "My kind, jy is onvolmaak, maar Ek is volmaak. Jy is sondig, maar Ek is regverdig. Jy is onheilig, maar Ek is heilig. Ek gee jou My volmaakheid, My regverdigheid, My heiligheid."

Jesus nooi ons uit om na Hom toe te kom. Alles wat ons nodig het, vind ons in Hom. Hy is ons regverdigmaking, Hy is ons heiligmaking, Hy is ons wysheid. Moenie wag totdat jy jou lewe "opgeruim" het voordat jy na Christus toe kom nie. As jy dit probeer doen, sal jy nooit kom nie, want die duiwel sal jou altyd laat struikel. Ons kom na Jesus net soos ons is.

Ons kom na Hom en maak ons harte oop. Hy sê: "As ons ons sondes bely, Hy is getrou en regverdig om ons die sondes te vergewe..." Ons bely, en Hy vergewe. Jy hoef nie meer daardie skuldgevoel te dra nie. Romeine 8:1 sê: "Daar is dan nou geen veroordeling vir die wat in Christus Jesus is nie." Ons kom net soos ons is, maar ons bly nie soos ons is nie. Ons raak verlief op die Verlosser, en Hy werk in ons lewens deur die Heilige Gees om ons te verander en voor te berei vir Sy spoedige koms.

Is daar enigiets in jou lewe vandag wat jou sou verhinder om gereed te wees vir die koms van Jesus? Is daar een of ander geheime sonde wat jy diep in jou hart koester? Ek nooi jou nou uit om daardie ding aan Jesus oor te gee. Hy wil jou red. Jy kan vir ewig in Sy koninkryk lewe. Maak nou jou hart oop terwyl in gebed.

"Vader in die hemel, ons dank U met ons hele hart vir Jesus. Ons dank U vir die verlossing wat in Christus is. Dankie dat U ons vergewe wanneer ons na U toe kom, dat U die veroordeling wegneem en vir ons nuwe krag gee. Ons dank U dat ons vir altyd saam met U kan lewe. In Jesus se Naam, Amen."

OPENBARING 21:

"'n Nuwe Hemel, 'n Nuwe Aarde en die Einde van Skeiding"

Openbaring 21 is sonder twyfel een van die mees bemoedigende en sielverrykende hoofstukke in die hele Bybel. Om die prag hiervan te verstaan, moet ons onthou waar ons vandaan kom. In Openbaring 20 het ons die millennium gesien – daardie plegtige duisend jaar waar die heiliges saam met Christus regeer en die ware, afstootlike natuur van die sonde finaal voor die hele heelal blootgelê is. Aan die einde van daardie tydperk daal die heilige stad neer, en die goddeloses word vir 'n laaste keer opgewek. Hulle opwekking dien as 'n finale bewys dat, selfs al sou hulle 'n tweede kans kry, hulle karakters vasgelê is in rebellie.

En dan, te midde van hierdie kosmiese afsluiting, skryf Johannes in Openbaring 21:1: "En ek het 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde gesien, want die eerste hemel en die eerste aarde het verbygegaan..."

Hierdie is nie bloot 'n poëtiese droom nie; dit is die groot hoop van die hele Skrif. Ons vind hierdie belofte regdeur die Bybel geweef. Kyk byvoorbeeld na die woorde van Petrus in 2 Petrus 3:12-13, waar hy sê dat ons die koms van die dag van God verwag, waardeur die hemele deur vuur sal vergaan en die elemente sal brand en wegsmelt. Maar dan voeg hy by: "Maar ons verwag volgens sy belofte nuwe hemele en 'n nuwe aarde waarin geregtigheid woon."

Christus het vir ons 'n belofte gegee wat Hy nooit sal verbreek nie. Wanneer jou pad vandag lank en rof voel, wanneer die vallei waardeur jy stap diep is en die dae donker lyk, moet jy vashou aan hierdie waarheid: eendag sal daar 'n nuwe skepping wees waar ons vir altyd saam met Hom sal woon. Eendag sal siekte, lyding, hartseer en pyn iets van die verlede wees.

Johannes voeg 'n fassinerende opmerking by: "En die see was daar nie meer nie." Beteken dit daar sal geen water wees nie? Natuurlik nie, daar is 'n rivier van die lewe! Maar onthou die konteks: Johannes is as balling op die eiland Patmos. Terwyl hy daar in eensaamheid sit, kyk hy oor die uitgestrekte see en sien hy 'n wye, onoorbrugbare skeiding tussen hom en die mense wat hy liefhet in Efese. Hy is alleen. Wanneer hy dus sê "die see is nie meer nie", gee hy vir die Bruid van Christus 'n diep boodskap: "Eendag sal daar geen skeiding meer wees van diegene wat ons liefhet nie." Dink aan die mense van wie jy vandag geskei is – miskien deur duisende kilometers, of miskien deur die koue hand van die dood. Met die glorieryke koms van Christus, wanneer die dode opgewek word en ons ons geliefdes weer omhels, sal die "see" van skeiding vir altyd verdwyn.

Die Nuwe Jerusalem – Die Bruid as Christus se Handewerk

Johannes gaan verder in vers 2: "En ek, Johannes, het die heilige stad, die nuwe Jerusalem, sien neerdaal van God uit die hemel, toeberei soos 'n bruid wat vir haar man versier is."

"'n Heilige stad wat neerdaal uit die hemel", hierdie is 'n tasbare werklikheid. Dit is nie bloot wensdenkery of 'n fiktiewe Hollywood-storie nie. Johannes sê met absolute sekerheid: "Ek het dit gesien!" Maar let op die beeldspraak wat hy gebruik: "soos 'n bruid". Dit is hier waar ons die diepste betekenis van die hoofstuk vind. Later in die hoofstuk sê die engel spesifiek vir Johannes: "Kom hierheen, ek sal jou die bruid toon, die vrou van die Lam," en dan wys hy hom die stad.

Dit vertel vir ons dat die stad en die Bruid onafskeidbaar is. Die stad is die woonplek van die verlostes, maar dit is ook 'n refleksie van die mense – die Bruid van Christus - wat daar woon. Wanneer jy dink aan 'n bruid wat vir haar man versier is, waaraan dink jy? Jy dink aan 'n proses van voorbereiding, aan uiterste sorg, aan skoonheid wat met liefde bewerk is.

Hierdie asemrowende stad is die resultaat van Christus se handewerk in Sy mense. Hy het die prys aan die kruis betaal om hierdie Bruid te koop, en deur die eeue het Hy haar gevorm, haar

deur vuur gelouter en haar gereed gemaak. Die prag van die Nuwe Jerusalem – die edelstene, die goud, die lig – Is 'n uiterlike simbool van die innerlike heerlikheid van 'n volk wat deur die genade van Jesus herskep is. Die stad het slegs waarde en betekenis omdat Jesus daar is, en omdat Hy Sy karakter in Sy mense voltooi het.

Die Nuwe Kosmiese Sentrum en die Herstel van Intimiteit

Hoor dan die plegtige en kragtige aankondiging in vers 3: "En ek het 'n groot stem uit die hemel hoor sê: Kyk, die tabernakel van God is by die mense, en Hy sal by hulle woon, en hulle sal sy volk wees; en God self sal by hulle wees as hulle God."

Let op die ongelooflike intimiteit van hierdie taal. Johannes hoor 'n "groot stem uit die hemel". Dit is 'n aankondiging wat die hele heelal deurstroom: die hoofstad van die heelal is besig om te verander! Vandag weet ons deur die wetenskap dat ons wêreld en die planeete in ons sonnestelsel om die son draai. Wetenskaplikes sê vir ons ons is een van vele stelsels wat om 'n kosmiese sentrum draai. God se teenwoordigheid was in die Hemelse Heiligdom, in die beheersentrum van die heelal.

Maar nou sê die stem: Die tabernakel van God (in ander woorde "Sy blyplek") daal neer na die mense. God neem hierdie planeet wat eens in rebellie was – hierdie stukkende stukkende aarde wat deur oorlog geteister is, deur hongersnood getref is en deur sonde besoedel is – en Hy verlos dit so volkome dat dit die nuwe kosmiese sentrum van die hele heelal word! Van hierdie planeet af sal die verlostes, as die Bruid wat eerstehands van Sy reddende genade kan getuig, saam met Jesus na verre, ongevalle wêreldse reis. Ons sal die Lam volg waar Hy ook al gaan en ons sal die lewende bewys wees van wat God se liefde kan vermag. Die Nuwe Jerusalem is nie net 'n gebou nie; dit is die plek waar God en die mens weer van aangesig tot aangesig wandel, sonder enige sluier of skeiding.

Genesing vir die Bruid – Geen Meer Trane Nie

Die Bybel gaan verder in vers 4 met 'n belofte wat amper te groot is vir die menslike verstand: "En God sal al die trane van hulle oë afvee, en daar sal geen dood meer wees nie; ook geen droefheid en geen geweën en geen pyn sal daar meer wees nie, want die eerste dinge het verbygegaan."

Dink vir 'n oomblik aan die tydsberekening hiervan. Hierdie belofte kom na die duisend jaar. Beteken dit dat daar dalk trane sal wees gedurende daardie duisend jaar in die hemel? Dit lyk so. Wanneer ons die boeke oopmaak en die leë plekke sien van geliefdes wat nie daar is nie, sal daar trane vloei. Wanneer ons die volle omvang sien van hoe ons Jesus teleurgestel het, mag daar droefheid wees. Maar ná daardie duisend jaar, wanneer die nuwe skepping aanbreek, doen Christus iets besonders: Hy genees die herinneringe van Sy Bruid.

Hy vee elke traan af met Sy eie hand. Daar sal geen herinnering meer wees aan hartseer, teleurstelling of die dood nie. Geen herinnering aan ons foute of ons mislukkings nie. Die letsels van mislukking en die pynlike gemis van diegene wat verlore is, word vir altyd uitgewis. Die positiewe herinneringe bly, maar enigiets wat negatief is en hartseer bring, het geen plek

meer nie. Dit is die finale handewerk van die Bruidegom – om Sy Bruid emosioneel en geestelik so volkome te herstel dat slegs geluk en vreugde oorbly. Die vorige dinge wat ons pyn veroorsaak het, is vir altyd weg.

"Dit is Verby" – Die Fontein van die Ewige Lewe

Dan sê Hy wat op die troon sit in vers 5: "Kyk, Ek maak alles nuut." En Hy gee vir Johannes 'n bevel: "Skryf, want hierdie woorde is getrou en waaragtig."

Is dit nie ongelooflik bemoedigend nie? "Skryf, want hierdie woorde is getrou en waaragtig." Dit is nie 'n versinsel nie. Dit is nie 'n Hollywood-storie wat deur 'n draaiboekskrywer uitgedink is nie. Dit is nie 'n "Star Wars" verbeeldingsdrama nie. Dit is die waarheid: dat Jesus eendag sal kom. Eendag sal ons saam met Hom opvaar na die hemel. Eendag sal die hele heelal die aaklige aard van die sonde sien. Eendag sal die verlostes die liefde van God in groter detail en diepte besef. Eendag sal die heilige stad neerdaal. Eendag sal daar 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde wees en elke traan sal afgevee word. Dit is nie verbeelding nie, dit is die werklikheid.

En die waarheid is dit: óf ons sal vir ewig saam met Christus lewe deur die hele ewigheid, óf ons sal vir ewig verlore wees. Ons sal óf saam met Christus lewe, óf vernietig word deur die heerlikheid van Sy koms en uiteindelik verteer word deur die vure van die hel wat die goddeloses heeltemal verbrand. Hulle brand nie vir ewig nie; hulle word heeltemal verteer en is vir ewig weg. En die keuse is joune. Watter keuse sal jy maak met Jesus? Sal jy jou lewe ten volle vir Hom gee? Sal jy vir Hom sê: "Here, ek wil U dien, dit is die belangrikste ding in my lewe"? Dit is die appèl wat Christus vandag tot jou maak.

"Dit is Verby" – Die Fontein van die Lewe

Die teks gaan verder in vers 6: "En Hy het vir my gesê: Dit is verby! Ek is die Alfa en die Omega, die begin en die einde. Aan die dorsstige sal Ek gee uit die fontein van die water van die lewe, verniet."

"Dit is verby!" Siekte, hartseer en lyding is verby. Chaos, rampe en verwarring is verby. Siektes, rampe en die dood is verby. Oorlog, bekommernis en gebrek is verby. Pes, armoede en besoedeling is verby. Elke enkele ding wat negatief is, elke vernietigende ding, elke selfsugtige gedagte, woord of daad – dit is alles verby. Die verlossingsplan is voltooi. Christus se dood het verlossing vir die hele mensdom bewerk, en Christus se lewe het oorwinning gegee vir diegene wat gekom het, en Sy wederkoms het vir ons hoop vir die ewigheid gegee.

Hy sê: "Ek is die Alfa en die Omega." Hy is die begin en die einde. Hy het hierdie wêreld geskep en Hy sal dit voltooi wat Hy begin het.

Hy sê Hy sal vir die dorsstige gee van die Water van die Lewe. Daar is 'n ingeboude verlange na die ewigheid in elkeen van ons. Ons dors na die hemel, en eendag sal daardie dors volkome geles wees. Daardie verlange binne-in ons na 'n beter wêreld word waar. Ons weet hierdie wêreld is nie ons tuiste nie. Wanneer ons lees van oorlog, wanneer ons hoor van bomme wat

val, wanneer ons sien hoe onskuldige kinders vernietig word, dan wéét ons hierdie wêreld is nie ons tuiste nie.

Wanneer ons lees van 'n onskuldige kind wat in 'n motor ry en in 'n skietery doodgeskiet word, dan weet ons hierdie wêreld is nie ons huis nie. Ons sien die hongersnood, ons sien die armoede, ons sien uitgeteerde kinders met opgeswelde magies, en ons weet hierdie wêreld is nie ons huis nie. Wanneer jy lees van 'n man wat dronk by die huis kom en sy vrou in die gesig slaan sodat haar neus breek en die bloed teen haar gesig afloop terwyl hy op haar skree en vloek... vriend, dan weet ons daar moet iets beters vir ons wees as dit. En daar is! Ons dors na die ewigheid, en dit is daar vir ons om te kies in Christus.

Die Belofte aan die Oorwinnaar en die 12 Poorte

Let op wat vers 7 sê: "Hy wat oorwin, sal alles beërwe; en Ek sal vir hom 'n God wees, en hy sal vir My 'n seun wees."

Dit is nie "hê God lief en doen net wat jy wil" nie. Dit is "hê God lief en doen wat Hy behaag". Daar is nie iets soos goedkoop genade in die evangelie nie. Genade is duur; dit het die dood van die Seun van God gekos. En die Bybel praat van oorwinning. Onthou jy in die briewe aan die sewe gemeentes: "aan hom wat oorwin", "aan hom wat oorwin"... Hoekom sewe keer? Omdat die Bybel vir ons sê dat ongeag waar ons onself bevind, in watter omstandighede ook al, ons oorwinnaars kan wees deur Jesus Christus.

Dan, in vers 8, praat dit van diegene wat buite bly – die vreesagtiges, ongelowiges, moordenaars, hoereerders, towenaars, afgodedienaars en alle leuenaars. Hulle deel is in die poel van vuur.

Maar kyk nou wat gebeur in vers 9 en verder. Die engel sê: "Kom hierheen, ek sal jou die bruid toon, die vrou van die Lam." Hy neem Johannes na 'n hoë berg en wys hom die heilige stad, die Nuwe Jerusalem, wat uit die hemel neerdaal, gevul met die verlostes van God.

Daar is 'n paar dinge omtrent hierdie stad wat absoluut verstommend is. Die eerste ding is in vers 12: "En dit het 'n groot en hoë muur gehad met twaalf poorte, en by die poorte twaalf engele; en name is daarop geskrywe, naamlik die van die twaalf stamme van die kinders van Israel." Daar is drie poorte aan die ooste, drie aan die noorde, drie aan die suide en drie aan die weste.

Hoeveel poorte is daar? Twaalf. Wat simboliseer twaalf in die Bybel? Dit simboliseer die idee van volledigheid. Nou, as jy na antieke stede kyk, het hulle nie twaalf poorte gehad nie. Hulle het dalk een of twee gehad. Hoekom? Want hulle wou mense uithou. As jy te veel poorte het, moet jy elke poort verdedig teen vyande. Maar hoekom het God se stad twaalf poorte? Omdat Hy nie mense wil uithou nie; Hy wil mense inkry!

Daar is drie poorte aan elke windrigting. Wanneer jy van drie lees, dink jy aan die Vader, die Seun en die Heilige Gees – die Godheid. In Openbaring het jy die draak, die dier en die valse profeet – die valse drie-eenheid. Maar hier, by die regte stad, staan die Vader, die Seun en

die Heilige Gees met ope arms na diegene wat in die noorde woon en sê: "Kom in!" Vir diegene in die suide, die ooste en die weste sê hulle: "Kom binne!"

Genade vir "Skelms" soos Ons

Watter soort name is op daardie poorte? Die name van die twaalf stamme van die kinders van Israel. Dit verteenwoordig die twaalf aartsvaders – almal in die Ou Testament. Maar as jy nou werklik dink oor wie hulle was... hulle was eintlik 'n klomp groot skelms, daardie twaalf seuns van Jakob!

As daardie aartsvaders vandag in 'n hof verhoor moes word, sou hulle aangekla kon word van leuens, veelwywery, verkragting, bloedskande, diefstal en moord. Hulle was regtig rowwe karakters. So hoekom is hulle name op die poorte van die stad? Omdat hulle verlos is deur die genade van Christus! Hulle was mense net soos ek en jy. Hulle was deel van die gewone mensdom en hulle is gered deur genade.

En wat van die twaalf apostels? Hulle name is op die fondamente van die stad (vers 14). Wie was hierdie apostels? Petrus wat Jesus verloën het? Thomas wat getwyfel het? Jakobus en Johannes, die "seuns van die donder" met hulle humeure? Filippus wat so traag was om te verstaan?

Sien jy die punt? Die dissipels en die aartsvaders was mans en vroue net soos jy en ek. Hulle het die hele samelewing verteenwoordig. Die Bybel sê in Romeine 3:23: "want almal het gesondig en dit ontbreek hulle aan die heerlijkheid van God." En Romeine 6:23 sê die loon van die sonde is die dood.

So, in die twaalf aartsvaders en die twaalf apostels sien ons die hele mensdom van die Ou en Nuwe Testament verteenwoordig. Wanneer ons aan daardie heilige stad dink, dink ons aan ons algemene menslike, sondige natuur wat deur die genade van Christus verlos is. Wat God vir ons sê met daardie twaalf poorte en daardie name op die fondamente, is dit: "Jy kan ook inkom!" Wie jy ook al is, waar jy ook al in hierdie wêreld woon, jy kan ingaan. As hulle dit kon maak deur die genade van Christus, kan jy dit ook maak. Jy kan daar wees, my broer; jy kan daar wees, my suster.

Die Afmetings van die Stad – 'n Plek vir Almal

Kom ons kyk 'n bietjie na die afmetings van die stad in vers 16. Daar staan: "En die stad het vierkantig gelê, en sy lengte was net so groot as sy breedte. En hy het die stad met die meetroede gemeet op duisend-vyfhonderd myl; sy lengte en breedte en hoogte was gelyk."

Die stad self meet ongeveer 1 500 myl (ongeveer 2 400 kilometer) in lengte, breedte én hoogte. Dit beteken die Nuwe Jerusalem is nie net 'n uitgestrekte stad nie, maar een waarvan al drie afmetings gelyk is.

Vriend, dit is 'n ongelooflike, massiewe stad! God berei nie 'n klein plek vir sy kinders voor nie. Jesus het immers belowe: "In die huis van my Vader is daar baie wonings." Die omvang van

die stad getuig van die oorfloed van God se genade en sy begeerte om almal wat Hom aanneem, daar te verwelkom. Hy wil j   in daardie stad hê.

Maar let op: die stad is nie net twee-dimensioneel nie; dit is drie-dimensioneel. Die Skrif sê sy lengte, breedte en hoogte is gelyk. As die lengte, breedte en hoogte van iets gelyk is, is dit 'n kubus.

Weet jy dat dit ons herinner aan die Allerheiligste in die aardse tabernakel en later in Salomo se tempel? Die Allerheiligste was ook 'n kubus. Die boodskap is pragtig: wat vroeër net die heiligste vertrek in die heiligdom was, word nou as't ware die hele stad. Die Nuwe Jerusalem is die plek waar God onder sy volk woon. Daar sal geen skeiding meer wees nie. Verlos deur sy genade, bekoor deur sy liefde en volkome herstel deur sy Gees, sal ons vir ewig in sy teenwoordigheid leef.

In vers 17 meet die engel die muur: 144 el. Die teks sê nie uitdruklik of dit die hoogte of die dikte van die muur is nie. Baie Bybelverklaarders verstaan dit as die dikte van die muur. Die belangrikste punt is egter nie die presiese ingenieursbesonderhede nie, maar dat selfs die muur die stempel van God se volmaaktheid dra. Die getal 144 (12 $\times$ 12) herinner ons aan die volheid van God se verlose volk. Elke deel van hierdie stad spreek van God se heerlikheid, sy veiligheid en sy volmaakte verlossing.

Edelstene, Pêrels en die Hart van God

God se reddened handewerk in Sy Bruid word selfs in die materiaal van die stad sigbaar. In verse 19 en 20 lees ons van die twaalf edelstene in die fondamente: jaspis, saffier, chalcedoon, smarag, en al die ander. Hoekom juis hierdie stene? Omdat dit ons terugneem na die borsplaat van die hoëpriester. Die hoëpriester het hierdie twaalf stene op sy bors gedra wanneer hy voor God verskyn het, wat simboliseer dat hy God se volk op sy hart dra.

Vandag is Jesus ons groot Hoëpriester in die hemelse heiligdom. Vandag dra Jesus jou op Sy hart. Hy dra nie bloot twaalf name op sy hart nie—Hy dra ons op sy hart. Elke gebed wat Hy vir ons doen, elke voorspraak wat Hy lewer, kom uit 'n hart vol liefde vir sy kinders.

Daarom is dit betekenisvol dat die fondamente van die Nuwe Jerusalem met dieselfde soort kosbare stene versier is. Dit herinner ons daaraan dat die mense wat uiteindelik in daardie stad woon, dieselfde mense is wat Christus deur sy priesterlike bediening gered het. Die stad verkondig die verhaal van verlossing. Van die heiligdom op aarde, na Christus se bediening in die hemel, tot by die Nuwe Jerusalem—God se boodskap bly dieselfde: "Ek dra my volk op my hart."

Dink net daaraan: die stene wat eens op die hoëpriester se borsplaat was, verskyn nou in die fondamente van die ewige stad. God wil hê ons moet weet dat sy liefde nie tydelik is nie. Diegene wat Hy op sy hart gedra het, sal uiteindelik tuis wees in die stad wat Hy vir hulle voorberei het.

En dan is daar die poorte in vers 21. Kyk na vers 21: “En die twaalf poorte was twaalf pêrels; elkeen van die poorte was uit een pêrel; en die straat van die stad was suiwer goud, soos deurskynende glas.”

Die stad het twaalf poorte gemaak uit twaalf pêrels. Elke poort was uit een enkele pêrel. Waarom pêrels? Dit het verskeie simboliese betekenisse.

Eerstens: Jesus gee ’n betekenis aan die pêrel toe toe Hy gesê het: “Die koninkryk van die hemele is soos ’n koopman wat mooi pêrels soek; en toe hy een baie kosbare pêrel kry, gaan hy weg en verkoop alles wat hy het en koop dit.” (Matteus 13:45–46). Jesus het alles gegee om ons te verlos. Elke keer wanneer ons deur daardie poorte stap, sal ons herinner word: “Ek is hier omdat Jesus Sy alles vir my gegee het deur vir my te ly.”

Tweedens: Maar daar is ook ’n ander kant van die gelykenis van die kosbare pêrel. Wanneer ons besef hoe kosbaar Christus is, word Hy daardie kosbare pêrel in óns oë. Wanneer ons verstaan wat Hy vir ons gedoen het, begin ons sien dat niks in hierdie wêreld met Hom vergelyk kan word nie. Dan word Jesus self die skat van onskatbare waarde waarvoor ons bereid is om alles te gee. Ons gee nie alles prys om Christus te verdien nie; ons gee alles prys omdat ons Hom gevind het en besef dat Hy meer werd is as enigiets aards.

Derdens: ’n Pêrel ontstaan wanneer ’n klein voorwerp soos ’n sandkorrel die oester binnedring en irritasie veroorsaak. Die oester reageer daarop deur laag op laag van ’n kosbare stof rondom die irritasie te vorm, totdat daar uiteindelik ’n pragtige pêrel ontstaan. Die pêrel kan vir ons ’n beeld wees van hoe God ons deur die irritasies, beproewings en ontberings van hierdie lewe vorm. Elke moeilike ervaring kan, wanneer ons dit aan Christus oorgee, gebruik word om ons karakter te vorm en ons al hoe meer aan die beeld van Jesus gelyk te maak.

Die poorte van die hemelse stad staan wawyd oop vir mense wie se karakters deur God se genade gevorm is. Die beproewings van hierdie lewe is nie verniet nie. Soos ’n oester wat deur irritasie ’n kosbare pêrel vorm, kan God selfs ons swaarste ervarings gebruik om iets kosbaars in ons karakter te vorm. Ons gaan nie deur daardie poorte omdat ons lyding ons gered het nie — ons gaan deur die genade van Christus. Maar die genade wat ons red, is ook die genade wat ons karakter verander deur die ontberings van hierdie lewe.

Wanneer ons na hierdie stad kyk—na die kosbare fundamente, die edelgesteentes en die pêrelpoorte—sien ons nie net die heerlikheid van die plek nie; ons sien die hart van die Een wat dit voorberei het. Elke steen vertel vir ons iets van God se liefde en die waarde wat Hy aan sy kinders heg. Die Nuwe Jerusalem is nie net ’n stad wat God bou nie; dit is ’n tuiste wat Hy voorberei vir mense wat Hy liefhet.

En daarom is hierdie boodskap nie net vir die mensdom in die algemeen nie. Dit is vir jou persoonlik. Die God wat die sterre ken, ken ook jou hart. Die God wat elke fondamentsteen van daardie stad ken, ken ook die besonderhede van jou lewe.

Hy ken jou hartseer. Hy ken jou sorge. Hy ken die trane wat vloei wat niemand anders kan sien nie. Hy ken jou stryd om oorwinning. Maar Jesus sê vir jou: "Ek dra jou op My hart, en Ek

het vir jou die krag gegee om te oorwin." Daar is geen rede waarom jy nie in daardie stad kan wees nie. Die deur van die hemel is wawyd oop vir jou.

Strate van Goud

Vers 21 sê: "En die straat van die stad was suiwer goud, soos deurskynende glas."

Hoekom goud? In die Bybel word goud dikwels verbind met geloof wat deur vuur gelouter is. Goud wat deur vuur getoets is, verloor nie sy waarde nie; dit word suiwerder en kosbaarder. Alles omtrent hierdie stad vertel ons van Jesus. Die oop poorte vertel ons van sy toeganklikheid. Die grootte van die stad vertel ons van die grootheid van sy genade en die wydte van sy liefde. Die edelgesteentes vertel ons van 'n God wat ons op sy hart dra. Die pêrelpoorte vertel ons van die kosbare prys wat vir ons betaal is.

En wanneer ons eendag op daardie strate van goud stap, sal ons terugkyk en sien dat elke toets, elke traan en elke stryd nie verniet was nie. Ons sal sien dat ons geloof beproef is, maar dat Jesus ons vasgehou het. Hy het ons deurgedra. Die geloof wat deur die vuur van hierdie lewe gegaan het, sal uiteindelik sy ewige beloning ontvang in die teenwoordigheid van die Een wat alles moontlik gemaak het.

'n Stad sonder 'n Tempel

In vers 22 sê Johannes iets vreemds: "En 'n tempel het ek nie daarin gesien nie..."

Hoekom was daar geen tempel nie? Onthou, die hoofdoel van die tempel en die tabernakel was die offerdiens. Maar in die Nuwe Jerusalem is daar nie meer 'n behoefte aan offers nie. Die offer is eens en vir altyd gebring. Ons is nou in die direkte teenwoordigheid van God. Die teks sê: "...want die Here God, die Almagtige, is sy tempel, en die Lam."

Ons het nie meer 'n gebou nodig om God te ontmoet nie, want ons lewe in Sy teenwoordigheid. Die stad het ook nie die son of die maan nodig om daarin te skyn nie, want die heerlijkheid van God verlig dit en die Lam is sy lamp. Die nasies wat gered is, sal in die lig daarvan wandel.

Volmaakte Sekuriteit en Vrede

Vers 25 sê: "En sy poorte sal bedags nooit gesluit word nie, want daar sal geen nag wees nie."

Hoekom word die poorte nooit gesluit nie? Want ons is volkome veilig daar. Daar is geen dreigement van enige vyandelike leer nie. Daar is geen vrees vir 'n dief, 'n moordenaar of 'n inbreker wat in jou huis sal inbreek nie. Ons is veilig.

Ons hoef nooit weer bang te wees vir hartsiektes of kanker nie. Ons hoef nooit weer bang te wees dat ons kind in 'n motorongeluk sal sterf nie. Alle vrees is weg. Alle bekommernis is weg. Alle angs is weg. Daar is geen gebrek nie, geen honger nie. Ons innerlike geestelike lewe is versadig. Ons dors nie meer nie, want ons het alles wat ons nodig het in Jesus. Hy het in al ons behoeftes voorsien.

Vriend, hierdie is 'n land wat die moeite werd is om voor te streef! Die goedkoop plesiertjies van hierdie wêreld kan nooit vergelyk word met die vreugde van die ewigheid nie. Soos Psalm 16:11 sê: "U sal my die pad van die lewe bekend maak; versadiging van vreugde is voor u aangesig, lieflikhede in u regterhand, vir ewig."

Die Finale Keuse – 'n Appèl tot die Hart

Sou jy nie vandag vir Jesus wou sê: "Here, help my om los te kom van die dinge van hierdie aarde" nie? Help dat die dinge wat my tyd in beslag neem nie my uitsig op die ewigheid versmoor nie.

Sou jy nie vandag wou sê: "Jesus, ek verlang na U meer as na enigiets anders. Ek sien uit na die dag wanneer die heilige stad sal neerdaal. Ek sien uit na die dag wanneer ek U van aangesig tot aangesig sal sien en vir altyd by U sal woon"?

As dit jou begeerte is, kom sê dit nou vir Hom in gebed.

OPENBARING 22:

"Die Rivier van die Lewe en die Einde van die Stryd"

Daar is iets besonder aan die laaste hoofstuk van die Bybel. Dit is nie bloot die einde van die boek Openbaring nie—dit is die einde van die hele verhaal.

Van die eerste bladsye van Genesis af lees ons van 'n wêreld wat God volmaak geskep het. Ons sien die tuin van Eden, die Boom van die Lewe, die rivier, die mens wat in volmaakte harmonie met God leef. Maar dan kom sonde. Die verhouding word verbreek. Die mens word uit Eden verdryf. Die dood tree die wêreld binne. En sedert daardie oomblik is die hele Bybel in 'n sekere sin die verhaal van God wat Sy verlore kinders terugroep.

Ons het deur hierdie reeks die groot stryd gesien. Ons het gesien hoe sonde ontwikkel, hoe Satan werk, hoe koninkryke opstaan en val, hoe God se volk deur die eeue vervolgd word, hoe die laaste konflik ontvou en hoe Babylon uiteindelik val. Ons het die plaë gesien, die oordeel, die wederkoms, die vernietiging van sonde en die skepping van 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde.

Maar nou kom ons by die vraag wat alles voorafgegaan het: Hoe lyk die wêreld wanneer die stryd uiteindelik verby is?

Wat gebeur wanneer daar nooit weer 'n traan gestort sal word nie? Wanneer die dood vir ewig stil geword het? Wanneer sonde nie meer tussen God en Sy kinders staan nie? Wanneer die mens weer kan sien wat Adam en Eva eens in Eden gesien het?

Dit is waar Openbaring 22 ons neem. Hierdie hoofstuk neem ons terug na die begin—na Eden—maar dit neem ons verder as Eden. Die rivier van die water van die lewe vloei weer.

Die Boom van die Lewe staan weer daar. God se kinders sien Sy aangesig. Sy Naam is op hulle voorhoofde. Daar is geen nag meer nie. Daar is geen vervloeking meer nie.

En dan hoor ons die wonderlike woorde: "Hulle sal as konings regeer tot in alle ewigheid." En uiteindelik hoor ons die stem van Jesus self: "Ja, Ek kom gou."

Openbaring 22 is daarom nie 'n hoofstuk wat ons haastig moet lees omdat ons aan die einde van die Bybel gekom het nie. Dit is 'n hoofstuk waarby ons moet stilstaan. Dit is God se laaste kykie op die bestemming wat Hy vir Sy kinders voorberei het.

Kom ons maak hierdie laaste hoofstuk van die Bybel oop—en kyk met verwondering na die wêreld wat God belowe het aan elkeen wat Hom liefhet.

Openbaring 22:1: "En hy het my getoon 'n suiwer rivier van die water van die lewe, helder soos kristal, wat uitstroom uit die troon van God en van die Lam."

Vers 2: "In die middel van sy straat en weerskante van die rivier was die boom van die lewe wat twaalf maal vrugte dra en elke maand sy vrugte gee; en die blare van die boom is tot genesing van die nasies."

Johannes kyk op. Daar behoort eintlik geen skeiding tussen Openbaring 21 en 22 te wees nie; Openbaring 21 vloei direk oor in hoofstuk 22. Wanneer jy lees van die rivier van die water van die lewe, waaraan dink jy onmiddellik? Kom ons gaan terug na Genesis 2:8 en 9: "Ook het die Here God 'n tuin geplant in Eden, in die ooste... en die boom van die lewe in die middel van die tuin..."

Vers 10 sê: "En daar het 'n rivier uit Eden gegaan om die tuin nat te maak; en daarvandaan is dit verdeel en het vier lope geword."

In die tuin van Eden vloei daar 'n rivier uit die troon van God. Daardie rivier bring gesondheid, lewe, groenigheid en vrugbaarheid. Water is 'n geweldige simbool van lewe, is dit nie? Wanneer jy dink aan die rivier van die water van die lewe, dink jy aan iets wat lewegewend is. Jy dink ook aan vrede. Het jy al ooit op 'n rots gesit met jou voete in die water en net daardie ontspanning ervaar? Of by 'n stroompie geluister na die koel water, of by die strand gesit terwyl die son ondergaan en die golwe hoor breek? Daar is iets aan water wat lewegewend en rustig is.

Ons vind hierdie konsep regdeur die Bybel. Psalm 46:5 sê: "Die stroompies van 'n rivier maak die Godstad bly, die heilige woning van die Allerhoogste." So wanneer ons aan die Heilige Stad dink, dink ons aan 'n pragtige vloeiende rivier wat lewe bring aan alles rondom dit – die plantegroei, die vrede.

Esegiël 47:1 praat ook hiervan: "Daarna het hy my teruggebring na die ingang van die huis, en kyk, daar het waters uitgestroom onder die drempel van die huis uit... na die ooste." Vers 12 sê: "En by die stroom sal op sy oewer, weerskante, allerhande bome groei om van te eet, waarvan die blare nie sal verwelk en die vrugte nie sal opraak nie; elke maand sal hulle nuwe

vrugte dra; want die waters waar hulle van lewe, kom uit die heiligdom; en hulle vrugte sal wees om te eet en hulle blare om te genees."

Dit is amper presies soos Openbaring 22, nie waar nie? Waar die rivier uit die heiligdom van God vloei en lewe, vrede en herstel bring. Onthou toe Jesus die vrou by die put ontmoet het? Hy het gesê: "Elkeen wat van hierdie water drink, sal weer dors kry; maar wie drink van die water wat Ek hom sal gee, sal in ewigheid nooit dors kry nie." Die rivier verteenwoordig die lewe van God wat vrede in ons harte, herstel in ons liggame en vreugde in ons siele bring.

Die Boom van die Lewe en die Einde van Sonde

In Openbaring 22:2 sien ons iets wat nie meer daar is nie – iets wat ons wel in Genesis gevind het. Onthou jy Genesis 2? Daar was die Boom van die Lewe én die Boom van die Kennis van Goed en Kwaad. Maar hier in Openbaring 22 is daar geen Boom van die Kennis van Goed en Kwaad nie. Waarom nie? Omdat boosheid in die verlede is. Sonde is in die verlede. Die vloek wat sonde veroorsaak het is finaal verby. Dood, agteruitgang en verval is iets van die verlede.

Hier het jy slegs die Rivier van Lewe wat vloei en die Boom van die Lewe wat twaalf maal vrugte dra en elke maand sy vrugte gee. Kom ons kyk na die boek Jesaja, want al die boeke van die Bybel ontmoet en eindig in Openbaring. Een van die redes waarom mense dit moeilik vind om Openbaring te verstaan, is omdat hulle nie die verbinding met die res van die Bybel sien nie.

Jesaja 66:22 en 23 sê: "Want soos die nuwe hemel en die nuwe aarde wat Ek maak, voor my aangesig sal bestaan, spreek die Here, so sal julle nageslag en julle naam bestaan. En elke maand op die nuwe maan en elke week op die sabbat sal alle vlees kom om voor My te aanbid, sê die Here."

Wat is die tydsberekening tussen een nuwe maan en 'n ander? Dit is 'n maand. En wat sê Openbaring 22? Dit sê elke maand kom ons om van die vrug van die Boom van die Lewe te eet. Van een nuwe maan tot 'n ander, van een Sabbat tot 'n ander, sal alle vlees kom om voor God te aanbid. Ons kom na daardie Heilige Stad van waar ons ook al is, en ons neem deel aan die vrug van die Boom van die Lewe. Ons liggame word gevoed en versterk.

Wat dui dit aan? Dit dui aan dat ons altyd totaal afhanklik van Christus is. Lewe is nooit iets wat "vanself" aan ons behoort nie. Lewe is altyd iets wat van Christus afkomstig is. Om van die vrug van die Boom van die Lewe te eet, beteken dat ons lewe saam met Christus verborge is in God. Selfs op die nuwe aarde vloei Sy lewe in ons lewe in. Dit is letterlik, maar dit is ook simbolies van ons ewige afhanklikheid van Hom.

Genesing vir die Nasies – Herstel van Verhoudings

In Openbaring 22:2 staan daar: "en die blare van die boom is tot genesing van die nasies." Nou, wat beteken dit dat die blare van die boom tot genesing van die nasies is? Die Griekse woord vir genesing hier is baie interessant: dit is *therapeuō*. Dit is waar ons die woord "terapie" kry. Die blare van die boom is soos medisyne of terapie.

Jy vra dalk: "Waarom sou ons enige terapie nodig hê as ons reeds in die hemel is? Is alle siekte, lyding en dood dan nie reeds weg nie?" Ja, dit is weg. Daar is geen siekte nie. Maar die blare van die boom dui op die totale, absolute herstel na die beeld van God. Wanneer ons deur hierdie lewe gaan, kom ons soms gebroke en vol littekens anderkant uit. Ons gaan deur tye van moeilikheid en hartseer. Die mense wat net voor die einde lewe, gaan deur 'n tydperk waar hulle die seël van God en die merk van die dier in die gesig staar – 'n tyd wanneer niemand kan koop of verkoop nie.

Die blare van die boom herstel ons voortdurend na die beeld van God. In die hemel hou ons aan om te groei. Op die nuwe aarde hou ons aan om meer soos Jesus te word. Maar let ook op: dit sê genesing vir die nasies. Nasies is vandag in oorlog. Nasies is in konflik. Jy het die oorlog in Oekraïne, die oorlog in die Midde Ooste, mense wat mekaar regoor die wêreld aan die keel gryp. Daar is haat. Maar die blare van die boom is vir die genesing van die nasies.

Dit beteken dat God in die hemel alle mense bymekaar gaan bring. Daar sal geen rassekonflik wees nie, geen konflik tussen volke of nasies nie. Jesaja 56:7 beeld dit pragtig uit: "Ek sal hulle bring na my heilige berg, en Ek sal hulle vreugde laat geniet in my huis van gebed... want my huis sal 'n huis van gebed genoem word vir al die volke."

Die blare van die boom bied genesing vir die nasies. Geen hindernisse nie, geen konflikte nie. Alle verhoudings word genees. Een polsslag van harmonie en blydschap klop deur die hele skepping. Alles, lewend en leweloos, verklaar dat God liefde is. Sy liefde vloei uit Sy heiligdom. Die rivier van die Water van die Lewe gee ons lewe. Die vrugte van die Boom van die Lewe simboliseer die vreugde wat kom as jy die lewe van God het. En die blare genees ons harte. Geen mure nie, geen konflik nie – elke verhouding word herstel.

Om Sy Aangesig te Sien – Karakter-transformasie

Kyk na vers 3 en 4 van Openbaring 22: "En daar sal geen enkele vervloeking meer wees nie; en die troon van God en van die Lam sal daarin wees, en sy diensknepte sal Hom dien. En hulle sal sy aangesig sien, en sy naam sal op hulle voorhoofde wees."

Daar is geen vloek meer nie. Siekte, lyding, hartseer en dood is verby. Die troon is daar – en 'n troon dui op heerskappy, gesag en oppergesag. Dit beteken die koninkryke van hierdie wêreld het die koninkryke van Christus geword. En dan die pragtige belofte: "Hulle sal sy aangesig sien." Sonde skei ons nie meer nie. Sonde is nie meer 'n muur tussen ons nie. Dit dui op verhouding. Dit dui op 'n glorieryke, intieme verhouding met Jesus Christus. Ons sal Sy gesig sien!

En dan: "Sy naam sal op hulle voorhoofde wees." Dit is in kontras met die merk van die dier. Wat is God se naam? Dit is Sy karakter. In die hemel en op die nuwe aarde weerspieël ons die skoonheid van Sy karakter. Ons weerspieël die majesteit van Sy genade. Wat Jesus in ons begin het, sal Hy klaarmaak.

Filippense 1:6 sê: "Omdat ek juis hierop vertrou, dat Hy wat 'n goeie werk in julle begin het, dit sal voleindig tot op die dag van Jesus Christus." Hebreërs 12:2 sê Jesus is die Leidsman en

Voleinder van ons geloof. En kyk na hierdie ongelooflike gedeelte in 1 Johannes 3:1-2: "Kyk wat 'n groot liefde die Vader aan ons bewys het, dat ons kinders van God genoem kan word... Geliefdes, nou is ons kinders van God, en dit is nog nie geopenbaar wat ons sal wees nie; maar ons weet dat as Hy verskyn, ons aan Hom gelyk sal wees, want ons sal Hom sien soos Hy is."

Nou is ons kinders van God! Wanneer ons Jesus van aangesig tot aangesig sien, is ons harte reeds deur Sy genade verander. God het 'n plan vir jou lewe. Hy wil jou na hoogtes neem waarvan jy nog nooit gedroom het nie. Hoër as wat die hoogste menslike gedagte kan reik, is God se ideaal vir Sy kinders. Maak nie saak hoe jou lewe deur sonde geskend is nie, maak nie saak hoe die vyand jou besoedel het nie, God se genade is groter. Paulus sê in Romeine: "Waar die sonde meer geword het, het die genade nog meer oorvloedig geword."

Sy genade is jou eie! Hy sal jou vergewe. Sy krag kan die kettings breek wat jou bind. Ons sal Sy aangesig sien omdat Hy ons lewens deur Sy krag verander het. Sy naam is op ons voorhoofde. Die voorhoof is waar jou gewete, rede en oordeel geleë is. Dit is die plek waar die Heilige Gees met ons hart en verstand praat. Ons gedagtepatrone word deur Jesus verander. Ons is nie meer selfsugtig of vol trots nie. Ons is nuwe skepsels in Christus.

'n Oop Boek en die Finale Besluit

In vers 5 lees ons daar sal geen nag meer wees nie. In Johannes se tyd was daar nie elektrisiteit nie; daar was net flikkerende olielampies. As dit nag was, was dit donker. Johannes sê: "Geen nag daar nie." Geen vrees vir rowers wat inbreek nie, geen vrees vir vyandelike leërs nie. God self is hulle lig.

Maar daar is nog 'n ongelooflike belofte in vers 5: "...en hulle sal as konings regeer tot in alle ewigheid." Wat beteken dit? In God se koninkryk beteken koningskap nie om bo ander te staan of deur ander gedien te word nie. Jesus het vir ons gewys wat ware koningskap is: die Koning wat Sy lewe neergelê het, wat die voete van Sy dissipels gewas het en gekom het om te dien. Dit is betekenisvol dat Openbaring 22 ons herhaaldelik "diensknekte" noem. In die volmaakte wêreld van God sal almal Sy karakter weerspieël—vol liefde, nederigheid en diensbaarheid. Niemand leef vir homself nie; almal gee vrylik en met vreugde. Om vir ewig "as konings te regeer" beteken dus om saam met Christus te leef en Sy liefdevolle karakter en regering te weerspieël. Dit is God se volmaaktheid in aksie.

"En hy het vir my gesê: Hierdie woorde is betroubaar en waaragtig..." — Openbaring 22:6.

Dink net vir 'n oomblik aan die betekenis daarvan. Die engel verseker Johannes dat hierdie dinge nie wensdenkery, 'n mooi droom of 'n fiktiewe verhaal is nie. Dit is God se betroubare en waaragtige openbaring. Die wêreld wat Johannes gesien het—die Rivier van die Lewe, die Boom van die Lewe, God se teenwoordigheid en die ewige lewe saam met Hom—is 'n werklikheid wat God belowe het. Daarom moet ons hierdie woorde nie net lees nie; ons moet hulle glo, daaraan vashou en hulle in ons harte koester. Wat God belowe het, is sekerder as enigiets wat ons vandag met ons oë kan sien.

Vers 6 sê: “Hierdie woorde is betroubaar en waaragtig.” Vers 7 wys wat daardie sekerheid in ons lewe behoort voort te bring: “Kyk, Ek kom gou.” Ons hoef dus nie te wonder of God se beloftes waar gaan word nie. Ons kan daarop bou, daaraan vashou en met vertroue leef—want die Een wat hierdie beloftes gegee het, kom self om hulle te vervul.

Maar ’n mens kan vra: “Gou? Dit is amper 2 000 jaar gelede gesê—hoe kan ons dan sê Jesus kom gou?” Ons moet onthou hoe kort ons lewe hier op aarde is en hoe vinnig ons tyd verbygaan. Vir elkeen van ons is die tyd tussen hierdie belofte en die einde van ons aardse lewe in werklikheid baie kort. In hierdié sin kom Jesus in elkeen van ons se lewe “gou”. Hierdie belofte is dus nie net vir die laaste geslag wat letterlik sal leef wanneer Jesus terugkeer nie. Dit is ’n belofte vir elke geslag en elke mens wat dit hoor.

Jesus se oproep is vandag net so dringend: “Kyk, Ek kom gou.” Ons weet nie of ons Hom sal ontmoet wanneer Hy in heerlijkheid verskyn, of wanneer ons aardse lewe eindig nie. Wat ons wel weet, is dat ons tyd kort is—en dat ons gereed moet wees en gereed moet bly.

Jesus sê: “Kyk, Ek kom gou.” Daarom kan hierdie boodskap nie vir onself gehou word nie. Die tyd is kort, die belofte is seker, en die wêreld moet weet wat God voorberei. Dit bring ons by die engel se volgende opdrag in vers 10: “Moenie die woorde van die profesie van hierdie boek verseël nie, want die tyd is naby.” Daniël se profesieë moes verseël word tot die tyd van die einde, maar Openbaring is nie ’n verseëelde boek nie. Dit is ’n oop boek! Ons moet dit verkondig.

En dan kom hierdie ernstige woorde in vers 11: “Wie onreg doen, laat hom nog meer onreg doen; en wie vuil is, laat hom nog vuiler word; en wie regverdig is, laat hom nog regverdiger word; en wie heilig is, laat hom nog heiliger word.”

Voor die koms van Jesus sal elke mens sy finale, onherroeplike besluit vir of teen Christus maak. Genadetyd sluit nie op een of ander arbitrêre punt waar God die deur toeklap vir mense wat gered wil word nie. Die deur sluit omdat elke mens reeds sy finale besluit geneem het. As Jesus die deur nog ’n dag of twee sou oophou, sou niemand anders in elk geval van besluit verander nie, want hulle gemoedere is vasgestel.

Ons sien ’n ernstige voorbeeld hiervan in Farao. God het Farao herhaaldelik geroep om Sy wil te erken en Israel te laat gaan. Farao het egter telkens sy hart verhard en God se oproepe verwerp. Die plaë het nie Farao se hart oornag verhard nie—hulle het eerder openbaar gemaak wat reeds in sy hart was. Hoe langer hy God se stem weerstaan het, hoe meer vas het hy in sy besluit geword.

Dit help ons om die erns van genadetyd te verstaan. God dwing niemand om Hom te kies nie. Hy roep, waarsku, oortuig en gee geleentheid ná geleentheid. Maar daar kom ’n punt waar ’n mens se voortdurende keuses sy karakter vaslê. Daarom is dit so ongelooflik belangrik om vandag die regte besluite te neem. Dit is belangrik om elke dag in Christus geanker te wees. Ons moet vra: “Here, wat is U wil vir my lewe?” Ons moet soos Jesus in Johannes 8:29 sê: “Ek doen altyd wat Hom behaag.”

Die Laaste Roepstem en die Belofte van Sy Koms

Ons het nou by 'n besonder heilige oomblik gekom. In die laaste hoofstuk van die Bybel neem Jesus self die woord. Die engel het Johannes tot hier begelei, maar vanaf vers 12 hoor ons die stem van Jesus. Die laaste groot boodskap van die Bybel kom dus nie uiteindelik van 'n engel nie—dit kom van die Here self.

En luister na wat Hy sê. Drie keer in Openbaring 22 sê Jesus: “Ek kom gou.” Hy sê dit in vers 7, vers 12 en vers 20.

In vers 12 sê Hy: “En kyk, Ek kom gou, en my loon is by My, om elkeen te vergeld soos sy werk sal wees.” Jesus kom om die belonings uit te deel. Ons moet ons bestemming vasmaak voor Hy kom. Daar moet niks tussen ons siel en die Verlosser wees nie.

In vers 13 sê Hy: “Ek is die Alfa en die Oméga, die begin en die einde, die eerste en die laaste.” Hy is die ewige Christus. Hy het nooit 'n begin gehad nie en sal nooit 'n einde hê nie. Ons kan dit nie ten volle begryp nie, maar Hy is ewig.

Vers 14 sê: “Salig is die wat sy gebooie doen, sodat hulle reg kan hê op die boom van die lewe en deur die poorte in die stad kan ingaan.” Sommige vertalings sê “die wat hulle klere was”. Beide is waar – as jy jou klere was in die bloed van die Lam, sal jy Sy gebooie wil gehoorsaam. Dit is nie twee verskillende dinge nie. Diegene wat deur die pèlpoorte stap, is diegene van wie Openbaring 14:12 sê: “Hier kom die lydsaamheid van die heiliges te pas; hier is hulle wat die gebooie van God en die geloof van Jesus bewaar.” Wanneer ons deur genade gered word, lei dit ons tot gehoorsaamheid, nie tot ongehoorsaamheid nie.

Jesus sê in vers 16: “Ek, Jesus, het my engel gestuur om hierdie dinge aan julle voor die gemeentes te betuig. Ek is die wortel en die geslag van Dawid, die blink môre-ster.” Hy het deur die lyn van Dawid gekom om die belofte van saligheid te bring. Hy is die môrester wat ons lewens verhelder.

Maar dan gebeur iets besonders. Die hemel reageer op Jesus se woorde. Vers 17 sê: “En die Gees en die bruid sê: Kom!”

Jesus sê: “Ek kom.” Die Gees en die bruid antwoord: “Kom!”

Dit is asof ons hier 'n gesprek tussen hemel en aarde hoor. Die Gees roep die wêreld om na Jesus toe te kom. Die bruid—God se volk—roep saam: “Kom!” En elkeen wat hierdie boodskap hoor, word deel van die roepstem: “Kom!”

“En laat hom wat dors het, kom; en laat hom wat wil, die water van die lewe neem verniet.”

Kom! Kom! Kom! Jesus sê: “Kom.” Moenie huiwer nie. Jesus praat nou met jou hart. Waar jy ook al is op hierdie planeet, Jesus sê: “Kom en gee vir My jou lewe.” Miskien is jy alleen in jou kamer en moedeloos. Jesus sê: “Kniel net waar jy is. Ontvang My genade. Ontvang My vergifnis. Ontvang My krag.”

En dan kom ons by die laaste waarskuwing van die boek. Moenie by hierdie woorde byvoeg nie en moenie daarvan wegneem nie.

En dan, asof Jesus weer self die laaste woord wil hê, hoor ons in vers 20: “Hy wat hierdie dinge getuig, sê: Ja, Ek kom gou.” En Johannes antwoord namens die kerk: “Amen. Ja, kom, Here Jesus!”

Dink net daaraan. Die laaste direkte woorde van Jesus in die Bybel is nie ’n dreigement nie. Dit is ’n belofte: “Ek kom.” En die laaste antwoord van Johannes is nie vrees nie. Dit is ’n verlange: “Kom, Here Jesus!”

Dit is waarheen die hele Bybel ons gebring het.

Die skeiding wat sonde veroorsaak het, sal verby wees. Die dood sal verby wees. Siekte, hartseer en lyding sal verby wees. Die Boom van die Lewe sal daar wees. Die rivier van die water van die lewe sal vloei. Ons sal Sy aangesig sien. En daarom hoef ons nie bang te wees vir die dag wanneer Jesus kom nie. As ons Hom vandag ken, kan ons uitsien na daardie dag.

Ons weet nie presies wanneer Hy kom nie, maar ons kan in verwagting lewe. Ons kan lewe met die vreugde dat siekte, ramp en dood eendag verby sal wees. Eendag sal Hy sê: “Kom, julle geseëndes van my Vader, beërf die koninkryk wat vir julle berei is van die grondlegging van die wêreld af.”

Mag jy vandag daardie ewige besluit neem om vir altyd in Sy koninkryk te wees. En dan sluit die hele Bybel af met hierdie eenvoudige, wonderlike woord:

“Die genade van onse Here Jesus Christus sy met julle almal. Amen.”

BONUS LESING 1:

Opsomming van Openbaring 1 tot 11: Die Groot Prentjie van die Eindtyd

Ons het nou saam deur al 22 hoofstukke van Openbaring gereis. Ons het die boodskappe aan die sewe gemeentes gehoor, die sewe seëls oopgemaak, die sewe trompette gevolg, die groot stryd tussen Christus en Satan gesien, die dier en sy beeld ontmoet, die drie engele se boodskappe gehoor, Babilon se val aanskou, die sewe laaste plae gesien, en uiteindelik die wederkoms van Christus, die millennium en die nuwe Jerusalem bereik.

Maar voordat ons hierdie studie afsluit, wil ek hê ons moet vir 'n oomblik terugstaan en na die geheelprent kyk. Want wat vertel Openbaring vir ons oor die laaste dae van die aarde se geskiedenis? Dit is die vraag waarmee hierdie ekstra studie besig is.

Ons gaan nie nou weer elke hoofstuk vers vir vers bestudeer nie. Ons gaan eerder die eerste elf hoofstukke as 'n geheel beskou en kyk hoe hulle die groot verhaal van Openbaring ontvou — van Christus se teenwoordigheid by Sy kerk, deur die geskiedenis van Sy volk, deur

vervolging en afval, deur God se oordele oor die magte wat Hom weerstaan, tot by die eindtydbeweging wat Hy oprig en die aankondiging van Christus se komende koninkryk.

En iets baie belangrik gaan ons ontdek: Openbaring is nie bloot 'n boek oor dinge wat eendag gaan gebeur nie. Dit is 'n boek wat ons wys waarheen die geskiedenis beweeg, wat God vandag besig is om te doen, en hoe Sy volk moet leef terwyl ons die wederkoms van Jesus verwag.

Die boek begin met Jesus Christus, en dit eindig met Jesus Christus. Tussenin sien ons die groot stryd, die aanvalle van Satan, die stryd om die waarheid, die lyding van God se volk, die oordele van God en uiteindelik die volkome oorwinning van Christus. Daarom is hierdie nie net 'n opsomming van wat ons reeds bestudeer het nie. Dit is 'n geleentheid om die stukke bymekaar te sit en die groter prentjie te sien.

Waar staan ons in hierdie verhaal? Wat is God se doel vir Sy volk in die laaste dae? En hoe berei Openbaring ons voor vir die finale gebeure van die aarde se geskiedenis?

Kom ons kyk weer na Openbaring 1 tot 11 — hierdie keer nie net as elf afsonderlike hoofstukke nie, maar as deel van een groot verhaal wat ons reguit na die einde van die wêreldgeskiedenis en die wederkoms van Jesus Christus lei.

Openbaring 1 – Die Fondasie van Alles

Openbaring 1:1 sê: “Die openbaring van Jesus Christus wat God Hom gegee het om aan Sy diensknechte te toon wat gou moet gebeur.” Hierdie is die openbaring van Jesus. In hoofstuk 1 lê God die fondasie van die groot waarhede wat deur die eeue heen deur Satan aangeval en vervals sal word.

1. Christus as ons Verlosser: Vers 5 sê dat Hy ons van ons sondes gewas het in Sy eie bloed. Ons verlossing is in Christus en Sy voltooide offer. Satan val dit aan deur mense se vertroue van Christus af te verskuif na menslike priesters, menslike verdienste en godsdienstige stelsels.

2. Die Tweede Koms: Vers 7 sê: “Kyk, Hy kom met die wolke, en elke oog sal Hom sien.” Jesus kom werklik, sigbaar en universeel terug. Satan vervals hierdie waarheid deur valse christusse, valse aansprake en die idee van ’n geheime wederkoms.

3. Sy Ewige Godheid: Vers 8 sê: “Ek is die Alfa en die Omega.” Jesus is die ewige God. Satan val hierdie waarheid aan deur Christus se goddelikheid te ontken of Hom as minder as God voor te stel.

4. Die Sabbat – die Here se Dag: Johannes was volgens vers 10 “in die Gees op die dag van die Here.” Jesus sê Hy is Here van die Sabbat. Die Sabbat herinner ons aan God as Skepper. Satan vervals hierdie waarheid deur die dag wat God geheilig het deur menslike tradisie te vervang.

5. Die Toestand van die Dooies: Vers 18 sê Jesus het die sleutels van “die doderyk en van die dood.” Die dood is ’n slaap totdat Christus die dode opwek. Satan vervals hierdie waarheid deur die leuen te verkondig dat die dooies bewustelik voortleef en selfs met die lewendes kan kommunikeer.

Hierdie waarhede – Christus as ons Verlosser, die komende Koning, die ewige God, die Here van die Sabbat en die Oorwinnaar oor die dood – vorm die fondasie van Openbaring. Satan probeer elkeen aanval, maar Openbaring openbaar Jesus as die Een wat die vervalsings ontmasker.

En die beste nuus? Vers 13 sê Jesus loop tussen die sewe kandelare. Hy is tussen Sy kerk, Sy mense. Hy sal ons nooit verlaat nie.

Die Sewe Gemeentes – Die Krag om te Oorwin

Nadat ons die fondament in Openbaring 1 gelê het, kom ons by drie reekse van sewe: die sewe gemeentes, die sewe seëls en die sewe trompette. Elk van hierdie reekse leer ons 'n ewige waarheid. Ons het hulle reeds frase vir frase bestudeer, maar wat is die kerngedagte?

Die boodskap van die sewe gemeentes is dit: Waar jy jou ook al bevind, en in watter situasie jy ook al is, jy kan oorwin deur die genade van God.

In elkeen van daardie gemeentes – Efese, Smirna, Pergamus, Thiatire, Sardis, Filadelfia en Laodisea – eindig die boodskap met hierdie woorde: "Aan hom wat oorwin..." "Aan hom wat oorwin..." "Aan hom wat oorwin..."

- Efese: Die gemeente wat suiwer begin het, maar hulle "eerste liefde" verlaat het. Wanneer die varsheid van jou Christenskap vervaag en jou liefde koud word, kan jy daardie laksheid oorwin deur die genade van Christus.
- Smirna: Die naam beteken "soetruikende geur". Wanneer jy vervolgd en verdruk word, en alles teen jou draai, kan jy oorwin.
- Pergamus: Die naam beteken "verhoog". Dit was 'n plek van kompromie. Miskien is daar kompromie oral rondom jou – by die werk waar mense vloek, of in jou huis waar jy die enigste Christen is. As jy 'n tiener is wat bespot word omdat jy die Sabbat hou, sê Pergamus vir jou: Jy kan oorwin.
- Thiatire: In die diep dae van die Donker Middeleeue het God belowe dat Sy lig sal skyn. Jy kan die duisternis oorwin.
- Sardis: Dit is 'n interessante een. In Sardis is munte vir die eerste keer gemunt. Koning Krosus was die koning daar – die rykste man van sy tyd. Hy het die Griekse filosoof Solon genooi en gevra: "Wie is die gelukkigste man wat nog ooit gelewe het?" Krosus het gedink dit is hy. Maar Solon sê: "Ek kan nie sê wie gelukkig is totdat ek by sy sterfbed sit en sien dat hy stap vir stap positiewe besluite geneem het nie." Sardis was 'n plek van materialisme. Die boodskap aan ons is: Wanneer materialisme jou versmoor, kan jy steeds oorwin.
- Filadelfia: Mark Finley vertel: "Ek is so lief vir hierdie plek. Die naam beteken "broederliefde". Ek onthou een keer toe ons daar verfilm het, dit was yskoud. Die kurator en sy vrou het vir ons appel-kruietee gebring. Die volgende keer toe ek daar kom met 'n bus van 60 mense, het hy my omhels en gesê hy het tee vir al 60!" Filadelfia was 'n sendingstasie op die kruispad tussen Europa en Asië. God sê vir hulle: "Kyk, Ek het voor jou 'n geopende deur gegee." Ons kan ons apatie en vrees vir getuienis oorkom en die wêreld met die evangelie bereik.

- Laodisea: Hierdie stad was verskriklik ryk. Toe dit deur 'n aardbewing verwoes is, het hulle geweier om Rome se geld te aanvaar om dit te herbou – hulle het gesê hulle kan dit self doen. Hulle was selfvoldaan. Hulle het swart wol verkoop en was beroemd vir hulle oogsalf. Daarom sê Jesus vir hulle: "Ek raai julle aan om by My goud te koop wat deur vuur gelouter is... en oogsalf... en wit klere."

Kyk hoe beskryf Jesus Homself aan Laodisea in Openbaring 3:14: "Dit sê die Amen, die getroue en waaragtige Getuie, die begin van die skepping van God."

Die sewende gemeente is die "Amen-gemeente". In 'n historiese reeks kom niks ná die "Amen" nie. As God "Amen" sê, dan is dit verby. Ek aanvaar nie die idee dat God 'n oorblyfsel uit die oorblyfsel gaan roep nie – Laodisea is die Amen. Die woord vir "begin" hier is archaïes. Dit beteken nie "argaïes" nie, dit beteken die "Beginner" of die "Bron". Die almagtige Skepper kan selfs die laksheid van Laodisea herskep as ons Hom inlaat om saam met ons te eet.

Wat is die slotsom? In die middel van kompromie, duisternis, vervolging of selfvoldanheid – deur die lewende Christus van Openbaring 1, wat jou regverdig en heilig, kan jy oorwin!

Die Troonkamer – Christus as Skepper en Verlosser

Tussen hierdie reekse van sewe kry ons Openbaring 4 en 5. Dit is soos 'n skarnier waarop die hele boek draai. Dit is kritiese hoofstukke. (In die volgende studie bespreek ons die ander skarnier - Openbaring 12.)

Openbaring 4:1 sê: "Ná hierdie dinge het ek gesien, kyk, 'n deur wat oopstaan in die hemel." Ná watter dinge? Ná die boodskappe aan die gemeentes. Johannes hoor 'n stem soos 'n basuin wat sê: "Klim hierheen op."

Wanneer die laagtes van die lewe jou visie bewolk, wanneer die mis van die alledaagse bestaan Christus verberg, sê Jesus vir jou: "Daar is 'n deur wat oopstaan in die hemel. Kyk op! Kom hoër!" En wat sien jy daar? Jy sien Jesus wat steeds op die troon sit. Hy regeer steeds die heelal. Jy hoor die engele sing in vers 11: "U is waardig, o Here, om te ontvang die heerlijkheid en die eer en die krag, want U het alles geskep..."

Jy kan oorwin, die kerk sal triomfeer, en die oordeel sal val omdat die almagtige Skepper steeds op die troon sit!

In Openbaring 5 skuif die fokus van Christus as Skepper na Christus as Verlosser. Wie kan die boekrol oopmaak? Dit is die Leeu van die stam van Juda, die Lam wat geslag is. In vers 12 sing hulle: "Waardig is die Lam wat geslag is, om te ontvang die krag en rykdom en wysheid en sterkte en eer en heerlijkheid en lof."

Daar was sewe dinge wat deur die sonde verloor is, en elkeen van daardie sewe word in Christus herstel:

1. Krag (Heerskappy): Adam en Eva het hulle heerskappy verloor; dit word herstel.

2. Rykdom: Hulle het die rykdom van die ewigheid verloor en naak geword; Christus herstel dit.
3. Wysheid: Hulle verstand is deur sonde verduister; Christus herstel dit.
4. Sterkte: Hulle het die krag verloor om die bose te weerstaan.
5. Eer: Hulle het hulle eer voor die heelal verloor.
6. Heerlikheid: Die glans van God se teenwoordigheid het verdwyn.
7. Lof (Seën): Hulle het die seën van die hemel verloor.

In Christus word alles wat ons verloor het, teruggegee. Omdat Hy Skepper (Hfs 4) en Verlosser (Hfs 5) is, kan Hy jou help om te oorwin, kan Hy Sy kerk laat triomfeer, en kan Hy regverdig oordeel oor alle boosheid.

Sewe Seëls en Sewe Trompette – Triomf en Oordeel

Die boodskap van die sewe seëls vertel vir ons dat God se kerk, al word dit onderdruk en vertrap, eendag sal oorwin. Ek hou van wat James Russell Lowell geskryf het: "Truth forever on the scaffold, Wrong forever on the throne. Yet that scaffold sways the future, and behind the dim unknown, God stands watch over his own." (Die waarheid is altyd op die skavot, die onreg altyd op die troon. Tog beïnvloed daardie skavot die toekoms, en agter die dowwe onbekende, hou God die wag oor Sy eie.)

Kyk na die seëls:

- Wit perd: Die triomferende Nuwe-Testamentiese kerk.
- Rooi perd: Die tydperk van vervolging.
- Swart perd: Kompromie in die kerk.
- Vaalkleurige perd: Die geestelike dood van die kerk.
- Vyfde seël: Die martelaars onder die altaar wat roep: "Hoe lank nog, o Here?"
- Sesde seël: Die kosmiese tekens wat plaasvind.
- Sewende seël: Die finale triomf van Christus se koninkryk.

Wat is die seëls se boodskap? God se werk gaan vorentoe. Dit sal verdruk word, dit sal vertrap word, maar dit sal op die ou end oorwin. Jesus het vir Petrus gesê in Matteus 16: "Op hierdie rots sal Ek My gemeente bou, en die poorte van die doderyk sal dit nie oorweldig nie." Die kerk mag soms wankel, maar dit sal nooit val nie.

Wat van die trompette? Ek weet, die trompette is ingewikkeld. Maar onthou, trompette in Israel was 'n aankondiging van oordeel. Die trompette is God se oordele oor diegene wat teen Sy wil rebelleer: Die eerste vier is gerig teen Wes-Rome en trompet 5 en 6 is gerig teen Oos-Rome. Trompet 7 is gerig teen alle aardse heerskappy wanneer God sy koninkryk vestig.

1. Trompet 1: Oordeel oor Jerusalem (70 n.C.).
2. Trompet 2: Oordeel oor die heidense Romeinse Ryk omdat hulle Christene vervolg het. (Wes-Rome, veral sy see- en vlootmag)
3. Trompet 3: Oordeel oor afvallige Christenskap (Toe heidense gebruike die kerk ingestroom het)
4. Trompet 4: Oordeel oor nie-Christelike magte (Die valse kerk: Pouslike Rome)

5. Trompet 5: Oordeel oor die Oos-Romeinse/Bisantynse Ryk en uiteindelik die Romeinse wêreld (aanval deur die Arabiese/Moslem-magte)
6. Trompet 6: Oordeel oor die Oos-Romeinse Ryk (aanval deur Die Ottomaanse/Turkse mag)
7. Trompet 7: Die finale trompet by die Tweede Koms, waar alle goddelose magte vernietig word.

So, hier is die opsomming van die drie reekse van sewe:

1. Sewe Gemeentes: Ons kan oorwin deur genade.
2. Sewe Seëls: Die kerk sal triomfeer.
3. Sewe Trompette: God se oordele is seker – wat 'n mens saai, sal hy maai (Galasiërs 6:7).

Openbaring 10 en 11 – 'n Beweging van Bestemming

Openbaring 10 is 'n merkwaardige hoofstuk. Dit beskryf 'n groep mense wat aan die einde van die tyd deur God opgerig sou word om Sy finale boodskap te verkondig. Hulle word uitgebeeld as mense wat die boek Daniël bestudeer.

Net soos die Nuwe-Testamentiese kerk deur 'n teleurstelling gegaan het in 31 n.C. – hulle het gedink Jesus gaan 'n aardse koninkryk vestig, maar Hy het aan die kruis gesterf – so sou hierdie eindtydbeweging ook deur 'n teleurstelling gaan. Die vroeë dissipels het die Ou-Testamentiese profesieë verkeerd verstaan. Maar ná hulle teleurstelling het Jesus die Heilige Gees oor hulle uitgestort en hulle het die wêreld aan die brand gestee.

Spring nou 2 000 jaar vorentoe. 'n Groep mense bestudeer profesie (Daniël). Hulle verstaan dit verkeerd en glo Jesus kom in 1844. Dit is soet in hulle mond, maar bitter in hulle maag wanneer Hy nie kom nie. Maar wat sê Openbaring 10:11? "Jy moet weer profeteer oor baie volke en nasies en tale en konings." Uit hierdie teleurstelling word 'n wêreldwye beweging gebore, bemagtig deur die Heilige Gees, om mense voor te berei vir die oordeelsuur.

In Openbaring 11 word hierdie beweging gekonfronteer deur ateïsme, maar God se "twee getuies" (die Ou en Nuwe Testament) oorkom dit. Aan die einde van hoofstuk 11 klink die sewende basuin: "Die koninkryke van die wêreld het die eiendom van onse Here geword en van Sy Christus, en Hy sal as Koning regeer tot in alle ewigheid." (Openbaring 11:15).

In vers 18 staan daar iets wat my oortuig Jesus kom gou. Dit sê Christus kom om "die wat die aarde verderf, te verderf." Dink daaraan. Omgewingsbesoedeling, klimaatsverandering, en die vermoë om alle lewe op aarde uit te wis met kernwapens. Daar was nog nooit 'n wapen wat gemaak is wat nie uiteindelik gebruik is nie. Maar Jesus gaan betyds kom! Hy gaan kom voordat die mensdom die aarde heeltemal vernietig.

Dan word die tempel van God in die hemel geopen en die Ark van Sy Verbond word gesien (vers 19). Wat is in die Ark? Die Tien Gebooie, geskryf met die vinger van God. In die laaste dae rig God 'n volk op van wie daar gesê word: "Hier is hulle wat die gebooie van God bewaar en die geloof van Jesus." (Openbaring 14:12).

So, hoe hou Openbaring 1 tot 11 verband met die laaste dae?

Nou kan ons die vraag waarmee ons begin het, beantwoord. Die eerste elf hoofstukke van Openbaring neem ons op 'n reis deur die groot stryd en deur die geskiedenis van God se kerk, maar hulle wys ons uiteindelik na die laaste dae. Ons sien Christus as ons Verlosser, Hoëpriester, Skepper en komende Koning. Ons sien Sy kerk wat deur vervolging, kompromie en geestelike verval gaan, maar steeds deur Sy genade geroep word om te oorwin. Ons sien God se oordele oor die magte wat teen Hom rebelleer, totdat die sewende basuin die finale vestiging van Christus se koninkryk aankondig. En dan, in Openbaring 10 en 11, kom ons by die eindtyd self: God wek 'n beweging op wat Sy Woord en die profesieë van Daniël bestudeer, deur 'n bitter teleurstelling gaan, maar daarna die opdrag ontvang om weer vir die wêreld te profeteer. Die hemelse tempel word geopen, die ark van God se verbond word gesien, en God het 'n volk wat Sy gebooie bewaar en die geloof van Jesus het.

Die eerste elf hoofstukke vertel ons dus nie bloot wat in die verlede gebeur het nie; hulle wys ons waarheen die geskiedenis beweeg, wat God vandag van Sy volk vra, en dat alles uiteindelik na die wederkoms van Christus en die vestiging van Sy ewige koninkryk beweeg. En dit bring ons by die volgende vraag: Wat gebeur in die finale konflik van die geskiedenis voordat Jesus kom? Om dit te verstaan, moet ons nou verder gaan na Openbaring 12 tot 22 wat ons in die volgende studie sal behandel.

Geestelike Toepassing

Vriend, ons het deur die eerste 11 hoofstukke van Openbaring gereis. Jy het Christus gesien — die Jesus wat jou regverdig en heilig (Openbaring 1; 4–5). Jy het Sy roepstem gehoor om te oorwin en getrou te bly, selfs te midde van kompromie, vervolging en geestelike verval (Openbaring 2–3). Jy het gesien dat Christus se kerk, ondanks alles wat teen haar kom, uiteindelik sal triomfeer (Openbaring 6–8). Jy het God se oordele oor die magte wat teen Hom rebelleer gesien (Openbaring 8–11). Jy het die eindtydbeweging gesien wat deur teleurstelling heen gaan, maar daarna weer moet profeteer aan die wêreld (Openbaring 10). Jy het die roepstem van God gehoor om getrou en gehoorsaam te wees, om Sy gebooie te bewaar en die geloof van Jesus te hê (Openbaring 11:19; 14:12), en jy het die Sabbat as die Here se dag in Openbaring 1 ontdek (Openbaring 1:10), en om deel te wees van hierdie goddelike beweging van bestemming (Openbaring 10–11).

Wat gaan jy daaromtrent doen?

God praat vandag met jou hart. Ons het deur Openbaring gesien dat die geskiedenis nie doelloos voortgaan nie. Christus is op die troon. Hy lei Sy kerk. Sy oordeel is seker. Sy koninkryk kom. En Hy roep vandag nog mense om aan Sy kant te staan.

Miskien is daar 'n gewoonte in jou lewe, 'n sonde wat jy koester, 'n kompromie wat jy moet laat vaar, of iets wat jou terughou om gereed te wees vir die koms van Jesus. Moenie wag vir 'n beter dag nie. Vandag is jou dag om 'n besluit te neem. Die belangrikste vraag is nie wat jy met hierdie studie gaan doen nie, maar wat jy met Jesus gaan doen. Sal jy Hom aanvaar? Sal

jy jou lewe aan Hom oorgee? Sal jy Hom volg, Sy stem gehoorsaam en aan Sy kant staan wanneer die finale stryd kom? Openbaring vra nie net dat jy die waarheid moet ken nie. Dit vra dat jy 'n keuse vir Jesus moet maak.

Daar is dalk iemand wat vroeër saam met God se volk gewandel het, maar jy het weggedryf. Miskien het die wêreld, teleurstelling, sonde of selfs mense jou van Christus af weggebring. Maar luister mooi: Jesus het jou nie vergeet nie. Christus roep jou vandag: “Kom huis toe, my broer. Kom huis toe, my suster.” Moenie langer huiwer nie. Sy genade is nog beskikbaar. Sy hand is nog uitgestrek. Sy uitnodiging staan nog.

En as jy deur hierdie studie tot die oortuiging gekom het dat jy die waarheid van God se Woord gevind het, moenie net die waarheid bewonder nie — stap daarin. As God jou roep om gedoop te word, neem daardie stap. As Hy jou roep om weer jou plek tussen Sy volk in te neem, moenie langer uitstel nie. As Hy jou roep om 'n sonde of gewoonte neer te lê, gee dit vandag aan Hom.

Openbaring eindig met 'n uitnodiging: “En die Gees en die bruid sê: Kom!” (Openbaring 22:17). Dit is steeds Christus se uitnodiging aan jou. Kom na My toe. Kom huis toe. Kom staan aan My kant. Kom wees gereed vir My koms.

BONUS LESING 2:

Opsomming van Openbaring 12 tot 22: Die Finale Oorwinning

Ons het nou 'n lang reis deur die boek Openbaring afgelê. Hoofstuk vir hoofstuk het ons geluister na God se boodskap aan Sy kerk, die groot stryd tussen Christus en Satan gevolg, die geskiedenis van God se volk gesien, die oordele van God aanskou en die eindtydgebeure ondersoek. Maar nou kom ons by die gedeelte waar die verhaal na sy groot klimaks beweeg.

Openbaring 12 tot 22 neem ons na die finale konflik van die aarde se geskiedenis — en daarna na die finale oorwinning van Jesus Christus.

In Openbaring 1 tot 11 het ons gesien hoe God se kerk deur die geskiedenis beweeg. Ons het Christus tussen die sewe kandelare gesien. Ons het die kerk deur vervolging, kompromie en geestelike verval gevolg. Ons het die hemelse troonkamer betree en gesien dat God steeds regeer. Ons het die Lam gesien wat waardig is om die boekrol oop te maak. Ons het die seëls en trompette gevolg en gesien dat God se oordele seker is en dat Sy kerk uiteindelik sal triomfeer. Maar in Openbaring 12 word die gordyn nog verder oopgetrek.

Hier begin ons die onsigbare stryd agter die sigbare geskiedenis sien. Ons ontmoet die groot draak, Satan, en ons sien sy oorlog teen Christus en teen Sy volk. Ons sien hoe hy deur aardse magte werk. Ons sien die finale krisis rondom aanbidding. Ons sien die dier, sy beeld en sy merk. Ons hoor die drie engele se finale boodskap aan die wêreld. Ons sien die genadetyd tot 'n einde kom, die sewe laaste plae val, Babilon val en Christus as Koning van die konings verskyn. Maar dit is nie waar die verhaal eindig nie.

Die verhaal eindig met oorwinning. Die draak verloor. Babilon val. Die goddelose magte word vernietig, Christus kom, Satan word uiteindelik vernietig, sonde en dood bestaan nie meer nie en uit die hemel daal die Nuwe Jerusalem neer, want God self kom by Sy volk woon. Dit is waarom Openbaring 12 tot 22 so belangrik is. Hierdie hoofstukke wys ons nie net wat gaan gebeur nie; hulle wys ons aan wie ons nou moet behoort.

Dwarsdeur hierdie laaste gedeelte keer dieselfde vraag telkens terug: Wie sal jy aanbid? Aan wie sal jy getrou wees? Aan wie behoort jou lojaliteit?

En die wonderlike boodskap van Openbaring is dat Jesus reeds die oorwinning behaal het. Hy het Satan in die hemel oorwin. Hy het die kruis oorwin. Hy het die dood oorwin. Hy het die graf oorwin. En Hy sal die finale stryd op aarde oorwin. Daarom is hierdie nie 'n verhaal van vrees nie. Dit is 'n verhaal van hoop!

Dit is die verhaal van Jesus Christus — die Lam wat geslag is, die Hoëpriester wat vir ons nou intree, die Getroue en Waaragtige Ruiter, die Koning van die konings, en uiteindelik die Een wat self sê: “Kyk, Ek maak alles nuut.”

So, kom ons gaan nou na die hart van die profetiese gedeelte van Openbaring. Kom ons sien hoe die finale konflik ontvou, hoe God Sy volk deur die laaste krisis dra, hoe die koninkryke van hierdie wêreld plek maak vir die koninkryk van Christus, en hoe die lang stryd tussen goed en kwaad uiteindelik vir ewig tot 'n einde kom. Want die laaste woord van Openbaring behoort nie aan Satan nie. Die laaste woord behoort aan Jesus.

Kom ons som eers net hoofstukke 1 tot 11 weer kortliks op. In hoofstuk 1 vind ons die sewe basiese leerstellings van die Christelike geloof:

1. Christus is goddelik en ewig.
2. Christus is ons Verlosser; Hy het ons deur Sy bloed gered. Ons is seuns en dogters van God.
3. Christus is ons opgestane Here; Hy leef in die hemel vir ons.
4. Christus kom weer op die wolke en elke oog sal Hom sien (Openb. 1:7).
5. Die Sabbat, die Here se dag waarop die boek gegee is, is die vyfde groot waarheid.
6. Christus loop steeds tussen die kerke; Hy is daar om Sy mense te lei en te koester.
7. Jesus het vir ons die oorwinning oor die dood gegee; Hy het die graf ingegaan en weer uitgekom.

Keer op keer het Satan probeer om hierdie sewe groot waarhede aan te val. In die sewe briewe aan die kerke sien ons dat God se mense kan oorwin, ongeag wat Satan na hulle gooi. In die sewe seëls sien ons dat die kerk sal triomfeer. In die sewe trompette sien ons die oordele van God. In Openbaring 11 sien ons dat God se mense selfs gedurende die Donker Eeue sal triomfeer en dat die koninkryke van hierdie wêreld op die ou end die koninkryke van ons Here sal word.

Openbaring hoofstuk 12 tot 22 is die hart van die profetiese gedeelte van Openbaring en hoofstuk 12 is die spilpunt waarom die hele boek draai

Terwyl die eerste 11 hoofstukke ons deur die geskiedenis lei, fokus Openbaring 12 tot 22 spesifiek op die laaste dae van die aarde se geskiedenis. Openbaring 12 is soos 'n video met vier hoof-episodes:

- Episode 1: Satan se rebellie in die hemel.
- Episode 2: Satan probeer die Christus-kind vernietig wanneer Hy gebore word.
- Episode 3: Die Donker Eeue, waar Satan God se mense probeer vernietig.
- Episode 4: Satan se aanval op die oorblyfsel, die volk van God in die laaste dae.

In elke enkele een van hierdie episodes wen Jesus en Satan verloor. In Openbaring 12:7-9 sien ons Satan verloor die stryd in die hemel. Die Woord sê: "En daar het oorlog gekom in die hemel: Migaël en sy engele het oorlog gevoer teen die draak, en die draak en sy engele het oorlog gevoer; en hulle kon nie oorwin nie, en hulle plek was in die hemel nie meer te vinde nie."

Hier is die eerste geestelike waarheid wat jy moet verstaan: In die stryd tussen Christus en Satan, het Christus gewen. En wanneer daar 'n stryd om jou siel is, wanneer jy worstel met sonde of versoeking, sal die oorwinnaar-Christus wat Satan nie in die hemel laat wen het nie, hom ook nie in jou lewe laat wen nie. Die glorieryke waarheid is: Satan sal nie oorwin nie. Christus is die Here van oorwinning!

Die Stryd teen die Oorblyfsel

Kyk verder na Openbaring 12:5: "En sy het 'n manlike kind gebaar, wat al die nasies met 'n ystersepter sou regeer; en haar kind is weggeruk na God en sy troon."

Die vrou baar 'n manlike kind wat die nasies met 'n ysterstaf sal regeer. 'n Ysterstaf in die Bybel dui op gesag. Christus het goddelike gesag omdat Hy vir ons gesterf het. Die kind word opgeneem na God en Sy troon. Wie het daardie stryd gewen? Jesus het weer gewen! Sien jy die patroon? Jesus het nog nooit 'n geveg teen Satan verloor nie, en Hy gaan nie die geveg in jou lewe verloor nie.

In vers 6 vlug die vrou na die woestyn waar God vir haar 'n plek berei het. Moenie dit miskyk nie: "En die vrou het na die woestyn gevlug waar sy 'n plek het wat deur God gereed gemaak is, dat hulle haar daar sou onderhou duisend-tweehonderd-en-sestig dae lank."

Gaan jy vandag deur 'n tyd van groot moeilikheid? Miskien 'n mediese diagnose wat jou moedeloos laat, of 'n krisis in jou huwelik of met jou kinders? God het vir jou 'n plek voorberei naby aan Sy hart waar Hy jou sal voed en versterk, net soos Hy met die kerk in die woestyn gedoen het.

Uiteindelik lees ons in Openbaring 12:17: "En die draak was vertoornd op die vrou, en hy het weggegaan om oorlog te voer teen haar ander nakomelinge wat die gebooie van God bewaar en die getuienis van Jesus Christus hou."

Wanneer ons besluit om Jesus te volg, verklaar ons oorlog teen Satan. Hierdie oorlog is teen mense wat die gebooie van God bewaar. Een van daardie gebooie is die Sabbat – die sewende

dag. Miskien ontdek jy hierdie waarheid nou vir die eerste keer en worstel jy met wat om te doen. Die draak is kwaad, maar onthou wie die stryd in die hemel gewen het! Jesus het gewen, en Sy krag sal jou onderskraag wanneer jy kies om Hom te gehoorsaam. Daar is geen neutrale grond nie.

Die Dier uit die See en die Krisis van Aanbidding

In Openbaring 13 sien ons hoe die hel losbreek. Twee diere verskyn. Die eerste dier kom uit die see (Openb. 13:1-2) met sewe koppe en tien horings. Die draak (Satan) gee aan hierdie dier sy krag, sy troon en groot gesag.

Satan werk deur aardse magte. Hy het deur Heidense Rome gewerk om die Christus-kind te probeer vernietig. Dit was Romeinse soldate wat Hom gekruisig het en 'n Romeinse seël op die graf. Maar die draak gee sy setel en gesag aan 'n opvolgende mag: Pouslike Rome. Ons het die identifiserende kenmerke bestudeer: dit sou 'n mag wees wat wêreldwye aanbidding eis, wat lasterlike aansprake maak (soos om te beweer hulle kan sonde vergewe), en wat vir 1 260 jaar lank die heiliges sou vervolg totdat dit 'n dodelike wond ontvang het.

Dan verskyn daar 'n tweede dier uit die aarde – wat ons geïdentifiseer het as die Verenigde State van Amerika. Die hele krisis wat ontvou, gaan oor een ding: Aanbidding.

Openbaring 13:4 sê: "En hulle het die draak aanbid..." Vers 8 sê: "En al die bewoners van die aarde sal hom aanbid..." Vers 12 sê die tweede dier maak dat die aarde die eerste dier aanbid.

Hoekom is die Sabbat so belangrik? Is dit net 'n kwessie van dae? Glad nie. Toe God die Sabbat in Eden ingestel het, het Hy 'n dag van aanbidding gevestig. Hy het dit geseën en geheilig. Dit is 'n "oase in tyd" wat elke week uit die hemel neerdaal waar Christus ons uitnoui vir gemeenskap. Die Sabbat is die ewige teken van ons verhouding met God: dat ons glo Hy is die Skepper van hemel en aarde (Eksodus 20:11), dat Hy ons Verlosser is en ons uit slawerny bevry het (Deuteronomium 5:15), en dat Hy die Een is wat ons heilig maak (Esegiël 20:12). Dit is ook 'n teken van ons verbond met God (Eksodus 31:13, 16–17), 'n weeklikse uitnodiging om in Hom te rus en Hom te vertrou, en 'n besondere dag om Hom as ons Skepper en Verlosser te aanbid (Jesaja 58:13–14; Openbaring 14:6–7).

Dwarsdeur die geskiedenis van paganisme – van Egipte met hul songod Amon-Ra, Babilon met Bel Marduk, Persië met Mithraïsme, tot Rome met Sol Invictus – was die son die hoofgod. Daar is dus 'n direkte kontras tussen die aanbidding van die Skepper op Sy dag, en die aanbidding op Sondag, die dag van die son. Openbaring 13 beskryf 'n tyd wanneer kerk en staat weer sal verenig en niemand sal kan koop of verkoop nie tensy hulle die teken van hierdie mag aanvaar.

Jy vra dalk: "Hoe kan dit ooit gebeur?" In 'n tyd van enorme krisis – aardbewings, hongersnood, oorlog of selfs klimaatsverandering – sal mense roep na eenheid. 'n Magtige godsdienstige leier kan opstaan en mense verenig rondom 'n gemeenskaplike dag van rus vir die "gesin" of miskien vir die "planeet". Enigiemand wat nie deelneem nie, soos Sabbathouers, sal as die vyand gesien word. Dit is baie aanneemlik in 'n tyd van sosiale onrus.

Die Drie Engele se Boodskap – Openbaring 14

Is daar 'n boodskap om ons vir hierdie krisis voor te berei? Ja, in Openbaring 14. Dit bestaan uit drie dele: 'n Volk (Openbaring 14:1-5), 'n Boodskap (v. 6-12) en 'n Gebeurtenis (v. 14-20).

Johannes sê in vers 6: "En ek het 'n ander engel in die middel van die lig gesien vlieg met 'n ewige evangelie om te verkondig aan die bewoners van die aarde en aan alle nasies en stamme en tale en volke." Dit is nie iets kleins nie; dit is wêreldwyd. Dit is die ewige evangelie: dat Jesus as mens gekom het, die lewe gelei het wat ons moes lei, en die dood gesterf het wat ons moes sterf. Hy het die vloek van die sonde op Hom geneem (Gal. 3:13) en die dood oorwin.

Die engel roep met 'n harde stem: "Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het."

Die woord "vrees" (phobeo in Grieks) beteken hier respek en eerbied – dit beteken: "Neem God ernstig op." Moenie met jou godsdienst speel nie. Om God heerlikheid te gee, het te doen met jou lewenstyl. Ons word geroep om die Skepper te aanbid (vers 7), in direkte kontras met die aanbidding van die dier (vers 9).

Hoe doen ons dit? Vers 12 sê: "Hier is die volharding van die heiliges: hier is hulle wat die gebooie van God en die geloof van Jesus bewaar." (Direkte vertaling uit die KJV)

Jy kan die gebooie slegs onderhou deur die geloof van Jesus wat in jou hart leef. Jesus nooi jou vandag uit om 'n besluit te neem. Miskien is jy bang jy verloor jou werk of jou familie draai teen jou. Maar wanneer jy kies vir Jesus, gee Hy jou 'n vrede wat alle verstand te bowe gaan. Hy gee jou die krag om te staan.

As ons nou versuim om uit te stap en die Heilige Gees te gehoorsaam omdat ons te bang is, sal ons nie die krag hê wanneer die merk van die dier eendag afgedwing word nie. Jesus sê: "Moenie vrees nie, Ek is met jou."

Die Sewe Laaste Plae en die Sluiting van Genadetyd

Openbaring 14 gee vir ons 'n ernstige waarskuwing: diegene wat die merk van die dier ontvang, sal die wyn van die grimmigheid van God drink, wat ongemeng ingeskink is in die beker van Sy toorn. Wat beteken hierdie "wyn van die grimmigheid van God"? Dit verwys nie na 'n God wat wraaksugtig of kwaad is in 'n menslike sin nie. Die grimmigheid van God is Sy finale oordele oor die sonde.

Ons vind die volledige verduideliking hiervan in Openbaring 15:1: "En ek het 'n ander teken in die hemel gesien, groot en wonderlik: sewe engele met die sewe laaste plae, want daarmee is die grimmigheid van God voleindig." Hierdie is die finale oordele. Maar voor hierdie plae val, gebeur daar iets baie belangriks: genadetyd eindig (die genade-deur sluit).

Wat is genadetyd? Dit is die geleentheid wat God ons in hierdie lewe gee om keuses te maak. Genadetyd sluit nie omdat God se barmhartigheid opgeraak het nie. Dit sluit omdat elke mens reeds 'n finale, onherroeplike besluit geneem het. As God die deur van genade langer sou oophou, sou niemand anders meer van plan verander nie. Onthou die verhaal van Noag: hy het 120 jaar lank gepreek. Die deur van die ark was oop, en toe hulle ingaan, het God die deur gesluit. Die mense buite het hulle harte verhard deur hulle eie keuses.

Wanneer genadetyd sluit, word die woorde van Openbaring 22:11 vervul: "Wie onreg doen, laat hom nog meer onreg doen; en wie vuil is, laat hom nog vuiler word; en laat die regverdige nog regverdiger word, en laat die heilige nog heiliger word." Twee groepe is nou finaal gevorm. En dán val die sewe laaste plaë.

Mense vra dikwels: "Is God se mense op aarde tydens die plaë?" Openbaring 15:8 sê die hemelse tempel is gevul met rook van die heerlijkheid van God, en niemand kon die tempel ingaan totdat die sewe plaë voleindig was nie. In Openbaring 16:15, ná die sesde plaag, sê Jesus: "Kyk, Ek kom soos 'n dief. Salig is hy wat waak en sy kleres bewaar..." Waarom sou Jesus ná die sesde plaag sê Hy kom nog as 'n dief as Hy reeds voor die plaë in 'n soort stil wegraping gekom het? Dit maak nie sin nie. God se mense is hier tydens die plaë, maar hulle word nie daardeur getref nie. Psalm 91 sê: "Geen onheil sal jou tref en geen plaag sal naby jou tent kom nie. Al val daar duisend aan jou sy en tienduisend aan jou regterhand — na jou toe sal dit nie aankom nie."

Hoekom laat God Sy mense deur die plaë gaan? Omdat hulle geloof in hierdie tyd verdiep word. (Openbaring 22:11) Terwyl elke aardse ondersteuning wegval, sien die hele heelal 'n demonstrasie van absolute vertroue en gehoorsaamheid aan Jesus. Dit wys dat God se krag genoeg is om Sy mense in die ergste omstandighede te dra.

Elke plaag het ook 'n dieper geestelike les:

1. Plaag 1: Sere op die liggaam: Die magte, wat die merk van die dier afdwing, het gesê hulle sal mense fisies straf as hulle nie die merk neem nie. Nou tref fisiese sere hulle wat nie aan Jesus se Woord gehoorsaam was nie. Hierdie plaag wys daar is net een fisiese sekuriteit, en dit is in Jesus.
2. Plaag 2: Die see wat bloed word: Wat gebeur wanneer hierdie plaag die see tref? Die ekonomiese stelsel stort ineen. Daar is geen ekonomiese sekuriteit buite Christus nie.
3. Plaag 3: Bloed om te drink: Die engel sê in Openbaring 16:6: "Want hulle het die bloed van heiliges en profete vergiet, en U het hulle bloed gegee om te drink; hulle verdien dit." Die les? Die lewe is slegs te vinde in die vergote bloed van Jesus Christus wat hulle verwerp het maar wat die heiliges simbolies drink tydens die Nagmaal diens.
4. Plaag 4: Die son wat mense skroei: Hulle het son-aanbidding gekies bo die aanbidding van die Skepper, en nou word die einste voorwerp van hulle aanbidding 'n bron van pyn. Jesus is die Skepper God-aanbid Hom deur Sy gedenkdag te heilig.
5. Plaag 5: Duisternis op die troon van die dier: Hulle het na die dier gekyk vir lig en waarheid in plaas van na Jesus. Slegs Hy is die Lig van die wêreld. Sonder Hom is dit ewige duisternis.

6. Plaag 6: Die Eufraatrivier wat opdroog: Die ondersteuningstelsel van die geestelike Babilon droog op. Sonder Christus is die uiteindelijke bestemming nie sekuriteit nie, maar ewige verlatenheid.

7. Plaag 7: Die groot aardbewing en haalstene uit die hemel: Simbolies van die krag van die lewende Christus wat kom om kragtig te verlos. Alles wat sonder Christus gebou is, sal val. Net dit wat op Christus gebou is, sal vir ewig staan.

Alles in hierdie lewe sal uiteindelik teleurstel. Maar Jesus Christus sal ons nooit teleurstel nie!

Die Vierde Engel en die Finale Roepstem

In Openbaring 17 en 18 gaan Johannes terug om die val van hierdie magte in detail te beskryf. In Openbaring 17 sien ons 'n vrou wat op 'n skarlakenrooi dier ry – die dominansie van die kerk oor die staat. Maar in Openbaring 18 vind ons iets aangrypends.

Johannes sê in vers 1: "EN ná hierdie dinge het ek 'n engel sien neerdaal uit die hemel, met groot mag, en die aarde is verlig deur sy heerlijkheid." Die woord vir "mag" hier is die Griekse woord *exousia*. Dit beteken 'n triomf oor die owerhede en magte van die hel. Hierdie vierde engel sluit aan by die drie engele van Openbaring 14. Dit is God se finale appèl voor genadetyd sluit.

God se lig gaan nie soos 'n kersie flikker en doodgaan nie; die lig van God se waarheid gaan deur die hele wêreld skyn! Soos Habakuk 2:14 sê: "Want die aarde sal vol word met die kennis van die heerlijkheid van die HERE soos die waters die see oordek."

Die engel roep met 'n groot stem: "Geval, geval het die groot Babilon... Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie gemeenskap hê aan haar sondes en nie van haar plaë ontvang nie." (Openb. 18:2, 4). Let op: God noem hulle "My volk". Die meeste van God se kinders is vandag nog nie deel van Sy oorblyfselkerk nie. Hulle is in kerke wat nie Sy gebooie onderhou nie. Jesus sê, net soos in Johannes 10:16: "Ek het nog ander skape wat nie van hierdie skaapkraal is nie. Ek moet hulle ook lei..."

Hierdie vers sê ons moet nie gemeenskap met haar sondes hê nie. Wat is sonde? 1 Johannes 3:4 sê: "Sonde is wetteloosheid" — die oortreding van God se wet. God roep mense uit Babilon se valse aanbidding en ongehoorsaamheid na Sy laaste-dae volk wat Sy gebooie bewaar en die geloof in Jesus behou, en wat die wêreld voorberei vir die koms van Jesus. Maar Babilon se ondersteuning sal uiteindelik begin opdroog. Openbaring 18 beskryf hoe haar ekonomiese mag in duie stort en hoe die handelaars oor die verlies van haar rykdom ween en kla. Wanneer hierdie wêreldwye krisis sy hoogtepunt bereik en Babilon se ondersteuning begin verdwyn, sal Satan deur demoniese wonderwerke probeer om die wêreld weer rondom Babilon en haar valse aanbidding te verenig. Hy sal homself as Christus voordoen, Christus se koms namaak, die valse Sabbat herbevestig en op ander maniere die wat verlore gaan verder mislei. Dit is die finale poging om mense in hulle keuse vir die dier se stelsel te bevestig en die wêreld teen God en Sy volk te verenig vir die finale konflik — Armageddon.

Maar God se mense, wat in Sy hand is, sal nie mislei word nie. Hulle wat hulle lewens totaal aan Jesus oorgegee het, sal staan deur die laaste groot krisis.

Die Vier Hallelujas en die Koning van die Konings

Terwyl Babilon in Openbaring 18 inmeekaarstort, hoor ons in Openbaring 19 vier groot "Hallelujas" in die hemel. Johannes skryf in vers 1: "EN ná hierdie dinge het ek iets soos 'n groot stem van 'n groot menigte in die hemel gehoor wat sê: Halleluja, die heil en die heerlijkheid en die eer en die krag aan die Here onse God!"

1. Die eerste Halleluja: Omdat Babilon geval het en God die regverdige oordeel oor die groot hoer voltrek het wat die aarde met haar hoerery verderf het.
2. Die tweede Halleluja: Vers 3 sê: "Halleluja! En haar rook gaan op tot in alle ewigheid."
3. Die derde Halleluja: Die vier-en-twintig ouderlinge en die vier lewende wesens val neer en aanbid God en sê: "Amen, Halleluja!" (vers 4).
4. Die vierde Halleluja: Hierdie een is veral pragtig want die hele hemel sing omdat die Here God regeer! Vers 6: "Halleluja! Want die Here God, die Almagtige, het die koningskap aanvaar."

En dan kyk Johannes op in vers 11 en hy sien die hemel geopen: "En kyk, daar was 'n wit perd, en Hy wat daarop sit, word genoem Getrou en Waaragtig, en Hy oordeel en voer oorlog in geregtigheid." Onthou jy Openbaring 12:17 waar die draak oorlog voer? Nou kom Jesus in helderheid en heerlijkheid uit die hemel neergedaal as Koning van die konings en as Here van die here!

Die goddelose wat dan lewe, word deur die glans van Sy verskyning vernietig. Die goddelose dode bly in hulle grafte. Maar die regverdige dode word opgewek met glorieryke, onsterflike liggame. Die regverdiges wat nog lewe, ontvang ook hulle onsterflikheid, en saam word hulle opgeneem om Jesus te ontmoet in die lug.

Die Duisend Jaar en die Nuwe Jerusalem

In Openbaring 20 word Satan vir duisend jaar lank gebind. Die regverdiges sit op trone saam met Christus en hulle verstaan dat God se oordele reg was. Hulle sing: "Regverdig en waaragtig is u weë, o Koning van die heiliges!"

Satan word gedurende hierdie tyd gekonfronteer met die verwoesting wat sonde op aarde veroorsaak het. Die aarde is verlate en verwoes, die goddeloses is dood, en Satan en sy engele bly hier (Jer. 4:23; 25:33). Die hele heelal sien die tragiese gevolge van sonde en verstaan waarom God dit uiteindelik vir altyd moet beëindig.

Aan die einde van die duisend jaar word die goddeloses opgewek (Openb. 20:5). Satan lei hulle in 'n finale aanval op die Nuwe Jerusalem, wat uit die hemel neerdaal. Maar vuur kom van God en verteer hulle (Openb. 20:9). Sonde, Satan, die dood en alles wat met rebellie verbind is, word vir ewig vernietig.

Daarna maak God alles nuut. Uit die as van daardie ou wêreld, skep God 'n nuwe wêreld. Openbaring 21:1-3 sê: "En ek het 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde gesien... En ek, Johannes, het die heilige stad, die nuwe Jerusalem, sien neerdaal van God uit die hemel... En ek het 'n groot stem uit die hemel hoor sê: Kyk, die tabernakel van God is by die mense, en Hy sal by hulle woon, en hulle sal sy volk wees..."

Wat 'n aankondiging! Die hoofstad van die heelal verander. God self kom woon by ons. Vers 4 sê: "En God sal al die trane van hulle oë afvee, en daar sal geen dood meer wees nie; ook droefheid en geweën en pyn sal daar nie meer wees nie, want die eerste dinge het verbygegaan."

Die groot stryd is verby. Sonde is vir ewig vernietig. God woon by Sy kinders. En alles wat ons hier verloor het, sal Hy vir ewig herstel.

'n Lewe wat Nuut Gemaak Word

As Jesus hierdie wêreld, wat so deurtrek is van rebellie, kan neem en dit die hoofstad van die heelal kan maak; as Hy hierdie planeet wat so geskend is deur sonde, siekte en rampokkers kan nuut maak – wat kan Hy dan nie met jou lewe doen nie, my vriend?

Hy kan jou lewe neem en dit oormak. Net soos Hy hierdie planeet Sy woonplek gaan maak, kan Hy nou jou hart Sy woonplek maak. Elkeen van ons word vandag gekonfronteer met 'n keuse:

- Wie gaan ek aanbid?
- Aan wie se kant gaan ek staan?
- Aan wie behoort my lojaliteit?

Miskien sê jy vandag: "Jesus, ek wil U dien. Ek kan dit nie in my eie krag doen nie, ek is swak, maar U is sterk. Gee my daardie krag."

As jy vandag 'n ewige besluit vir Christus wil neem, as jy voel hoe die Heilige Gees aan jou hart raak, moenie wag nie. Miskien het jy nog nooit die Bybelse Sabbat gehou nie, of miskien voel jy God roep jou om gedoop te word. Moenie uitstel nie! Hulp is beskikbaar om jou deur hierdie stap te ondersteun.

Onthou, daar is 'n krisis op pad, maar Jesus is groter as die krisis. Hy het nog nooit 'n geveg teen Satan verloor nie, en Hy gaan nie nou een verloor nie.

Slotwoorde

Vriend, ons het nou die hele reis deur Openbaring voltooi — van Jesus wat tussen die kandelare wandel, tot Jesus wat as Koning van die konings kom. Ons het die groot stryd gesien, die aanval van Satan, die finale krisis, die val van Babilon, die wederkoms van Christus, die millennium en uiteindelik die nuwe hemel en die nuwe aarde.

En deur dit alles het een waarheid duidelik gebly: Jesus wen.

Die laaste woord behoort nie aan Satan nie. Die laaste woord behoort aan Jesus. Daarom hoef ons nie die toekoms te vrees nie. Ons moet net seker maak dat ons vandag aan die wenkant van die groot stryd staan.

Openbaring eindig met Jesus se belofte: “Ja, Ek kom gou.” En mag ons antwoord wees: “Amen, ja kom, Here Jesus!”

Hou vas aan Jesus. Bly getrou. Wandel in die lig wat God jou gegee het — en wees gereed om jou Koning te ontmoet.

Verdere Bybel studies beskikbaar by:

www.eindtydgebeure.com